

AUTHOR LEVI BEN GERSON

NO. 223

TITLE פ'ק ע'ל'ב
[PERUSH IYOB]

RR _____

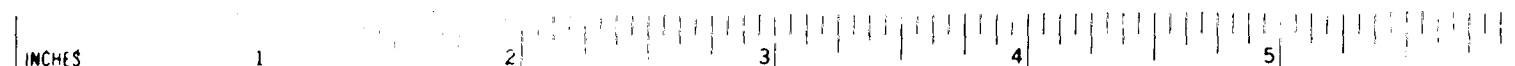
IMPRINT [FERRARA], 1477

CALL NO. GOFF, HEB-70; ACC. 72003

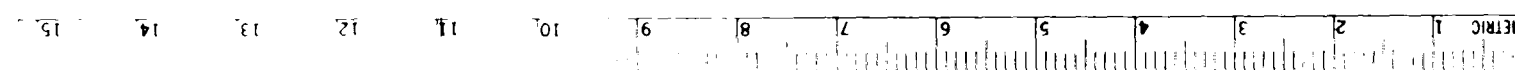
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ריוק ויכיתי לבבי וג' וטוהר הרבדים ואחשבה לדעת זאת עמל הוא
 בעיני ורחוק השאלות והספקות הנפלות בזה הדרוש המציאנו
 משה רבינו עה זה הספר הנפלא אשר התרו בו כל הספקות הנ
 הנפלות בו על דרך החקירות העיוניות כמו שיתבאר מרבירנו וזה
 אשר הניענו לבאר זה הספר כי לא הנינו בו לאחר מהקורמין ה
 המבארים ממי שהגיעו אלינו רבדיהם באור יתכן שיהיה באור
 עניינו אבל תכלית מה שכוונתו לבאר המלות והתיבות ולזה היו
 רחוקים מאוד מהנכונה בזה הבאר וזה שראוי למבאר שינהיג
 באור המלות לפי כונת העניני אשר יראה שכוונתו בכלל הרבדי
 כאשר היו המלות משותפות כמו הענין בזה הספר ואם לא יתן
 אל לבו תחלה להבין כונת הענינים לא יוכל לראות במן המלות
 לא במקרה וזה מבואר בפשוט ולזה היו הבאורים הה אשר הדגלנו
 בהם מקטנותינו כבר מנענו ממנו הבנת רבדי זה הספר ומה ער
 אשר פקחנו עיני שכלנו לעיין בעניני זה הספר והנהגנו אחר
 זה באור המלות לפי הענינים ההם ומציאנו שהמלות מתבארות
 בזה המופן בולת ודחית ולא מציאנו שהתעורר אחר מהקורמין
 לחקור ברעות מלך האנשי אשר נחלקו עכ מיוב בזה הספר וזאת
 המענה שכתב מזה הרב בספר המורה מורה הנבוכים
 וכבר הצירנו מה שכתב מזה לחקור ברבדי מלך האנשי חקירה
 מופלגת כדי שיתברר לנו מרבדיהם מה שנתתיחד בו אחר מהם
 ואשר הפלגנו העיין בזה המופן מצאנו דעותיהם על מכפר ה
 החלקים אשר אפשר שתשפט החלוקה בזה הדרוש למשכילים
 ואולי אמרת למשכילים לפי שהחלקים אשר תפחל המחשבה

המחשבה בהם להמון האנשים בזה הדרוש בלתי מוגבלים ולא
מקפין והוא מבואר שהם ראו לפי שיטת החקירה בזה הדרוש
ובולתו שיסוד הרעו אשר תשפוט החלוקה ותפן בהם המחשב
למשכילים ויוסד הספקות הנפלות במחת אחת מהם וההתרים
אשר מפטר שיתרו בהם עד שיתישב לו בזה המופן הרעת האם
האמתית ואין שיהיה ענין זה הספר כל היה שיהיה משל מן ספר
רבי קרה הנה מפני שהמכון ממנו בחבור הוא להעמיד האכל
האנשים המטיבים בעיון על אמתת זה הדרוש הנה מבוא שראוי
שיהיו הרעות אשר נזכרו בו לפי חלקי הסותר אשר יפלו בזה ה
הדרוש למשכילים שזכר לא היה הענין בזה התואר לא היה מן
מגיע מזה הספר ההתאמתות בואת החקירה . והנה נבאר בזה
עכ באור רבי אל האנשים אין נשלמו ברעותיהם כל חלקי הסר
הסותר וטען כל אחד מהם בכל הסדרים אשר מפטר לו לטעון
לחיים רעותו לבטל רעת החלק עמן . ולא הסכמנו בזה הבאור
לבאר מפני מה נטינו בבאר מלה מלה שבאר בה וזלחנו ל
להיות זה משה שיתבאר במעט עיון לפי שיראה באורנו זה עכ
שזכר נהגנו זה המנהג הן רבינו בתכלית האריכות והיה זה סב
סבה שיקוצ בהם המעין והנה במקומות רבים בזה הספר נראה ל
לכו באורים רבים ובחרנו הנאות מהם לפי הענין ולא רצינו לו
לזכר כלם לבחרנו הקצור . ולזה אין ראוי שישיגנו המעין מ
מכ יראו לו בקצת רבי זה באורי אחי נאותי וזלתי אשר זכרנו
ועוד כי אין מחוק המבאר שיסוד כל הבאורים אשר מפטר שיע
שיעטו במאמר אשר ובמדה ולא יאמר גם כן שלא ימצא למאמר

ההוא באור וולתי אשר יזכרהו ולזה לא יהיה תפישה עליון מכ מ
ומכא לשמארה ההוא באור וולת הבאור אשר זכרו . והנה מחשב
שמי שממר מרבנותי ול בזה הספור שמטל היה ממנכ הביאנו לזה
מה שרמה בו מהפלגת החיקרה בזה הדרוש על דרך החלוקה הה
ההכרחית אשר לא ימנע ממנה אחר מחלקי הסותר ולזה הדחיק
היות אלו הרברים רעות לקורמי לפי שהם רחוק אצלן שימכמו
במקרה אנשים יחד ויחלקו בדרוש אחר ויהי רעותיהם על מספר
מספר החלקים אשר אפשר שתשפוט אותם החלוקה ואולם מי
שוא שסבר היה הנה יחזק רעותו מה שאם יחזקאל נח רכיל ואיוב
ומיכנו בטל שימכמו רעות האנשים בדרוש האחר על מספר ה
החלקים אשר תשפוט החלוקה כי סבר וזכר הפלסוף רדחשיס רב
רבים קצתם בטבעיות וקצתם במלהיות ^{לכאן} כמאן בהם רעו הקורמי
על מספר החלקים אשר תשפוט החלוקה ולזה לא הדחיק בעל
זה המאמ היות זה הספור רבר קרה וממה שיורה שזה העני הוא
ספור רבר שקרה הוא זכר שם איוב שם עידו ומספר קניניו וב
ובניו בתחלה ובסוף ושם בנותיו ושכבר נתן להם מביהם נחלה
בתוך מתיהם ומספר ימי חיי איוב ומה שזכר גם כן משם רעיו וי
וחסיהם אם מליפו התמני ובלרד השוחי וספור הנעמתי מליהו
בן ברכל הבחוי ממטפחת רכ וזהבי כמזן אלו התמרים והספורים
יעטו בספורים האמתיים להוסיף האמנה בהם . וקודם שנתחיל
בזה הספר ובבאור נקדי הקדמה אחת מקפת בכל מה שיכלו להו
זה הספר ונאמ שהרעות הנפלות באשי הארס הם מיוחסות בכ
בכלל מל הסבה ההיחלמנית מן מל הקדי וזה שהרעות לא יכל

וימלטו משתהיה התחלתם במקבל בעצמן או מחוץ ואמנם הרענן
 אשר התחלתם במקבל את המזג מסר המדות והתבוננות
 הנפשיות ואם הם מסר המזג מבואר התייחס אל ההיחל כי הסב
 בזה בלתי השמע הכחות המתפעלות אל הכחות הפועלות כמן
 שהתבאר בקביעי מהאמתות וכן יתבאר זה ברעות הנפלות מסר
 המדות והתבוננות הנפשיות כי נולדו הרעות יהיו כאשר לא יתנהג
 האור בהם כפי מה שראוי וזה לא יהיה מן השכל כי השכל אמנם
 ידריך האדם בהדרגה הראויה ברבר רבר מענינים המנושיות
 וכן הרעות אשר התחלתם מחוץ אשר התחלתם המזג והבחירה
 כמן ההענין במלחמות הוא מבואר מה שקדם התייחס אל ההיחל
 ואשר אין התחלת המזג ולא הבחירה כמן הפחת המדות והר
 מהרעש והמש הנפלות מן השמים והגוהג מנהגם הנה לא יגיע
 מהם רע כי אם במקרה וזה שלמה שהיו בכאן יסודו הפכיי והיה
 מדרך ההפכיים שיפסידו קצתם קצת חוב שיהיינה בכאן סבות
 עליונות פועלות אותה וטומדות מציאותם ושיגבירו פעם אחר
 פעם מן ההפכים על האחר ופעם יגביר ההפך האחר וזה בסבב
 ישר וסדר מתמיד כמן שהתבאר בטבעיות מזה מייב שיתהוה ה
 האש פעם והאור פעם והמים פעם והאדמה לפי היחסים אשר ל
 לפעל אחד המתפעל מזה ישמר זה המציאות השפל לפי ששמי
 חתו אמנם הוא בשווי הנמצא ביסודות אשר הורכב מהם וסבה
 זה השווי הוא והפועל המגיע אל היסודות מהגרמים השמימי
 ואמנם יגיע מודע במקרה מסר שקרה שיפול האש על איש אחד
 ויהרגהו מן שיהפך האדמה על הצבים בה מסר שקרה הימנה

שם ובכלל הנה לא תמצא רע מנוע בעצמות מה' וזה אמר
מין רבר רע יחד מלמעלה • ודמוי שלא כעלם ממנו ש"ל המ
המקרי אשר יפול בהם רע הסרן הכ מוגבלי באופן מה הגרמי
השמיים וזה סבת הגעת היריעה ב"ל המקרי טרם בומם
לנו אם בחלוק אם בקסם אם בנבואה כמו שהתבאר בספר החוש
והמוחש וזה כי זאת ההורעה לא תהיה אם לא מסבה פועלת לה
היריעה ב"ל העתירות מלא טעם כל זה כבר יתאמץ התיחס ל
פענינים אשר בהם רע הסרור מל ההיולי וזה כי בעבור הגרמי
השמיים משתתפים בהנהגת הארץ והיה מחוייב מפני זה שי
שיגיעו קצת רעות מ"ר קצתם בעתים מה הערים ה' ית בשש
בנו השכל להנהיגנו ולהשלים מה שחסר לנו מ"ר הגרמים הש
השמיים וזה תהיה זאת ההגבלה אשר במלך המקרי מתיחסת
מל ההיולי כי השכל הוא השליט להטות מותנו מזאת ההנהגה כ
כאשר נראה וכב במרנו זה בשלמן בבאורנו לכפר החוש והמוחש
ובספר מלחמות י' ולהיות השכל הוא השליט על זאת ההנהגה
כיו מלך המקרי מפשר י' לא מחוייבים והנה יתבארנו בזה הספר
הצדדים אשר ישמר בהם הארץ ממלך הרעות מ"ר השכל האנו
המנושי להתאחרותו באופן מה בשכל הפועל • ודמוי שתרע
שמלך הרעות אשר נפל בהם רע הסרור איננו רעות מנושין וזה
שהרעות מנושין דמוי שתהיינה בחלק אשר בן הטובו המנושין
בחלק מחלקי הנפש אשר נקרא שכל לא בהזון והחוש לפי שאינ
בארץ למה שהיא ארץ הנה הוא מבואר כי הרעות המנושיות הם
בזה החלק בעינינו וכמו שהטובות המנושיות הם שלמות השכל

האנושי במשכלו כן הרעו האנושין הם הפקר ממנו אל השלמין
זה מה שראינו להקדימו קודם שנתחזי בבאר זה הספר . והנה
הסכמנו עם עצמנו לבאר ראשונה במאמ' מאמ' ממאמ' זה הספר
המלות אשר באו במאמ' ההוא אשר יצטרכו אל באור ואחכ כבאר
הכלל העלה מן הדברי כי בזה הישרה מה להקל בבאור זה הספ'
להפטיד בקלות המעיין ברברינו על ממתת רברי הספר
ומהנה נתחיל וכאמר

אמר שכבר היה איש תב וישר ירא ה וסר מדע עלה והעלית
מאר בקנינים המדומים כמו קנין ההון והבנים והיו
בני מתנהגים באופן שלם לפי ההנהגה המדיני בדרך שתשלים
המהבה והמחנה ביניהם ולזה היו מוכלים יחד תמיד כרי שיתקון
ביניהם הקבוץ והנה איוב ליראתו מה היה מקרש אותם מההיה
להיקף רל מן ימים לז ימים והיה מייטיר אותם אל מה שראוי
ואחכ היה מקריב קרבנות עליהם ליראתו שמה חטאו ובזו השם
בלבבם לרוב העושר והטלוח אשר היה להם כי הם כבדות הבעי
הבעיטה באופן מה והנה לא תאר הכתוב אותנו בחכמה לסכלותנו
ברוש אשר בעבור חובר זה הספר ואעפ שכבר היה חכם בעיני
בעניניהם הטבעים כמו שיראה מדבריו . וזכר אחר זה ממטל
כאן היה שרבר עם אשר יבאו מאתנו אל הדעות המדומות אשר
התחלתם מתחז והוא השטן דרך משל וקדמהו שטן להיותו מטה
מדרך המכחן מה ית כמו שהתבאר במה שקדם ולפי שהוא בלתי
מכוון לעצמו אשר יבא גם השטן בתוכס כמי שלא כוון באו
זכר שטותו והתהלכו הוא במדץ לבר כי שם ימצאו אל הרעו לא

בנמצאות העליונות ואמלך בני האלים הם הכוחות המנהיגות
המציאות במלכותו ה' וזכר כלל ה' היה מונעו מהגנות הרעו רמיו
להיותו מיטתה וישרו ושהשטן סבב שנתן לו כל אשר לו בידו
רק שלא יטלחו ידו אל מינו וזה כלל להעיר שאין לשטן זאת המ
המטלה בטלמח כי אם ירבה האדם בה לא יטלח השטן עליו
כמו שיתבאר בזה הספר וזכר שהשטן הרע לו מצד הרענות הנ
הנפלות מקצת מישי האדם לקצת כמו המלחמות ומצד השנויי
הנפלים ביסודות כמו התחדשות האש והרוח והקרי לזכר הרע
הנפ מצד המלחמה להיותו יותר מאוריי לפי שהתחלתו הבחיר
המכוננת אל זה התכלית ואמלך הרענות אשר יקח מצד השנויי
המתחדשי ביסודות הם מיוחדים אל הקרי ומחזק זכר שכבר הגיע
מתוך מינו וישרו ויראותו ה' שלא חטא בכל זאת רק נתן שבח ל
ל' אומר י' נתן וי' לקח יהי ש' י' מבורך ואחר כך התחיל ב
בספור המין האחר מן הרענות אשר התחלתו במקבל כמו העצה
המוג וקרא התחלת זה הרע גם כן להיותו מטה מהדרך הראוי
ואמר בו להתייבב על י' מה שלא אמר ברמיון לפי שזה החלק
מהנפש אשר בו תהיה העצה הוא מכונן בעצמו לעבר השכל ע
האנושי ולהגיע לו שלמותו וזה מבואר למי שיעיין בספר הנפש
וירע כחות הנפש האנושיות למי זה תכלית נמצאו באדם לא ש
שכבר יקרה בקצת העיתים שיהיה מה שישפטו זה החלק מהנ
מהנפש בלתי ישר ובלתי נאות ער שיתחדשו מזה חלמים ומכא
ומכאובי מצד רוע ההנהגה וזכר על המשל שזה השטן השתיר
בכל מופני השתדלות להזיק את מינו בגופו ושה נתן את הכל

הכל ברשותו ואלת כפשו כי היא אשר לא נתן לשטן ממסלה ע
מליה אבל הענין בהפך כל שהיא תמשל עליו ותנהיגהו באשר
תרצה ויחס עכ"ז המסד ביד זה השטן לסבת היותו בלתי שלם
ביראת ה' ע"ל יעמר באמונתו כאשר ינסה וזה אמר מולך
שלחנא ירך וגב אל עיניו ואל בשרו אם לא על פניך יברכך
וכן היה הענין על דרך האמת כי מיוב להיותו כבון ומבולבל ב
בעני ההשגחה הא"י והיות אמונתו בזה בלתי שלמה הענין והוא
אל הרעות הנפלות עליו אל שיתליט המאמר שאין ה' יתעלה מ
מטות בתחתונים כל באי שיהם ואל היה מצוייר מלין האמת בזה
לא היה נעתק בשום פנים אל ההאמנה בחלופו והנה סבת היותו
כבון זה השטן מהמבוכה בזה הרעש היה חסרנו בהשגת ה
הענינות אשר השלמות בהם סבת השמר ארס מלך הרעות המ
המרושלות וזכר שכבר הגיע מתכונת האיש וישרו ע"י טבע אשר
הסתה מותו אשרו לבלתי החזיק בתומתו והוכח במכונות חזק
לא חטא עכ"ל כל זה בשפתיו אל שכבר אמרו רבותי אל שמתבנת
היה כבון ומבולבל כמו שהוכח בהנה הענין אמרו בשפתיו הוא
לא חטא המ בלבן חטא עור וזכר שכאשר שמענו זה רעי מיוב
במין לכור לו מלחמו וכחמות חזק שבד לא נמצא מי שדבר מ
מלין רבר ומחשוב שאלו הרעי היו חכמי ומפורסם בזמן ההו חקת
יתר עמו בעניניו ונמצא ביניהם בזה המבוק התוריי זה המחלק
אשר הוא לפי מה שהשפיעה התלוקה כמו שיתבאר אחר זה וזכר
וכחמות מיוב כי מין רובר מלין רבר פתח פיהו וקלל יצא לפי ש
שרעמו היתה כמו שיתבאר מרברית שכל מקרי המר הם מקבלים

ומסודרי לפי מערכת הכוכבים בעיות הלירה .

ויען מיוב דממר באור מלות המענה ויען הדין
בו ויצא כמן ועצות ואמרת שהדין בו קריאה לא תשובה והלילה
אמר הורה גבר . הדין בו הלילה אשר אמר המבשר שהורה בה
גבר והוא לא ההדין ויחס ההדין ללירה להיותו עת המשגל לפי
החוק האנושי אמרו רבו ול מלאך הממונה על ההדין לילה שמו
יגמלוהו . יטפוחו יכלכלוהו או יהיה הדין בו שיהיה גמולת
וקרוב חשך וכלמו בדרך שיטכנו עמו תמיד הכל עולה לענין
אחר . כמרירי יס הוא מעני עורנו כתגור נכמדו כל חמימות היו
ובא בשקל סגריר והדין בו שיבעתוהו האריס העולים בסבת
חמימות היוס ער שימנעו מורו . אל יחר בימי שנה . הדין בו לא
יהיה אחר בימי שנה שלא יבא במספר עמהס . גלמוד . הדין בו
יחידות כל שלא ילכו בלילה ההוא חברת אנשי יחד ליתן מבלש
כוכבי נשפו . הס הכוכבי הגדולי הנראים בתחלת הלילה ובסוף
הלילה ולא ימנע האור הנמצא אז . ואל יראה בעפעפי שחר כל
שלא יבקע השחר בו רלתי בטני . כל הבט אשר היה הדין והוא
בטן אמר . הבוני חרבות למן . כל שהס בוני המקומות אשר היו
חרביס להקרא שמש על הבניני ההס . חרלו רוגו . כל ידמה כמן
הענין באמרו לב רגו שהדין בו לב ידא והדין בזה שאחר המות
סרה ימות הרשעי מעל האנשי . יחפרוהו ממטמוני . כל שהס
יבקשו המות יחד ממטמוני . ויסך אלה בערו . כל שגד הדין
אשר ילך בה ער שימנעו ממנו כל מבוקשיו . ויתכו כמי שאגותי
כל שסבר יבא אחת אחר אחת כמיס הנגרי אשר ידעו רץ לקדמות
רץ בלי הפסק . ויבא רוגו . כל סה שהייתי ידא שסנו מהיה רוגו

מענין ירמיה על דרך אמרו שם רשעים חרלו חגן

באור דברי המענה צעק מיוב ואמר ואבר יוס אשר יולדתי
בן הלילה אשר היה בן ההריון לאמן היום ההוא אשר יולדתי בן
יהיה חשך אל ישתרל בו אלה ממעל להוריו עליו השמש ולא ת
תאור עליו שום אור יהיו עכ האו ההוא חושך ושלמו ועב בדרך
שלא יאור בן ובעתהו הארץ העליוס בסבת חוזק חוס היום הנה
הלילה ההוא אשר הודתה בן אמי יקחהו מופל עד שלא יהיה בן
אור הכוכבים לא יהיה נמנה במחת מימי השנה עד שיצורק אל
החרש הנה הלילה ההוא יהי גלמודיות עד שלא ילכו חברת הא
האנשים בה במבואות העיר ובחובותיה ולא תבא רכנה מהם בן
מומנכ אמר זה לפי שמנהג ההלכה בלילה שישירו וירגנו וקללו
הלילה ההוא כל האנשים העתידים לעמוד אבלם על קשי יומם
שהם מקללי הזמן בסבת מרירות נפש יחשכו הכוכבים הגדולי
הנראים בלילה ההוא בכופה עד הסתר שאר הכוכבים בסבת ה
האור הנמצא אז ויתמיד החשך בלילה תמיד יקוה לאור השמש ו
לא יודח ולא יבקע השחר בה בדרך שלא יהיה אחריה יוס כי לא
סגר הלילה ההוא ולתי בטן אמי כדי שלא תתעבר והיה מסתיר
עמל מעני ואחר שנתעברה למה לא מתי מעת צאתי מרחס אמי
עד שתבכה שייצאתי מבטן ואקנע כי זה היה לי יותר טוב מחיותי
לאמן בזה הרע אשר מצאני מרוע קדמוני ברכי המלדת להכלני
בעת הלידה ולמה נמצאנו שרים להניק אותי להחיותי כי עתה
שכבתי אס הייתי מת מרחס הייתי שוקט ונח מאר הרעו בקבר עד
מלכי ויועני אשר הס בונים המקומות החרבי להקדא הבניינים
ההם מז עד שרי זהב להם הכונסים אצרות כסף הנה אל האנשי
עם טוב הכלחתם לפי הכרמה

לא הים להם בקבר יחד עלי או למה לא הייתי נפל שאמרת ברח
ברח ולא יושלם ההריון כי סמו העמל לים המתיב בסעי מוסע
משד לא רמו הנה המות נבחר מאד וזה כי בעת המות סרה מיסת
ברטעי סגל פני האנשי רל שהמתי מינס ירמי מהרשעים ויש
ימצאו מנוח האנשי היגעי כל האסורי הס שאנני בקבר ולא ש
שמעו שס קן כוג שזה המות לקט ולגרול מין יתרון בו לאחר על
האחר ויש העבר חפשי מאורכיו ולא יעבידנו ולא ידרה בן הנפ
המה למה יתן ה לאיש הקשה יוס אור החיים ולמה יתן לאנשי
המדי נפש חיים והנה המות להם יותר טוב ער שמדי הם למות
למצוא מרגוע לנפשו ולא ימצאוהו ויטורלו למצוא מותו יותר
מטמונים לרוב תשוקתם אליו ואם אשר מומר כי מין רי ערחת
בתשוקתם אל המות שיהיה המות יותר טוב להם כי כן מנהג הח
החוליס שתהיה תשוקתם אל מה שיוקם ולא יתכן שגאם שיהיה
העניני ההם המזיקים טובי להם מפני תשוקתם אליהם הנהג
אכחנו כמסא שהאנשי האחרי השמחי אל מה שראוי לשמח עלי
ישמחו ויגילו כי ימות האיש הקשי יוס אשר גרד ה דרכו ער של
שלא יוכל להשיג דבר ממה רב ממ שיבקשהו לרמותם כי המ
המות טוב לו ואמלכ וסר השמחים אל מה שראוי לשמח עליו כי
מהם לבר תלקח רמיה בזה העני לפי שבכאן אנשי רעי התכונה
ישמחו כי ימצאו רע לזולתם ולא תעיר שמחתם על הרע ההוא ש
שיהיה הרע ההוא טוב למקבליה מותו וזה מבורר בנפשו ואחר
שהתישב שהמות טוב לכמו אליו האנשים המדי נפש הנני תמה
למה השתדל ה בשיתקלו חיים לפי שכבר השיגני מהמדות ער
שתמיד מני מתאנח גם בעת היות ממכרים לפני

לפני אשר היה רמזי שישכחני צדתי השתדלתי בלקיחתי מזוני
ונתתני כמים שאגזתי אחת אחר אחת כמים הנקדים בלי הפסק
כי אין הפסק בין שאגה לשאגה הנה פחד פחדתי בעת שלחתי פ
פן יבואוני הרענות האלה אשר באו אלי ואשר יגזרתי בא לי לא
שלחתי ולא שיקטוני ולא פחתי מזה הפחד עד שבא מה שהייתי
ירא ממנו

והכלל העולה מהרברבים הוא שרענת מיצב היה שכל מקרי האדם
מסודרי ומקבילים לפי מערכת הכוכבים בעת הלירה ולזה קלל
היום אשר יולד בו לחשבון כי הוא היה סבת הרעו שקדוהו וקלל
ליל ההריון להיות מורה על מורדת מה שיקרה לעובר ברחם וע
נעת צמותו מרחם כבר וכו' זה בעלוי המשפט ולזה היה מורה ליל
ההריון על עת הלירה אשר הוא מורה לפי רענת על כל מקרה
האדם בחייו וקלל יו הלירה תחלה להיו מורה בעצמו ראשון על
מקרי האדם בחייו וקלל ליל ההריון אחר זה להיות מורה בשנית
עליה וזה שהוא יורה על עת הלירה מש הוא מורה על לו המקרי
ועוד כתרעם על ליל ההריון על אשר לא היתה הנראותו מכ ש
שלם תתעבר ממנו מכ שתפיל ולא תטליל הדיוכה מכ שימותו בו
ביצמותו מרחם ממנו כי לו המקדים הכ לפי מערכת הכוכבי ברגע
דת הטפה ברחם לפי מה שיאמרו בעלוי המשפט והנה בחר
מיצב לא היותו על היותו בסבת הרענות האלה אשר קדוהו וכתרע
מה ית המסדר וזאת ההנהגה אשר מצר מערכת הכוכבים אשר
ימצא בה זה המוש מהעדר הסדר והיושר עד שיבאו ממנה רעו
רענות לטובים וטובות לרעים כמנ שיוכר מיצב במה שאחר זה א

שומאחר זה איך לא סרד במי שימלך בכמו זה המערכת שימות מד
 מרחם ולא ידמה ברע כי זה יותר טוב לו לפי מחשבתו ויחס זה ל
 לשגגה מל הית מו ללמות וקסמר וכבר שגג בומת ההנחה בשני
 סרדיוס האחת כי זאת ההגבלה המסורד מרר מערכת הכנסבי למ
 גחייב על כל פנים הגעת המקרים אשר יורר עליהם אבל כבר
 נשמרן מפשריים מרר הבחירה האנושי כמן שזכרנו בפתחתנו
 לזה הבאור והב לחשבן של הרעות המרוסן רען מנושיות ער
 שיבחר למקבל הרעות ההם מות מחיים וזה אמנם היה צורך אם
 היו לו הרעות רעות מנושיות לפי שהמות משוכח על החיים הב
 הבלתי מנושיות לפי רעת קצת הקורמי כמן שכן בספר המרות
 ומחל הטובו המנושית עכ הרעו הבלתי מנושיות הם משוכחות
 בעצמותם . ומפטר שיממר שמיזב למ שגג בזה הסר השני
 כי היה מאמין בהשמחת הנפש כמן שנבאר במה שיבא בגה
 ומחל אמר זה ליכער לו החיי אשר היה בהם וגמות שיממר טוב
 היה מצלו הערר ההסלחה המנושית עכ הערר לו הרעות אשר
 היה בהם מתקוות קנין ההסלחה המנושית עכ קנין לו הרעות ומ
 ומעפ שהם רעות בלתי מנושיות ומחלס בטר הדמיון היה טועה
 בלי ספק כמן שיוכיח השוכח רעיו לו במה שיבא מתשובתו מליה
 מלי זה לא היינו מומרים שטעה בן כלל זה כי מנחנו כרמה יר
 ירמיהו עה קל ימו לא שירמיהו למ הבימותיו לזה אמונתו בש
 בשומת ההגבלה היא מרר מערכת כמן שהתפרסם מרבריו במק
 במקומות רבים מנבמותו ואמנם אמר זה על סר ההפלגה והגזמת
 לחזק מרידות נפשו .. והנה רעת מיזב היה כמן שיבאר ב

שיתבא במה שיבא שיהשגחה האלהית מינה באישי האדם כלל
 כל טעם בשמח אישי בת אבל הם כלם משולחים ונעזבים אל ה
 ההנהגה הסמוכה מהגרימי השמימי והביאם להאמי זה החוש
 והעיון אם החוש למה שבראיהו מרוב הסוד הנפ באישי האדם
 הטוב והרע ואם העיון להיות אל העניי הפרטיים הזמניים
 בלתי מפטר בהם לפי מחשבתו שיהיו ירדעו מכל ה ית לפי שמי
 מפטר שיהיה בו ירדעו מתחדשו ונפסדו ולא ירדעו גם העניי
 הזמניים מי שמי לו יחס עם הזמן כלל וזה אמר מרוב משדרי לא
 נפסדו עתה יירדעו לא חזו ימיו ירדעו בזה מרוב לא יהיו נעלמי
 מה ית הזמניים והעניי הזמניים והנה מי לו יחס עם הזמן ער
 שירדעו לא חזו לו שיתאמר כלל בזמן כמו שיתבא בטבעיות ועוד
 טעם העניי הארצי לרחק מדרגתם מה הנה ימאסם ה רעובם
 בהסרח לפחיתותם כי אין מרכך השלם בתכלי שלמות להשגית
 ברברי אשר הם בתכלי החסד ועוד כי השכל לא ישיג הרברים
 מזה מה שהם בו פיי אבל תהיה זאת ההשגה לכוחות אחרים
 כמו הרמיון והחוש אם אין בה כמו אל הכוחות אשר ישיג בהם
 הפרטי הנה מי מפטר שישגי אל הרברים הפרטיים והוא אמר ה
 העניי בטד לך אם כראות מכוש תראה הנה אל הם הטענו אשר
 תמצא שיקיי בהם רעת מיזב בזה הירדש וכבר יספק מספק וימי
 אם היתה רעת מיזב כן על מה היה מעלה עולות ליראותו שמי
 חטאו בניו והוא יראה שהתפלה והתשובה אל השם ית היא בלתי
 מועילה להיותו בלתי משגת בזה העולם השפל . וכאמר
 כי מיזב היה ממין בהשמות הנפש כמו שיראה מרבריו במה

שמחר זה מלך היה מקריב בניו לעבודת ה' כפי היכולת מעט ש
 שלם היה מממין שיהיה בזה גמול גופי סמך לזה שמזב היה
 רוצה לזכות ירי שותיהם רכזי שלמה שהיה נבון ומבולב בענין
 השגחת ה' היה רוצה לעשות הדמיון לפי כל מחת ומחת מהרעות
 מלך היה עושה פעולות הממין בגמול ובעונש כרי שישמרו
 קניניו עד שהגיעו מה שהגיע ומז התחזקה מצלו יותר המוכן
 הזאת לדעתו בעצמו שהנח היה צדוק ושמוץ הגגות מלך הרעות
 לו על צד העונש מרי קדם

במז מלכות המענה

משן מליפו התמני ויממר

הנסה רבר מליך תלמה

הוא מענין נשימה בתמדות השין בסמך והמלך בהא וכמוהו פ
 נשא עליו מור פניך יי' . והדכון בו מס נשא משל ורבר מליך
 להשיב על רברין תלמה מו והיה מענין נסיון והוא יותר נסון וה
 והדכון בו המס כאשר נסה ה להגיע מליך רבר מן הרעות תלמ
 תלמה וסזה אמר כי עתה תבא מליך ותלמ . ססלך . רל תקחך
 הדכון בו שמה שהיית ידמ מליהם למ היה מלמ לתקחך שי
 שישמור קניניו וכאשר ראית מבר הקנינים ההם סרה ירמית הש
 מעל פניך . ומז חתם דרכין כפה רפה בלשון ישמעל והדכון
 בו תקחך חס דרכין רל תקחך שישמור קניניך היה סבת חס
 דרכין מלך סר תסימחין בסור הקנינים ההם . חורעי עמל
 יקצרהו הדכון בו עול וכן תחת לשון עמל ומון והמשיך ההש
 השותרות בעמל לחריטה חריטה חקירה להורות על רוב השות
 השותרות בו ועשותם תקבלות רבות עד שישגהו ססן העני
 בעוברי המרמה שיעשו מלמכות רבות להגיע אל התכלית המ

המבוקש מהם . אוריה ושחל וכפיריך מליש מלימא הכ משל לך
למנשיה הרעיה אשר כל מנמנה להויה לחלתה כמו מלך החי
אשר יספד לטרה ולתה מהבח יגובו כל יעלה ויססה : שמי
מנהו כל מעט ממנו וכמהו ומה שמי רבר נשמע בו . עכמות
אבר לך יומין הוא מענין אמת כל שלם ישיב בהם האמתות וה
והקרה מעכמותה אבל להם סבה בהיותה אמת כמו שיש להם
סבה מהיותה נמצא וזהו חסרון בחק אלו הנמצאים הקדושים
ביחס אל ה ית וזה כי ה ית לברו יהיה אמתותו וקדושו מעכמות
או יהיה הרצון בזה שיה ית לך יאמין בהם שיטלימן מעכמות
מה שהוכן להם מן הפעולו וכן לא יהיה עור מה ית וזה כבר
בארנוהו במה שמיין ספק בין בחלק הגמאמר החמישי ממי תהלה
כל אורה . והי הלה חלל שני שרשים בענין והרצון בו לא
במלאכיו ישי אורה כל שמיין האו להם והוא ההגשחה במה שהם
משיגים מכל עכמותה אבל כר ממה שפע ממימותה מהסבה
הראשונה והוא ה ית ואולי ה ית מיין לו ההשגה במה שיש
לזולתו . עש הרצון בו בלוי והוא שם והפועל ממנו ועצמי עשש
עששה מעט עני והרצון בזה שכל ידכאו מקרי אש מחוץ אש
מדת ההגהתה ופסידתה קודם שישגה הבלוי הטבעי וזה רבר
אמתי מיין ספק בו וזה כי רוב המדים מדיה בחלק עתה בסבה
מקרים מה לא ימצא שימות המות הטבעי אחר מולך . מכלי
משים חסר לב והרצון מכלי משים לב להשלים נפשה וכמות
וישימו ויטילו יתדיו הרצון בו וישימו לב הלא נסע יתם בה
כל שכל נסע ממקומו יתדנס בה אשר בה על שאר בעלי חיים

אשר בכ על שאר בעלי חיים והוא השכל והלך כי הוא בתחלה
ענינו חסד ומי שלח יטלימוהו לא ימצא יתרון על שאר הבעה
חיים בעת המות כמו שאם אדם ביקר בלא יבין נמשל כבהמות
ברמן. ואיל הוא האיש אשר יכין בפעולתיו תכלי מה ולא יבא
אל הגנות התכלית ההוא בסבות הראויות והוא שבומר שלח יגיע
התכלית לסמן האיש הזה לא במקרה ולזה יהיה כועס תמיד בא
באמרו מולת אדם תסלק דרכו ועל יד יועף לבו. ופתה זה האיש
הרב התאמה אשר יפותה לבו לכל ההנלות המרוסות וישאר ת
תמיד עב הקנאה והמכאוב ההוא ודרך הפותה לאוי להיו מדרך
הפותה שיהיה אוי באמרו נחלו פתאי מולת והסבה בזה כי לחון
תשוקתו בעניני ישתרל במהירות להשיגם ויהיה זה סבה שלח י
יתנהג בזה בסבות הראויות בניו הס הנמשכים אחריו להתנהג במ
במנהגו ובכמו זה אם הכתו ושמתי את פני באיש ההוא ובמשפת
ובמשפחתו והרעון בו האנשים הנמשכים אחריו כמו שבאר מנח
מנקלות. אשר קצירת רעב יאכל שב אל האויל וירצה בזה שכ
שכבר יגיע מרוכ הסלחתו שהאיש הקשה יזכ והוא הרעב יאכל
קצירת ואמרו ואל צנים יקחהו ושמה צמים חילם שב אל בני
האויל אשר זכר או אל כלל האוילים. וירצה בצנים ענינים
וקצרים והרעון בשאיפה הצפוי והתקנה על דרך אמרו כעבר יש
ישמה כל הרעון בצנים האיש הפרי וקדמהו צמים לפי שמנהג
הפרייטי מגדלי צמה כל שער ואם שלמיש קשה המול אשר יקח
קצירו מבין הקציר והעניני לרצה הסלחתו וירצה עם זה שמה ש
שלחת מהקציר יבא איש פרי יחזק עליו ויגזול ממנו יהיה חילם

וזה תכלית חצו ההסלחה כל שהאנשים יותר רעי ההסלחה שי
שימסמו מכליתם על אלו המורלים ויהיה להם נזילם ונכסיהם
ואפשר שכל הפסוק הוא שב לרבר אתר ויהיה חסר מלת אל והר
והרסון בו אל אשר קציר יאכל איש רעב ונקשה ואל אשר יקח
קציר מבין הקציר ויטפה עם זה שמה שלקחתי מהקציר יגדלהו
ממנו איש פריץ יהיה חיל בני המורל אשר זכר . בני רשק הם
כידודי אש המורלים הם האנשים הקשי יום וקראם קודרי כי לר
מבלם ירמה להם שיחשך המור אשר הוא אמרם ומה אמר הנבי
על רוב הסודות ונבט לארץ והנה חשן ער ומור חשן בעריפה
ואמר רור כאבל אם קודר שחתי . תושיה . הוא שם לל נימס
וסדר וזה בקראת התורה תושיה להיותה נמוס וסדר ויקרא
תושיה המנהג שרמז לארס במה שהיא ארס שיתנהג בו והנה
אמר תושיה נרחה ממני כי לא נתנה התורה בעת היות איוב
חלם היה מאמין בה ער שיתבאר שלא נרחה ממנו התורה אבל
התפאר שלא נרת ממנו הנמוס וההדרד אשר ראוי לארס במה
שהוא ארס שיתנהג בו בדרך שישראל נפשו ואפשר שכל רהיה
נימוס מה לאומה אשר היה איוב ממנה התפאר איוב שכבר הת
התנהג במוסר הנמוס בשלמ ויקרא תושיה מה שהתגבר וסדר
במחשבה והשתדלות לעשות מהפעולות ער שיגיע אל התכלית
אשר כונו אליו והמש' אם חשב גגב מה לעשות גגבה מה וסדר
הפעולה ההיא בלבד איך יתנהג בה ער שישראל לו עשיו הגב
הנה זה הסדר אשר סדר בלבד ושמהו כמו חק תושיה ובה המופ
אמר תושיה כל שלא יעשו מה שהגבילו לעשות מהפעולות . כ

ער שיגייען למבוקש וואס' שטעט נעמק הענינה במלך האנשי' יסבב
 ה' שותהיה עינתם נבערה ונמהרה ויתהיה נמהרה מענין נמהרי
 לב והם הכותים ויזשע מחרב חסר פועל ושב אל השפלים והקצ
 והקורדים שוכר ראשונה מו יהיה שב אל האביון שוכר בזה
 הפסוק בסופו והוא יותר נכון וכוונת הפסוק שיה' משיע האביון
 מחרב ומיר חזק מפיהם ומאמרם של מלך הרשעים רל שהוא ישי'
 פיהם ומאמרם כלי' להושיע בן האביון אשר כונן להרע לו והם
 והמשל שהם יאמרו ושהם ירדפו מחר פלני להרגו וישמע מלכות
 בדרך ההוא ויכיל מו שיהיה במאמר מסבול הענינה מה שיכיל בן
 האביון ואפשר שנאמר שהרצון בזה שהשם ישיע האביון מת
 מחרב ומפיהם ומיר חזק בזה המופן מההשגחה ואולם ישיעם
 מפיהם על דרך משל שיהיו טרף לשניהם כשיטבר שניהם סמן
 שום ושני כפרים נתעו וגם כן הנה ישמח שלא יהיו טרף לשם
 לשניהם במה שיסבב השם למלך האנשי' הרעים מסבול הענינה
 בשוט לשון תחבא . רל כאשר תשטט לשון הרע בארץ אשר
 היא סבת מריבות חזקות שם ותחבא רל שלא תוכר שם . כפן
 הוא שהתבונה ביד שומרי המצוות ומו תהיה ביחוד לא מחמת
 חסדן התבונה ואולם הרעב הוא חסדן התבונה . ופקדת נון
 רל בני נון הם בני ביתו ומלך ממ' שכתב חטא מפני שלא השג
 השגחה בבניו באופן הראוי לשמרה מן החטא . כעלות גריש
 בעתו מענין כדיתה וכמהו בחי' ימי מל' העניני

במוק רבד המענה

השיב מליפן וממר ירענו שמה נשמו

שמוס נשמוס משל דבר להשיב אליך על דברך יבדך עליך אל
שעכ כל זה לא מוסל להמנע מהשיב על דברך כי מי יוכל לע
לעמוד במליך עכ דברך מלה .. מן יהיה הרעון בזה האם כא
כאשר נסה הטפ להגיע אליך דבר מן הרעות תלמה ומי יוכל
לעמוד במליך להוכיחך על תכונתך ואת הנה במה שקדם היית
מסר רביס כאשר שמעה מהכ רפדים כאלה והידיס אשר היו ר
רעות באמנות הטפ ית היית מחזק האיש הכושל היו מקיימים מ
מליך והברכיס הכרעות היית מאמץ רל שכל מי שהיה נכון ב
באמנות הטפ בעבוד מה שיגיעו מהעונס היית מחזק מוחו וה
והיית מוסר רל שמה שיגיעו מהרע הוא על כר העונס למדי ק
קדם ער שיאמרו כלס כי על כל מעשה גמול ומשפט להיו בזה
גמול המדינה ותקון הכללות האורס וזה שההמון מכ לא ירחו מ
מהעונס לא ימנעו מעשיית הרעות כאשר יבאו טבעס להשתוקק
מליהם והנה עתה כאשר תבא אליך רעה כלמית לסבלה וכאשר
תגיעה עריך היית נבהל הנה זה ממה שיוכיח שירמותך הטפ לא
היית אל לבטוחך שישמר לך קצינך ותקחך כשישמר לך אל
הקצינכ הייתה לך סבת תמימות מרחק לא טוב האמנה כי לפי
מה שכתבה מרחק עתה מינך מאמין שיהיה בסמן גמול ועונ
והחל אלפז לסתור דבריו מהמחש ואמר ובר נא מי הוא נקי מבר
חופה תמנע שכתור ישרי סמן שדמותי זה מהאנשי המטות לר
בסל עת בבשית העול והחמס שיאברו ויכלו מרחמך הטפ ואן
תמלס הנקיים הישרים תאס היה שיגיעו קצת רעות מינכ מסל
מבית וסמכות ועתה לגמרי סמו הענין ברעות הרשעים וזה

למות טלן הרעות מינס כופלות במקרה כמו שמתה מניח שאם
היה ענין כן לא היה בזה הברל בין הישרים והרשעים ואולם
היו רעות הישרים יותר חלושות למיעוט עונותיהם לא שיהיו ל
להם רעות בזולת מדי כמו שהיה מניח מינוב הכה המנשי הרשע
הרשעים אשר תשוקתם לטורף טורף כמו החיות הרעות נמצאו ש
שכתנו שניהם ער שיבצר מהם אשר יושן לעשות ותרמה מוחם
מוב יים מכלי מסימות הטורף ובניה יתפדרו אנה ואנה ויטוטטו
לבקש רי טרפם וזה דבר נמצא בלי ספק בחוש כי הרבה מה ש
נמצא מהמנשים הרעים אשר כל השתדלותם להזיק לאחרים
שברוב העתים לא ימצאו ותמנע מחטבתם הרעה וזה ממה ש
שיחיה שהשגחת השם ית הוא באישי האדם ואמר ליפו הכה
באמת מוסף השגחתו יגאב ויעלם ממני לא שכבר לקחה מזני מ
מעט מזאת ההשגה אשר תעמידנו על היחס השגחתו בשפלי וזה
שבשעפים מחזיקות לילה בכפל תדרימה על אנשי קדמני פחד
ורעה ודוב אברי הפחיד מהמרמה אשר מדמה בחלום מהרברים
הנעירים לבא עלי אשר סבות הנרענות הוא השם ית וזה שמה
שיגיד לי המרמה ההיא הוא ענין רוחני יעבר על פני תכסר טע
טערת בשרי מדי בא מרחב החרדה כי כבר ירחוץ החלומות הינו
הסודקים משאר החלומות שכבר יקרא מהם החרדה והתפעמות
הרחח כמו שזכר בספר החוש והמוחש ויעיר על זה שנוכח מהלך
פרעה וחלומות נבוכדנצר הרשע והנה יורה על היחס רוחני ש
שהוא יעמר לפניו ולא מכיר מראהו אך תמונה מה לכך עיניו
אשר ירמה מוחה לי הכוח הרמיוני ומשמע רבדיו הנפלאים כאלו

הם מורכבים מן הקהל והרממה וזה שהשכל יקבלם ורחמיים ב
בזולת קהל והרממה מראה אותם כאלו הם רבירים קהלים באהיות
קהל ומחרי כן התל מליפו בטענה שלישית ואמר מן אפשר
שתאמין שיהיה השם ית' שועל המין האנושי וממציאו ומנהיגו
והוא בלתי מטיח בו עד שכבר ימצא צדיק חדש לו רשע וטוב לו
הוא אפשר בארץ שיהיה צדיק יותר מהשם ית' האם יהיה האר
צהור יותר מפעלו הלא כמו מלך העניינים יהיו מיתחסיס אל ה
העל בארץ כל אדם ינהיג מדינה אחת ולא ינהיגה ביושר ומן
אפשר שיצדיק בשם ית' עכ' היותו בתכלית השלמות מה שהוא
חסדן ועל בחק הארץ הן בעברית והם השכלים הנפרדי
לא יתן ממשותף וקדש בעצמותם אבל מה שלהם מן האמתות וה
הקדש הוא מזולתם והוא השם ית' ולא ישים במלכותו מורה ש
מעצמותם וזה כי מן המור להם והוא ההשגה במה שהם מטיח
מסר עצמותם אבל מסר מהשפעת ממשותפתם מהסבה הראשונה ו
והוא ה' ית' ולזה הוא מבואר שאלו הנמצאים ואם הם שלמים מ
מאר ביחס אל הארץ הנה הם חסדים מאר ביחס אל השם ית' כי
מין יחס בין מי שמציאותו וקדשו והשגתו מעצמותו ובין מי שיה
שיהיה לו מציאותו וקדשו והשגתו מזולתו וא' באלו עכ' פשיטותם
ועל מנתם ונכחיותם ימצא חסדן מכל השם ית' הנה מין כפף ש
שהוא הוא חסד מאר ביחס אל ה' כי הוא שוכן בבתי חומר כל
בוה העולם השפל ובצד יסודו רכובי לומר שקדש צורתו הוא
בחומר שלה כי הוא נושא ליצירתו לפי שצורתו הוא היצולות
אלו זה גם כן אפשר שיסמין במה שאמר שוכני בתי חומר כל ש

שנחתה היולאנית כי בלן עם החסרון הנמצא להם בעצמותם
יחוייב ענה בהם שיהיו נפסדים ואין זה ההפסד גם כן מוגבל ב
בהם ער שיהיו בטוחים ממנו עת מה אבל כבר ידענו מקרי מה
יפסידו קודם שישיגו הבלוי וההפסד ההטבעי מבקר לערב
ישיגה המות במעט סבה מבלי שיש לב לפנות אל השלמות הא
האנושי ואברזאברה מחולטת ולא יהיה להם השמחה כלל הלא
האדם ואם לו קצת שלמות והוא ההכנה השכלית אשר לו בה ית
יתרון והשמחת הנה יקרה לו ברוב שיסרו יתרון אשר בו וימותו
ולא בחכמה לפי שבהגעת השלמות לו מהיזשי העצום לקשיז ב
בעצמו ולרבי המונעים אם חשבת היזתך במדרגת השכלים זה
והמלאכי להיזתך בעל שכל ראה מה מאד רחוק מדרגתך מהם
ער שאם תקרא אליהם לא תמצא מי שיענך ואל מי מקדשים ת
תפנה שיענך הלא היזתר שפל מהם לא יענך לרוחק מדרגתך
ממנו ואם הענין כן ביזתר שפל מה ראה מה מאד רחוק מדרגתך
ממדרגת השם ית ובהיות הענין כן הוא מבואר שלא יתכן שיוחס
לשם ית עכ שלמותו מה שהוא חסרון בחק האדם בתכרי החסרון
ביחס אל השם ית והוספה א"פ להכיר ספק מה בענין ה
הרעות אשר נראה באדם בזולת מדי קדם ואמר שהם אינם רעות
יהיה ראוי שידאג האדם עליהם ויחסם אל האמולת ואל הפתיות
ועל זה אמר הנה לאויל יהרג כעס כי הוא יכעס תמיד כאשר לא
יבאו מבוקשיו אשר הוא סבת העיר באם לפי שלא ררך בהגעת
בסבות הראויות והוא מבואר שסמו זה האיש יכעס תמיד כאשר
לא יגיע התכלית אשר כונן אליו ויחשב שכבר עגטו השם א"פ

שיהא מבואר כשזה לא יקרא רע כשלא יקרא אס לא תצא ספירה
 מהפירה בקרקע כי לא תעשה הספירה כמו זה הפועל והאיש
 הפותה אשר יפונה לבו לכל ההצלחת המרומות ומיתתו קמותה
 כי עיניו לא תשבט וישאר תמיד עם הקנאה והמכאון ההוא מצדד
 לזה שהוא ישתדל לרוב קנאתו להגיע אל מבוקשו במהירות וי
 וירצץ מפני זה בהקנייתו בסבות בלתי נאותות כמו הענין : מורל
 אס יקרא במורל שיהיה משריש ומצלח בקצת עניני הנהגה אשר
 רמזי זה רמזי במאור פתאום וקללותי כוהו למיעוט השמחות ק
 קניניו אשר כונן אליהם כי לא יגיע לכמו האיש הזה שום תכלית
 אס לא במקרה וזה שהוא במקרא הוא מעט כמו שהתבאר במקד
 במקומו הנה בניו הנמשכים אחריו ירחקו מיטע וירדכאו בשער
 לעיני כל העם ואין מציל לפי שכמו זה האיש לא ישתדל ג
 גם כן בקנין האוהבים כמו שלא ישתדל בשאר הסבות המביאות
 מה שיטתוקן אליו כבר יגיע מהרע לאויל ולרכיז האוהבים ודכך
 עד שיהיה תולס לאיש קשי המול שיאנוס מותו המי הרעב ויאכל
 קצית ולאשר יקח קצית מבין הקוצים לרע הצלחתו ויקנה המי
 הפריץ ללקח ממנו וזה תכלית הרע רסני שיהיו השפלים ש
 שבאנשים גוברים עליהם הנה לא יצא מעפר מן ועמל רסני
 לו שמי הארץ סבת רע הסדר הנפול בטובו מישי הארס ורעתה
 שהוא מן ועמל כמו שהיה חושב מיוב וזה שרעת מיוב היה כן
 למרחק מלך הענינים אשר בארץ במדרגה מה ית יחייב שיהיה
 שיהיה בלתי משגיח בהם באמרו מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית
 אליו לבך האנה על זה פצחת עיניך וכו' אבל הרעות הנפ

הנופלות בכאן בוזלת מרי קרס אין דאזי בהס שיאראו רעות לפי
לפי שהם מיוחסות אל ככלות המקבל כמו שזכר באויר ופונה וזו
זה שהארס יולד לעמל ולהשקל ברניכס אשר ינטרכו אלין
כי לא נתנו לו שלמיותיו בפועל אבל נתנו לו הכלים אשר אפשר
בהם שיגיע אל מה שינטרך אלין כמו שכיר דרי האש יולדו להת
להתנועע תכף תתהוותם ולהגביה עוף מה שהתמירו נמצאים ע
ער שיסור החלק המשי מהם ויפול האפר ובהיות הענין כן רכנו
שהארס יולד לעמל בשלמיותיו אשר ירצה להגביה אדון הנה מ
אס לא ידרוך להגביהם בסבות הראויות אין זה עונש אס לא יג
יגיעו זה שבואר בנפשו ולהיות הענין כן החליט המאמ שהרענ
הבמות אל מיזב היו על צד המוסר והתוכחת למרי קרס ולזה אמ
אלין לו היות במקומך הייתי דורש אל לו ומתצלל אלין שיירחם
עלי כי כי הוא משגיח בזה העולם השפל ההשגחה נפלאה ויור
ויודה על זה הגדלות והנפלאות אשר הוא עושה ומסלול נתינת
המטר בסדר ויושר אשר בו חיי כל מומח זה שהמטר על הדוב
יהיה במקומות הנגלים מן הארץ מאירים ובאין אליהם רוחות מ
מקומות אחרים אלתם ומה שזה ררכו הוא מיוחס אל הקרי והה
וההורמן הוא דאזי שיהיה מעט ואנחנו כדמה המטר תמיד בר
בדרך שיושלמו בו היסמחים הנה כל זאת דמיה חזקה שבכאן מש
משגיח בענין נתינת המטר וזאת הטבע ולזה תמצא בכל הנביא
הנביאים והחכמים כשיספרו נפלאות השי' ית' שהם יספרו תחלה
נתינת המטר ועוד ידמה בכאן מה שיחזק שהשם ית' משגיח בא
במישי הארס וזה שהרשעים אשר ישתדלו בעשיית הרעות לא

למנשים החלוצים והשפלים ימנע מהם אשר יזמן לעשותם כה
היותם בעלי כח וחכמי להרע וזה טעם יהי לטוב המנשי השפלי
הנדרפים ולהטגב ישע למנשים המרוצים והאבילים הוא מפר
מחטבות הרשעי החכמים להרע אשר ישתרלו להרע להם ולא
הנשינה יריהם מה שחטבן לעשותו החכמים הוא לזכר בערם
בערם כל שרוב עירמתם ישיה השם ית בלי מנע מהם אשר י
יזמן לעשות והמשל שכאשר ירעו באיש שילך לחץ ויבקש
לדרוך מחריו לקחת אשר לו ישפטו לאי זה צד הולך ויעמיקו ב
בוה ויאמרו שהוא יותר ראוי שיהיה לכתו לזה הצד לסבות מה
יוסדו ורוב העמקות בוה תסבב שתפטנו ההוא הלך בצד אשר
לא הלך בו מדרפיהו שם ולא יסמאנהו ועצת הרשעי הנפולים
המבקשים רחמים עקלתונים ומעמיקים בהם כל הצדדים האפ
האפסדים כחי שיגיעו למבוקשים להגיע עשיית העול והחמס
ישימה השם נמהרה וחסרה והיא תהיה סבה שלא ישפטו הרבר
אשר ירמאנהו כפי מה שיראנו בענינים הבחורים ביום ובצדדים י
אלו בחשך אל שפלו בענינים המבומרים בנפשם בתחלות המ
המחשבה תסוכל עצתם ובוה המופץ יושיע השם השפלים והק
הקדורים מחרב הרשעים שלא יזיקו מפיהם ומאמדם של מלך
הרשעים רח שפיהם ודבריהם אשר הסכימה עצתם בהם שם ה
ית כלי להשיע השפלים והקדורים ובוה המופץ יושיע השם המ
המבין מיר חזק ממנו עם שכבר תהיה לרל תקוה שלא יעובהו ה
ביר הרשעים ומנשי העמולה קפצו פיהם להטעור על אשר ל
למ הגיע התכלית אשר סמנו מליו וזאת הטענה שזכר בכאן היא

מבוארת ונגלית מן החוש וזה שאכתנו נמצא רשעי רבים מכונים
להרע ומשורלי ב' מלה הכלים אשר בהם מפטר שיזיקו לרבים
ויהיה עם זה ההון המגיע מהם מעט הנה זה מלה שיורה כי ש
שם גבוה שומר ובהיות הענין כן מין להתרעב מהשם ית' אם זה
הוכיחך ויחס אותך על עונותיך כי מאשר מי שיכירנהו הש' וזה
שהטובים ייסר כרי שיחזרו למעט ואולם הרשעים ימיתם
בהתמלאת סאתם ולזה ראוי לך שלא תמאס מוסר ה' ית' כי הוא כ
כשייסר הטובים ידפאם ויחבשם ויחזירם ויחזרו וימיתם אותם אם
תשוב אליו ותכנע מיד בא הכרות בעולך יסילך מהם וזכר שש נ
ושבע להיחתם מספרם שלמים עכ' שכבר זכר מהכרות כמו זה ה
המספר והם הרעב והמלחמה ולטון הרע והשנא והכפן וחית המ
המרץ ומבני השדה ברעב יפרך השם שלא תמות מיד חסדן
המוכר ומלחמה יסילך שלא תהרג כאשר תטוטט ולטון להיפ
לאנשים בל טון הרע לא תזכר שם וכאשר יבא השנא לטול
טול ולבזבז לא תירא כי לא יגע בך לשנא ולכפן תשחק ותלעג
כי לא תנזק בהם ולא תירא מן החיות הרעות שיטדפון ולא מאב
מבני השדה שתנגף בהם דגלך כי אתה כאלו כדת ברית עכ' מאב
מבני השדה וכאלו השלימה עמך חית השדה וירעת כי בביתך ה
והיה שלום ופקדת אנשי ביתך ותסוס שילכו ברדכי ה'
ותברך ולא תחטא וזה אשר לו אליפו להעביר שהוא מולי חטא כ
כאשר לא השגיח בתקון אנשי ביתו כרי שיהיו ידמים את ה' ית'
ומה על פי שלא חטא במעשיו בעצמו ולזה נענשו בכיו וכפ
ונענש הוא במברן שמו קייכיו ולזה אשר נמש' היות נאשה כסה

הרע באמת כי היה רב ורעך ובניך יהיו רבים כעשב הארץ וקם
מותה רח תמות בלע עתך מכ התנהגות בזה המנהג אבל תבא בן
בוקנה המופלגת אל הקבר כמו שיכרת הקריש בעתו הנה
זה מה שחזקוהו והוא האמת בעצמן שמעו מותו ורע לך האמת
והתנהג בן

זה באור רברי המענה

והכלל העולה מהרברים הוא שאלו היה מאמין
שהרעות הבאות למישי הארץ הם המגיעות להם מהשם יתב על
כר העונש על מה שחטאו והיה מתיר הספק ממה שגדמה מהגב
מהגבנות הרעות בזולת מדי בשאמר שכבר יהיו בכאן רעות מדי
המזלות והשתיות ומלן מיכס ראיות שיקראו רעות כמו שבארנו
וקיים תחלה רעוא מן החוש ואמר שאנחנו לא נמצא המברון זה
וההכח בנקיים והישרים כמו שנמצא ברשעים וזה ממה שיורה
טובת המצאון ברשעי הוא היותם רשעי וזה אמנם יהיה על כר
העונש ואמנם הנקיים והישרי כשיחטאו חטאים מה יוכיחם ה
ניסרם אך לא יאברו ולא יכתרו וזה גם כן טענה על מיזב על ב
בחרו הסות יותר מן היסודים שהיה יוסר בהם והטענה השנית
היא לקחה מההורעה אשר הקרא בחלום אשר תורא על השגחת
השם יתברך במישי הארץ וזאת טענה חלושה כאשר לא
יאמר בה יותר מזה הטעם כי אף על פי שגדמה בזאת ההורעה ל
לא יחוייב מזה שיהיה השם יתעלה משגיח במישי הארץ על

משגיח באישי הארץ על הכר שהיה מאמין אליפו וזה למי ש
שיצין בספר החוש והמוחש וכבר שער אליפו בחלשית וזאת הע
הטענה ולזה אמר ואלי רבר וגו' ותקח מוטי שסך מכהו ואולם
ליהוא הרחיב המאמר בזאת הטענה ואמת ממנה ענין ההשגחה
במה שאין ספק בו והטענה השלישית היא לקוחה משלמות הש
ית וחסרון הארץ ואופן סדרה כן הנה לשלמות הנמצא בו לא
יעלים עיניו ממה שינהיגהו ולא יעשה למנהגיו מאת עול וזה
כי הארון השלם לא יעלים עיניו מהפעולות הנעשות במדינות
ולא יעשה להם עול דל למנהגים מאתו הנה יחייב מזה שיהיה
מה שהוא יחדר אמתו בשלמות יחדר אמתו כשהרחיק מן העול וה
וההעלם ממה שינהיגהו להיות היוצר שלם מתרחק יחדר מן הח
החסרון ואולם מה שירמה מן הרעות אשר לא יקרה להם מרי ל
הם בסבות האולות והפניות והם אינם ראויים שיאדמו רעות
כמן שבמדנו וכן היה אפשר שיגינו לזאת הסבה טובות לרעיו לא
שזה לא יתקיים כי אם ומן מעניו באמרו אני ראיתי אנויל משריש
וגו' והנה זאת הטענה היא לקוחה מצי הפחות והיתר והטענה הר
מה שירמה מהיות המטר בסדר שיטלמן בו הצמחים והמנפ
מהרשעים החכמים מחשבתם הרעה להרע לשפלים החלושים
על הרוב ואופן סדר המאמר בזה הוא על זה התאר אם היה הש
ית בלתי משגיח בזה העולם השפל היה התהוות המטר במקום
מהמקומות הנגלי מארץ מעט לא יתכן שיטלמן בו הצמחים על
הרוב לפי שרוב מה שיחדרש מזה הוא מתחת מל הקרי וההורס

וההורמן אם לא היה בכאן פועל אחר בגשמים וזאת הטבע ל
לפי שהוא על הרוב מעונני יביאוס הרחוקת במקו אשר ירד טס
עוד נשנה שכבר ישרמן כמטר הסמים על הרוב ויחוייב מזה ש
שהטס ית משגות בזה העולם השפל ובכמו זה האופן בענין
סדר ההקיש השני אם היה הטס ית בלתי משגות באישי הארס
היתה מחשבת הרשעים החסמים יוצאת אל הפועל על הרוב לפי
שהם ישתדלו בהוצאתה לפועל בסבו היותר באותות כמו הענין
בשאר המלאכות אשר יעשה הארס במחשבה והשתדלות שהת'
שהתכלית יגיע בהם על הרוב עוד נשנה אבל אנחנו נמצא
שמחשבת הרשעים החסמים לא תצא אל הפועל אם לא על המ
המעט ויחוייב מזה שהטס ית משגות באישי הארס הנה לארץ
הטענות יחס לארצו הרעות הבאות על איוב למדי קרס ממנו
ומבניו על האופ' שבארצו ונתן עצה אליו שישוב אל י' וירחמהו
ויען איוב ואמר באור מלכות המענה לען . נשחתו
חסי שרי . חסיד חזקים על דרך כקול שרי . והיה שרי בדרך
חמת . ארס . על דרך חמת הנכס . ביעותי אלה .
ביעוטים חזק על דרך רחמלים כהרדי א' . בלילן . רל תבואות
שאוכל ממנה . בריר חלמו . הוא ריר הבריא והוא טס מהחלימי
רעה בזה שאין טעם בריר הבריא ואולם ריר החולה יש בו ט
טעם לפי הליחה הגוברת עליו אז יהיה בריר חלמות חלבון
בינה שהיא כלה חלמן תחלה ואחר כך יברר הטבע ממנה הח
החלק היותר דק והוא החלבון והנה הדיר ההוא לא ימצא בו טע
טעם . כרדי לחמי . חלוי בשרי . ויבצעני . מענין השלמה ובלוי

והרצון בן ויכלני מן יהיה ענין כריתה והענין אחר · ואסלרה ב
בחילה · כל מעט שמהיה מתחמס נטה בחיל ומכאוב אשר הביא
עלי השם · אם בשרי כחוש · כל האם בשרי מהברזל החזק והוא
הנקרמות נחשט אשר יעטן ממנו החרבות · והנשיה נרתה ממני
רצוני · ואם האם נרתה ממני ההנהגה האנושית אשר היה ראוי
שמתנהג בה · למס מדעיהו חסד בתמי · הרצון בן האם יתכן של
איש המס שהמסו מוחו רוב הסדן הבאן עליו יהיה מדעיהו חרפה
ויאמר עליו שירמות שרי היה ענוב על כן באה אליו הסרה הזאת
מן יהיה חסד רבך עם וירמות שרי יענוב ויהיה פרושו האם יתכן
שייחסו לו ריעיו מפני שהוא מס מחסר וירמות שרי היה ענוב ·
הקורדי מני קרח · כל שאן הנחלי היו קורדי לרחב עמקס בסבת
הקרח והשילג הנתר ונעלם בהם וזה שיקצת הנהרות יהיו
ממימי השלגים אשר בהרים כאשר נחתכו ואלו הנהרות לא ית
יתמירו כל השנה יוצרבו · יתחממו הרצון בן יוצרבו בחלון
כדי בן לפי שהם ממדא אחר ויעיר על פרושו מה שאם בחומן
נרעכו ממקומם כל בהגיע החום נעקד ממקומם וזה שאלו הנה
הנהרות ההרים ממי הגשמים והקרח והשלג יעברו בעת הקיץ ·
מרחות תימא · הם שיירות ההולכות לתימא וכן הליכות שבא קון
למן הם שיירות סחורים ההולכים לשבא והנה וסר מלך
השיירות לפי מה שאחשב לפי שמהלכס היה למקומות הרחוקי
כאשר יכעו מהארץ אשר היה שם מיוב והיו שם באמצע דרכם
מברות לא ישוב ארס שם · שחרן בערי · הרצון בן תנו שחר

בגדי . אמר נחש . קרא עצמן נחש להיחזק נחש מנחש לחזק
שבת . ותכרו . הרסון בו ותחפרו ותעמיקו סרה . צבא . קץ
חמן קצוב . ישמה יקוה פעלו . שבר פעולתו . ומרד ערב
דל מיד לבבי מחרך הלילה להיחזק בלתי ישן כלל וזה כי בעתה
השינה לא ידגיש המרס בזמן השינה הרגש שלם . רגע ויכאס
ותבקע והיה נמאס מצד הלילה הסדומה אשר בו . מרג המז כל
המרג שבו חוט הערב שיניעהו המרג בקלות מקצה מל קצה .
בטיחי . בסערי רכן מדיר בטיחי . מעצמותי . מאברי . תשעה
תרפה ותסור מהסמיב אחי . ושתחבבי . ובקשתני . זה באור
מלח המענה באור דברי המענה ענה מיזב ואמר
טוען על רבר ליפן על מה
שהיה מניח שהתוכחת והמוסר יהיה לישרים ולנקיים על המענה
שלהם מן החטאים והמחנות והאברן יהיה לרשעים מצד גודל ח
חטאם ומצד עצמן על מה שהיה בוחר המוח על היסודין אשר
היה נוסד בהם לו שיקל יטקל כעסי התרעומת אשר אני מתרע
מתרעם על יסודי כנגד שברי במאונס הנה לא יכבר הכה האמת
מהמאונס על האחר ולפי ששברי יכבר מחל ימים על כן דברי
נשתתו והיה כעסי כנגד מה שהשברתי בו וזה כי חכים חוקים
עמדי אשר מרס שונה נפש ויערכווי תמיד ביעותים חוקים
ונפלאים התחשב שאתרעם ללא רבר היכה פדא עלי רשא כ
כשימצא לפניו רשא שיאכל ממנו ואם יגבה השור כשימצא מס
מספוא לפניו כשיאכל ממנו הנה באמת מיני מתרעם כי אם על
מה שיתרעם ממנו כדמוי האוכל תפל מבלי מלח יתן לו טעם

טעם אים יש טעם בריד חלמות הבריא כן אני לרוב חלוי לך
אמצי טעם במזוני הנה אשר מאנה נפשי לנגענו מרחב האסט
האסטניסות והמיוסס הנה כמו חלוי בשרי מוין יוכל להתרחק
ממני הנה מרחב המכאוב והחולי מחשק חשק נפלא מי יתן ויד
מרחק השם ויראני רכא נוסף על חלוי בדרך שיכלני כי השות
בבחר על מלך החי והנה באמת מעפ שאני נוטה בתל והמכאוב
החוק הנה אני מדבק כי לא כחיתי אמרי קדוש מוין לי להתרעס
על עשמי מלמד מלך הייתי נשמד מחטא לא היה מגיע אלי זה
מה כתי כי מוחל שירפאני השם ויטיב מחיתי כמז שהבטחני
הנה מוין לי כת לשמות זה החולי ומה קץ חיי כי אמריך חיותי
עד שירבה ורעי רמאמי כמז שהבטיחתי הלוא מעט נשאר
במרת ימי כל טכן עכ כמז מלך הסודת האכ כתי חוק ככות האבן
ואכ בשרי חוק נכחשת האוכל לכבול זה החולי האכ מוין בי
מנפשי ההנהגה הנאותה אשר ראוי שתהיה לי לעזר ולהעביל ו
מהם ההנהגה בירמות השם וההליכה ברכים המנזן בחי האכ נ
כרתה ממני ההנהגה האנושי כל שלם מתנהג במה שראוי למדס
השליח להתנהג בו עד שתאמר שעתה הנו מלה האכ והכך ש
שהיה לחיט הסדוקה תרפה מרעהו ראש עליה שירמות שרי היה
פחד על כן באה מלית הכיה הזאת כמז שמתה מוסר אלי הזאת
התנינה וחמלה שירמלו רעיו עליה הנה רעי בגד בי כמז הנחל
מנפשי הנחלי שיעבדו וידעו האדרי לרב עמקס מהקדח והשול
הנוק עליה והנה בעת ידעו נפסוק הכחתי לפי שמי סבת רבוי
מסר עינמותי מכל לסבות מחץ וסכלו המי הבמי עליהם ישר

ובבא חס הזמן שימנענו מימי הגשמים ותכלה התכנת השלגים יצ
יעזרו ממקומם מן יסודו הנחלים ויאברו להלפת מרחות רדכס ו
יטן מימי מקריהם מל מקומות מחרים מס שיעלו בתינו ויאברו
ול שתסוד היית המים ממקוריהם ויכלו לגמו וזה יהיה מס ב
בשלא יתחדש מהמור המתחדש שכ במקום מים אבל יעלה על
הארץ מן יפסק חדש המור ההוא והנה שתי אל הסבו נוכח בספר
המחנות להפסק הנהרות וכבר הבטנו הסוחרים העובדים
שכ בימות הגשמים אל הנהרות ברדכס וקח שבעת החזק שיצטר
שיצטרכו להם המים יצטרכו ימצאו שכ מים רבים ובבואם מל
אל הנהרות בעת החזק ולא מצאו רבר בושח וחפרו על תקחתם
והנה עתה הייתם מותק רעי רומים לזה הנהר וזה שומני בטחתי
בכם ושומעוהו בכם בעת הצורך ושתנחמו מותיכם יסוד חליי ונה
והנחך הוא כשרמיתם החתת המגייע מלי יראתם מהתקרב לי וכ
והשבתם לזרים ולמה התנכחתם מלי הכי אמרתי לכם שתתנו ל
לי רבר מהתכם ושתעטו שחתי בעיי מעמלכם למלטי מיד נר
ולפחותי מיד עריתי מלי היה זה כן החדשנה כי אמרתי להכיל
התם עטו מה טעטו אבל מיני מבקש מכס רבר ולמה ותנכרת
מלי כי תאמרו שגיתי בירי ועל כן מותם מתוכחים עמי הודתי
מה ששגיתי בן חמי מחריש ובחזק עמי בטענות מסתות
לא בטענות כחבת כאלה למפר עלי שחטמות .. מותם
ירענכ יראתי ותק לבבי .. הנה ממור נמרים הודק אמרי וי
יחד מבל מה יעיל ההתנכחות אשר יהיה מכס האם
ומי שלהתנכחותם עמי תחטבו למלין מלוחת רבר מולות

כי מז חתתני בת למדת רעים וחזיונות קשים בפתחני ער שבחרה
מחנק נפשי ומות יחד מהייתה עכ עכמותי ומברי שמסתי חיי כי
לא לושן מרוך מחיה ער שמוחיל שיבא עת מרמה בו בטוב מהה
השם ית תרל ממני כי הבל ימי ויכלן בנה הדע ומחד שסתר מיוב
בכמו לו האומרים מה שמסר לי עו שאלל המכמובים משד חלן ע
עליך הכ על כי התוסחת ובמד טמה שידגיש מהס הסתת האז יו
יחד נבחר מהס בא בטענה חזקה לסתור רעת במה שיהיה מוסר
שהשם משגיח באישי האדם ומבין מל כל מעשיהם ומסר שהאז

צדקה וחסד לבבי לא תמנאני ויחם מליך העל מוסר העקת
שסר בדרך וחסד שעשיתי ובהיתה הענין כן מין להסלט לפי ד
רעת מליעו משיחם העל לטס בזאת ההכמבה מוסר המאכני ו
מופע שמורה שסבר חטותי כל טכן כטמותי טלח חטותי כסג
שהאז המוסר וההאז רברי המענה
והסל העלה מהרברים האז טמי מפטר שיהיו הא
הרעות המגיגעו לאישי האז
שוחסות מל הענש מהסס ית ויהיה פתש הרשעים שימכר יוס

טעם אז יש טעם בריד חלמות הבריוא כן אזי לרוב חלוי לא
אמצי טעם במזוני הנה אשר מאנה נפשי לנגעו מרוב האסט
האסטניסות והמיואוס הזה כמו חלוי בשרי ואין יוכל להתרחק
ממני הנה מרוב המכאוב והחולי אחשק חשק נפלא מי יתן ויד
חריפה השם ויראמני רכוא נוסף על חלוי בדרך שיכלני כי המות
נבחר על מלך החיי והנה באמת מעט שאני נרטה בחיל והמכאוב
החזק הנה אזי מדגח כי לא כחזיתי אמרי קדוש ואין לי להתרעב
על עצמי ולשר מלך הייתי נשאר מחטא לא היה מגיע אלי זה
מה כחי כי מידחל שירפאני השם ויטיב מחריתי כמו שהבטחני
הנה אין לי כח לשאת זה החולי ומה קץ חיי כי מאריך חיותי
עד שירבה זרעי ונאמני כמו שהבטיחתי הלוא מעט נשאר
בשרתי ימי כל שכן נעם כמו מלך הסודות האם כחי חזק כמות האבן
ואם בשרי חזק כנחשיות האוכל לכבול זה החולי האם אין בי
מנפשי ההנהגה הנאותה אשר ראוי שתהיה לי לעזר ולהעביל ו
זהו ההנהגה ביראת השם וההליכה בדרךים המעוזבחים האם כ
ברחה ממני ההנהגה האנושי רל שלא מתנהג במה שראוי למרס
השליח להתנהג בו עד שתאמר שבעותי הן מלה האם יתכן שי
שיהיה למיש המדוכה חרפה מדעהן ואם עליו שירמות שרי היה
פחוב על כן במה מלך הסדרה הזאת כמו שאתה מוסר אלי הזמות
החניכה וחמלה שיתמלך רעיון עליו הנה רעיון בגדו בי כמו הנחל
מנפץ הנחלי שיעברו וידעו הקודרי לרב עצמק מהקדח והשליח
הנזק עליו והנה בעת ידעו נפסקו נכחתו לפי שאי סבת רבוי
מסר עצמותה מכל לסכות מחזק וכלו המי הבמי עליהם יעדרו

ובבוא חם הזמן שימנעו מימי הקטמים ותכלה התכנת השלגים יצ
 יעקרו ממקומם וזו יסורו הנחלים ויאברו להלפת מרחות רדכס ו
 ויטו מימי מקדוהם אל מקומות אחרים וזו שייעלו בתהו ויאבדו
 כל שתסוד הייט המים ממקוריהם ויסלו לגסו וזה יהיה זמן ב
 בשלח יתחדש מהאר המתרש שז במקום מים אבל יעלה על
 הארץ וזו יפסק חדש המד ההוא והנה שתי אל הסבנו נזכר ו בספר
 המרחות להפסק הנהרות וכבר הבטנו הסודים העובדים
 שז בימות הקטמים אל הנהרות בחדש וקח טבעת החדש שיצטר
 שיצטרכו להם המים יצטרכו ימנעו שז מים רבים ובבואם אל
 אל הנהרות בעת החדש ולא ממנו רבר בושח וחסר על הקתס
 והנה עתה הייטס מותס רעי רומים לזה הנהר וזה שאני בטחתי
 בכס ושמועור בכס בעת הסודך ושתנחומותיכם יסוד חללי וזה
 וזהפך הוא כשדמותס החתת המגינע אלי יראתס מהתקרב לי וז
 וזהפכתס לזרים ולמה התנכחותס אלי הכי אמרתס לסס שתתנן ל
 לי רבר מהתכס ושתעטש שחדר בעיי מעמלסס למלטיני מיר סר
 ולפחותי מיר ערדני מלו היה זה כן החדשותס כי אמרתס להסיר
 התכ עטו מה טעטו אבל אני מבקש מכס רבר ולמה תתנכס
 מלי כי תאמרן טגתי בירי ועל כן מותס מתוכדים עמי החדתי
 מה טגתי בו ומני אחרים וכמונ עמי בטענות מסותות
 לא בטענות כחבת כאלה למר עלי שחטאתי .. מותס
 ורעתס טרקתי וקס לבבי .. הנה מר נמרסו וחדק אמרתי
 מרס אבל מה יעיל ההתנכחות מרס יהיה מכס האס
 ומי של התנכחותס עמי תחשבו לסלין ולחתרברי סודת

למליכ ה' ורח רבדי מולת שבתאון עליהם בטענה האם זה מחק
המזכרת השלם הלא באמת אני שופט שאתם מפילים אף על ית
יתן כשיריב עם וולתו לחלשתי לפי שאתם תכדו ותעמיקו סרה
על רעכם כי תראו כי מטה ידן וזה לאות כי תכנתכם רעה היא ל
לדונה החלשים ועתה הווי' וראו אם משוב במא
במאמדי וטובן להשיב על רבדי בולת עולה הנה כאשר תשובו
עוד להתוכח עמי בזה האופן יראה כרתי בזה התוכחות . היש
בלשונני עולה במה שאני טוען שהשם ית בלתי משגיח באישי
האדם אם חזי לא יבין ההוצאת אשר הטברתי בהם ויפער אם הם
המות נבחר מהם אם לא . הנה באמת אבאר לכם שבאופן מה
ימצא המות נבחר על כסא אל החיים וזה שכבר ימצא קץ חסן ק
קצוב לאנו עלי ארץ וכימי נזכיר שהם מוגבלי כן ימי מוגבלי
והנה כסא העבר המתעמל שיצאה בא הלילה למצא מרגוע לנפ
לנפשו וכסא הנזכיר שיצאה בא העת שישלם בן שכירונתו כרי ש
שיפרעו מלאכתו כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות שאל זה ש
שכאשר אני בחדש אחר אני מקנה שמהיה בחדש אחר כי אחרתי
אחלי לא יכבר עלי העת בחדש ההוא ככברו בחדש הזה והלילות
שאוחרתם לשכב הליטן ולמצא מרגוע למחלתי הנה גם כן בליל
בלילה לא שכב לבי וזה שאם שכבתי הנה מקנה כל הליל
הלילה מתי מקום יסיר לבי מדרך הלילה בסבת הערד השינה
ממני ושבנתי כרחיק על פרכי בסבת מחלתי עד בא השחר מן
סודות מנח כלל ובהם הענין כן הוא מבחנ' שאני בחדש תמיד
השנה על אל החיים אשר אני בהם לפי שזמני מוגבל ממני בחדש

ומני בחדר תמיד ההתקרב אל הסמות כי בבקד אני מקנה הבקר הב
הבא והוא מבואר שזמות התשוקה תמצא לכל מי שיוסר בכמו מלך
היסודין מזה הוא מבואר שהסמות יחד נבחר מהם באופן מה
הנה מרוב נגעי עלותה רמה בבשרי וגו' עפר ועזרי נהבוקע והיה
בתכלית הסמות בסבת הלידה אשר שם ימי קלן יחד מן המרגז מ
אשר יגיעה המורג מקרה מל קרה בקלות כן ימי חיי הס מעטים
ויכלו בזולת תקות טוב כי לא משער שיוכל להחיות ולרמות טוב
מחר זה השבר והחלי מהה השם ית אם אמת מה שמסר לי פו
שמותה הנכחתי והטיב לי במחירתי ער מתי תסתיין להעביר ממ
ממני ומת הדעה אשר אני בה וסור כי רוח חיי ואי אפשר שתשוב
פיני לרמות טוב לא תשחרי עין רמי לחברי בעת בא קדי וכאשר
יהיו עיניך בי להטיב לי ולא תמסמני ואי לי תקנה שתטון ותחייני
להרמות טובה כי סמו שכלה ענן וילך לגמרי ולא ישוב הענן ה
ההוא שנית כן מי שירה גימול לא יעלה ולא ישוב לביתו גם
אני לא מחשך פי בעבור רבויכם שלא מתרעם מהשם ית אם אמת
אמת ומהם במה שמותם ומסריה שהם משגית במישי המרס מר
מרבירה עכ צרות רוחי ואשיחה עכ מריחת נפשי מהה השם ית
אם אמת הוא שזה הנכחתי ממך על ג' מותה מפלוג ככה בעשיית
הרע לי האם אני יס מן תגין כי תשים עלי משמר ומסר לא מן
מוסר לסמות משכן בעת מהעתיים כמו שהים לא יסמ מגבולו בעת
סן העמים ולא התגין שמסרת לירמות המנשים ממנו כי אמרתי
מותה מרעתי בהזותי על מלתי ישא בסערי משכבי לחשבי שם
שמסמ מרגוע כמסר מיטן הנה בעת השינה לא מסמ מרגוע

כי מז חתתני בתלומות רעים וחיותות קשים בעתותי ער שבחרה
 מחנק כפטי ומות יחור מהמותה עכ עכמותי ואברי מאסתי חיי כי
 לא לזמן מרחק אחיה ער שאחיל שיבא עת מרמה בן בטוב מהה
 הטכ ית חרל מעני כי הבל ימי ויכלו בזה הרע ומחר שסתר מירב
 בכמו לו המאמרים מה שאמר ליפו שאלו המכאובים אשר חלנו
 עליו הכ על כר התוכחת ובאר שמה שירגיש מהם המות הוא ית
 יותר נבחר מהם בא בטענה חזקה לסתור רעת במה שהיה מומר
 שהטעם משגיח באישי האדם ומבין אל כל מעשיהם מומר שהחמ
 בלתי מפטר שיטגית הש ית באדם לחסרון האדם ושלמות השם
 כש שיפדונו תמיד לבקרים לרגעים יבחנו מכ חטא מכ לא חטא
 ער שיגיע לו מה שרצוי לפי מעשיו בעת עת ותהייה וריעות מ
 מתחרשות תמיד למין וכלית כמו שהיה מומר ליפו כמה מן הזמ
 הזמן לא תסור מעני מלהכאיבני ער שלא תרפני מפילו וזמן
 מועט שמוכל לבלוע בן דק עכ הייתי תס וידי כן שחטמ
 שחטמתי כמו שאמר מליפו מה מוכל לעשות לך שומר האדם וי
 ויחדו לפי מה שאמר מליפו למה שמתני למעגג לך כאל מין לך
 לעשו דבר דק להרע לי כאל היית לי למשם האם זה מחזק הפועל
 והשומ עכ מה שיפעלו וישמרהו כל שיהיה שונא מה שיטמ
 מוחו והנה לפי תזון הסופרים שתקנו וכתבו ומהיה עלי למ
 למשם יהיה פחדו שסבר חוספת להרע לי ער שהייתי עלי למש
 למשם וקמתי בחיי ומה לא והשם פשעתי ותעבדו על עמי במה
 שהסמבת מוחי ותסיר מעלי הכרה הזאת כי עתה לעפר משכב מ
 מחזק הכאב כאשר תשחדני לגמלני טוב על כדאני וי

בדקתי ויחיד לבי לא תמצאני ויחוס מליך העל כאשר תפוק
עשרו בדרך ויחיד טעתי ובהיות הענין כן מין להמלט לפי ר
דעת מליצו משיחם העל לשם בוזות ההכמבה אשר הכמיצבי נ
מועצ טמורה טכבר חטאתי כל טכן כטמנתו שלח חטאתי כמ
טמנת המטות
זה במוד רברי המענה

והכל העלה מהר בריש
הוא טמי אפשר שיהיו הר

הרעות המגיעו למישי המורס
ויוחסתה אל העניש מהשם ית יהיה נכש הרשעים שימברד יום
וכחדו ועכש הטובים שחטמו מוטט מפאובות ויסודין סמו שהיה
מומר מליצו לפי שום היה הענין כן היה יחיד קטי נכש הטובי
נכש הרשעים ויהיה זה על ברח הש ית וזה שהחם סבר טכבר
הקיעותה פחחוק הסמכותה ער שיהיה בחר המות על מותס החי
זה רבר כבר ממר גם כן מיזב בהכלות חמור בזולת המענה ה
הזה מסד מם טוט יסיה הרשע פחמות הגה הוא ירעג רשחוק ל
למסס הנקדים לפי שיחור קטי הנכסין והיסודים ההם מהמנות ה
כסממותי כל טכן טכבר אשר מיזב שלח חטמ טכבר היה יורע
בכסמ שלח חטמ מהנה הבית ויהיה על שהמנת מכלד יחור כמור
להמט חיד קטובים והחם שחל בחרונו בידת הזה מי יתן היחת ה
בטי ובכרב מי יתן בחר הגה חומ כן הו היה בחר ההסדרב אל
השח וזה מנשח חוק על שהמנת מכלד יחור כמורב באופן מו מל
מחיים שום רמ היה הענין כן הגה למ היה חושק כור החסן מש
אשר הוא בן החם סמור טכל מור סמכותי הסמכותה הא יחור ה
שפנת על החיים ההם במקרה חמס למ ידגיש בזה מזה היה בחר

בחר איוב שיחם אל השם העדר ההשגחה באישי הארץ כרי ש
שיחק ממנו העול ברוע הסרור הנפול בטובות אישי הארץ ולפי
ורעתה אין המלט ממנו במה שהכח ליפו כמו שבאר זה בזה המ
המענה ואולם לא גבו רעי איוב מותו במה שכפר בתחית המתי
לפי שלא היה מאנשי תורתנו ולא סופר מזגס כן מנביא זה הו
היזעור למה מה שמחשוב ועוד באר לטתי סבות שמי אפשר
שישגית השם ית באישי הארץ אחת להיות הארץ נמאס בעיניו
מכר חסדנו ביחס אל שלמות השם והשני להיות לו היריעות
הזות ומתחרטות תמיד ומי אפשר שתהיינה בטח יתברך ויריעות
מתחרטות כל שכן שתהיינה בן ויריעות מתחרטות לאין תכלית
והנה לא השתרל איוב כזות אשר היה מקיים בהם רענו בהשג
בהשגחה אבל סתר רעתו והביא טענה בזה מן החוש והעיון הא
הממתי והנה לא סתר טענותיו בעצמם מכ לפי שלא כתבאר ל
לו אין תשלם הסבה ברברים ההם מזולת טענות השם ית משגית
באישי הארץ כי לאמר שיאמר שזאת ההשגחה היא מזולת השם
ית ואם באנו לבאר זה בשלמות הסתורנו למאמר אחר מזה נק
נקטר ונעמוד על מה שיש בנדי בזה המקום ונאמר שיש לאמר
שיאמר במלך הטענות כלם שהם לא יחייבו מה שחייב מהם ליפו
וזה שההורעה שתהיה בחלוקה כבר אפשר שתיוחס אל הסרור זה
והשפיע אשר מהגרימים השמימיים והשכל הפועל כמו שהתבאר
במקומותיו וענין הגשמים והמנע מדשעים מחשבתם לטמור ה
הטובים אפשר שיוחס גם כן הסרור והשמירה לגרמים השמי
השמימיים לפי מה ששם השם ית עליו .. ואולם מה שאמר

שמואל שמה שהיה חסדן בחק הארץ לא יתכן שיחוס לטעם וזבן
 הנה וזאת הטענה בלתי נכונה על כל פנים כמז שירמיה זה הפירוש
 הפירוש וזה מה שהיה חסדן בחק הארץ לא יחוייב על כל פני
 שיהיה חסדן בחק הטעם ית וזה כי כל מי שיש לו כח על פועל מ
 מה הנה הפועל ההוא שלמות לו מהסד אשר הוא בחיי עליו וכן
 וסמך לא יסמך הכח ההוא לפועל הנה יהיה זה לבטל הכח חסדן
 ומחל לא יהיה חסדן למי שמיין לו כח על הפועל ההוא מכ
 ומכאן מוכח הפועל ההוא והמשל שקרימות התכבדו הוא שלמות
 לו מהסד אשר הוא בחיי עליו וכאשר תבסר ממנו וזאת הפעולה י
 יהיה חסדן בחק ולא יהיה חסדן בחק הארץ וזו שמו בח זכ וז
 המכאן מהם וזאת הפעולה ובהיות הענין כן הנה לא יהיה חסדן
 לטעם ית מכ לא ישיגו ואל כל מעשי הארץ עכ היות שליט בכל
 המצוות ובכלל הנה היה חסדן לטעם ית מכ ומכאן שלא ידע ב
 במחלטי אבל מכ ומכאן שהיה ידע הרבדים הנכבדים הנכחיים
 ולא ידע הרבדים המוכרים הפחותים מהסד אשר הם מוכרים בן
 לפי פחותותם וידע מהסד אשר הם בן נכחיים הנה מין זה חסד
 חסדן בחק הטעם ית כמז שמיין חסדן בחק השכל האנושי המכאן
 ממנו השגת הרבדים הפרטיים אשר ישיגו החושים הנה זה מ
 ממה שמופטר שמואל לבאר שלא יחוייב מטענות אלו מה שחיי
 שחייב מהם ומחל מה המסת בזה הנה כבר במדנה וזבן
 במי ובבארנו לספר החוש והמחש וטעם במכאן שהטעם ית ידע כ
 כל הרבדים בשלמות והמחש אשר ידע בן וכבר יתבאר המסת
 ברב לו הטענות במה שייבא מזה הספר

מזעזעט שאמוכל רבלותע בן דקיי עכס הייזער תכס רשון ויהי סך שמואל
שחטמאטי כמן שאמר מליפן מה מוכל לעשות לך שומר הארס וי
ויוכדו לפי מה שאמר מליפן למה שמתגי למפגע לך כאלו מין לך
לעשן דבר רק להרע לי כאלו היית לי למשא האם זה מחזק הפועל
והשנא עכס מה שיפעלו וישמרו רל שיהיה שונא מה שיטמן
מותו והנה לפי תקון הסופרים שתקנו וכתבו ומהיה עלי למ
למשא יהיה פחדו שכבר הוספת להרע לי עד שהייתי עלי למש
למשא וקצתי בחיי ומה לא ונשא פשעי ותעבור על עמי במה
שהסאבת מותי ותסיר מעלי הזרה הזאת כי עתה לעפר משכב מ
מחזק הכאב כאשר תשחדני לגמלני טוב על כדאיתי וי

למסות הנקיים לשי שיחור קשי הנכסין והיסודים ההם שהמזות ה
הבתאומי כל שכן שכבר אשר מרוב שלום חטא שכבר היה יורע
במסמון שלום חטא והנה הבית רמיה על שהמזות מכלול יחד נבחר
להיות חיי קטובים והוא מירח בחיותו בידת הזה שי יתן הירח ה
השי נבחר שי יתן בקר הנה הוא כן הא חיה בחדר ההתקרב אל
המזות וזה משה חזק על שהמזות מכלול יחד נבחר באופן מה מלא
החיים שמה לא היה הענין כן הנה לא היה חושק סוד חזק מש
אשר הוא בג הוא שבחור שכל אחד מאנשי המכאובות האלו יחד ה
שמות על החיים ההם במקרה ומש לא ידגיש בזה מלה היה סוד

בחר מיוזב שיוחס אל השם העדר ההשגחה באישי הארס כרי ש
שירחק ממנו העול ברוב הסדר הנפול בטובות אישי הארס ורפ
ורענה מין השלט ממנו במה שהכית ליפו כמו שבאר זה בזה המ
המענה ואולם לא גבו רעי מיוזב מותו במה שכפר בתחיות המתי
לפי שלא היה מאנשי וחדתנו ולא סופר אז גם כן מנביא זה היו
הינעור למה מה שמחשוב ועוד באר לטותי סבות טמי אפשר
שישגח השם ית באישי הארס אחת להיות הארס נמאס בעיניו
מכר חסדונו ביחס אל שלמות השם והשני להיות לו היריעות
הוות ומתחרשות תמיד ומי אפשר שתהיינה בשם יתברך יריעות
מתחרשות כל שכן שתהיינה בו יריעות מתחרשות למין תכלית
והנה לא השתרל מיוזב סנות אשר היה מקיים בהם רעתו בהשגח
בהשגחה אבל סתר רעתו והביא טענה בזה מן החוש והעיון הא
הממתי והנה לא סתר טענותיו בעצמם מכ לפי שלא כתבמר ל
לו מין תשלס הסבה ברברים ההם מזולת שגכח השם ית משגח
באישי הארס כי לאמר שיאמר שזאת ההשגחה היא מזולת השם
ית ומכ באנו לבאר זה בטלמות הסתורכו למאמר אחר ולזה נק
נקטר ונעמוד על מה שיש בו רי בזה המקום ונאמר שיש לאמר
שיאמר באלו הטענות כלל שהם לא יחויבו מה שחייב מהם ליפו
וזה שהנרעה שתהיה בחלוק כבר אפשר שתיוחס אל הסדר וה
והטעם אשר מהגרימים השמימיים והשכל הפועל כמזו שהתבאר
במקומותיו וענין הגשמים והמנע מדשעים מחשבתם לטמור ה
הטובים אפשר שיוחס גם כן הסדר והטמירה לגרמים השמי
השמימיים לפי מה ששם השם ית עליו .. ואולם מה שאמר

שומר שמה שהם חסרין בחק המדע לא יתכן שיחזקו לטעם וזה
הנה וזאת הטענה בלתי יורקת על כל פנים כמז שירמיה זה הפילון
הפילוסוף וזה מה שהם חסרין בחק המדע לא יחוייב על כל פני
שיחיה חסרין בחק הטעם ית וזה כי כל מי שיש לו כח על פועל מ
מה הנה הפועל ההוא שלמותו לו מהכר אשר הוא בחיי עליו וכא
וכאשר לא יסמ הכח ההוא לפועל הנה יהיה זה לבעל הכח חסרין
ומולד לא יהיה חסרין למי שאין לו כח על הפועל ההוא אם
ישננו ממנו הפועל ההוא והמשל שיקרימות התרגול הוא שלמות
לו מהכר אשר הוא בחיי עליו וכאשר תבסר ממנו וזאת הפעולה
יהיה חסרין בחק ולא יהיה חסרין בחק המדע או שאר בח אס זה
הטעם מהם וזאת הפעולה ובהיות הענין כן הנה לא יהיה חסרין
לשם ית אם לא ישגיח אל כל מעשי המדע עכ היות שליט בכל
המציאות ובכלל הנה היה חסרין לטעם ית אם אמרנו שלא ירע ב
במחלט אבל אם אמרנו שהם ירע הרבדים הנכבדים הנכחיים
אלו ירע הרבדים המוכרים הפחיתים מהכר אשר הם מוכרים בו
לפי פחיתותם וירעם מהכר אשר הם בו נכחיים הנה אין זה חסר
חסרין בחק הטעם ית כמז שאין חסרין בחק השכל האנושי הטעם
ממנו השגת הרבדים הפרטיים אשר ישיגו החושים הנה זה מ
ממה שמפטר שיאמר לבאר שלא יחוייב מטענות אלו מה שחיי
סחייב מהם ומולד מה המסת בזה הנה כבר בארנוהו וזה
במי ובמדתו לסבר החוש והמחשט וטעם בארנו שהטעם ית ירע כ
כל הרבדים בשלמות והמחשט אשר ירעם בו וכבר נתבאר המסת
כרב אל הטענות במה שיבא מזה הספר

ויען בלדר השוחי ויאמר
בהוא כבד אמרי פיך . רל

מיך תוסיא מפין רחחוק כנגד השכ תחשב לטבר בן הרי אמת
האמונה בענין ההשגחה יעיד עליך היה מעמד הטוב בעבורך
או יהיה ענינו ישיש עליך ומה הענין פרטו קצת המפרשים
אמרו כן והתעוררתי כי מסאו רע וישלם ויעמיד בשלום . כות
צדקתך רל כפטר כי הנפ הי כה הכר ומשכנו . היוגמה היוגד בנה
הוא טיט . מחו . כמו צמח המח . עורכו באבו לא יקטף . עורכו
בלחוחו ורעננותו לא היה ראוי שיקטף ויכחש רעס כל זה יבש בק
בקלות קורס כל חסיר עכ המסא מכלו לחוחו ומזונו אשר ממנו
יוון מו יהיה הרכון באמרו לא יקטף בולת שיקטף . אשר יקט
יכרת כטעם ונקטותה . כסלו . רל מבטחו וכמהו וישימו בלקי
כסלס . בית עכביש . שהוא הבית שאורגת מעכביש והוא מרמי
בלעו והמשיל בית הרטע לבית עכביש להעיד על חולשתו .
ישען על ביתו הוא חושב להשען על חזק ביתו שלא יוכל להזי
מחתו מזיק ולא יעמד ולא יתקיים . יחזיק בו . רל יחזיק עצמו בן
שהוא יחשוב היחתו חזק מצד חזק ביתו אשר הוא בו ולא יקום מ
ולא יתקיים . רטוב הוא לפני שמש . רל הצמח ההוא . לחו רענן
והשמש מביט בו ולזה יפליג בצמיחתו עד שיסאו לו ינקות ע
על גבתו אשר הוא נטועה בה רל שיסאו לו ינקות משרשיו . על
גל שרשיו יסובכו . רל שעל גל המים יסתכו שרשיו עד שמו
שמרוב מזונו יסתעפו שרשיו באבני הסלע ויהיה יחזה יסתבך כ
כטעם קרן חזות . ובלענו . יעקרו ויסירו ממקומם עד שיבי

שייכות המילך במקומו וימסר לא רחוקו כל שיל יסמך מסמך
 חשש שכל כלי. ולא יתחזק ביד מרעיש לא ימחה להעיל פה
 מהרעות מכל יביתם עליהם כטעם יתחזק המעשים ביד
 זה באחד מלות הפעולה באחד רבדי הפעולה
 ענה בלדד ואמר ער מנה המלך

רבים קשים כמלה בגדר השם והרעיון מעין חזק כבד כגד
 אלה השם יעלה משפטו מין ספק שכל מה שיעשה הוא במשפט
 ובכח. הנה זה חטאו לו בנין טלחם ובכחם פן העולם בעבור
 נשעיהם וזה היות משחר מל' שירחם ומתחנן לפניו שייסרו
 לך זה חטאותיו מכ וך וישר מזה כשמותה מוש' ענה יבית מלך
 הטוב ויעמיד בשלום נפשך יהיה הרע שהביא מליך לטוב לפי
 שבלדד היה חושב כמו שיתבאר מדברין פי הרעות יבאו לטובים
 אשר לא קרס להם מדי נכון להוסיף עליהם טובה במה שעתיד
 וזה שכתוב מזה רע הוא טוב לא שמתנו לו כרע שיעור התם
 החסמה האלקית אשר חייבה ההגות הטוב לו בכסד אל הסבות
 חלקים אשר קרס להם מדי מעט יבאו רעות חלוטות וכאשר יש
 יסובן לשם ית יעבדו לטוב והחל לוסד מה הברל בין הרעות
 אשר יבאו לרעים והרעות אשר יבאו לטובים ובין הטובות אשר
 יבאו לטובים והטובות אשר יבאו לרעים כי הטובות אשר יבאו ל
 לרעים הם רעות וזה לא כשעבד מופץ היחס רעות והרעות אשר
 יבאו לטובים הם טובות וזה לא כשעבד בזה לקשרנו בהטוב ה
 החסמה האלקית וכן רמיה מן הסקבל ואשר פי טאל נא לרדת
 ואמר וכן מל' מה שחזר ואמר פי וכתבו נכסדך לקבל

בוה ערות מהכ לפי שתמול אכחנו ולא נרע הענינים אשר יצטרך
יצטרכו לזמן מרוך לעמוד עליהם מן החוש לקדש ומכאן הלא
הם ירוך המטה וימשיך לך מה שתפרסם להם מן החוש עם מה
שהתחנך משכלם הנה הגמא לא יגרל בזולת טיט רל' שהנא
צריך ללחוח רב ולא ישגא נסח המחד בלי פיה משהי מותו תמיד
ובעוד שזה הנסח בלחוחו ורעננותו בזולת שיכרות ויקטף הנה ה
הנה הנא ייבש קורס יבוש כל נסח מחד וכן הענין בשוכתי ל' ש
שכבר יציע רע שיכלם לגמרי על מקומם ובחשבם להיות בש
בשילוח ותאבר תקות הרשע כבר תכרת תקותו וביתו אשר הוא ב
בוטח בו בחוק יתיה חלוש כמו מריגת העכביש שהנא בתכלית
החולשה הנה הנא נשען ובוטח על חזק ביתו ויחשב להתחזק בו
לא יתקיים הבית ההוא ובכלל הנה כל מה שיבטח עליו שיהיה
לעור לו יאבר ממנו וימות כמו המחו והגומא שייבשו פתאום ע
עם המצא הלחוח אשר היו נוזלים ממנו בו ובהיות הענין כן ה
הנה טובות הרשעים הם רעות ומאלס אכחנו לא נרע המופן אשר
הם בו רעות ונפלא מפני זה כשנראה הגנות אל הטובות אל הר
הרשעים ומחד טוסר מופן המשל בהיות טובות הרשעים רעות
בא להביא משל ורמיון ברעות הידיקים איך יתכן שיהיו טובות
וממר הנה העץ שהנא רענן והנא במקום שהשמש רומה מותו ויו
וירסמות ונקהו משרשיו על הגן אשר הנא נטוע בו לרבו דמי
דמיתו ויסתבם שרשיו על גל המים עד שמרוב מותו יסתעפו
שרשיו באבני הסלע מכ ידכחו מרוב מרובו בשלמות עד ש
שלא ישאר ממנו נושם שם מלל הנה זאת מעקרה אשר נעקר ו

נשקף זה המילין מהמקום ההוא הוא משוט רדכו ומעפר מחר יט
יטעוהו בו יסמא לו יונקת במופן יותר טלס ממה טזתינה יס
נמחנת לו טס ויסתעט טרטיי ויסתבכו וזה דבר טבואר נגלה מ
מן החוט דל טקסת הסמחיס והיה יסמחנת יותר טלמה כטיע
כטיעזר ממוקמס ויטעו במקום מחר וכן הנה רעות התס והיט
והיטד טמנכנו נחשבותס רעות וינס רעות אבל הס טובות
ובסלל הנה השס למ ימסס תס אבל יטגית בו ויטמדהו תסיר ולא
יטל הרטעיס מהרעות כמטר הבינס עליהס כסן טיעטה וזה
בנקיט טקסס להס מרי מעט דל טהס כטיטכנו לטס ית יטלס
מהרס ההוא ויהפכו להס לטוב הנה מס הייט עוטה כממרי
טזטחר מל א וסמכנו לפינו הנה יגיט לך מהנזב ער טימלס ט
טחוק פיר מהנזב אשר ויטיב לך ממקום מחר וטפתיך יטלס תר
תדעס מרס השמחה טמיר יכלטו בוטת ויהרס מהל הרטעיס
זה באור דברי הסענה

והכל העולה מהדברים הוא טרפת בלרד היה טכל

טובות הארס ורעותיו
מקבלות וסמדותס מהשס ית בטרק ובטעטט לא יטל דבר ופה
טיחטב מרעס הסרד בטובות הארס ורעותיו הוא מר סמלחטנו
וזה כי הנקי כטיבמו לו רעו הס טובות בצטמחטס לא טמנכנו למ
נרע באנען אשר בעבמוד דיו טובות והביא טטל הנה מן הסמחי
פי קמסס יטחונס מנתס ויטקרו ממקומס וזה טוב להס כי ממקום
מחר והיה יסמחנת יותר טובה וכן הס רעות הסדיות וטובות
הרטעיס הס רעות כל דרך האסות טיבחת בה הרטעיס ויטכרו

ולא יושילך דב טובכ אשר בירכ כמן הענין אשר בעשב האחר
שייבטן עכ המצא אשר הלחוח ורעננות ולא כרמה לכן מרברין
הנה בזה הספר שיטתה האר בזה הענין לשאר בת וזה שהחטא
והפסע ושכחת המל והחנפות והתמימות אשר זכר לא ימצאו כי
אם בארס לברו מבין שאר בת לא יתארו בלתי התארים שאר הבת
אל שלא יאמר בהם שהם מדעים או חכמים או שוכחי אל או תמים
והוא מבואר שאיננו מחוייב במי שיורה שהשם משגיח במישיה
המין האנושי ופוקד מותם על כל מעשיהם בדרך ובמשפט שין
שעורה שיהיה הענין כן בשאר בת כי מולי נברל בזה הארס לפי
רעתו להחזק בעל שכל ולזה ראוי בו יותר שיהיה נפקד על כל
מעשיו ואמנם היה מחוייב במי שיורה שהשם משגיח על שאר
הבת ולא ישיגם דבר מהמקרים אם לא במשפט שיורה זה באי
במישי הארס כי זאת ההשגחה תהיה יותר במי שהנא יותר נכבד
כמו שהתבאר בספר בח ובכלל הנה מין ראוי שניחם לארס מהם
מהמס ברעותיו רק מה שזמנמהו מבואר מרברין או מתחיל מהם
ולזה לא הסכמנו מנחנו שיהיה רעת בלרר בהשגחה ברעותה
המצתולה כמן שזכר המורה ול ואחשוב שמה שהניענו להנח
רעת בלרר על זה המושל הוא מה שזמננו מרעות האנושיים המפני
המפורסמים בזמנו בהשגחה ולפי שרמה התייחסות מה בין רעת
בלרר ורעת כה המצתולה יחס מפני זה רעת כה המצתולה לב
בלרר ובכלל אם היו רעות האנושיים ההם שזכר הדב המורה על
על מספר חלקי הסותר אשר ימצאו בזה הדרוש היה ראוי שיפחד
שיצורשו רברי אל האנושיים בדרך שייספסו ברעות ההם מעט

שלא יהיה פשוטי דבריהם מוריס הנרמה כגלית שיהיה להם הרע
 הרעית ההוא אם שהוא מבואר שמספר הרענות ההם אשר לכת ה'
 המעלה והמשעריה יצאון מההויח הנמצאות במרברים אשר
 קיימן בהם רענותיה חרוש העולם בן מיננו ומי שימנו כמו הרעו
 ההם חלקי הסותר כי המחשבה לא תפול בכמו הרעו ההם תחלה
 הענין המצוי ירחיק מלזה המטכנו מנחנו בבמורנו והאל מה
 שיורו פשוטי דבר אל המנטי ונרמה לנו מה שרענותיהם הכ על
 מספר חלקי הסותר אשר בזה הרחש לפי מה שתשפטהו החלוקה
 למנטי המטיבים בענין והנה נבאר בנה במה שיבא איך נמצאו
 רענות אל המנטיים מספר חלקי הסותר אשר בזה הרחש והנה
 רענת בלרד מה הוא כנגד המוחש כבר ימצאו לו פנים מן ההרמו
 כי הרבה פעמים יגיע למרס רע ותבאר בסוף הענין שהוא היה
 סבה להביא פולח טוב מן לשמרו מרע יחד קשה חזק והרבה פע
 פעמים יגיעו למרס טובות ותבאר בסוף שהם היו סבות הגנות ה
 הרע לו מן למנטי מנוב מחד יחד חזק ויען מינוב וממר
 במור מלוח המענה
 השפתיק הריס • עוקד הרי

ממקום זה יעשוהו השם ית במספנות הדוח הנמצא בתוכו כ
 כמו שהתבאר בספר האמונות • ולא ירעו • חסר • וענינו מלמי
 ירעו המנטיים מי הוא אשר הפסד במעו לו שסבת העקתה ממקו
 ממקום נעלמות מן ההמון • המדגז • פניו ומניע • תפליסון
 הנגדו ותנענע • לחרס • המנטיים • תחזק • וסגור ער שלא
 ידמו הסוככים ההם • זה מה בממור קשה ותחת קשת יהיה טוב

ויהיה שב אל סוכבי לסת לבר . או שיסמך באור השמש ויהיה שב
אל הסוכבים . או יהיה הרסן באמת ובפך סוכבים יחזקו ולא ב
בפך סוכבים יחזקו . כל שכל כך יעדר אור השמש בעת הלכותה
על שירמז הסוכבים . ודרך על במתי יס . ענינו שהיא נטתה הקט
שירדך על במתי יס והוא השמים וסוכבים ההולכים באור גלגל
המזלות . או נטת סוכב סוכב לנפון ולרדוס . עש ססל וכימה .
הס סמך בגלגל הסוכבים הקיימים . וחרידי תיסן . הס הסמך
הרדוסיות . וחלקה ויעבד . הס יתקף חסר וענינו פן יתקף הא
האדם וס ירבה אל יסמך סי שישיבנו סמכטי . שחמ . שפון
פחרי רהב הס העמודים בגמזה חמקה . לפטשטי מתחבן . בתמי
והרסו בן ומין מתחבן אל הנה מה קדמותי ויעבדי לא ממין כי
ימין קולי להיחזק פחמ מאר ברחם מלי . יספני יספני חסר בלי
פון . הס מני לא מרע נפטי . רסני לומר הנבי מפס חסר פו
סלא מרע בעכמי נפטי . כל שמין נכדים כחמיה באברי . מה
שנטי יסית פתמוס . ענינו חס טבט הרשע יסית פתמו כטלרד
אומר הנה הרשע האמל חפג לרעות אשר ינסה השס בהס הנן
הנקיים לפי שהאמ יסית חכמה ולא ימדין ברע ההוא והנקיים יס
חמדין ברע ההוא . ונקיות חבה . האמ ספנין רסון והס חמדין
שישיג רסנס בהס ההולכים בים להטות כי חס יסמכו שיל
שילכו במהירות אל אשר חס . יטוש . יענה . שירי . רברי נפטי
פני כמסי . ונבליגה . ומתחזק . ויהיה בורד מן יהיה יסמך ויהיה
פחמ ומחזק לבי . סל סוכבות . כל הסמכים אשר לי . מן כס
כטחת הטכרני . כל חסנים גמרי לטחת . סי לא מניס כמני .

ר' הנה מין שם איש כמנני שמואל לרבר עמון . נקטה . נכרתה
 שיחי . רבר כעסי . הנפעת . ענינו ההבטה וההשגחה מן יהיה
 ענינו מורה וזהו . ר' שיניע לרשעים בעצתם מורך וזהו ער
 שישלמה . על רעתך . מכל ידיעתך . ואין מירך מציל . ואין
 מנגנך מציל' מן יהיה פירושו שלום ימצא מי שישבך ממעשיך
 עבדתי . שיירחי כעצם עובדיהם כסף וזהו שם . הצלמים אשר
 הם מציינים לפי הצורה אשר ירצו לעשותה ורמו בזה מל הכח
 המצייר אשר נתן הטעם ית בורע ומענין זה אמרו ז"ל מין מעט
 מערבין את הקטן . מהכלבני . ותשחיתני . כחלב תתיכני . רמו
 בזה מל הורע אשר משנו ההיה ר' ורע האשה שהוא נתן תחלה
 וג' ואחר כך יקפידהו ויעמידהו החוס הטבעי אשר בורע הזכר
 כמו שהתבאר בטבעיות . תכנסני . תכסי . כי העצמות והגידו
 הם מחוץ סביב המבריק הנכבדים הפנימיים ובוה הם נשמרים
 באופן זה עט שבעצמות יהיה לגוף קיום ועמידה ובגידים תש
 תשלמה תנועת המבריק החלקיות . ופזירותך . ופזירותך והרס
 והרסן בזה פזירותך אשר שמת בכחחות הפעולות למשול על ה
 הכחות המפעלות הכה הפזירות ההוא שמרה רוחי בקרבי כי לו
 לחי זה לא הייתי יכול להחזיק כלל וזה שארס לרחוק חומתי
 ותפול בקלות ויפסד לחי רבני הכלים אשר שם הטעם ית בו לענ
 לעזר בשמירתו הזמן האפשרי . ושמחתי . במשמר ובמאסר .
 ומה . מקור והרס' בזה הנני שבע קלר ורמה ענין המיד . ר' ומה
 ר' מי יתן ר' הרל האב הבא מלי עב' שתכונתי כשחל שימית בפ
 בפעם אחת אבל אותה תשוב להכחתי מכה ונחר מכה ורמה פלג

והרמה פלמין בי . עריך . נגנץ ולא רטין מה בלשון ארמי . כי
הספחתה עריהא . חליפות . מענין סריתה . ויבא . רבוי . וחרל .
המנע מהביא על סף הכני . נטית ממני . והרפה ממני ומבליגה
ומתחזק מן ומחזק לבי . עיפנה . מורה . ולא סררה . דל טמין
במרחץ רבר טומר סרר ויטיר בענינים הפרטיים . ותפנע . ותמיד
זה במור מלח המענה . במור רבדי המענה

ענה מיוב וממר וממנע ירעתי כי כן

דל על מה שהוכחתי וממנה ער מן המלל מלה לא תחשוב ש
שומחתי מה שומחתי לריב עם השם אבל מוחתי זה לפי רעת
ליפני ומולד מני מחשוב גם שזה לא יפנה משפט מלה גזרתי שהו
בלתי משגח באישי המרס כרי שלם מייחס עליו עול ומולד ש
היה עניניהם לפי מה שימטר מפתול הגרמים השמימי ומעפ
שהיה יתור טוב כמין שומחתי למנטים המר נפש שימחתי מוחה
מינכן בזה מייחס עול לשי ית וזה שזה ממנע היה ממנו מיר שלם
היה מפרט שיהיה ענין פרטי המרס מסורר ממנו באופן יתור ש
שלם ובכלל הכה הוא מבוא שמי רמזי למרס לריב עם ה' ולהטות
דברים נגדו כי מין יתכן שייסרן מנן עם ל בריבו עמך הכה מעפ
שיחפז לריב עם לא יוכל כי הש' לא יענגו בשום דבר מרבות
ועני כי הוא חכם בתכלי החכמה ויכן בכל מה שירצהו מזה רמזי
ליתור מהריב עמך כי מי יקשה מלתי ויעמוד בשלום וזה שהמרס
ישאר מהריב עם מי שתקף ממנו ושחכם ממנו בש' עם מי שהוא
בתכלית החכמה והתקף הנה מרוב כוחו נאמר הריב ממקומם ול
ולא הכיר השם המנטים מי הוא אשר הפכה באפני שסכתה

העקתם ממקומם כעלמות מהם והנה השם ית' הוא הסבה בזה בה
בהשגות שלוחת הסבות רל שהוא הסבה הראשונה וזה אמנם יהיה
בסב' האמר המי הקטורי בבטן האר' שיתהנה ממנו רוח ירחיה ההר
ההוא ויגביהו ער שתבקע הארץ ויצא הרוח ומו' יהפך ההר בע
בעת לפלו' ומזאת הסבה בעינה הוא מכיר הארץ ממקומה וית
ויתגורר העמודים אשר הימ' כסמכת עליהם רל שמלמטה יבא ל
לה התגוררות ראשונה בסבת הרוח הנעשה שם ובסבת התגורר
האר' הסמוכה לרוח ההוא התגורר האר' אשר עליה הוא מן לשמו
ולא יזרח וזה יהיה בעת רבוקן עש' הירח ולא היה לירח מרחב ל
לפי הגרמה ואעפ' שהשמש חזק האור ער שמרוב אורו ימנע הר
האורות הסוככים הנה ימנע הירח ממנו ולא יאיר ובה יקרה
בשאר כוכבי לכת שייעדר אורה כשיסתירו אותם השפלים מהם
הוא כוטה שמים לבדו בזולת אמנע' בידו וביניהם בעת הבריאה
ואחל' היסודות ומה שהרכב מהם בראש בנמצאות הגרמים ה
השמיים והוא לבדו כוטה הגשם שיורד על במתי ים והוא ה
השמים וכוכביו ההולכים באור גלגל המזלות מן כוטים ממנו מ
מעט לרפון ולרחם כמו כוכבי לכת והכוכבים הקיימים אשר ב
בשתי עשרה המזלות והוא עושה הצורות הצפוניות והדרומיות
אשר בגלגל המזלות והנה בבריאתם מן הפרל מה שלא יעלה וז
זה כי מן הכוכבים עם היותם מטבע אחד בעינינו יעשו פעולות מ
מתחלפות בזה העולם השפל וספר מציב מצי' הצורות עש' והוא
בנות עש' כסיל וכימה שהם שתי יצורות מעירות על התגבורת חוש
וקור רכובי טכסיל מעיר על רוב הקור וכימה על רוב החום וחרר

חוב החוב וחרדי תימן הס הצרות הרחמיות ובכלל אם באנו
לספר נפלאותיו לא נוכל כי הוא עשה גדולות עד אין חקר ונפ
ונפלאו עד אין מספר וזה מבואר למי שעיין בטבע וזה המציאות
ובפרט באברי הבח ומושן הסתעפס מהתחלת הכנה באמת הוא י
יעבור עלי ואם לא מראהו ויעבור לפני תמיד ולא מבין לו כי כב
כבודו מלא עולם והוא עכ כל רבר מנבראית כי הנימוס והסדר
אשר בו יתקיים רבר רבר מהנמצאות באופן מה כמון שבארנו במ
במה שאין בו ספק בספר מלחמות אם יחטף הארס וישחיתנה מי
ישיבנו היש שם יתור גבוה ויתור חזק ממנו ומי יאמר איך מה תע
תעשה הכנה באמת לזה לא ישיב אפן כי הוא בלתי מקבל השנויו
והתמורה ולזה יהיה מה שאמרת לי שמתחנן אל הי להסיר מעלי
הרע הזה מבואר הבטול העוזרים בגמנה ומקנה שחחו ותחתיו כל
שלם יעיל עורס כנגד ה ית מקם כי מכי מרבר ומריר עמו אין
יתכן זה הכנה מעפ שירקתי לא אמרם בעצמי דרך לרבר עמו וא
מין מזהב לשופטי אם חטאתי כמון שאתה מעיף אחתי הכנה אם
קדמתי אלי וסמאתי שהוא עונה אחתי מעפס לא אמרין כי יאזין
קולי ואמנם אמר זה לפי שהוא מבואר לפי רעתו שהשכ יתברך
בלתי משגיח באישי הארס להסדרתם ולהיחזק הודים ונפסדים וזה
והנה התחזקה וזאת האמונה אשרו מרר העינין עד שאעפ שירמה
שהמחש יחלוק עליה לא יסור ממנה וכאשר השליש מיוב
ההתנכלות על מה שהיה מוכיח אותנו בלרר במה שהיה מריב עם
ה ית ולא מתחנן לפני להעביר רעתו שב להשי על רבריו במה
שהיה מנחם שום היה מידב וך וישר היז אל הרעות הבאות מלית

טובות באחרית ואמר הנה סכתי אנושה מאד על לא חסם בכפי
 כי השם יצאת אותי בסערה והרבה פסעני ער לא פטע ועל לא ח
 חטאת חיה בתמידות ער שלא יתבני השב רוחי כי ישביעני תמיד
 מקדים מדיס ואין רמני שיקדמו כמו אל הרעות המופלגות טובות
 והתוקף מש' לו בזלות שמירה שהיא במשפט ירעתי שהוא מפיץ
 ויכול לעשות הכל כמו שיהפוך ההדים והארכות בכוחו וגבחותו
 וזה בהשתלשלות הסכנות כי הוא הסבה הראשונה בכל מה שצאת
 שיתחדש ובזלותו לא יעשה דבר חס יעשה זה מיד המשפט כמו
 כמו שצאתה מאמר מי יעירני עמו ונקדבה יחד למשפט כי ירעתי
 שהוא עושה לי עול חס הענין כדבריו אבל מה מעשה והנה
 חס צדקתי פי ישמני רשע בעיני שומעי דברי הנבי חס ופי
 יביא לחשוש שמני עקש והנה אמר זה מיד כנגד חבריו שהיו משימי
 אותה חוטא על חבריו והנה באמת חס אני ואפס ער שלא
 ארע בעצמי נפשי רח' שאין נכדים סחחות באברי חלוא מסמס
 חיי כי אינני חיים על דרך האמת ובהיות הענין כן הנה לא מקוה
 שיהיה אל הרעות להביא טובות מחרות כמו שצאתה מאמר כי הנבי
 מדקיש בעצמי שאני חס ואפס באור הרעות מוחה היא
 הדרך אשר יוחזק בה הטובים והרעים ועל כן משפט שאין הבר
 הברל בזה בין חס והרשע כמו שצאתה ובאמת כי ברור מאד ב
 בזה מאמר חסד לפי שחם היה מרבית היה רמני שזה הינה רעות
 הכריז מן זולת רעות הרשע כי התחלות הרברים ההפכיים רמני
 שזה הינה הפכיות לפי שהם יביאנו מל תכלית הפכיות
 חס מצאת שיש בזה הברל כי רעות הרשעים הם באותן שיכלול

במוסף שיכלול פתאום והנחיות לא יבאנו להם רעות לכלותם אבל
ובאנו עליהם יסורין ומכאובות להביא עליהם טוב כמו שזכרת ב
ברברין הנה באמת לא יתנצל בזה השם ית מהעול וזה שיחזר ו
הע מה שיביא לסיקויים ממה שיביא לרשעים לפי שהצדיקים ש
שוקדים ברעות וזמן מרחוק והרשעים יכלו תבא וזוה אמר מה ש
שבט ימית הרשע פיתאוס הנה הרשע ההוא ילעג למסת הנחיות
מליסוריהם לפי שיחזקו קל לסבול מה שבא אליהם מהרע לקרסר ופעם
ממה שבא מהרע לנחיות ועוד ימסמ בזה עול מה היו לו הטובות
והרעות מסתכות מהשם ית וזה שכבר ימסמו קצת הרשעים ש
מכליחים מאד עד שכל המרץ נתנה בידם פני טרפטי המרץ וס
וססו כל שיעלימו עין מחסיהם וזכר לא משה מי הוא שיכוננו
ויחלק על המחש נימור טמין אמת וזו שזמנת הטובות הם רעות
הנה ימי עכ ירחיקי ותכ לבבי הלכו במהירות בלא חמרה כמו ש
שילכו במהירות האכילות המסתמנות בנכחית תמקון בים וכמו ש
שיעננה במהירות הגטר כשיבקט האוכל
משכח טברי מעונות כעסי ומתחזק מעט הכני ירח ממור כל הסע
הכעסוי מטר לו הם שכבר ירעתי שלא תבקי במחזית באלוה
הרעות הנה מה רשעתי למה זה הבל מיגע להסתכן לפני הש
כמו שזמנה מיעץ מומי הנה מעט שהרחסתי במי שלג להסיר ל
לכלוך החטאים ההם והזכותי כפי בנקיות לא יעיל לו לפי ש
שכמובי הם במוסף שלא יעיל טובי מל הש' מה היה טרשעתי
לפי שהם פגים מל המות וזוה כשמוקרה ההמלט בהתחבתי מל ח
מז יגיעי הסאת ויבאני מל שיעבדני שרמתי להימתי סת הנח

הנה הש' ית' מיכנן מיט' כמנני ער שמוכל לענות מותו מלבא יחריו
למשפט' ולא יש' גם כן ביכנו מוכיח ישת' ידו על שנינו רשפט
מה יכרך הנה מכ' וסיד מעלי שבטנו בדרך שלם תבעתני מימות
מן מרבה על מה שהביא עלי מהרע על לא חסם ולא מירמנו כי
לא כן מכני עמרי כמן שמתה חוטבים שרשעתי וזה שמני יורע
בעניני שלם חטאתי הנה מדוב מכמוני ככרתה נפשי מעוזב עלי
דברי שברי ומשיחה במדידות נפשי עם השס' ית' אם הענין כרב
כרביהם שיהיו לי הרעות המגיעות ממנו על הכונה הרמזונה
מומר מל' אלה מל' העניני הוריעני על מה תכנס ותריב עמי כי
מין בי חטא תוכל לתלות בו כעסך עמי הטוב לך כי תעשוק
הארס ותחמסהו להביא עלי רע על לא חסם בכפיו וכי תמאס מ
מה שגשית מותו הוה מחק השלם הלא כל פועל מוהב מה שפג
שפאלהו כל שכן שלא ימאסהו ואם טוב לך שתופיע על עינת ר
רשעי רל' שייגית מליהם והרך בעצתם ער שישלימה הנה וזאת
תכלית הפול' מכ' היו מל' הענינים מגיעים מהשס' יתברך על הכ
על הכונה הרמזונה כמן שמתה מומרים רכוני לומר שימאס ה
הטובי יביא הכוונה מל' הרעי ער שלא יבצר מהם כל אשר יזמן
לעשות ואין אפשר בך שתהיה משגית בעניני הארס הפו שייס
המס עיני בשד לך ער שתדע מל' הרברים הפרטיים ההולמני
מס כרמות מוכס תרמה אשר לו כחות נפשיים הולמנים ישיג ב
בהם הדבר במה שהומ פרטי כמן כח הרמיון והחוש ושאר הכחות
הנפשיים אשר ינהגו מנהגם הסימי נגוש ימין ושנותך
בשנות גבר ער שתדע הענינים הנפשיים הפרטיים ותבקש לעו

והבקש לעוני ולחטאתי תרדוש ואין מפטר שישיג הרבדים הז
הזמניים מי שאין לו יחס כלל עם הזמן הנה אין יתכן שתבקש
עון וחטאה אצל ידיעתך כי לא מרשע אם היה שתשגיח בפרטי
המדרג ותבין מל כל מעשיהם כמו שמומרים רעי והכמבת מותי
עם זה מכאוב חזק ממית ער שאין מדרך ונגעך אשר הבאת עלי
מסיל רל שלם מוכל להכיל ממנו בטוח פנים הלוא ירך עיית
מותי ועשונני בעת ההיה זה היסוד הנפלא אשר באברי גופי והת
והתקשרים קצתם בקצתם והסתעפס קצתם מקצתם באופן שכל
כלמן השכלים האנושיים להשיג מופן החכמה בזאת הבריאה ב
בשלמות ועשית מותי יחד סביב בעת הבריאה רל שהתחלת הח
ההיה מאמצע והוא הלב ואחר עיירת מאברי סביב יחד ומעפ טן
שקצתם ישלמו קצתם לפי שאי מפטר שיתהוו האברים נפר
נפרדים כמו שיתבאר בספר בעלי חיים ועתה תבלעני ותשחיתני
זכר נא כי כחומר וכעפר הייתי בעת שעשיתני ועתה למה תטחן
תשתוקק להשיב מותי אל העפר ותבטל ממני פעולתך הנפלאה
הלוא בעת ההיה התכתי תחלה כחלב ואחר כך הקפצת מותי כן
כגבינה ואולם אמר זה כי הודע אשר נתהווה ממנו והוא רס ה
הנקבה נוקר תחלה ואחר כך הקפיוו החוס אשר בודע הזכר עם
הכח האקי לתת לו צורה ותמונה כמו שהתבאר בספר בעלי חיים
עוד ובשר הלבשת מותי האברי הפנימיים לשמר ובעצמות וגו'
תכסה האברים הפנימיים לשמרם ולהיות לי עמידה וקיום ולחן
ולקשר האברים קצתם בקצת ולתת להם מהתחלת ההזון והח
והחוש והתנועה ער שהמצמות בי החיים וחסד עשית עמך ו להש

ספיקו להשגיח בי בבריאותי ואת התשקחה הנפלאה במה שהמים
 שהצמחתי בי מאכרי וכחתי הגפתי את הארץ שהצמחתי בקה
 המושק הנפלא יאן ששמת בי פקדה ששמה דחתי ותי רל שכ
 סגרת סגור לשלגני לרדתי על סחורות המתעורר ער שיטפ
 מה שסמחתי כי שמינה שמינות כל מורכב הוא כאשר יגברת סח
 מחות המעלות על המתעלות וסבר הכנן בארס כלים רבים
 וכחונגפטיים רבים תשלם בהם ואת השמידה בשעור האפשרי
 שפלא היה שכ סגור משר דע ההנהגה מן וולת זה מהדברי אשר
 יהיו סבה אל טיזסת הארס בלא עזר הלוא אל הענינים אשר ל
 ארס במה שהאז מורס בענת בלבבך להחזק בלתי פריים
 מל ופטיים והם מעניי החכמה בבריאותי שמינה שמינות הוסק
 האפשרי אל טיזסת מסגית בארס בל הענינים האפשריים והעתי
 שנות ההשקחה וההנהגה היו עמך מורס במקרים אשר הם פר
 פטיים ופטיים ולא חסך טיזסת מסגית וזהו יל אקיס מעפרי
 טיזסת הארס החתי שמינה שמינה במשטר ובמאסר אל הסכמות ו
 חסר וליהבמתי לעולם מעפרי הנה מוס ריטעתי מתי לי מוס
 טיזסת מתי לי גב סן כי לא מוסל לטמות ראשי להיחתי שבסחלק
 מהדעות אשר חרפתי דעי בהם מלחמותי בעניי ובשפלותי מי
 יקן רגל מור ההם טיזסת עזרה לי ער שבסידת השחל מה שי
 שיסר וסדתי מעכ מחת ולא השנה רל טיזסתתי וסכך מן מחת
 השחל למד מחתי יסדה ומח יסדה ולתת בי סכנת ונגעים רבים ל
 ולעליה וזה מחתנה החדש נגעיך נגרי וסרבה כעסך עמי בג
 פקס והפסדל טחם רעיה מור דרבי ער טיזסת פסדותי ור

ודברי גרול מהם עמי ואם ככה מזה עושה לי הנה יתבר טוב לה
 שלא תרסמותני מרחם ולא תרמני עין והייתי כאלו לא הייתי ולא
 ירמותי לאויר העולם עד שמבטן לקבר מובל כי מיד היה רומה
 שטוב לארץ הקשי יום שלא כבדו כמז שיקרס ולמה תרדפני כמז
 לו ההרדפות מכ הענין כמז שמוסרי רעי שיהיו הרעות מגיעות
 ממזקך הלא מעט ימי חרל מסני מז תרסה שמרמה בטוב בטרם
 ממות ותסיר מסני לו הסכמותים והבגדים אשר חליתי בהם ומות
 ומתחזק מעט בטרם מלך במקום שלא משוב רל מל הסות וההע
 וההפירד והוא אשר מרץ חושך וכלמות הנה זה המסימות השפל
 ימסא עיפותו ומורד חושך כמפל זה שבו ימסא רל המז וההפירד
 ולא ימסא בן סרנר והגבלה במה שימסא בן מחיים אבל המור ה
 ההוא הוא חושך כמז מופל זה מחיים בן סרנר פחיתותו וחסותו
 זה במור דברי המענה

והכלל העולה מהרבים

הוא שאיננו רצו היה מדיב עט

השם בייחס מלך עול במה

שיבא מהרעות למישי המרס אבל היה מרחיק זה וייחס לו הרע
 מל ההגבלה המסודרת מהסוכבים ומחלס מה שהתרעס מל השם
 הנא למה לא סרד בבמז לו האנשים הקשי יום שלא יתהו כי זה
 היה יתבר טוב להם ויחס לזה התהוותם לשגגה מל השם יתמו
 ללמו וקסגר ומחלס מה שנמשך ברברית מההתרעס מל הית עול
 הרעות הבאות עליו הוא לפי שהשם ית סרד זה הסרד אשר מה
 מהגרמי השמים יס אשר בן מהפירד הסרד והיחור מה שכתב
 וקדו מיד רל שזה ורשע הוא מכלת מו הוא לפי רשע רעיו שיה

שידמו שיה' את' הוא משגיח באישי האדם ושם בהם הרעון הנדבנות
 במשפט ועוד כי מה שיהיה טוען מיוזב מעניניו שלם חטא היה
 בעלם לרעוד ולזה היה אפשר שיאמר לו שמינס מאמינים בן
 בזה ולזה היה חושק שיהיה מתוכח עם השם ית' אם היה אפשר
 שם היה שידע מעשה האדם היה ידוע לו עדין מיוזב ותם לבבן
 אם היה עם זה סגיע לו כמו אל הרענות הממיתות היה עול ולזה
 היה שופט מיוזב שהשם ית' בלתי ידע אל הרבדים הפרטיים ושם
 וטבר עובד והנחם תחת ממטלת הגרמיים השמימיים לטמרה
 כפי מה שאפשר והנה באר מיוזב שמה שאמר בלרד שהרענות מ
 שלנקיים הם טובן ואם לא נשער כן הוא כוזב מצד החוש כי אין
 הברל בין הרעון שלכריק והרענות אשר לרשעי אבל הם אחרות
 במין זה היה בלתי אפשר אם היה הענין כמו שיאמר בלרד וזה
 שהרביים אשר תכליתיהם הפכיים ראוי שיהיו מתחלפים במין
 האקי אם אם היה זה במקרה כמו שנמצא ברבר אחר בעינו שיה
 שיהיה סבה לרבר והפכו אם שהוא סבה לאחד מן ההפכיים בע
 בעצם ולאחד במקרה ובה המופץ ימצא לחוס החסום והקרור וי
 ימצא לאחד הקרור והחסום כמו שזכר ברביעי מהמוחזק ועוד
 כי כבר כתבמר למיוזב מרענות שהם סמיתות וסמיתות מל מותם
 כמו הענין ברענות אשר לרשעים עם התבאר לו מעצמן שהוא ה
 היה תם וישר ועוד שם היה הענין כן היה הרע אשר יג
 יגיע לנקיים יחד קשה ואף על פי שנקרה שיהיה תכליתו לטוב
 לפי שהרע הסגיע לרשעים ימצא פתאום ולא ירגישו ברע כי מ
 מה ומן מעט ומאל הנקיים יתמיד להם הרע ומן מרחק

והוסיף להפליא מיד על מה שהתחכם ה' בבריאת האדם בתכלית
מה שמיפטר מן השלמות וטוב ההשגחה מין ראוי שיסדר כמות
הבריאה הנכבדת באנשים הקטני יום אשר סודר להם ממערכת
הכוכבים בגיחה מרחק מקדים מדיק ומפסידיו מותם ומה תועיל
להם וזאת הבריאה הנפלאה המכא רמזי בחק הפועל השלם שי
שיעשה פועל הבטלה רצוני לושר שיעמיד ויפליא בזאת הברי
הבריאה והוא בעצמו יסדר תכף מה שיפסידה והלא יתער טוב לו
לכס מלך האנשים שלם יהיו נבראים והנה הביא מיד בן
בזה המאמר שני מופתים חזקים ובעל בהם שיהיה השם יתעלה
יורע מלך הענינים הפרטיים המופת הראשון סודות כן ה
השם יתברך מין לו כח מן הכוחות אשר יושגו בהם הענינים ה
הפרטיים כי מין לו כח היולמני כמו שהתבאר במופת בטבעיות
ואקיות וכל מי שמין לו כח מהכוחות אשר יושגו בהם הענינים
הפרטיים לא ישיגם ויחייב מזה שהשם יתברך מינו יורע מלך
הענינים הפרטיים ומלך זה ההיקש רמז באמרו העניני אשר לך מה
כרמות מנוש תראה והמופת השני סודות כן השם יתברך מינו ו
זמני ומתנועע להיחזק בלתי היולמני וכל מי שישגה הרברים הפ
הפרטיים הזמניים מצד שהם פרטיים וזמניים הוא זמני ומתנו
ומתנועע לפי שיחייב היחזק היולמני מחד שהוא יקבל הרברים
אשר ישגה קבול היולמני ויחליך בתמונת השכחות שהשם יתברך
לא ישגה הרברים הפרטיים הזמניים ומלך זה ההקש רמז באמרו ה
הכימי מנוש ימין מה שנחתך כימי גבר ואולם מיד יורה
שהשם יתברך משגיח במידות להיחזק בלתי זמניים מלך ימין

ואלה יסמך באל הנמסמך השפלות הסדר והישר במה שיהם
 מן הטבע הפניי יסמך בהם הערבוב והעדר הסדר במה שהם
 בן פריטיס ואלה אשר במציאות הפרטי באל העניינים השפולים מ
 אשר בעולם ההיה וההפסד שאמר הוא כמו מופל לפי שהם יס
 סמך בחייו הנמסמך בו סדר וישר ויען יספר הנעמתי
 יסמך בימוד מלות המענה ברין . כובין
 כמס מהנהגתי אשר
 אני מתנהג בה . ובר . נקי . לתושיה . לפי הסדר והנמסמך אשר י
 סדר מנעו במדי מדי . כי ישה לך אלה מעונך . כל כי השם
 הוציא ממך ושכח אותך רברים רבים עניות בהם ואין אותה מ
 אשר שיהיה לך עון בהם ומאלס אשר זה לפי שהם היה רחמה
 שהם יחטא כשלם יעשה טוב תמי להשתדל להשכיל מלרעת
 השם את כפי היכולת ואלה תתשוב היחך כריק והנך חוטא וזה
 אמת מהענין סוף העליסן השם את מהמך כל שלם ברמז כמו
 אמת יחל להשיג זה וזה כי המרס לקח אחד מהשיג עצמו באופן
 שלם לא ירע מה שאפשר לו לעשות מן הטוב אשר הוא חוטא ל
 פי רעת ספר מה יקצר מזה ומאלס השם את אשר ברמז ירע טוב
 בענין ירע מה שאפשר לו לעשות מהטוב ויעניישהו מה יקצר מזה
 ויהיה הרע ביטה ואלה יהיה פחות מעונך מענטך על דרך
 של עני מנשוא והטעם כי השם ילה בעבורך וינח ער עת קץ
 מענטך ומינך רחבה להפד ממך יחד פן יחזק . מרה . מרתה
 ל מרה מה שבין הצומח והגובה מן יהיה שב אל חכמת השם את
 וזה במסד היגד לך תכלית חכמה . תחלה . יכרת . ויסגיר יי

ויסגיד . וישיש במסגד ובבית כלל . ויקהיל . שימסוך אנשים ב
 במקום אחד מן במדינה אחת מזולת שישישם במסגר . וירא מון
 ולא יתבונן . רצוני לומר וירא איש מון ואשר לא יתבונן ברדכי
 השם להשכיל ולרעת כי הוא גם כן עין מן ירעה בזה כי השם יר
 ירע אנשי שוא ושרמה ואשר רמה מון רצוני לומר אשר טעה בע
 בעיניו וירע גם האיש אשר לא יתבונן להשכיל ברדכיו וה
 והנה זכר בזה המופת שני מיני הסכלות אשר הוא קצין והוא מ
 אשר יטעה בעיניו והסכלות אשר הוא העדר והוא אשר לא הש
 השתדל להתבונן במצאות ויהיה וירא מון מענין ההשגה הש
 השכלית כטעם מלבי רמה הרבה חכמה ורעה כבוב חלל
 ולבב . ישכיל . ועיר פרא . ועיר פרא . רצוני לומר שה
 שהוא כמשל כבהמות בעת הולדו . תשא פניו ממנו . תסיר
 עצמו ממנו החליים והמכות אשר חלית בהם . מדכ . חזק .
 עמל תשכח . עמל הכחות אשר במו עליך תשכח . תעופה .
 תמיד ותהיר . מנהס . כמו מהס . מפת רמגה ורמבון .
 וה במוד מלות המענה

במוד רברי המענה

ענה צמר העצמי ואמר התחשוב

של רבי רבריך יבסר ממני מענה מן

ותחשוב שתזרק כסובין בעבוד רבי רבריך באמת אתה הרבית ל
 לכוב ער שכובין יחרישו האנשים ולא ימצאו מענה ורבר והל
 והלעגת לעגים רבים כנגד השם ומין מכלים מותר מדעי על זה
 ומדות שהנהיגה שהנהיג בה היא וכה ושמותה בר וקרי בעיני

בניני השם הם היה שישיגת בלוי העבדים ומחלם מי יתן לזה רב
דבר ויפתח שפתיו עמך ויגד לך תעלומות חסמה וסודותיה אשר
ותחייב ממנה הבמות העונש על מדי ומדי בשיעור אשר ימנע
עליה כי לפי הסוד והנמסר ההוא היה חמור שיגיעך מהרע כפל
כפלים על מה שהביא עליך ורע כי השם יתברך ילזה בעבודך
ויניח מעגשיו ער עת קץ כי מינוחיה להפרע ממך יתר פן ימ
ימחק וילזה רחוקה להביא עליך רעה מחר רעה בשיעור שתוכל ל
לסבול והוא שיה שנתעצמת בו בשמריך מן יהיה הרכון בזה הכ
הנך מהרע על רבוי המכמדות אשר באו עליך אבל יחזר מהם
הספר חמור שיבא עליך על שמירת לפי הנמסר האין אשר יסור
יסור העונש למדי ומדי וילזה לא תבטח שתסור מכת השם ממך
עדין והנה לסכלותך בזה הנמסר החשב שיעשה לך השם ית' עול
במה שהפליא והרבה מסתך ומין הענין כן ורע גם כן כי את
מנה פחות החבה מזה מיתך משער בזה כי יתכן שיהיה לך עונות
ירע השם יתברך בהם שהם עונות הענין היותר עונות כפלים מ
מסך ונסתר וילזה תחשב במה שבא עליך מהעונש שבא על לא ח
חכם בכפך ומין הענין כן וזה כי יסור היה חמור שהשם יענש
המדי מה יסור מעשיית הטוב אשר מעשר לו לעשותו כאלו המס
מה יסור מה נבדלן בפעולות השם ובדרכיו כפי היכולת והשעור
מינוח ירע המדי לפי טורח ירע טבבט בשלמות מלזה לא יסור
מה שמעשר לו לעשותו מהטוב ומחלם השם ית' אשר ברמו ירע
והנבחרת הענין כן הנה ישיגך הסכנות בזה הרחש משני סדר
סדרים המדי המדי שמיך ירע שיעור העונש והחמור במדי

במדי מדי לפי ששעמדי המדי נעלמים ממנו ופעמים יהיה המדי
אשר הוא יותר חלוש מצדו יותר חזק מצד השם יתברך וכתבתי
מפני זה אין הקציע למיט אשר עשה המדי יותר חלוש יותר מזה
מהעונשים והשני שבכאן מנשים רבים תחשוב בהם שהם נקיים
והם רשעים על אשר קצרו מעשיית הטוב המיפטר להם ואפטר
שכאמר שדרכן באמת ויגד לך העלומות חכמה וגו' שמי מפטר
למדי שידע מי הוא צדיק או רשע וזה כי לפי הכנות האר לקבל
השלמות יצטרך שתהיה פעולה אשר והיה בהם צדיק ולזה
מי שיהיה מוכן לקבל השלמות חלק גדול מלא דרך בקבול השו
השלמות ההוא ודרך לקבל השלמות למטה מהשלמו אשר היה
מוכן לקבל אותו הנה יהיה המיט ההו רשע מצד ה והמיט אשר
קבל מהשלמו חלק מעט מלא היה מוכן אל שיקבל ממנו יותר ה
הוא צדיק בעיני ה ית וזה המושך מההכנה אשר יתנה בה אחר מ
אחר מהמיטים נעלם ממנו ולזה נחשב ברשע שיהיה צדיק ובז
ובצדיק שיהיה רשע כי מנתנו למ נרעמה שהיה מוכן אליו אחר
מתר מהם מקבל השלמות
היה מפטר שיגיד השם למיט תעלומות חכמה ההכנה הזאת מ
אשר נברא בה היה יודע כי כפלים מהשלמות אשר קבל היה ר
דמי שיקבל לפי ההכנה ההיא ולזה יחשב מיטב שהיא צדיק והו
רשע באמת ויפורש מאמר ודע כי ישות לך מלה מעונך לפי
הפרוש הדמיון אשר וברנו ויהיה הפרוש הזה נאות מצדנו בזה
הפסוק ואין תחשוב בזה הסוד המגיע מהשם ית למיט הארס
מהטובות והרעות שיהיה בלתי ישר המס לך חכמה כחכמת הש

השם ית ער שתרע מדרכת הכנת אחר אחר מהאנשים שתוכל ל
לרעת מה רמזי שיגיע להם מהשם יתברך מהטובות והרעות ע
כל מעשה זה ער שסאמר לא ימצא הענין כפי מה שתחשוב תג
תגמר שזה עול הנה באמת מי אפשר למדס שירע זה כי לא ימ
ימצא המדס תח' אלה הלא ישיג השם ית ער תכלית ההשגה ומ
מיוך אפשר שתשיג מוסף חכמת השם ית והנה לא תוכל להשיג
מעשי כי לא תוכל להשיג מקדס הגובה אשר יגבילהו השמים ו
ולא מקדס העומק אשר הוא עמוק משמאל והוא מרכז המרץ
הנה מרת מה שבין הגובה והעומק מרוכה ממרץ וזה הש
השיעור אשר בין הגובה והעומק מינו קדמאד לבר אבל רחוק
יותר מרחב היס כי מל ירד המרכז ער השמים הוא ואס לא תו
תוכל להשיג בטל אמת השפלה והמטות אשר פעל השם ית ה' ש
שלא תרע מדס ורחבו והמקדמות אשר יכלו מליהס מיוך תרע חס
חכמת השם מיפטר שנאמר שהרכון בזה מיוך מיפטר לך ש
שתשיג מוסף ואת ההתכמה אשר יסודד ממנה זה הסודר הנמצא
במישי המדס בטובות והרעות והנה היא גבוהה מסך גובה כפול
כמ גובה שמים והיא עמוקה יותר משמאל ומרתה מרוכה מהמרוץ
היא רחבה יותר מהיס המקיף למרץ אס יגיע השם יתבר
לאנשים עובדים מתחלפים על מריס ער שקדס יסדות וקדס
יענה מותס כשישימס במסגר ובמאסר ולא יכלס וקדס לא יענ
יענה מותס בשישימס במסגר אבל יקדס ויאספס אל מקד אחד
מל מדינה אחת מי הוא שיכול להשיב על ענינו ולמ לו שההוא
עשה עול בטהביר העובש על קדס יותר מקדס עס היות לפי

הכרמה מרים שזה מן יחשוב באשר יגיעה יחד מעט מהעונש
שהוא רב המרי מן יחשוב באשר יגיעה יחד מהעונש שהן נקי
ישר כלן הם ידרי המבזה והבלבול הנה מי מפטר לכן ליחס מ
מפני זה עול לשה יתברך כי הוא יורע מנשי השומ והמרמה וע
ויעניש על פעולותיהם הרעות וירע אשר ראה לבן מן בעל
בעיותה רל מה טעם בעיותה ויענשה על השגרותה מחקר ב
בענינים באופן הראוי עד שיקרהו השבט וירע גם כן אשר לא
יתבונן ברכי השם כרי שיטתו וירע מהו ויענשה על סגלותו
זה המיש נברא נבון וחלל ומוכן להשגיל כרי שילבב ויטתיל
רכי השם כי הוא נמשל כבהמות בעת חללו ונתן לו השם ית
שלמותו בכת והמציא לו הכלים אשר בהם מפטר שירכימוהו וז
הפעל מזה יענש אם לא ישתדל בן כפי מה שראוי מזה יענש
ממנו הדבה מאלו הענינים ונחשב במי שהוא רשע שהוא כרחק
כי מי שלא רחיקו מהו עשה רשע וחטא נחשבה נקי ורחיק מהו
מינו כרחק ונקי בחק השם אם לא עשה הטוב המופתיר לו לפי זה
הכנות גם יתכן שנחשב באנשים שיהיה מרים שזה עכ היותו ב
בלתי שזה כי כבר יתחלק הבנות אחד מהאנשים להבנות האחר זה
מהנה שיעור המרי הנת לפי מדרגת ההכנה רל שהפועל המגנה
האחר בעיני יהיה מרי רב כאשר עשהו מי שהכנתו שלמה מאד
יהיה מרי חלוש כאשר עשהו מי שהכנתו חסרה מאד ונחשב מפ
מפני זה במה שהוא ישר שהוא עול מדרך לזה העלם ממנו ה
העונש הראוי במרי מרי ופעמים יהיה מה שנחשוב בן שיהיה ע
פניו יחד מעט יחד רב ונחשב מפני זה שיהיה הער מרי העניני

הנה את מלת הכינות לבן מל השם ופרשת מליו כפיך רכוני לו
 למד שיהיה מליו כפי היכולת כשתשכיל רכיו מן ירצה בזה
 את מלת הכינות לבן לשון מל השם יתעלה כפי היכולת והתפל
 והתפלל מליו כפי היכולת שירחם והיות מרחיק מידך מן אתה
 הוא בדרך וזה את ברעות את במעשים ומחלס החרקת האון ברע
 ברעות הוא לעבות הרעות הנפסדות ההם והרחקת האון במעשים
 יהיה כשתשיבהו לדמיון לו ער שלם תשכן באהליך עורה
 הנה מן תכלק עמך ממלך המכאובות והנגעים אשר חולית בה
 בהם והיות חזק ולם תירא הנה מה שעמלות בו מההון והבנים
 שאמר תשכח ער ששמן המים שיעברו במהירות ויסורו כן יהיה
 ודרך מלך הרברים אשר יגיעך בדרך ממנו יבא לך וכן טוב יו
 יחד בהיר ומהיר מן הרים ויתוסף מורך תמיד כבדך תהיה שמו
 שאמר הנלך וחזק כל מה שהיה נמצא ובטחת כי יש תקנה רכוני
 למד שלם תפחד שתאמר הקנינים ההם כמו שהיית עושה מן
 מקום אבל תהיה לך תקנה ובטחון שישמח ויהיה הפחד מסולק
 מאך ער שאת תחפור בשדה בזולת גרר וכסוי לבטח תשכב שם
 ורבנות ואין מחיר ויגיע מעורם הכלותך ער שרבים ונכבדים
 יחלו פניך ממלך הרשעים ואת להם הכלות הנה הם
 ביון ופחד כל ימיהם ער שיעניהם תכלה מרוב היגון ומרוב
 הפחד אשר להם לא ימצאו מנוח כי לא ימצאו מקום יבטחו בו ו
 ולא תהיה תקותם שיביאם טוב אבל הם מקנים שיביאם רע ויירא
 ויירא ממנו ער שתפח נפשו מהרמיה
 זה במד רברי המענה

זה באור רבנו המעלה

והכלל העולה מהדברים

הוא שיספד יסכים לבלדר

במה שיאמר שהטובות והרעות הנפלות באישי האדם הם כלם
מקבלות ומסודרות מהשם ית' לפי מעשה איש ואיש ומחלם ית'
התורר בהתרת הספק אשר יקרה בזאת ההנחה מיד רע הסודר ה
המצא בחוש בטובות אישי האדם ורעות וזה שבלדר התיר הס
הספק במה שאמר שנחשבה רע במה שיבא מהמקרים לנקיים
הוא טוב ומה שיבא מהטוב לרשעי הוא רע ואם לא כשער ואולם
יספד התיר זה הספק בשאמר שרע הסודר אשר נראהו בא' הטו
הטובו והרעו הוא לקסדנו מהשיג בזה וזה שיספד ידמה באין
הכנות פרטיות יחוס בהם איש ואיש ולפי שער מדרגת ההכנה
אשר לאדם יחייב שתהיינה פעולותיו אשר יהיה בהם צריך וזה
וכשיקצר מזה הנה הוא רשע לפי שהוא קצר מעשיית הטוב הוא
המפסיד לו ומעפ' שלא נראהו שעשה פעול' מגונה אבל היו פעו
פעולותיו כלם טובו ולזה נחשב בו שיהיה צריך ונתמה מין חלו
עליו הרעות וכבר יתכן שימצא איש מה יעשה מעט מהטובו זה
והוא צריך לפי שלא הוכן לו שיקבל מהשלמו יותר מזה השעור
ונחשב בו שלא יהיה צריך מיד מעוט הטוב הנמצא בפעולותיו
ולזה נתמה על רבוי הטובות המגיעות לו וכן רמזי שכתבין הענין
בפעול' המגונה דל' שמדרגת הבנתו חסרה יהיה ענינו חלוש על
הפועל המגונה מאד לפי שהוא ימנעו מהשלמו הפחות שהיה
מוכן לו ושמדרגת הבנתו לו שלמה יהיה ענינו רב על הפועל
המגונה לפי שהי' ימנעו מהשלמו הנסבר שהיה מוכן לו ובהי'

הענין כן הנה יהיה קצתנו מהשיג האמת באלו הטובות מהרעות
מיך רמזי שיהיה הענין בהם משני צדדים האחד מצד שאנחנו
לא נרע מוסר התחלפות מדרגת הכנת המנשים אשר יתחייב ממ
מסנה שיעור העונש במרי מרי ולזה נדמה במי שמרה מרי מעט
לפי מחשבתנו ונחמה לו מהעונש יותר ממי שהפליג יותר במרי
לפי מחשבתנו והערב שבכר יתכן שיהיה למרס עון ופסע ול
ולא נשער בזה נחמה מיך יגיע לו רע וזה שהמו ידמה שכבר יה
יהיה מרי אם יבטל המרס מהשטרל במחשבות כפי מה שאפשר
ומה יעלה ביד רעה בלתי נכון בעיונות מצד קצתו מחקור ברי
ברורים כפי מה שרמזי לפי שיהיה בדמיונו בעל טבל לזאת הכו
הכוונה ובכלל הנה הוא מרי אשר צופר אם יקצר המרס מעשיית
הטוב המפטר לו לפי הכנתו והוא מבומר שמוה היסר יסמו רבי
הרשעים ולא נשער בזה ובהיות הענין כן הנה לא ימנע שלא
יסמו אנשים שונים במרס לפי מחשבתנו ותחלפו עונשיהם
הבאים אליהם מה יתעלה חלוקה כפלא ער שקצתה ימית וקצתה
יענש כשיחשמו במסגר וקצתה לא ישיש העונש שיחשמו במסגר
אבל שיקהלו וימספו אחת אל עיר אחת מע אל מדינה אחת מה
והסבה בזה כי מי שנחשב בהם שהם שני המרי הם מתחלפים בן
מאר ומכתנו לא נשער ומוחל מה שכתמה מהטובות לקחת הרשע
הרשעים הנה צופר יתיר הספק בזה בשימור שאינם כמלטים מ
מהרעות לפי שהם עס מה שלהם מההסלחה יפתרו פחד תמיד
שנבואם שומה יהיו בפחד וכאב לב ותמיד נרי להם בזה העונש
מצד פחיתות מדרגת הכנות ומחר שהתיישב זה כ

זה נאמר שכבר נאמרו בזה הספר כל חלקי הספר אשר מפעול
שדפאל בהם המחשבה למשכילים בזה הדרוש ונתתו בחלק חל
חלק מהם אחד מאלו האנשי אשר נחלקו בזה הספר וזה שלם ימנע
הצני' החלוקה אם שיהיה כל מה שישיג האדם מטוב ורע מוגבל
ומסודר מהשם ית' לפי מעשיו אם שלם יהיה רבר ממה שישיג ה
אדם מטוב ורע מוגבל ומסודר לפי מעשיו כל שלם יעביל לו ב
באלו הטובות והרעות הבאות עליו אם יעשה טוב ולא יזיקהו בהם
אם יעשה רע אם שיהיה קצתם מוגבל ומסודר לפי מעשיו האדם
וקצתם לא וזאת החלוקה ההסדתי ולפי שמי שיראה שכל הטוב
והרעות הבאות לאדם הם מוגבלות ומסודרות מהשם ית' ישיג
ספק מצד החוש לפי מה שיחשב שכבר התאמת בחוש סותר זה
המאמר והוא שקצת הדריקים יגיעו רע יותר ממה שיגיעו
לקצת הרשעים וקצת הרשעים יגיעו טוב יותר ממה שיגיעו
לקצת הדריקים הוא מבואר שזה הספק יותר אם בשגורה בזאת ה
הטענה אם בשנחלק עליה ואולי המחלוקת עליה הוא מב' צדדי
לבר אם מצד המחלוקת על כוונת זה המאמר והוא מה שיאמר מזה
צדד אם מצד המחלוקת על כוונתו הוא מה שיאמר מזהו בלדד
ואולי המחלוקת על כוונתו הוא שיאמר שמה שנחשבהו רע אינו
רע אבל הוא טוב ומה שנחשבהו טוב הוא רע ואולי המחלוקת על
על כוונתו הוא שיאמר שמי שנחשבהו צדיק אינו צדיק ומי שנח
שנחשבהו רשע אינו רשע או אם היה רשע הנה מדרגתו כרשע
חלושה מצד חולשת הבנתו וזה מי שנחשבהו צדיק אינו נמלט
מהמרי כי כבר חטא בבלתי עשונה הטוב המפסדי לו בעתידות

מינו נמלט מהמדי כי כבר חטא בבלתי עשונה הטוב האפשרי לו
 בעתותיה ובה השיר הספך ברע המג ע ל בריקים ומה שברמה ש
 שיגע יחד מהרע לקחת הכריקים מזה שיגע לקחת הרשעים
 הנה האם יחד הספך בזה בשממר שמנחנו למ ברע שגורי הענו
 הענושים הדמויים לפי מרי כי לא נוסל להשיג שיפור הבב
 תבנת מיש ומיש משר יסדר מסנה זה הסדר והנה המדי למשר
 מחש מחש צריך למשך לו עונש יחד עונש מהמדי משר למשר
 נחש מחש רשע הוא מבואר שיחייב רבעל זה הרעת שינחש
 שהמשפח עשיית הטוב מינו טזה בכל ואנשים שום היה המ
 האפשרות ההוא טזה היה בהכרח מרי הרשעים יחד עונש לפי
 שכבר נכלל בו המרי משר ל בריקים והוא טלם עשן הטוב האפ
 האפשרי להם בעתותיה וישמר הספך למה יגיע מן הרע יחד ל
 לקחת הכריקים מזה שיגע לקחת הרשעים עכ היותם לשטה מ
 מהם בהשגות העונות ומולם כשיהיה טזה האפשרות מתחלה
 לשי שההכנות משר למיש מיש בעתן הם מתחלצות כבר משטר
 שימאר שמרי הכריק בבלתי עשונה הטוב האפשרי לו הוא יחד
 חוק ממרי הרשע משר הוא לשטה מסכן בעשיית הטוב לפי שהר
 שהרשע הכנות פחותה בעשיית הטובות ביה מל הכנות הכריק
 ומה שברמה שיגע מהטובות לקחת הרשעים הנה אם שיהיה ר
 רשע מר קבוצה מעשיית הפעולות הטובות הנה צופר יתיו
 הספך בזה בשממר טזה ל בריקים לפי טלם הוכן להם שיקבל
 מהטלמות שגור יחד גורל ומה היה רשע מר עשמה הפעו
 הפעולות המגנות הנה צופר יחד הספך בזה וימאר טזה מינו

מלטים מהפחת אשר הוא רע כפרא רפי שהפחד האורח במ
מלתי מדרגש נחשב בפסא לי שלא יקצק טרם דפי חרי להם בזה
מכש מעפ טפעת חתיכה מגזרת סגור רפי טפידת הבנתה
פחתה וימסר גם כן במה טפידת שמה לא טפידת הם במד ית
טפידת בבית הכני מחדיהם חרי להם בזה טפידת רפי מחדת
כי הטוב אשר תסלח רע הוא רע ממלך בלד יתמה סגור
שומרנו שמה טפידת רע מינו רע רפי טפידת יבא אל תסלח
עוב ומה טפידת מחדת רע רפי טפידת יבא אל
תסלח רע וסבר הפסל מזה מחדת המחד והגוסא סגור טפידת
שלא יתמלך הטפידת מחדת טפידת יבא בחדת והוא מחד
טפידת בסגור טפידת טפידת טפידת על סגור זה המחד מחד
תחמסות מן החוש רפי טפידת בחדת בו בטפידת יבא יבא
הספד בעיניו זה טפידת בטפידת מחד טפידת טפידת מחד
כידן הוא רע והפסד ומה טפידת טפידת טפידת רע והפסד
כי לא יתחדש מזה המחד וחדת המחד מחד חייב הספד מחד
החד זה הספד אשר יהיה בטפידת וחדת הטפידת הוא טפידת
הטפידת והפסד אשר בטפידת טפידת לחדת יחד מחד
טפידת טפידת יחד מחד לחדת מחד טפידת וחדת המחד
וחדת טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת
יהיה בטפידת בטפידת הטפידת הוא גם כן בטפידת טפידת
טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת
רביהם מחד טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת טפידת
ובקצתם לא תחלש מי טפידת טפידת רביהם טפידת טפידת

מהחבון והדפון ההם מוגבל ומסודר מה ית הנה הן בשכבר ירמא
טובות והדפנות ההם סודר בהסדר לפי שכבר הניעו לנו ידיעה
בהם אם בחלוט אם בקסט אם בנבואה ומין בכאן דבר מחר יתכן
שייתקם מלית זה הסדר וזולת המערכת אשר לסוככים בעת הלי
הלירה תחייב בבטל זה היענה שיממין טומת ההגבלה היא מחר
הגרמים השמיים ולזה לא יועיל בה הכרח ולא יוק בה הרשע כי
כי הסל מוגבל לן למרס בגדחו מרחס אמר וזומת החלוקה הי
היא של רענת מיתב ומולס מי שירמא שוקסס מוגבל לפי כרח
האורס ורשעו מה ית הקסס בלתי מוגבל לפי טומ ההשגחה למ
ולזה לכל מנטיס מן לקסס והס הדמויים לפי מה שיתבבר
במה שומחר זה החס ממחר מליהח וזומת האמס בעצמן סמן שיתב
שיתבאר במה שיבא והנה מליפן מתקרב לזה הרענת האמס כי הן
הח היה מורה טכאן רענת מיתב מוגבלות מהסס ית והס הר
הרענת אשר תהיינה לו מחר האמולת והפתיחת מלח טמין ראוי שי
שיתעס מליהס כי מין ראוי בהס שיקראו רענת לפי שהאורס כ
נברא מסולל סכל הטובות והקנינים אשר החס בחיי עליהס ואם
לא ישתדל להקנינ בהס בסכות הסבמות מוחס מין לא להחמוכן
עליהס אם לא יקנינו סל שבוה הכי לא החסר כל הספחות לפי
טמחבון לא נוסל ליתס כל הרענות אשר נרמא שיפול בהס העדר
הסדר מל הפתיחת האמולת ומה שנוהג סנהגס ועוד טומס החבון
טמזה הכי יחד הספן ברענות מה נעטה בהעדר הסדר הנמצא
בטובות הנשמחות וכן מוחך נמצא מהס הדבה למיט מחר ומל
מי זה רבר נחססר זה טהח בלס משסר טיחססר מל האמולת ו

והפתיחות כי מה שיגיע מן הטובות בזה המופך מטובות רבות ו
לרשע מין רחוק שיחמיד כמו שידמה בחוש מהם וזה גם כן אפשר
אפשר שיספיק ברעות המגיעות הרבה לטובים רל שמי אפשר ש
שייחסו אל המולת והפתיחות כי מה שהיה בזה התומר הוא מעט
כי היה מידמותו בקרי ובהורסן ולזה היה רעת מליפו יותר חסר
במופן מרעת בלרד וסופר ויותר שלם במופן מחר ומולד היוו
יותר חסר לפי שהרבה מהספקו שהבימהו לזה הרעת הס נשמה
עמו מה שמיץ כן ברעות בלרד וסופר ומולד היוו יותר שלם כי
הוא לא היה מכחיש המוחש אבל היה מסכן בזולת הכחשות המוח
שיתיר הספקות כמשפט כל חכם ועוד אשר מסכן המשיך רע
רעותו הוא מופתי בעצמו ומולד טעה במה שחמד הטורט הזה וזה
כי הוא טעם שהיה בטל שייחסו כל הטובות והרעות אל גמולו
ועוד שמת השם לפי מעשה המרס כמו שיתבאר מן החוש
זה היה בטל גם כן שלא יהיה בהם דבר מוגבל מנות ה לפי מעשה
המרס לפי מה שיגורו החוש כמו שזכר מליפו בזה הספר במה
שטען על מיוב הגה חייב בהכרח שיהיה קצתם מיוחס אל השם
לפי כרך המרס ורשעו קצתם בלתי מיוחס מליפו ואף לא מרס לית
אילו יותר מזה השומר היה מחייב היות מאמריו ממת וממנה טע
טעה בטלם הברדל במופן שלם מה שייחס אל השם ית מאו הטו
הטובות והרעות ממה שלא יחס מליפו ולזה לא עמד טעמו בו כט
כטטען עליו מיתב מה שטען לסתור רעותו כמו שיתבאר במה ש
שמחר זה ועוד כי רעת מליפו היה דרך אל האמת ומה ש
מינו בעצמו ממת כי התם כבר טע הטורד לומר להחיד הספקות בו

הספקות בזה הלשון הכחשות המוחש ומי שמנהגו זה המנהג היה כשי
 כשישער בספקות הנפלות ברענת מיד המוחש ומי יחקר בידו מ
 אחד שיניח רענתו ויחזק בו הספקות בזה הלשון הכחשות המוחש ומי
 בדרך המעשה ממנו בלתי מבחין חלו הנדון למוחש ורוטס מ
 אבל הדין הספק בשממנו שאלו הדברים נעלמים ממנו ואם ה
 היה הענין כן מן ידעו שאלו הדברים הם בידע וסדר מי הגיד
 להם זה והנה מין להם ממנו הבחנה ולא רי בשדש אשר פעלו
 בו שימנעם מהשיג המצות בזה הדבר מכל מי שמנהגו זה המנה
 המנהג לא יתכן שישיג המצות בשום דבר כי אם למנשים המנהג
 הנחלה ליריעה מה שנהגה ממנו מהדברים המוחשים לא והיה
 ליריעה דרך

חסד מזה ויחמד
 בזה מלות המענה
 שחוק • לפג • לפיד • הוא מענין
 לפידים ניהיה לפיד בון סמו
 לפיד נכח • לפשות • למחשבות • במשכית מענין עשותותות ומ
 אשר שמהיה למד לפי משמעות והיה ענינו מי שהן נכון לפיד
 מיד הוא נבזה למחשבות השמך וכן מי שהם נכון למעשרי רגל
 העל הענין באלות שומם • לשונות • לענינים חסם ושונות
 המנשים • ומטות • חסד מלות משכנות והרעו בזה שסבר ישימנו
 משכנות למרדכי • שיבטחו בהתחם בהם חלם יפתחו משום דבר
 למשך הביא מלה בידו חל עובדי כלמים שיביאם כלמים בידם
 ויטותו להם מן ידעה בזה שבית הבית והמסיע מלה חל שידת
 עט הפסל ומחר יקדור לו חלם יפתח צינית כי הפסל הוא מעשה
 חל מדרך אשר למעשה וידת יטותו למשך עטן מצבנות בה

בהמות ותורן . תלמרך כל אחת מהם . שיחי . רברי . יסגור על
מיש ולא יפתח . רל שכבר ישיב מיש במסגר ולא יסא ממסרין ל
לפילס . שונג ומשגה . שני שרשים בענין אחר . מליך ויעצ
שולל . רל שהא מליך שולל כל אחר מהמעשים כאשר ירצה
ואצב שהם טובי הצפה לא יעיל להם טוב עצתם . יהולל . מע
מענין הוללות וסכלות . מוסר מלכים . מאסר מלכים . פתח . ה
התיר . כהנים . שדים . וכמהו ובני דוד כהנים היו . ומיתנים
חוקים . יסלף . י ענת . לכאמרים . הם האנשים המהירים לרבי
צחות . מן ירצה בזה האנשים הנאמרים מרבריהם לטוב טעמם ו
וחכמות . ודעים . חכמים . ומית מעידי רעה . וחוק חוקים ה
החליט מן ירצה בזה ומחר החוקים התיר והוא מענין ולמותם
תמיד יתגרנה . משגים . מרבה . שוטח . מפזר . לא כופל אנשים
מכס . לא חסר מכס מכס . מליל . מלה כגורת מן א וענינה הבל
הלל . המכ בעבור א . ולא תרבות רמיה . ומכ בעבורו תרבותו
רמיה . שמותו התנשמותו ורוממותו . לגבי חומר גביס . לגופו
של חומר נמשלן גופותיהם . ויעבור עלי מה . רל ויעבור עלי מ
מהרעות מה שיהיה מכ מעט ומכ הרבה . ומחזתי . והגרתי . מח
מחריש ומגוע . הטעם מכ מחריש מגוע לחזק הכאב ואמנא מר
מרגוע בספרי עניני מאובי . כער . מכער . תערדך . תשבור כי
תכתוב עלי מרורות . רל מזה גזר עלי גזרות קשות . בסר הוא
סלי מכלי המאסר שמוסרין בו רגלי הנאסר בדרך שלם יוכל לל
ללכת מנה ומנה יעש בלעז תחזקה שב אל הסר והרסון בו שחק
שחקיקה המאסר הוא אשר הושמו בו רגליו הוא כאלו נחקק על ש

על שרשי הקלית ער שיהיה התקן בן כשעור הקלית בעצמו בדרך
 שיעמדו בן ברוחק ולפי זה הפירוש יהיה זה סר נקבה ואין זה זר
 בלשון כי כמה שמות יבאנו בלשון זכר וישתמשו בהם שמוט לטון
 נקבה ולפי זה הפירוש יתכן שישוב גם כן אמרד תשמוך כל מרחתי
 מל הסר לפי שהוא נאמר בה ולא יוכל לראות ממנה מלכ באשר
 ידנה • כחקב • כענין הכחב שיבולה בקלות • ככץ • כפחת ויכל
 ויכח • כי הפחת נכרת בקלות וסן קויומו מעטי • מכ חרמיה
 יצד וגו' • רל מכ יצד קטובים ואוגבלים כמז שמבואר מענינו ה
 היתהו ויטלס ומנן • שעה מעלית • הרפה ממנו • ויתרל • ויטל
 תלדו ומנן • יתליף • יוסף להכשית גופו מחר רמז בלשן רל
 תדרל • רל המנע מלהכשית • קסיר • בר ושורה ברכה בלשן
 ויתרל • ויכרת כמז ויתרל • הושיע את עמלק והטעם של רל יוסף
 להחליף כמז שפוטשה העץ אבל הו' נכרת וכלה להמרי • תשית לר
 תן ותוכרני • רל שתיש לר טוב • יסדור שאשוב לתחתו עור כמז
 הענין בעץ ומו תוכרני להטיב לו • יבאוי • מרת ימי • חלישתני •
 תחיתי • רל תשמר • רל תמתי • מענין תבית שמר את הדבר על
 תמתי על פנטי כדרך מחטמות סדס תתוס בחרור פשעי הטעם
 פשעי סתוס וחתו וחרור בחרור בדרך שלם יסוד הפשע עכ מה
 שיגיד עלי מהעמק בעבורך אבל ישמר פשעי תמיד ותטפול על
 מוני ותחבר ותוסף עון על עוני • הר כושל יבול • רל ההר שגפול
 ועסר • תשטף ספתייה עפר מרץ • הרסו בזה כמז ששחקן המים
 האבנים וכתתו מותס ער שלם יהיה מצימות לאבנים ההם וכמז
 שתשטף שבלת המים ספתייה של עפר מרץ ער שתסוד יסמיתת

הספיקים ההם ויאברו כן תקוות אנוש האברות מן יהיה ששפחות
הסוף ממטר סותף והרסון בזה שכל ששטוף כל אחר מספיק
המים עפר המרץ והאברהן כן תקוות אנוש האברות . ותקפחו . ת
תנחמו . יכבר . ירבן כטעם עש כבר . וינצחו כל ימצאו תאכל
תסאב ותנצח זה בימוד מלחם המענה

בימוד רברי המענה ענה מרוב ואמר באמת כי מזה ב
במדרגה העש וההמון ועמכם תמות חכמה ותעדר לפי
שמותם מכחישים המוחש ואם לא נעשה שרש מהמוחש לא יהיה
בכאן לחכמה דרך הלח ירענת שגם לו לבב ושלל כמות ואני
חסר מכ ומת מי מהאנושי לא ימצא לבב שפל כמות הנני שחוק
ולעג לרעי המכחישים ער שמרוב הכלותו קורא לאו וינצחו
בכל מה שיקרא מלח רל שלא יכבר ממנו כל אשר שאלו עיניו ל
לבב הכלותו ולזה ישחק וילעג על כריק המים כמותי והנה אמר
זה מרוב כנגד עופר מן כנגד כל רעיו הנה למחשבת האיש השל
והשמן יהיה האיש הכסוף למעבר רגל כמן לפיר האש שיטחי
עכמו וחולתו כשיקרב מלח ולזה ירחק ממנו ולא יי שידחק מ
ממנו יראתם שיגיע רע בהתקרב מלח אבל הוא גם כן ב
בז בעיניכם וירחקו ממנו מר המאוס והבוז ומחר שהתענה
מרוב על עופר שבוה מוחו שב לטעון על רברית במה שאמר שה
שירשעים ואם ברמה מוחם מכל יחיס הנה מרוב כמלטים מן הר
הרעות לפי שכבר יבהלם פחד תמיד ולא ימצאו מנוח יבטחו בו
אמר מרוב טעון על רברית שהחוש יסתר זה חזה שכבר ימצאו ש
שורדים שיעמדת בשלוח במהלך תוכ מין בהם שוכ בנין חזק

וזה חזק על החכם בנתיב שלם יזקק מויד וימנעו גם למדגיו
לעובדיו ולכלמי אשר עשו יריהם שהיו הקטה שבעתו מקצת
חוקי אמר יבטחו בהם ויהיו נקיים מהפחד ולזה הן מבוא שדברי
אשר הם בלתי ידועים ואם חשבת מזה קוצר להפלי בספר חכמה
ההנה לא נצטרך לקחת ערות על הפלגת חכמות מהמעלה וה
המטה כמן שגשיות מזה אבל מספר לך מחכמות מעניינים מבן
מבמדרי יותר מעדיו על חכמות ממה שספרת וזה שמו השמל ה
ההסמות ומנה השמי נרגי הים והבחן ההי בבטן הארץ הם ידון
המנה ה במה שבהם ביחידות מהשלמות והחכמה אשר ילמו ה
השכלי האנושי מרצת מופץ החכמה ההיא בשלמן מי לא ידע ב
בכל מלה כי יד יי עשיתה ומה אשר בירו נפש כל חי ודח כל בש
בשר מיט והנה הבריל הארס שבין שמו בת להיות בריותו יותר
עולה וירדה בזה שלם יסכל מתר מהמז האנושי כי יי עשיתה לא
הברמי מזה השלמן הגמלם בבריותם כי לא יתכן שימנעו וה
השלמן הגמלם בבריותם והיות החכם מתמדת מכ היה מיוחד ה
המחשבה מל הקרי וההורמן כמו שחושבים קצת הקורמי וכש ה
אפש והשכל שהתחלתם היו בהפחד ממדה היא שכל כמן שהת
שהבמד בבח ומולד הכוח המזגית היה מפש למד שיטעה בהם
וחסו שהתחלתם הקרי וההורמן לפי שכבר יחשב שביסודות רי
שחמסבן ויתחדש מהם מוג מוג ומכ הוא מבואר למעיין בחכמה
הטבעית והלאי שזה גם בלתי מפש שיטלם בזה הסדר הישר לא
שיהיה התחלתם מתחלה היא שכל הלמ מון תבחן הרברים כי
הע השומעת מזה והחין יטען למכ נושי הברלי הטעמי מרצה

ורצה בזה כי מהחוש נקח התחלה ושרש על מה שנחקר בו חלוקה
המצא בישי' חכמה וארך הימי יהיה סבת התבונה מצד שבאין
הזמן ותבאין לאור מהחוש רברי רבי יעמר מהם על ממותה מה
שיחקר עליו וזה אמר כנגד צופר שהיה צעיר ממנו לימים
כנגד שנים מרעיו כי כבר אמר במה שאחר זה ועתה שחקר עלי
צעירים ממנו לימים חלוקה השיב א'פז במענה הביא אחר זה גם
שב גם ישיש בנו כבוד מאבין ימים ואמר מיזה כי לפי מה שהיה
שהתבאר אצלן מהרברי המוחשי התבאר לו שעם השם י' תכלית
החכמה והגבורה מה החכמה למה שיראה משוב הסדר והיושד ב
בפעולותיו אשר מי מפש' בהם שלמות יוחה ומס הגבורה כי מנן
לא כראיה לוחה מעשות מה שאיפס עשייתו לפי החכמה חל' ע
עצה ותבונה וזה במה שימשך רע מה בבריאותו מהכרח החסד י
ימצא לטוב העצה בבריאה ההיא להמציא מה שיסיר הנזק ההן
כמו שהתבאר לפי שניין בבח' חל' התבונה במה שברא מהגרמי
השמימיים כי בריאותם מיוחסת אל התבונה כאמרו כונן שמים ב
בתבונה והסבה בזה כי מה שבריאותו ויציאתו הוא בעבור
ייוחס אל החכמה כמו א' הבריאות השפלות ומולך המונח הגרם
הגרמיים השמימיים וסמכותם ומרחקם מן (אמר) ותנועתם הוא בע
בעבור זולתם וזה ייוחס אל התבונה כי התבונה היא היצואת רבו
מרב וזולתו והנה בו גרמיים השמימיים היו בזה המופץ מהתמות
והיצואה מהמרכז ובוה המרחק ובוה הסמות ובוה השיעור מהם
מהמהירות והמיוחד בתנועתם להטלים ההירות אשר בזה העולם
השפל כמו שבארנו במה שאין ספק בו בחששי מספר מלחמו י'

פנים יושן מעבדות ה' סידורם בגין מה ולא יבנה ופעם ימים
 מיש במסד ולא יבן מסדוד לעולם והוא הפך הענין הראשון
 במופץ מה וזה כי זה המסד יבנה ולא יהיה מסד יחס זה מית
 רשם ית בהטות שלות הסבות לפי שסגנו היתה במופץ מה ומה
 ההגבלה והסדר אשר בלו הענינים מזה הקדמים השמימיים פ
 פעם יבן במים ויבטן ופעם ישרח צר שמדברים והפכו מרץ
 עמן עין ומשיה רל עמן היכולת והסדר והחש אשר סוד מסנה
 זה המסדות המוחש ולן יתחסן מה שיהיה שונג בזה העולם ה
 הטפל רל שלא ישר הסדר והישר מהמטגה והס הסודות השופ
 חשופות בזה העולם מהקדמים השמימיים שישן מהם פעם
 מה שיתבלבל בו הסדר והישר מן יהיה המטגה החומר כי הוא
 סבת העיר הסדר והשונג מהחומר והערה הוא מולין יעצים פ
 שחללי ועדמי ולא יעילם טוב עיניהם השופעני עם רוב חסמה
 ושיש המללים רל שיעשו פעולות המללים הוא יחד בקצת הע
 הענינים המסד אשר מסד בו המללים המנשים אשר תחתיהם מ
 ומסד מסד במתני המלכי רמני שיעיר המטגה מהם ויעבר
 ואלה חמ מולין המרנים השורים עם חזק מסחלים ועומים
 ולא תעילם גבורתם החוקים יסלף וצנת סגסום גבורתם
 רל שלא יתנהגו בענין הגבורה כחמ וידעתו מפני זה מסד
 טפה למנשים הנמשים בדיהם לטוב טעם וחסמה צר טל
 שלא ישימו מענה וטעם וקנים יחד רל שבקצת העתים ישנע מן
 חוקים עם רוב חסמה געית הטעם ברבר המבואר טעמו להם
 לפעמים ישן בוז על הנריבים והס המנשים המכבדי מחזק
 מחזקים המללים מן המטן והעיר המ מכלה ומרניו למור ההני

ההמיה אשר היה לו כח עליה כל שכן החמד הנפטר המורה יגל
המורה הנפטר בו בכוח וירכי מוחה להפטר ולבזה האופ ידיו למור
כלמות הנה הוא משיגיו לגוי פטע מוחת וימברס פטע מוח ופטע
טוטח לגוי ופטורס כל שהאז מגלה מוחס מפל מרמסס ופטע י
יכחס מל מרמסס מסיד שכל האנשי המנהגי את העם עם טוב
הנהגתם צר שלפטים יתעס וילכו בתהו לא בדרך נכון ימשינו
חשך ולא מן בכל מה שיכנו מליז ויתעס מוחס כהתעס שכו הנה
כל אל העניני יחס מין מל ה בהטחל שליו הסבו כל שהס מסודרי
לפי רעמו מהגרסי הטמיי ויחסר מל הי מעני היו סבה ראשונה
לכל מה שימסס ופסקס אל הדברי שוכר מין יהיה קסת רמיה פל
טלז העניני וסס סוגבלי ומסודרי מל המערכות שחס לא היה הפ
הענין כן היה מן הפלז למה תמנע בעת מה מתחכס חסמסס וס
ומהמססי הטוב טוב הנהגתו ומגביר הסידור הדמני לו בגבורתו
וכן הענין בטמור מה טססר בגורף וה המנהג מל מוח לבלדד ו
רספ הן כל מלה העניני רמקה פני ושמסס מוכי לא מביא בזה
פחות מוחלי כסן טעסה בלדד במסדוכי טמל נמ לרדד ומסן
וכוכן לחדך מבחסס הנה כרעסס מל טעססל ה ופמל מוחס ידעס
גס מני מיני חסר בזות הידיעה סכס מולס מני מוכס לרבר מל
טרי ולהתכח פסן מל מוסל במוסן אשר וסרתי כל למה לא סבב
במנטיס הקסה יחס לפי המערכות שלז יתהו מן שיכחסס מוחס ו
יהיה יחס טוב להס מהתהוותס לנקסה מוחס כי הסות יחס טוב
מהחיס לסס מול האנטיס מן למה סרד בטובות מישי המוס מ
רעסס וה הסרד שימסן כן מהפסל צר טמין הברל בין ציין
לרעסס וזה כי האז לא יבא פסי בהתכסר פסן כי מל בטפנות מ

ממדתו מה היה משפט זה ומה פסוק לא מרצה להתכח כי מזה
נפלי שך מחברי שוקרים בטענותיהם ובגמחותיהם מזה ר'
דמאי אבל מי יקן החרש ומחייטו בזה הדיבור והיה לכס לחסם
אל שבר בשותפתם משיחם מלכס הסבלות אשר ייחם לכ
לכס מר רבירים הסובים והחסרים שמעו נג התוכחות פזכס
והיכות שפתי האם רמי שורבך בפני השם מה שזאת משפרי
שהם צולה דמיה להיות לו התגלות שהם מינו פזשה נח
האם רמי שזגטמו פניו ותעמו רבירים אשר לא כן להרחיק מש
ממנו שיפשה נחל במה שזאת משפרי שהם כוב האם ותוכח
במחור ה' וטובי טענות כוונות למען ירחק הטוב כי ירחק ה'
מזה מה מזה מהתלים בו כהתל באנוש אל שבמחש זהה מפטר
שיססה האדם פשע מזהבן ברברי שוקר לכסות קלוטו ומולס ה' ית
מנינו רמי אבל הוא פון חוק כי זה ממה שיביא להמשיך לטוען
פבר ה' שהם פזשה נחל לפי שהם משפרי במס טענות אשר
קיים שהשם לא יפנת משפט הלמה ית יכית מזה מה ברבר
של מזה השמו פניו ומולס אשר זה לפי שהם השתדלו לטמא פ
פני ה' ברבר של מסר פז שבלרד אשר שמה טנחטוב שהם רענ'
הם טובות אל שזה יסתר ממנו ולא נרע מוסן חסמת ה' ית כזה פ
פני מה הם טובות ומפד אשר שכבר נסתר ממנו מוסן חסמת ה'
שיתחייב מפנה שיפד העונש במדי מה כי הוא לבין שפד מרע
פדגת המדי אשר יפשה מיש מיש כי בזה הברל לפי מדגת ה'
הכנת המניס וחזת המדגה ידענה לו רבון מהמשל טמין פרי
מי שהסנת פתוחה בעיניו מה בטל וסן מה מהשתדל בעיניו כמר
מי שהם מוסן יחד בעיניו מה בטל פהוסן ההם מהשתדל בעיניו

בר שבר ופזמר שיהיה מייחוס המוסן מזה בעיניו מה בטל פזמר

מניס מהשתדל בעיניו יחד פזמר מה פזמר מהשתדל בעיניו מה בטל

מניס מהשתדל בעיניו יחד פזמר מה פזמר מהשתדל בעיניו מה בטל

הלא טוב שזאת היה דמיון סתמנות מותם ופחדו היה דמיון שיפול
עליכם הנכם פחדתם מאד בעיניו עד שזכרתיכם הכ מתמשלים
למפר ולגופי חומר נמשלך גופיכם כל כי מותם פחדתי כמין עפר ו
ומפר ולזה העליתם חרס בידכם בזאת החקירה שזמנו מתמכחי בה
החרישון ומל הרבה ממי ומרבה אני לברי יעבוד עלי מה שי
שיעבוד עלי מהרע ולא תחושון לנחמי מה הענין אשר עשיתי שי
שימטך לי זה העונש הנפלא שמשמ בשדי בשני כל שלם נשאר
לי בשד רק בשורש שני על דרך ומתמלטה בעד שני נפשי קלה
להפחד ממני כאן היא בכפי הנה הית ימיתני בלא ספק לא מוחל
שזמנל מזה הסכמנו ועכ כל זה משתרל בכל עני להוכיח דרכי
פניו לפי שזאת ההנהגה היא משוכחת לפי החק המנטי ומעפ
שלם מחשב שיהיה לי תועלת בזה להעלני מאן הרעון ומה שנקר
לז אחל בזמן יהיה הבאור בו ככה מעפ שימיתני ה הנני מוחל לו
סתמנע בו נפשי אבל דרכי מוכיח בכל עני לפניו כי לא לפני
חנק יבא אבל הצריקי יבאו לפניו ורענו בו תשוב נמלמי שמשנ
שמוע מלתי מאמרי והגדתי הנה ירעתי כי אני מצדק את פדוכי
משפט עני מי שיבא עמי בטעני סדוקן מי הן שיריב ויתוסח עמי
כי פתה את מחריש מגוע מחוז המכמו מהה ה מל העש עמי ב אל
הדברי שמוכר לך מח זה לא מידא מלהתוכח עמך את היה אפשר
זה הרחק ממני מסתך כל שלם תבני במסתך עד התברר המשפט
והסי אמר עד שלם תבעתני ויסתמנו טענותי ומח שותסי מעלי
אלו הב המנענו מוחי מלהתוכח זה העונש הנפלא החרישני פשע
חזמתי כי מיני ירע בעצמי לא פשע ולא חטאת למה תסתיק פ
פניו ממני ותתשבני למיב לך עד שכל השתרלחך את להרע לי

עבדך קרובי יעני
אברהם או אברהם
הענין מה ללמד
הטעם בזה
אנחנו עובדי

האם ימות לך שתדון ותשבור ברימה שפלה כמני שרמה ל
לשפלותה ולחולשתה לפלה כרך ולקש יבש כי תכתוב עלי ל ה
הפחותה אשר תעביטני בהם ותורישני עתה העונות שהייתי עו
שונה בעצמי כי מיני יורע בעצמי חט מחר ער שמונה משיים בס
בסר רגלי התשמן הסר הזאת אשר נאסדים בה רגלי כל מרחותי
ברוך שלא מוכל ללכת מנה ומנה כאשר מרסה על שרשי רגלי
ותחזקה זאת הסר בדרך שתחקיקתה מנומסמת בכמו שיעור רגלי
ולזה לא מוכל להסירם משנה ולהגרע רגלי ממקומם רצה בזה
שכבר נסתרה ררכו ויבדלו ממנו משמולותיו ולא יוכל להשיג מ
מחת מהם ומה נחשב זה העלה כרך והקש היבש רל הארס והוא
נחב יכלה יעלה בקלות כמו הבגר שמוכלו עש ארס יליר משה
ול שבריותיו מטפה סתתה והוא רס הנקבה והוא עש זה קצר ימי
ימי ויטבע רגלו ורעה הנה הוא כמו כיץ השדה שכאשר יבא י
יחת ויברח כמו כל שאין לו עמידה ומשש שלם ותקיים מהה ה
יתוף על ברימה שפלה כזאת תפחת עיניך ותביא מותו במשפט
עמך על שלא עשית כל ימי טוב בלי הפסק כמו שהיה מוסר כו
אשר היתכן לך שתעבד מותי על אשר לא עשית מה שמי מפ
אשר למרס לעשותו ואין אפשר שיהיה מזה הברימה הפחותה
הטמאה בטומאות הפחותות החמדות מה שיהיה טהור ולא יעשה ר
דבר רק שיטכיל מותך כמו המלמכים הנה מין מחר שיוכל לעש
לעשות טהור מטמא בזה המופץ או ירצה שלא יסמא מחר מן ה
האנשים שיהיה טהור בזה המופץ מהה ה ית מחר שימיין קצובים
הרפה מעליו וישראל חרלו וזמנו על אשר יבא הגעת שימו מזה
טבעי ורצה היס ההו מו כמו הטכיר שיקנה היס שיטלים בו ש

שכירוחו כרי שיפרע מפעולתו וזה כי בעת הזקנה המופלגת ירצה האדם המזהב ויחשקהו כמושר ער אשר לא יבאן ימי הדעה והגיעו שנים אשר תאמר מין לי חפץ בהם וזה כי יש לעץ תקנה מחר הכרחו מן מחר וקנחתו מן מחר מוחו ומחל האדם כשמת כבר ככרת לגמרי מברה מנו תקנה שישוב לחיות ולזה רמזי שתעובדו ויטלי ימיו והנה כמנו שכאשר מולד מים מני ים והנהר כשיחבר ייבש ולא ישאר בהם רבר מהמים ההם שיהיה בהם בחי על שי שיטובו בו המי והנהר לא יתגס כן האדם כשמת לא יקו לעולם כי לא ישאר בו רבר יהיה בחי על שיטובו בו החיים האנושי ער שיפסדו השמי לא יקוצו המתי ולא יעוררו משנתם דל שלא יחיו מחר מוחו כרי שלא יפסדו השמי מי ותן יהיה מפטר שיחי האר מחר מוחו יהיה שאלתי שתעפנני בשמן ותסדירני שם ער טוב מפך ומס תשי לי חק ותזכרני ותחיני ולא מרגי בזה הפכמו החוק שחולתי בו אם כשימות גבר ישוב לחיות כל ימי העבא הס המוגב לי עתה לחת מיתחל ומחשק בא חלפתי מולי תהיה מערסתי יחא נובה בעת הההוואי מן ממה שהיתה ביזס המלדת מוחי מי יתן ותקדא ואככי מענך ומתוכח עמך האם רמזי שתבסוף להשחי מעשי וריך כי עתה עברי תספד לא תמותי על עבשי דל שמינך כ נותן לי מדגוע מלך המכמובי כלל חתום בסדר פשעי ער שלא יסור עס מה שחל עלי מהמכו והנגעי אבל הוא קיים תמיד ולא רי בזה אבל שמותה מוסיק לי עון על עוני ומול כמו שההר אשר נפל והעור אשר נעתק ממקומו יכלו ויפסדו ולא ישובו לקרמות וכמו המבנים ששחזקו מוחם המים שנפסדו ולא ישובו לקרמות

וכמו ספירה של עשר ארץ אשר תשפט המים ויפסדו ולא יש
 ישובו לקדמותם לעולם כן תחת מנוש המברת כל שלם ישוב ל
 לחיות אחר מותו תבצחו ההפעלות הממית נכוח נכחי ויערר ומ
 ומנס מסר זה לפי שהמות הוא כשיבצחו הכחות המתפעלות ה
 הכחות הפועלות כמו שהתבאר בטבעיות וכאשר ישנה פניו כל
 שיהפוך פניו וידחוק להפסד ותשלחו שלוח עולמי הנה אחר
 המות לא ירגיש האר רבר סוף הרברי שהיה מרגיש בהם בעורו
 בחיים הנה כבר ידון ויכבוד בכיוונו לא ירגישו ויפסדו ולא
 יבין לשון אך בשור בעת שהיה עליו יכאב וירגיש ברברים המ
 המצטרים ממנו כל בעור שהיה חי ונפשו בעת שהיה עליו תאכל
 ותנעם למכאובי שיחיהו ממנו אחר המות לא יהיה בזה הפעולה
 והרגש לא לנפשו ולא לבשרו והנה מסר מיד כל זה לפי רעתו
 רעיו שיראו סוף המכות חלו עליו לעונש על מריו והן ידחקו זה
 טאם היה הענין כן לא היה ראוי שירפהו השם בכסוף הנהדר
 ההדרפות לפי שהיה היה צדיק וישר ומס היה שחטא הוא מעט ו
 ובהיות הענין כן הוא מבואר שכבר עשה לו השם ית על מס י
 יסיונה בל המכאובות אשר הם מוליכות אל מות לפי מה שהתב
 שהתבאר לו מעבדים על מרי מועט אשר מפטר שייחוס לו מס
 שיקפח שכר בידו והיו אשר אשר עשה כי הוא לא ישוב לחיות מ
 אחד מותו בדרך שיכולו להטיב לו ה ית על הטוב אשר עשה
 זה באור רברי המענה והכלל העולה מהרברים

הוא שמייד גבה רעתו אשר ובלרר לפי שהם היו מכחישים המן
 המוחש ומס שהם היו מבטלים הידיעה לפי שכאשר לא נעשה

למ נכטה המוחש שורש מהתחלה למ יהיה בבאן ליריעה דרך
וקנה יספר על אשר היה סבבה מזה להיות יספר שלמאן ושלדו
והוא היה נכון למערי רגל ומחד כן הביא רמיה מהחוש לסתור
דברי יספר והוא שאכתנו נמצא מן הרשעים המכחישים מי שמי
להם פחד כלל ושפט כי היה בלתי אפשר בסופו שירע מפעול
הש ונפלאותיו השענה אשר הוא היה יורע מזה בזה כי הוא היה
יבדיל משגו ומדרך הוסף יוסף משה בענינים אשר מה שיוסף בן
מהמחש ולפי שלם התבאר מהחוש ליספר מה שרמיה בזה הדרך
התקירה היה טענה בזה המבוא וזה המושך מהטעות ומחד כן
קנה יספר ובלדד על אשר היו מכחישי ח ית מעשיית העול בבסן
לו הטענות הטובות כי זה משה שידה טהה ואשיכנה ית עושה
עול אבל ידעו לשמות פניו בזה המושך כמו שיכסה הארץ פשע
מזהבן במי זה יד שיכול ומחד הביא רמיה שחזק מכחבון לסתור
רעותיהם לפי שלם היה לו פשע והיה פס זה נכנס בזה העונש
הנפלא ומחד במד ומד שלם יאשיכנה ארץ על זה הרענה טהה
לו יאמם שלפי זה הדרך יהיה שזה פבור לך ועשות כדקה וחם
שהוא ירמה שרמיה למד שינהיג גוש ונפשו במנהגי המטוב
כדי שתגיע לנפש הכללית והמשע בשם ית ומחד כן הביא שמי
טענות האחד יסתור בה שיהיה השם ית משגת באישי המד והב
יסתור בה בייחוד דעת יספר ממכס הראשונה היא ש
שהארץ מאד פחות ונבזה ולזה לא יתכן שישגיח השם יתבון
באישי הארץ עם היותו בתכלית הכבוד לא תחשוב זאת הטענה
חלושה אבל היא פילוסופית

פילוסופית . וכבר השתמשו בה הפילוסופים וחייבו ממנה שה
 ית לא ירע כי אם נצטוו ומופץ הבאור בה כי השם ית אם יקנה כ
 כמין לו היריעות הנה יחשוב שיחייב מזה שישלם הנכבד בפחות
 וזה בתכלית הקבוצה ועוד שהשפחה והשלמות יהיה יותר למשיג
 בשיתוף מכלל החומר נכבד מלפי שהמשיג השלם יעשה פעולתו
 ביותר שלם מאשר הנה יחשב שיחייב מזה שלא ישיג השם כי
 אם הענינים היותר נכבדים מזה שפטו שהוא לא ישיג כי אם מ
 עצמו ומורש המדות בזה כבר בארנוהו במי והטענה השנית
 שלא יתכן שיעבש המרש על אשר לא יעשה מה שאי אפשר לו
 עשייתו מלפי שאי אפשר למרש שיעשה הנחב תמיד להיחזק חמ
 חמרי דל שאי אפשר לו שיטכיל ויתבונן תמיד בפעולות השיות
 הנה לא יתכן שיעבש על זה ואחר כך זכר מהפלקת מכאובו ש
 שהיא היה בחר המדות עליו והנה התוכחות שהיה לו עכ הש ית
 בזה הטענה הוא לפי רעת לו האנשים החולקים עמו לפי ריעותו
 וכן טענה על רבוייהם כמין שקדים ויען איפן התמכר ויאמר
 ביאור מלות הטענה וסכון . מעיל . שוחה

תפלה כעצם מלפני יי ישפוך שיחו
 יאלה . ילמר . יחריע . פרומים . האנשים המרברים בערמה ובס
 ובמרמה ותגרע מליך תכמה פד שתהיה כלה לך מין לורי מתך
 והחומות א' תבחושות מלה האנשים דל בלדר וסופר . למט סתר ו
 ולהט . דחק . רסוך . נמלח . כתעב ונמא מחוך . מגידך . מתחולל
 מענין חיל כחלרה . לעריץ . הוא הרשע ונקדא כן להיחזק תקיף
 תיץ שמו האנשים ויכפוי הוא מלי חרב דל טכבר יר

רל שכבר ידמהו החרב והטעם שכבר יעבור עליה החרב ויפלו
 ממנו אימות מות ותכפהו כמלך עזיר לכירור תתחזק המצוקה
 עליו ותוסבבהו כמו המלך שעתיד ומחזקן למלחמה הנקד טורחן
 מו והיה הרצון בו תכחזהו המצוקה ותחזק עליו כשתקוף המלך
 וימנעו המיש שהוא עתיד להשפט בכירור מהם המנשים הנרתי
 בטביעה שכאשר ידמו לטבעה בקלות יקשורו ראשם בין ברכה
 ויריהם ורגליהם כמו הכרמך ער שלם יוכלו בשום פנים להנצל
 בטביעה • בעבי גבי מנגי • • במקום שגופו מנגי יותר עבים
 ויותר חזקים פימה עלי כסל שיפשה פחת על כסלו מרד השומן
 אשר התעוררו לגלים • אשר היו עתידים להיות גלים נעים •
 מנלכ • שמלחמה מענין כלוחק לבגד בך • בשן כתעה • רל הא
 המיש הכתעה בשומ ובהבלי העולם להמטך מתריהם • כי שומ
 יהיה המדות • כי תמחזקו תהיה הבל ושומ רל שכבר יפסד ויעד
 תמלא • תכרת • והוא שבאל יתקנתו שזכר למעלה וכעת הוא גם
 כמו יונקו והרצון בו פחדו • יחמם • יגלה כטעם ויחמם כן
 סכו • בסת • בסר שולל נכחו כמו פרסן • מהלי שחר • הבנויים מ
 משחר • • • • • זה במקור מלות המענה

בימור רבדי המענה עטה ליפו התמני ואמר היתקן
 לחם שיטעק טענות כדובות אשר
 הם רבדי הבל וחתום מרד החכם שיחזקו ברבדים וטענו בלה
 מעבילות בהממות מה שירצה הממותה הנה לא תוכל להתנמ
 שלם תעשה עין גרמ בלי הרבדים כי מזה תפס מההמון וימנו
 השם כי ההמון לחושט שכלם לא ידמו מעשות הרעות לא פח

ממנה פן יעביטש הש' מלה כשתאמר שלח יעזר הכרי' שלח
ובאו אל הרעות למי שבמערבנו בעת הלילה שיבואו מזה מפ
מער ירמות ה' ית מההסון ומזה גב מוכש מהתפלל לפני ה' על ה
הרעות הבמות למי מי' כי התפלה עליהם היא שח ובעל לפי
הבין הנה רבין יוריעו למנשים עונך כי מזה בחר ברבין
לשון ערומים ומרורים בערמה ובמרמה וביררכים מעטים הנה
לא מסתך מי' לומר שמתה רשע ועל זה באה מליך הרעה הז
הזאת כי פין ושפתיך יעידו בך שמתה רשע מה זה שהתפמת
בישיבות חקקה האם נברמות קורס מרס הרמטון מלפני ברימות ה
הקבצות הלז מכ וכפר הנא עבד לימים הנה לא ימנע מפני זה
שיגיע לו מהחן מה שישפיק בזה החדש וזה שיתכן שקבל כבר
צרות מהאנשי יתד קורמים מסך עד שכבר קבץ מליו מה שנת
שנתפסס מזה מהחוש זה וכן מרחך מזה מכ מי'ך רמטון לכל
האנשים והיה טענתך בזה בטלה האם שמעת בסוד מלה וקבלה
לך לבר עד שתשכח לך החכמה והיה לך לברך מאן לזרס מתך
מה דרשנו מבעמלות הזלם ברע ומה תבין מהם ולא יהיה עמיו וע
עוד שחם וטענו כי בעבד ישישחק יתכן שזה היה חכם יותר הנה
זה שב גס ישיש בגו כביר ימי מאבין ומחשוב ש'יפז היה יותר
ישיש מאיב ומחל' שמה רעיו ה' יעבדו ממנו מן ענף לברן היה
עביר ממנו המעט ממך תנחמו' ש'תנחמון בהס' אל האנשי דל
בלוד וכפר ב' ש'קמות להם רשמי מליל המס מה שטענו לקוי
שהסס ית מבין מל כל מעשי הארס ושפט מזה עליהם הנא רב
דבר של להט ושל סבר עמך עד שקמות מזה טפל יתקד וקד

וקראת סדר אל הטענות והוא מה שאמרת להם מה בסדר פנים ה
 השמות מה לקחך לבך ורמזו שיניך להשיב אל מלך רחוק והימות
 פניך מלון כנגדו מין. תחשוב שיהיה נקי וצדיק עד שלא יתכן
 שיגיעך עונש הנה מי אפשר במרד לחסרונו שיהיה נקי וצדיק
 ומין תחשוב היחך נמלט מהחסרון הלא בעיני השם מינו נמלט
 מהחסרון כי גם המלאכים והגלגלים ישיגם חסרון מה לפי שמת
 שמימותם יסודך אל שמימות אחד ישפע משגור ונוד בהם
 חסרון נשלא ביחס אל ה' ית' כמין שבמדרגו בחשתי מספר מלחמות
 ה' ולזה לא ימצא השלמות כי אם בשם יתברך ובהיות הענין כ
 כן מין חשבת עצמך נקי מהחסרון עד היוקך כתעב ונמצא וכן
 ושנותה כמים נמלה כי המרד זה דרכו ולזה מין לך להתרעב על
 השם ית' על זה הענין כי בלי ספק מי אפשר מנולת שמדות ומס
 מיך משער בזה כי יתכן שחטאות ברברים רבים הם חטא מכלה
 השם מרד שלמותו ומיך חושב בהם שיהיו חטא
 הנה מגידך מה שדמיתי בחוש ומה שיגידוהו החכמים ולא כחז
 במה שקבלו בזה מהחוש מאבותם כי לא מביא לך עדות ממה ש
 שיגידוהו הפתוחים מין לסמוך עליהם אבל ממה שהגידו השל
 השלמים אשר להם לברך כתבה המרד מרוב חכמותם משלם
 משלמותם ולא עבר זר בתוכם הלא הם יגידו דמיתי גם כן
 בעיני כי הדשע אם הוא מכלית הוא מכלול כל ימית חל
 שיאחזהו חיל וכאב לב כל ימית ליראותו ופתחתו שיגידוהו רע וס
 ומספר השנים אשר נעפנו לתקוף החומס המאכזים יהיה בכל
 מתר מהם קול פתרים באזנין שיגידוהו רע והנה בהיות

וזה בהיותו בשלום יבואנו השורר והצר לו בדרך שלא יאמין ש
 טוב מהחשך והצרה ההיא הלוא החרב ודמה מותו בדרך ש
 שיעלו עליו מספר אימות מות הלוא הרשע הוא נודר ללחם מכ
 מנה יסמאהו כי אין לו לחם לאכל ידע כי נכון בידו יום חשך ו
 וסרה גדולה ולזה הוא בכאב לב תמיד עד וסמקה יבעתהו ה
 החזק הסמקה עליו מתאכזב מותו כמו המלך שיהקוף ויאכזב
 האיש שהיה עתיד להשפט בכירור והם האנשים הנרונים לרב
 לטביעה שיקשרו מותם בין ברכם וירייתם ודגליהם בדרך שיהיו
 כמזכירי ער שחם יוכלו בשום פנים להנצל מטביעה מפני ש
 שנטה הרשע אל ידו וחשב להתגבר על השם הנה השם ית יד
 יתן אליו להכותו בצומת במקום שהיו מגביו יתה חוקים ויתר חז
 חוקים יתה עבים להרמותו כי לא תועיל גבורתו כנגד השם מ
 מפני שססה הרשע מרחב השומן ושכן בעיר חרבמתו שבעה
 מותם ושכן שם ושכן בבתי אשר לא היו נושבים אבל היו עת
 עתידים להיחנק חללים נעים ובנה מותם מחדש כרי שיכל לב
 לבטוח יתה בהם שיהיו חוקים ולהיחנק לזכר לו הנה יענש אל
 שלא יעטר ולא יעמר עשרו אשר בעבדות היה משמין עצמו ו
 ולא יטה לאנשי הארץ שלמותם אל הבנינים אשר עשה לא יש
 יטות אבל יחרבן ויעלו לו יסור מני חשך היכרות יכחש אשר
 הינה נאמת ממך בהיחנק בעשרת ער שיהיה בתכלית השומן מה
 והשמן והיבש של רבת הסח הסמו עליה ער שיגיעה מהכחש
 שחח פני יגיעה ויסירה ממקומו בעבור שלא היה מומ
 מאמין זה האיש הכתובה בשחם ובהבלי העולם כי ימות מתהיה ש

שווא והבל תסורוהו כל שלא היה מתפטר מהמנות הנה יהיה ענין
 שימנה בלא עתו ותכרת ונקתו בלא עתו וכפתו אשר מיכנה רענ
 רעננה יסוד בקולות הפרח והנץ שהוציאו הרשע לעשות הפריס
 כמו הגפן שיחמוס וישחית בסרו וכזית שיטליך כסתו במעט סב
 סבה הנה קבוצ החנפים סופו להיות גלמוד לפי שהם ישחיתו ק
 קסתם קסת ולא יעלה הקבוצ ביניהם ואם מכלה המהלים הבנ
 הבנני משחרר ועל לפי שהם יחשבו וישתדלו תמי בעמל ואון
 ומחשבתם תבין מדמה מלזה יענישם השם ית' בכמו אל הענינים
 זה בימור דברי המענה

והכלל העולה מהדברים שהנא היה פגנה מיוב
 על אמר שלא חטא והוא

מעיד שכבר חטא כי הוא ברברין מלה יפר ירמיה השם מהאנטי
 מיכנה מהתפלה מלית בעת ידה אשר עש התועלות שבו להחיל
 מהרע הנה בו מהתקון המריני וההישרה אל העלמות הנפש מה
 שלא יעלה והביא חמיה מן החוש על היות אל הרענות מסורדות
 מהשם ית' לפי מעשה האדם למה שימסא מהרענות לרשעים אשר
 אשר לא נפקד מהם איש שלא ישיגוהו רעותה אם מיד הפסד אם
 בזולת זה וזה ממה שיורה כי אל הרענות הם לרשעים מפני היותם
 רשעים ועוד שמתכונו כרמה העונש הביא עליהם כנגד מדי
 מדי כנגד מדי ואי היה מוגבל בגיחו מרחם לא היה אפשר זה
 לא אם נאמר שכבר הוגבל גם כן מן שיהיה האיש הזה עונשה
 מדי רומה לעונש המוגבל לבא עליו זה בתכולת הבטול כי אם
 היה הענין כן תבטל הבחירה והיו הענינים כלם מחייבים הנה

והנה זה הוא לבר מה שהוסיף ליטען בזה המענה ..

ויצן מירב ויאמר

ביותר מלוח המענה

עמל . הבל וכוז . מה ימריכך

הל מה יחזקך מה שטענת

ברברך . מאמינסם כמו פי . מחזק אותם ברברי . וניד שפתי י

וחשך . מה שמנור לכה ברברי יחשך כאמנם מסה . השמות כל ע

שיתי . שמת כל חברי שוממים ובא ממדו הלמני . השמות כל ע

פיתי . פעם לכסח פעם שלם לנכסח על דרך ממדו משכני מחרי

נחנה הביאני המלך חרדיו . ותקמטני לער היה . מענין קמטים

כי הם עריות על הבחישות והדלות . מלנוש עיכתי לו . וענין מחתי

בעין רעה ויהיה מלנוש מגודה חרבו מלנוש כל יברק וחריד

עמתי . פתח והחתיבו פה עלי . עלי ותמלמון . ותקבסו . יסגרני

יסגרני . עמל . שחרך . ירטני . יטה מחתי ממה שהייתי בו והוא

טעם ירט חדרך והם שני שרשים בענין אחד כל ירט ורט

ויפדני . שברני וכתני סגן פוד התפודה מרץ וכן ויפדני

סגן וכעטיש יפוסך סלע . למטרה . כמטרה לחץ והוא הדחש

שנחשים מורי החמי לירות בו . רבני . מורי החשים אשר לו והנ

מגוה וימרחו חרבו . יפלה . יבקע . גלרי . הוא הקדוש שיעלה

על המכה כאמרם הגלרה המכה . ועולחתי בעצד קרני . כל העל

העולתי עמר על רמשי . חמרמרו כמלמד חמר ולסלון . ושהרי .

וערי . רלפה פניני . תרמט עיני חובלה . כשחנה . כועכו כסרתו

החוליס . מנשי מהתלות ובא בשקל עיכומים שהם מנשי עיכום

ובהמחמה . ובהכעמסה מחתי . מענין סרו ועיכבו את רוח קרשן

תלן עיני . רל שעיני רומה הכעבתה חלנה שכ . שימה נמ ערבי
עמך . שימה נמ לבך בי להשיב על רבר בהתוכחי עמך ותן . ל
ערב מוכל לבטוח בו שתשיב על רברי כי תשוקתי היא להתוכח
ענך למ עכ אל האנשים . ליר יתקע . הוא מענין תקיעת כף לק
לקיים כל רבר . לחלק . מענין טפתי חלקות . רעיס . מחשבות
ורעיונים כטעם בנת לו עי . למשל עצים . להיות למשל ולשי
ולשכינה בגוי ותפתי מרון . כענין תפתמי האמור ברניל . לפי
קו כ . ויחורי . מחשבותי . מגו כי יחד לב הארס . ישומן . יתמה
יתעמר יתמה ויפלא ויקבל התפעלות רב . זמותי כותק .

מחשבותי נפסקו . מודשי לבבי . מחשבותי כי הלב יירש מהמח
מהמחשבה ההתחלות אשר ישתמש בהם בחקירתנו ברבר רבר
דפרתי יצונו . היענתי ערסי . ברי שמוח כמו לברי שמוח וחדו
בו לירכתי שמוח . מכ יחד על עפר נחת . מכ ינחו יחד על עפר
והכונה בשמוח השפל שבקמות . והוא מרכז הארץ וכמותו
ומיענה שמוח הנך כי הוא הפך שמים שהוא המעולה במחול
זה בימור מלות המענה

בימור רברי המענה ענה מייב וממר שמעתי כאלה

הדברים פעמים רבות הנה
כלכס מנחמים תנחומי עמל וכוב האם ימצא קץ לרברי רוח ו
והבל כמו שהם רבירים או מה יחזק רענך מה שתטעין ותענה
הנה מין ברברין מה שיתחזק רענך בו גם מכי הייתי מרבר נ
בכס לו הייתם במקומי מחביר עליכם לנחם מותכם ומניע עליכם
במך ראשי לנור לכס ולהיות מור בצדכם אם היה הענין נ

בן מחזק מותכם ברבתי ומה שאמר לכם ברבתי להפליג על ספר
חזק שבריתם יחזקו כאבכם מכם כי הרבה יתפייס מי שהוש
שהשבר כאשר יכחדו לו יוספדו מותו בחזק שברו ושעבר מה ש
שאבר ממנו הנק' מה ארברד לא יחזק כאבי ממני או מה מחל
מהרברד לא יעביל לי ולא יסוד רברד מרדתי אך עתה הלאני הש
שם כל אברי שוממים מיני צריך לער אחר על ידתי כי הקמטים
טבי מדוב הכחישות יעידו עלי וכחשי ורלתי יעיד על חזק ש
טברי אף ה' ית' טרף מותי ויטטטני וכלי השכמה והקיעני להיות
חרפת מרס ובנוי עכ' שצרי חזק עלי בשנין לכעסו עלי וילטוש
טניו לי לעיין מותי בעין רעה הרחיבו עלי פיהם מרבי בחרפו
בחרפותיהם אשר הם מחרפים מותי הכו לחיי יחד יתקבצו כל שו
טנמי והנה אמר זה לפי מה שאחשוב כנגד ריעיו שהם מחרפי
ומביס מותו ימסור מותי הש' ית' ביר טקדן ועל ידי רשעיו הנה
מותי ממה שהייתי בן שלח הייתי ויפרעני הש' ית' וכמותני מחו
בערפי ויטברני וקצמני לו למטרה לירדות בי חסד יסובו מורי
החסיס אשר לו יבקצו כל מותי ולא יחמול ישפוך לארץ מרדתי
והנה אמ' זה כנגד המכות והמכאובים אשר חלו בי ופרעני הש'
פרץ על פני פרץ רל מכה אחר מכה יקדץ עלי כגבור להכות מן
מותי בכוח וחקקה מכות רבו על מה שהקלד ממכותי תפחתי שק
שהו בגד קשה והנהו מכאוב ומצער מותי ועוללתי ראשי בעפר
ואשר וכל זה מרוב היגון כי בססת היגון יתגד האכזים שק ויע
ועלו עשר על ראש פני כמלחו חומר ולכלוך מרוב הבכי ובס
ובסבת הבכי חססן רמותי ער טעל עפעפי כלמות כלל הכחות

באנוני על לא חמס בכפי וגם תפלותי היתה זכה שלא הייתי מתפלל
שיבא רע לאנוני ולא הייתי נמנע מלהתפלל לש' ית' קודם בא' אל
הצרה הזאת וזה שאין כמו שזכרנו היה נכון תחלה בזה התקירה
והיה דושה לצאת ידי שתייהן ולזה היה מקריב קרבנות אל ה'
לכפר בעד בנין ארץ אל תכסי רמי והחמס הנעשה לי לי בפנה
זה הסוד המסודר מה' ית' און יהיה הרצון בזה אל תכסי החמס הנ'
הנעשה לי אם אמת מה שיאמרו רעי שיהיה אל הרעות מאת ה'
ית' על דר העונש ואל תהי מקוץ להסתר שכ זעקתי על החמס הנ'
הנעשה לי גם עתה הנה בשמים ערי שהיה אמת אתי אם היה ש'
שיהיה ה' ית' יורע אל הרברי הפרטי' כמן שאתם אומרי' אתם רעי'
המליצי' עמי אל אלה תרמע עיני ואליו רברי' לא נמכר שום היו
רברי' נמכר הוא מבוא' שלא תהיה טענה עליכם מה שאספר מן
החמס הנעשה לי אם היה העני' כרברכס לפי שכלכם שתאמרו
שאינכם מאמיני' אותי במה שאני אומר שאין החמס בכפי ואולם
רברי' עכ' ה' ית' שום הענין כרברכס רצוני שיהיה ה' ית' מבין
אל כל מעשי הארס היה הוא יורע האמת בזה ולזה תהיה מזה ה'
הצר טענה לש' ית' לבאר שום היה שישגיח באישי הארס בסמ'
זה המוסף שאתם אומרי' הן עושה עמי עול וחמס מי יתן שיוכל
להתנחל הארס עכ' ה' כמו הניכוח שבין ארס לרעהו כי מספר
השנים הנשארי' לי לחיות יהיו באיס עתה ואמות מן תהיה רוחי
נשחטה ונכרתי ימי שלא משלימם ויהיו עתה קברים לי אם אין
רעי' המליצים לי אנשי מהתלות עמי ולזה אברח מלהתנחל עכ'
עמהם ובמה שאומרים להמחותי ולהעסיבי רגועה עיני ולמה שם

אל שמיין כעסיהם אשר הם מסעיסים אותי ומרדרי כנגדו נפלאמי
ממני מהה' שיה' לבך לשמוע רברי ולהשיב עליהם כי תשוקתי
להתכח עמך מה' היה מופש' זה לרעתי שמהה' לא תלך בהתנכחך
עמי שמה' בדרך מופת לא בטענן כחבנות כסעושי' לן המנשי' מהם
היה מופש' תן לי ערב שמוכל לבטוח בו שתטליס התנכחות עמי
הנני משתוקק ממך מי ממצא שיתקע לירי לקיים שיהיה
התנכחות ביני ובינך מה' היה מופש' וכל זה אמ' איתב להורות שה
שחממת אותי ולמחוסן הטענות הפחחות שטועני לן ריעיו הבה
לכס' עזנת מטכח' ומין בהם תבונה חל' רעת כי היה רמזי' שלא
יעלם מהם כי על רבריס' לן התחבולות והמרפחות לא תרומם מי
שהחליק מליך יגיד המחשבות העולות בלבן כרי' שיוכל' מועדך
שמינך ערשה עול' אבל תנשנה עול' מה שיהיה כהעל' אנוש' ער
טעני' בנך תכלה וזהו צדי' השם להיות למשל מלטיבה תחת
אשר הייתי קודם זה להם למחזן ולשר' ער שיהיה עני' מהעצם
שהם מסעיסים אותי בלעגם עלי' ומחשבותי כסל' דל' שלא מנחל
להחזיק ולהניח בזה מדוב רמגתי יטעמו וזהו ישרי' על' וזה
הרעה ההנה ל' יחזיק' על' למחוסן בסעיהם וכך יתעורר על' חבנה
ותמה מדוב רדכו' כלהתה' עכ' רוב נוכחותי ופשיעתי וימחו עכ' זה
צדיק רדכו' התובה ומי' שהחז' טהור יריס' יסוף מוסף' ללכס' בר
בדכ' ה' מופש' שמיין בזה גמל' גוש' אבל יפטן להושיע נפשו
כי זה כל פרי' האדס' וזה תשובה על' מה שזמר אלי' מן מנהספר
ורמה וזה שהרשעים מיכס' ידמס' כלל' ה' והי' יחזק' לא יענו ורמה
ה' ממני זה אבל ומחז' רדכס' כרי' שתקיע להם הע' וזה הנפש' נה

ויחסיפו מוסף ברדכס הטובה לבנות הבלי זה העולם מפני רוע
 הסדן הכות בקניניו והעלחותי מפני זה כל כונת בהעלחת הנפש
 ומחלס כחלס תשובו ובאון נא מלא ממנו בכס חכס מלזה שפטתה
 שמוני מפר ידמה הנה מרוב מכמותי על לא חסס בכפי באתי ער
 קסי כלן ימי עברת מחשבותי נותף ממני שהכ מודשי שכלי כי ה
 השכל כשירדה לחקוד ברברי יירש תחלה השחשבה חלקי הסות
 שנתפול בהם והטענו המקימות והמבטלות אותה הנה מחשבותי
 המבולבלות עתה ישימן הרברי שהיו מבומדי לי ונגלי כמו היום
 חסוכי ונעלמי כלילה האור שהיה קרוב מלי ודוק ההרמו ישימן
 כלילה מפני חשך החרות על מה שאתם מנחמים אותי שאחריתי
 תסגא מור הנה משיבכם מליס מכ מני בחזק המסמך ער שמו
 שמאקה שיהיה בידי שמוח וממות ומרפרי יסועי בחשך ומקדמ ל
 לטחת מבי מותה ממי ומחוחי לרמה לרעתי שמיין לי המלט מן ה
 המות על זה הכאב המנוש הנה מיה מפה תפחותי ופי ידמה
 האם מקאה שמרמה זה הטוב הגופי מחד המות מן אשר זה כנני
 מה שהיו מומרי שההברל בין הרשעי והעריקים כשיבאם מוח
 שהרשע לא יומין טוב מני חשך ומולס העריק יבטח שה יס
 המסמך האמו ממנו הנה לרבי הסכות האן והמסמכים שחולתי
 בהם מכ ינחז יתר על עפר תרדנה ותמל לנה לכברס לומתי ש
 שמוח רל למרסו הארץ כי לא תוכל הארץ להכיל מלמות מוחה
 ומין מוכל מני לסבלס ולחיות מחד נפליס ומסנכ מס זה על יד
 ההפלה והגחמא
 זה באור רברי המענה
 האם שמינכ יסמור רברי מליס
 והכלל העולה מהרביס

במה שהבי' רמיה מן החו מהעונ' הבא לרשע' וקור' מנצי' זה שפד'
הרעות הנפלות באישי המרס הם במשפט לפי מעשיהם ויאמר
שומת הגזרה בלתי נדקת לפי שכב נמצאו בו אל' ה'עו הנפלות
שמי' לו נקדה להיות מתחיהם על לא חכם בספיו ואם אמר יאמר
הנה זאת הטענה לא יורה בה איפן ולזה אינה טענה עליו הנה
הטענת מ'וב בזה היא כי רבריו הם עס' ה' שהנו ידע שהאם הוא
כמו שאם מ'וב מכ' היה שיהיה פחד המרס על כל מעשיו כמין ש'
שומד רבי מ'וב ומה שגבה איפן מוחן שהוא היה מפר יראה בו
באמר כמין אל' הרבר' הנה כבר הנכסל מ'וב מזה ובאר שמינו כי
נחק מכל הענין בהפך וזה שהרשעים מ'וב ירמי ה' ער שיתכן
שאם שהוא היה מפר ידעת ה' מהם בכמין אל' הרבר' והענין' לא
יסוד מעני' זה מלהחזיק ברר' ה' לפי שגבלתם מ'וב הגמול הק'
הקני' אבל השמחת הנפש מל' ר' שלם יסודו מפני זה הרעות
שדך הטובה מכל' וסיפ' מוסף להחזיק בה ולהש' טרל בשלמותם
הקני' לבחנת אל' הקני' והה' מלח' הקני' לרוב הסוד הנפול
בה והיותו הבל' ויען בלרד השוחי ואמר

באמר מלח' הטענה קני' כמין קני' ואמר זה לפי שאיוב
היה מומ' רבר' רבי' במענה אחד וכשיחשב שיכלה המאם להיות
לחלית מחר מרבר' יתחיל הטענה המחרת ולזה ישי' תכליות
רבי' לרבר' ואמר מ'וב מי זה מקום מהיכוח השתדלן ברבר'
ברבר' והטענות וזה כי יתכן שבאמר המאם יוכר כל טע'
במחש' ומ'באמר ההוא ומילך לא יטורכו לזכר טענותיה
ותחת לקיים רבר'הם מ'וב ישארו לו לבר' להחיד הספקות במה

שטענען החולקים עמהם על רעתה • ויעתקו • ויסתלק היונה
ורעך • יחשך • יכח • ענין ידות • יערי מוכו • פסיעת כחו • ות
ותלויכהו • ותעובהו • שבכה • רשת • ימים • פריץ • חבלו חבל
שיקשוד בו דגלו וילכך בו • ברי עמת • ענפי מורו • נבריו • ימכל
בריו בכח מות • ימכל מבריו הגדול שבחליים הממותים • ינתק
יסתלק • למלך בלהו • להחוק והקטה שבבלהו • מכלי לו מפני
שלם היה שלו מכל גולו • ימל קסידו • יכרתו ענפיו • יכידהו •
יטליכמהו • נטמן • תמהו • שער • סערה • זה ביאור מלך המענה
ביאור דברי המענה : ענה בלדר השוחי ואמר עד מי זה
מקום תאריכו רבריוס ותשימו קץ שם למלכם הבינו מותנו מה
שנאמר ואחר נרבר וענה אחר שמיך מנו נרעיס דבר לפי דבר
רברין מרענח שבנו כבהמה והיינו טמאים בעיניך ומרחוקם
עד ששמה מותנו פחותים בפחותות הבח • ואמלס אמר זה
לפי שכבר איתב עליהם שזכרונם פשלו מפני ושלם ומימם בהסח
חכב ושהשם עפן לבם מטכר • מותה המיש שמחב כעסו טו
טורף ומטחית נפשו האם בעבמה הערות שמתה מעיר פועניטן
נשפוט שהארץ כעובת ייסמה השם ות מהמקום אשר ענין חלבן
שם רל האם נשפוט מפני העדר הסדר הכופל בענין לפי דבר
רברין שמיך השם ית' משגות בויטי הארס מחר שמתנו כסמנו
זה הענין הלך בשאר האנשים על הסדר שזכרנו רל שהכרחך
כשיבואם רע הוא בעבמה טוב מחר יתה טוב פהטוב הקורס מוש
שהדע ההוא הוא בעינינו טוב ואם לא נשמרנו לזה לא תמנעו שי
שיבמ ר'סוחק רע מכלה מותו מכל הקע שיבמ לרשעים הוא סמל

שיבא לרשעים הוא מכלה אותם ומזה מומר שאין הענין כן כן
 אין לנו להאמין אותך על זה אבל נאמין שכבר מרית בדרך שר
 שדמוי הביא לך זה העונש או שאין הרע הבא אליך ממית אותך
 ואם תחשוב בן זה והחל בלרד בספור הרעות הנפלות לרשעים
 למות רעות שזה על כר המשפט שלם די ברעות הגופיות הבאנו
 לרשעים אבל גם מורס ירעך ויחשך כל שאור עצתם ומחשבתם
 חשך וילכו בחשך בכל הדברי אשר יבחרו אותם יערי נחו יהיו
 נדים ער שלם ימצא בעצמן יכולת ללכת באשר ירצה ועצתו ת
 תולידהו ותעזבהו ער שלא תפול עצתו כי אם ביוזם רע כי
 תולח ברשות ברגליו ער שלא יוכל ללכת אנה ואנה ועל רשת
 ותהלך וילכד שם הפת יאחזהו בעקבו ער שלא יוכל ללכת יחזק
 עליו מיש ותקוף ופדיץ ויתקפהו טמון בארץ החבל אשר ילכד בו
 ומלכדתו טמון עלי כתיב אשר ילך בו ער שלא יוכל לדמותו ול
 ולהטמר ממנו אבל ילך להלכד בו והוא לא ישער סביב מכל
 צדיו בעתהו בלחות חזקה והפיצהו ממקומו לברוח אנה ואנה
 ברגליו ולא תהיה לו בהמה לרכוב עליה יהי רעב ורעב שלם
 שלא יהיה לו רבר לתת להם למסול ומכה נכונה לבא לכלעו
 יאכל זה הרע ענפי ענני וברית כל שלם ישאר בתלקי עמוד חלק
 שלם יאכל מברית הגדול שבחליים הממיתים יסתלק ממ
 מאהל מבתחו ער שלא יהיה לו בוטח ותעבירהו למלך בלהות
 ותעבירהו עיניו מל המקום שיהיה שם החזק שבבלהות
 תסמן הבלהה במהלך מפני שלם היה שלו אבל בגמ בעונש
 וגל מזה יחרה על כוהו גפרית לשרפן וחרב מתחת שר

מתחת שרשיו יבטן וממנו ימל קצירו עד שיכרת קצירו לגמרי
ולא ישאר לו לא שרש ולא ענף והרסון בזה שכבר יכרת הוא ו
חורפו . זכרו אבר מני ארץ . יהרפהו היצרות הבמות עליו מאד ש
החיים מל חשך ומתבל יכירוהו וישליכנהו לא ישאר לו לא כין ו
לא נכר ולא יהיה שריר בביתו על יד העול והרשע הבא עליו
כמו אל היצרות יתמהו הבאים יתמהו הקורמים עד שמוחזק שער
בזה הנה אל משכנות האיש העול וזה מקום האיש אשר לא ידע
והשכיל הש' וזה כבר נמצא נמשך בחוש לפי דעת בלדר ואחרי
הרעות הבמות לביקוקים אינם מזה המין כי אינם מכלות מחנה
שלא ישאר לו זכר .. זה ביאור רברי המענה
והכלל העולה מהדברים הוא שבלדר יאמר משיב למה שכבר
אמר מליו איוב שפגש הרשעים והטובים הוא
אחר בעיניו והוא אמרו אחת היא על כן אמרתי תכ ורשע הוא מ
מכלה שאין הענין כן אבל נמצא בחוש פגש הרשעים מתחלה
מאד לפני הטובים והפליג מפני זה בזכירת הרעות שימצאם
מגינות לרשעים ולפי שכן אל הרעות הנפלאות תמצאנה מ
מגינות לפי ממש בלדר לרשעים לבר הנה זה יראה שסבת הגנות
להם הן רשעים ולזה לא יבטל מזה הכר מה שהנחת בלדר להות
הספק על מה שכתבתי אחת מרע הסודר באלו הענינים ואם שאל
שאינו יטעון מזה מה שהגיד אליו שמי הענין כן שמי ראוי לבטל
ומה הגדרה הנמצא לפי דעתו נורק בחוש מפני מה שיטעון
מין מעצמו שהו איפס שחטא מין ואם לא עשה עול מפני שלא
השתרל בשירע הכפי היכלת כי זה גב חטא מכלל ולזה אמרתי

וישן מינוב וימסר

בימור מלחם המענה

ותקין מעבין יגון

ההדר לי תלשיגן

לי מן יהיה מעבין ענות פנים ומסור

רשון כבורי הוכי יסע מעבין כסיעה גרורית גרורי הסור

ויסור עלי דרכס כמורת הנכונה והסלולה לרוב ההליכה בה

ותמסני היו כוריס וחכמי לבני בטני הרסון בזה עס הייתי

חנן מותה ממר בעבור בני בטני רל כרי שמעמיר ממנה בנים

מן יהיה חכמי מקור כמו השבת חכמת ל והרסון בזה שהייתי חנ

חנן מותה בעבור שמעמיר ממנה בנים ור הוא לה ומינה מדרס

לי כלל ואיפשר שיהיו לו ענה בנים כי לא ירענו הזמן אשר היה

מעתה מברן בני ער עת התוכחו עס רעיו יהיה פירוש וזה שאני

חנן בני הוא ור להם ענילים אנשי עיל וכוב ומתמלטה בענ

בעור שני רל שלח כשאר לי עמר כי הרבך בשורש שני יר אלה

מכה השס ויחנקו ויכתבו ויחכבו ויחנקו נקפו שבת שר

שון שיש רון והוא שס בשקל בון והרסון בזה בעבור מה ש

שמה יורעים לפי רבריסה שיש רון ומשפט על כל מעשה הוא

הארס גמר לכס מהכעים מותי בכמו אל התרפות שמתס מחרפים

מחוי ויהיה תרעון הורה ומס הוא לשון עתיר וכמוהו יסמנו רבי

בלשוננו מן יהיה רון תומר בשקל שובי מלחמה ויהיה הרסון בו

כזה בעבור מה שמתס יורעים לפי רבריסה שומרס פרון על כל מ

מעשי מה טוב ומס רע רמיי לכס שומרס מהכעים מותי בזה המ

החפן כי זה צין כפול

זה במור מלחם המענה

במור רברי המענה

ענה מינוב ומסר ער מכה ותנו יגון

יגון לכפשי חסדמו מחתי במליכס מלה שמתס מבזיכ מחתי בהס
ומין בהס טענה נורקת למסת רעוהיכס אבל הס מלי לבר וזה
עשר פעמים דברנו אחד לאחד ובכל מענה שהשיבותס לי תכל
תכלימתי ברבויכס מו אמר עשר על יד הדברי כי לא רברז עמן
כי מכ חמשה פעמים ולא תבוטן למסר לי כלל הדברי ותעיון פנ
פניכס לי ומך משנס יהיה סרבויכס ששגייתי מה לכס עליה
תהיה שלי משונגתי והכירתי מחתי מכ משנס עלי תגדילן משונגתי
ותוכחתי עלי חדפתי בעבד מה שמתס דמיס בי מהמכס והפגני
להמסיכס כי הכל במשפט ותביתו מזה דמיה שמי הייתי חטא
רעו במסת כי ה עותגי והקיף עלי רשותו ללכרני על לא חמס ב
בכפי כן מנעק חמס על נגני וסדחתי אשר במן בסבת מערכתה
הכוכבים בעת הלילה שלם כרין ומין עונה מחתי משוע ולא
מסמא משפט גרד ה המסרד וה הסרד מחתי עד שלם מוכל לה
להשיג חפתי ועל הנוהבות שמי מכון מליהס חשך ישיס ולא מ
מוכל ללסת שס הני מעלי הפשיט במה שהשגני מאכרן קה
קניכתי ויסד ורעי שהס עטרת דמי כמז שמי עטרת וקניכ בני
בניס הדס מחתי סביב במסחתי ששלח לאמר קניכני ובני עד ש
שמי נחשב כלל הלכתי וסע בזה הפועל כעץ ותקחתי רל שמי
לי תקאה כמו שמי תקאה לעץ כשנכתבה סביב לעקרו משרש
מן המרץ אשר היה משורש שס כי החמלי ינכת ימות בלי ססן
וכן מני כשהוסר ממני קניכני אשר היה בהס חיי דחתי הנני נחש
כמת ויחד עלי מסד להסחתי מחד זה במלך המסכות הנפלמות ויח
מחשבני לי כמלך הייתי מחד מצדיו לדרוך מחתי בכל עוז על לא

על לא חסס בספי יחד יבמו גרודי הצרות בי ויסללו עלי רדכס ר
 חל טרדכס סלולר ורדכס לבא מלי מרוב ההתמרה ויחכו מלך ה
 הגרודים סביב למהלי הנה מרוב הצרות אשר לי נהפכו עלי
 אחי ורעי וקרובי ושידעני לודי עד שרתקו ממני ושכחוני כי במוט
 הקלי האנשים ימצא הדבה שיעלימו עיניהם מהם ומהביהם חן
 וקרוביהם וישכחו אותם ולא זה לבר אבל האנשים הקדים בבית
 והם מוכלי לחמי ושפחותי חשבו אותי לזר נכרי הייתי בעיניהם
 לעברי קרמתי ולא יענה ואף גם זאת שמתחנן לו ברברי למלאת
 טמלתי ולא מיכנו בדרך שיכנה המרס עברו הנה עם כל זה לא
 יענה יחדיו וזה למשתי עם הייתי חונן אותה מאד כרי
 שאעמיד ממנה בנים גם האנשים הפחתים בעלי העול מאסו ב
 כי מקומה בפניהם ולא יבשוש עם זה מלרבר בי חרפות וכוונתי כל
 אנשי סודי תעבוכי ואלה העומדים עמי והם רעי אשר מהבתי כ
 נהפכו בי לשונאים וחרפוני חרפות רבות הנה לרוב כחשותי רב
 רבקה נעמי יחד בעמדי ובבשרי סוף מין בי בשר סוף לא כשאר
 עוד שלם שלם נקבנהו העצמות רק הרבך לשורש השנים שהת
 חמה לעוד חנוכי חנוכי אותם ריעי כי מכת ה' נגעה בי ללא פשע
 ומה תרדפוני כמון אל הענילים המחרפים אותי מן ידכה מן הש'
 חרף אותי בכמון אל המכות ומה תרדפוני כמהו עד שלם תשב
 ותבעו מבשרי לרוב שנאכס אותי מי חן מיפוא ויכתבון מלי
 בדרך שיעמדו לכעס ואמלס אשר זה לשערו שרבריו נזרקו ומ
 מעט שרעיו היו סתתקין אותם הכוונות ומין לי מומר שיאמר
 שמוני חמומתי בשלם השתרלתי לרעת השם ותברך כפי היכולת

היכלת כמן שומר בלדר על מיוב באמרו וזה מקום לא ירעל כי
אני ירעתי מי שגמול כפטי ומגיד לה הצלחתה אשר הוא חי ו
קיים לניסח וירעתי האחרון אשר על עפי יקום והוא השם יתב
הל שהאחרון מהפועלים הנצבים על הארץ הוא השם ית וקדמו
אחרון להיותו אחרון מכל חקרתנו כי מנחנו כתחיל מן המאמר
וכלך ממנו אל הקורס ואמנם הוא ראשון במציאות ואפשר
שהיה אמר ואחרון על עפר יקום מורה על הנצחות והקיום על
דרך אמר אני ראשון ואני אחרון ואמנם הבאור הראשון באותי
יותר מכל הענין ומכל הלשון ועכ"ל זה רבן מנחם על
שומר שנקבו עור שברו זאת העצם מבשרי אראה יד השם ומנ
ומנתי או ירעה בזה הנה כבר הפליגו מכתי עד שומר שנקבו
עור שברו עצמי עם היותי רואה השם ומשיג אותו יותר מבשר
ואמר לפי זה שכבר היו מיתחסים לו שחטט בשלם ירע השם ית
כמו שחקר במענה הקורס הנה מה שחקר מספור הדעות היה ונ
דבר נגלה ואמר הרע המשיג אותי אשר אני מחזה לי לבר ה
הוא שאני משער בי מרחב חלי כלל כל יחתי ונך גופי הנה רואי
לכס שתאמרו למה נדרה אותנו מהנה נמיס בו שורש רבד ח
שראוי לו להתרעס על מה שאני מתרע ולשפוט מפני זה שזין
השם ית משגיח באישי האדם לרעיתם היותי צדיק וישר ורחו
שיעשה ממני שיראה בי שורש בואת התקירה הנה בעבור מה
שתרע שיש רין ומשפט על כל מעשה האדם גוף לכס מהכניס
איתי כמן לו ההכנסות כרי שלם תפלו מרחב סי תחמה אשר גמול
מבאיים לי בזה האופן הוא ענין שיעטט הנפילה בתחב להיגמול

להיות מהקשים שבמכות . . . זה בימור רבירי המענה
והכל העלה מהרברים . . . הוא שמה שמר בלד שמיך
חמי שיסמרו הקזירה הכללות

אשר עמהם מפני מה שיטעון מירב מעצמו . הכה יאמר מירב ש
שהעין בהפך שהוא חמי שיסמרו שמה שדמו מגיע בו מהרעות
שורש זה הרבר והתחלות להתאמת מכלל שהוא מירב וישר יחבר
מן ההתאמת אשר להם באנשים אשר הקיעם רע שהביאם רה
חמיה מהם ועמד שהקזירה הכללות כשלם תהיה צורקת במיש
אחר הגה היא כחבת ומה שטען בלדד מירב מולי חטא בשלם ירע
השם זה כבר סתר מירב מאמר ובאר שהוא ירע מוחם והוא אמ
אמר בו שהוא אחרון על עפר יקום כי בזה המופץ אשר יגיע
בו מל הידיעה בשם ית רל כשנתקור מסבות מלך העניינים המן
המחשים הפועלים מוחם עד שנכלה מל הסבה המחדנה והנה
גנה מירב מוחם על שהיו חוטאים חטא נפלא בהכניס מוחם בו
בו המופץ עם המוחם שיש על כל המעשה גמול ומשפט . .

ועין ספר הנעמתי ויאמר בימור מלות המענה

סעיפי . מחשבותי . חושי . הרגשי . שימוץ .

דממות . בגללן . בצמות . ירד . מעניין ברורים

שפתו . רמתה . תשורכו ורמכו מקומן . עין מכשי מקומן שהיו
חמי מוחם תמיד . ירד רליו . יעשו רכון רליו . מוכן . גולתו .
עמדות מלמו על רמיו . רל עמדות כמלמו מחטא נעודיו . חיל
בלש . ההון שבלע ומכל רמז פתני . מעניין רש מענה ופתני
הנ נחשים . יגע . שם והרכון שישיב יגיע . ולא יעלו . ולא

כִּי רִצָּץ עֹבֵד רָלִים • כַּאֲשֶׁר רִצָּץ הָרָלִים עֹבֵד מִוֶּחֶס • רָל שֶׁלֹּא עָנָה
 עֹבֵד עַד שֶׁרִצָּץ מִוֶּחֶס בְּחִמּוֹדוֹ לֹא יִמְלֹט • בְּחִמּוֹדוֹ
 וְעִשְׂתֵּי לֹא יִמְלֹט רַבֵּר שֶׁהִכֵּל יִמְבֵּר • יִחִל • יִחִלִּית • בְּמִלְחָמָה כִּסְפָּן
 בַּהֲיָתָה לֹדֵי • יִצְדֵּק לֹד • מַעֲנִיין יִצְדָּק וְרוּחָה • עֵמֶל תִּנְאֹר • וְהַרְצֵן
 בְּנֵי מִישׁ עֵמֶל וְאֵן • בִּלְחֻמּוֹ • בְּבִשְׁרוֹ • מִנְשָׁק בְּרוּל • כִּלִּי זֵיין שֶׁל
 בְּרוּל • תַּחֲלִפָּהוּ • תִּכְרֹתָהוּ • מִן יִרְצָה בֹּהַ תַּעֲבֹד בֶּן • וְיִהְיֶה שֶׁב
 שֶׁב מֵל הַחֶץ מִשְׁר יִצְרֵי מִוֶּחֶס הַקִּשָּׁת הַחוּקָה • מִגָּזָה • מַהֲתִיק מִשְׁר
 לֵה מִן יִרְצָה בֹּהַ מִגָּזָה הַרְשָׁע • וְכִרְק • הוּא לֵהַ הַחֶרֶב • מִמְרוֹחָהוּ
 הוּא הַמִּדָּה מִשְׁר בֵּה מִשְׁכֵּן הַמִּרְצָה • לִכְפֹּנִי • בַּעֲבֹד הַתְּנִיחִים
 מִשְׁר כִּפֵּן • יִירַע • יִשְׁבֵּר • מִתְקַוֶּמָּה • שׁוֹנָמָה מִוֶּחֶס • יִגָּל • יִגָּלָה
 מִמְקֻמּוֹ וְיִנּוֹר • כְּגִרְתָּה • כִּמֹּה הַנְּהִרְתָּה הַכְּגִרְתָּה • וְנִתְּלָה מִמֶּנִּי
 שׁוּה לֹד לִכְתֹּלָה בַּעֲבֹד מֵה שֶׁאִמֵּר מֵל וְהִטִּיחוֹ רַבֵּרִים כִּנְגִד
 וְהַ בִּימֹד מִלֹּת הַמַּעֲנָה בִּימֹד רַבֵּרִי הַמַּעֲנָה

עֲנֵה יִפְסֹד הַנְּעִמְתִּי תֹמֵר

בְּמִסַּת מַחֲשַׁבּוֹתֵי יִכְרִיתוֹנִי לְהַשִּׁיב עַל רַבֵּרִיךְ וּבַעֲבֹד הַקִּיּוּשִׁים
 מִוֶּסֶר כְּלִימִתִּי שִׁשְׁמַעֲתִי מִמֶּךָ מִמֵּה שֶׁקִּרַּס מִרַבֵּרִיךְ וּדְחַח מִבִּינֹתִי
 וּבִינֹתִי לְעִנְיָתָה לָךְ הוּא יִרְעֶה שֶׁכֵּבֵר נִמְשָׁךְ זֶה הַמַּנְהֵג מַעֲנֵה הַיָּתָה
 הַעוֹלָם וּמַעֲנֵה שֶׁנִּבְרָה הַמֶּרֶס וְהוּא כִי רַכְנַת הַרְשָׁעִים וְטוֹבֵס וְהַ
 וְהַכֹּלְחָתָה הוּא מִזְמֵן קִרְבֵּי רָל שֶׁלֹּא יִתְמִיד לֵהַס וְשִׁמְחַת הַחֶנֶק לֹא
 תִקְוֶס כִּי אֵס עַד רָגַע כֹּלִימֵר וְזֵמן מוֹעֵט וְהִנֵּה מִמֶּר זֶה לְהַשׁוֹכֵהוּ
 לְמֵה שֶׁטִּעֵן עַל רַבֵּרִי מִיֹּב בְּמִשְׁרֵי יִשְׁלִי מִוֶּחֶלִּים לְשׁוֹרְרִים מִכִּי
 יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם רוּשְׁמוֹתָהוּ וְרִמְשׁוֹ לַעֲבֵי יִגִּיעַ רָל שֶׁיְהִיָּה בַּעֲלִיּוֹנָתָה
 הַהִכְלָתָה הִנֵּה הוּא יִמְבֵּר וְיִפְסֹד בְּמַהֲיָדָתָה מִוֶּחֶס בְּקִלְחָתָה וּבְמַהֲיָדָתָה

ער שרומית ומסרת מיד כי מבר לטעתו
 הלילה שלא יזכור מותו הארס כאשר הקיץ וימבר וזכרו במהירו
 כן יתעורר זה החשש וילך לאברון מהר הציון שרומית מותו ולא
 תסיף לדמותו ולא יראנו עין מכשי מקומו להיחזק כ
 סלה ומבר ישוב גמולו על בניו ויעשו דסון הרלים לרוב שפלי
 שפלותם תחת ששקס מביהם מו ירי העושק בעצמו תשבנה
 הגולה משר גול לפי שיעבדותו כמלמו מחטא נעדרו ועמו
 על עמר תשכב חטאתו ולא ישוב אל השם מו יהיה הדסון בזה
 לפי שהוא מלא פשמותם מהרברים העלומים מהמסכים משר ג
 גב וגול רל שיעשה עושר ולא בפשט ועמו על עמר תשכב הג
 הגולה ההיא ולא ישיבה חלפי שסמור המתיקה בפני הרעה
 משר חשב לפשמות וערבה לו יסתרנה ויסתירנה תחת לשונן רל
 שלא יגלה מותו ער עשמות המומה כלי המא חסל עליה מרוב
 מהמא מותה ורזה למ יעובבה וימנענה מתוך חסר הנה ישיב
 לו השם ית על כל זה גמול מרה כנגד מרה וזה שלחמו
 הען באשיו ללכת הפך המכה גל שישוב לימות ררך הפה בקימ
 חנה לחא יהיה כמדות פתנים בקרבן כל החיל משר בלע יקרא
 יקראנו ושכטן יחישנו הפך מה שהיה עושה שהיה ששכב לע
 לעבא ההין משר גול ולא היה חסא להכית שסמו רבר ומתה
 מהבנת הרעה ער שיעסירנה תחת לשונן יקן לו השם רעה ער
 שועשור עמו ותכלהו והיא שהנא יתק חוש פתנים מתהרנה ל
 לשון מפעה בארסו ולא ידמה בשפע הרברי הערבי כמן הרבש
 החסמה מבל ובמו בקרבן תמיד הרברים הרעים תחת מהבנת הר

הרעה הנה האז ישיב יגיעו ויכירוהו למחרים ולא יהנה ממנו
ויהיה יגיעו שישיב בשיעור החיל אשר גזל והוא תמורת ולא יט
ישמח בזה החיל גם כן כי לא כשאר לו ולא כהנה ממנו
מן יהיה פירושן כמן שישיב החיל אשר הוא תמורת מה שגזל ו
לא ישמח בגולה ההיא מחר אשר ישיב אותה כן ישיב גם כן יג
יגיעו ויכירוהו למחרים עד כאן מחשבותי ישיבתי ובענין
שהרגשתי בעצמי ולא מסמך בזה על ערות הקורפין לבר הנה
מעט שחרפה והכללות אותי ברברי הנה רוח מביטתי יענני וסגב
שמישיב על רבריך הנה באמת וזאת ההקדמה כמסמית כורקה תמי
תמיד מני עד עתה מענת היות מרס על הארץ והוא כי הכללות ה
הרשעים ושמותם לא תתקיים כי מה זמן מועט ולזה מין ראוי
בכמו זה שיקרא טוב כי הכללות לרע מה יעלה דממתו לשמים
הנה הוא יאמר מבר כימי בקלות כמו שתאמר הצומה
הנה כמו החלו שלם ישאר ממנו וסר ולא דושי בכוח הזכר לפי
שמותם הרשעים מינס נרשמים שם באופן הרושם הרבדים המן
המושגים בחוש כן לא ישאר ממנו וסר כלל העין שדמותהו לא ה
הספך לראותו ולא ידמהו עו מנטי מקומן בעבור מה שגזל לרליס
האמללים בסבת תקפן וחוקן הנה ישיב השם ית גמולו שיחלט
בני ויזכרו לרעות רליס אשר תקפס מביהם מן ירין בעצמם ה
תשבנה גולתו כי ישיבהו השם ית באופן מה שכללות החולטה ש
שיזכרת לעשות זה תחת מה שמברין מלמן חטא נעורית ועשו
כל עפר תשכב החטמה ההיא כי לא יכנע לבס מפני הזקנה והי
והישיטות מבל יהיה יצרו לרע תמיד ולא יעזוב ררכיו הרעים ות

והנה מה שהיה מדרשו לקבל מליד הרענות והפחדות שר טכאל
טכאל שר תהיה הרעה מנחה בפני הנה לא ידעה לספר מנחה ל
למנשים אבל יסחידה ונתת לשונך וחמול עליך ולא יעזבנה מי
ויסענה בתוך חכו לירמוהו פן ילמדו המנשים והיחדו למנחנו
מי יתחממו להשטר שלם ידקס בלי הרענות והחמסים הנה ישיב
הטע יתעלה גמולו והוא שהם יסבב במה שהיה בקרבן לשטור
פנימות והוא הזון שישוב רבר רע ומשחתה שר שיהיה בקרבן
במרגות מרדות פתנים וזה מהפלת המטר כל כי הוא היה חפץ
שיהיו עמו המיד הרברים הרעים והשטח והעלה יעשה לו זה כל
הוא נמשך בזה לרצונו והנה ההון שבלע ומכל יקמונו וישיבנו
לבעלי חלל ישאר עמו אבל יהיה מהנו מה שהם בתכלית
מההידות והרע וזה שהם יתק רעש פתנים ותהרגו לשון מ
ופעה במרס אשר שם ולא ידעה טעם המנחות הסומי והעמרים
כמו רבש וחממה והנה יקרה לו זה מרוב הרע שישיב גם יגיע
היחזו למחרים ולא יהנה משגו זה גמולו בעבור שהיה טעם
לעצמו הענין והגול ולא היה דעה להטח משגו רבר ספני של
שלם עוב הרליס שר אשר רצו מוחס וגול מהם בית אשר לא ב
בנת הנה יהיה גמולו שלם ידע מבר שלם בקרבן מן הס יחיו כל
כל נגזרים ורסמים סמי שרען הרליס ולא יסלט בחמור וע
ועשרו רבר שלם ימבר תחת אשר גול בית אשר לא טמל בו ימב
ימבר משגו מה טעמל בו בעבור שלם היה משמיד רבר סמשר
בית למכלל אבל היה בוטח שיגול וחמס רי ספק הנה יהיה
גמולו שלם יכלית טובו שר שייסרך ואתה טמולו מה טמכל מן

מז ימות ברעב ולמות הסבה הנה ברבנות טובתו שלם יחסר לו ר
רבר מן יהיה יד לו יהיה עני לפי שכל יד איש עמל מן תבאנו
לעשוק ומכ היה שיהיה עשוק לסלם בטנו רל שישלחו השם
למכל ממנו הנה ישלח השם בן חרץ מפני ויחיד עלית חרץ מפני
בשטף בבשרו מדעה מל רעה יסא מושר יבדת מנשק בלח
תכרתהו קטות נחמשה חזקה שהיו מנחשות כי הוא יורה בסתחוק
מזה יסכן שהחץ יקרב מותו ויעברהו שלח החץ היתה
ויסא מנה זה הרשע רל שיעבוד גופו והבדוק בלהטו וממנו
יסא והוא המקום היחיד מסוכן ואי מפטר למוכה בן שיתיה
ובכלל הנה כל אחד מהאמנים יהלך עלית ומפטר שכאמר והוא
הנכון שהרסן בזה שלרוב היות זה הרשע נכון לרע הנה תכף
ששלח הארס חרבו ויסא מתקן וברק להט החרב ההוא הנה יהל
יהלך על הרשע אימים ממנו שיכרת בזה החרב וידיה בזה ש
שחבך שירמה החרב יפלו עלית מימות מות כל חשך וכל ר
רע טמון לו בעבוד עפנית רל בעבוד החטאים אשר עפן והעלי
תאכל מותו אשר לא נפתח במפוח רל האש הנפולת מן השמים וי
יטבר מי שהיה טרוד במהלך עד שלם יהיה לביתו טרוד
השמים יגלו עמו כי נלחמו מן שמים עמו ויגלה בזה לכל כיח
הוא היה רשע והארץ סלף היה טכמה מותו לרוב המקדש הרע
משר יגיעו לו ממנה יגלה יבול ביתו ממקדמו ביום מן
השם רמני למר שיעשוקה המנשים ממנו ויסירנהו בחזק וב
ובמהירות כמ שהנהיחה הנגרות אשר ילכו בחזק ובמהירות
הנה זה הוא חלק מרס רשע מלקים ונחלת מי שיאמר מהל

מהל רבר שלח כהנן
מחולס ומר זה כנגד מיזב שהיה
מטח רבריס לפי מחשבתו כנגד השם יתעלה והנה באו
למיזב המוסף הרעפות שזכר בסוף רברין כל שכן שמים כלחמו ע
עמו ומרץ מהקדמה לו כמן שזכר ברמז זה הספר רכזני שזכרת
הרעפות באו על כר המלחמה והוא מה שלקחו חיל
שבא והכשרים וקצתם היו מן שמים והוא
מה שהגיע לו מן הדע בסבת האש והרוח
והימור רברי המענה והכלל העולה מהרבריס

הוא כי יופר על מה שסתר
מן מיזב רברין בעבור ההכלחה הנמצאות לרשעים והיותם נקיים
עם זה מפחד האמו ממדת ישרים מזהלים לרשעים ישיב שהוא לא
יחזיק שלח המסמ ומת ההכלחה ומן מועט לרשעים אבל מחריתה
לרשעים לא יהיה זה הרע בימין בבר יהיה בימי בכין והוא ממד
בני ידיו הליס מזה רמזי שלח יקראו זה ההכלחה מחד ש
שנחריתה רע נבזה חשב בלדר להמלט ממה שנרמה מוחז מהה
מההכלחה לרשעים והוסף למדת רברין שהכל ב
במשפט מפני שמה שנרמה מוחז מהרעפות ל
לרשעים הוא מרה כנגד מרה מהוסף
מההגם כן למדת רברין שמיזב
היה חזק מפני שהיה
מוסר לפי רבריס

שלח כהנן
במור מלחה המענה
מיזב מיזב וממר
מלחי • מממרי • שמוני • סבלוני

דל סבלו רברי . והשמו' והתמהו . עתק . האקינו מענין ועתק
 יומין . חלם יגעיל . ולא ידעו הודע חזק לרחס . תפלט פדותו .
 תלד לזמן רמזי והוא מענין חתשג חלם תפלט . עוליהס . עול .
 יסיד דל בניהס הקטנים . ישמו בתוך וכבוד . ישמו רנה כאלוה
 היה לפניהס תוף וכבוד מרחב השמחה . וברגע שמוח יחזק .
 ובזמן קצר ימותו וזה כלו מרחב ההכרחי שלם יגיעס עני
 גרול בבא עליהס המות . כפגע בו . מתפלל מליח . ידעך . יבנה
 ויחשך . חבלים . יחידים ומסאובים . מוכו . גולתו . כידו . מידו .
 ומחמת שרי ישתה . רמזי לומר משפע חמתו וזו יהיה חמת נאור
 ויהיה הרצון בזה מחמת השס ישתה וירעל דל שישתה כוס המד
 התרעלה . חסס . כחשכו ונגבלו ויהיו חסך וחכה שני שרשי
 בענין מחד . בעינס תסוד . בתוקף שלמותו . עטריני . הס השוים
 מוח עיסמותיו יחקה . דל סכל מחד מעיסמיו מלח מוח מרחב ה
 השוכן והרשנות . תחמסו . מעני חמס . יחשך רע . ימנע האיש
 הרע שלם יגיע מליח המד . עברות . מענין עברה . ועל גריס
 יחקה . דל שהוא יהיה שוקד לעמוד על הקבר ונקרא הקבר
 גריס להתקבץ עליה עמד ואבנים רגבה על המדך כזכות גריס
 ומיפטר שיהיה גריס כמשמעה ירעה בזה שהוא יעמוד
 בחזק בקבר וכל הגריס שהוא בשורה . רגבי כחל .
 בקיעי המסוד אשר הוא קבור שס ותשובתו יכס . נשמו מעל
 דל על תשובתו יכס נשמו כזכות ובטלות
 זה בימוד מלח המענה בימוד רברי המענה
 ענה מרחב ומסר לרעיו שסעו שסעו

שמוע מלתי והחרשתי וזהו תבנית מלתי שנתחמוני בו
 מה וחרשתי על רבדי כי יחד נזכה לי שתיקתה מתשבותיה
 מחר שחזק מבעיני מלתי בה מעט כפלא סבלו רבדי ומנכי מר
 מרבר ומחר רבדי מה שהשקטו המיית לבבי תלעני על רבדי מה
 תרסה והנה ממד זה כנגד יסוד המע שיתי למרס שמוכל להשיב
 להשיבו בהשקט לוחי ומרע למ הקטר דוחי מחר שרבדי עכ הש
 משד לא מוכל להשיב מפני מסני מזה רעי הביטו מלי וזה
 וזהו ושימך יד על פה מרוב התמה והוא שיהיה מישתה ויטר
 סמני מזה בלי המכות הנפלאות על לא פשע ועל לא חסם מה
 באחי לומר דע הסדר הנפול בלי העניינים באישי המרס הנה
 נבחרתי ומחו בשחי פליטת ובעתה מיך מיפטר שיהיה לרשעים
 מה שהמסמ להם מטוב ההסלחה מרע רשעים יחד
 ויחזקו גם גברו בענוש ובכח ויהיו ורעם נכון עמם לעיניהם
 עי שישמחו בהם המיר בתייהם ישרם שלם יגיע
 בו פחד ומיך מכת השם עליהם רמני לומר שלם יגיע שום רע
 שחרו עבר פחדו ולא יגעיל וידעו הורע לחזק פחדו
 חלד לזמן רמני ולא תשכל מיך יתיה העגל זה מטל על רבדי ה
 הסלחה בקניניהם בכל העניינים ישרתו בניהם הקטנים
 וילכו כמון שילכו תבנה חלדיהם יחקרן מרוב השמחה ישמו רב
 נה מרוב שמחתם כלי לפניהם וזהו וסגור וישמחו כמלי היה לפ
 לעניהם קול עוגב יכלו בטוב ימיהם כל שלם יחמו רעב
 במ ימיהם יבא להם השמחה בדגם וזלת יעבר וזה כל מטוב הה
 הסלחה וזה האמד מי היו המסלחים בזה המושק ורע

בזה המוסף ורע במסות פי הכ היו הרעים שבאנשים
 שממרו למל סוד ממני ורעתי רחשך לא חפצנו מלזה הלכו תמיד
 בדרך הרשע ובזו מת השם וממנו מה שרי כי נעברנו ומה נתי
 כי נתפלל מליו ונבקש ממנו ירחנו הנה במסות פס כל זה לא
 משבת הרעים אבל רחקה ממני עצמם ומצפ שנסמנו מלחיהם
 זה המוסף מההסלחה וזה כי ומה ההסלחה מיתה רבקה להס כמ
 הענין בהסלחה הנפש אבל היא חרף מהם מלזה מוסר טע
 שטובם מיכן בירס מלזה לא ירד מחריהם פבורם במחנה
 כמה מהוסן ימצא שירעך נר הרשעים יבא פליהם מירס ומה
 ויחלק להם השם חבלים ומסאובות במפן ובקצפן עליהם ויהיה
 כהבן לפני רוח וסמך גבולת סופת להרחיק מרעה מל רעה כמ
 שמהם מספרי מעניני הרשע הלז וה ימצא פשט ומה שהקדוש
 מטוב הסלחה הרשעים ימצא הרבה מלזה היה החוש חולק על ה
 הדוב פס ממסרם ואין לך התבטלות במה שממדת שמש לא י
 יבא העונש לרשע יבא לבני ויבטל להם השם חטא גולתו וזה
 שכתב היה רמז שישלם העונש מליו בעצמן וירע כי תחת סת
 מותו השיגהו זה העונש ירמו עיני תחוטא מירד ורעמו וישמה
 מחמת ה ידעל כי מי זה עונש ויהיה לו בשם שיגיע לבני מחת
 מותו והנה מספר תרטיז אשר היה לו להיחזק הנגבלו וכלו ובהם
 לבר יגיע לו הספר מההנמה משנה מתר השמה לא ירגיש בעניני
 השכסצרים והמזבים הלל ילמר רעת להסמכל מין רמזי טו
 שיהיה ההגת ה ית בזה הצמלם השפל עי שיהיה הכל בעין
 באשפט ואין מיפטר זה כל שילמד האדם לל רעת והנה חל

וזהו תמו ישרות הנמצאים העליונים כמנ המלמדים והגורמים
השמיים ובהיותם בזמנת ההנהגה הנפלאה אשר לא יושג אופן
התמדה בה רמה מה הגיעך מהטעות בחפצך ברכיו בזה המצב
ער שאמדת שההכלה אשר תכליתם לרע היא רע . הנה יתחייב
מזה שלא יעשה השם רק רע לרשעי' ולצדיקים וזה שאמר ימות
בעיני שלמותו והיה שאכן ושליו כל ימיו עד ששרי מלאו חלב
מרחב השומן וכל אחד מעצמיו ושקפה במחול שהוא מלא מוח
וזה אשר ימות בנפש מרה לא מכל בטובו כלל הנה תכליתם יתר
אל מוח ורמה תכסה עליה' ולפי שהמדת שהיא תכליתם היא רע
הנה יקרה מזה שיהיה כל מה שקרה להם בחייהם רע היו לו הוא
האנשים צדיקים' מן רשעי' הנה בהרחיקך עול מה ית' תיחססו לו
וזה בתכלית הבטול והגנות הנה ירעתי מחשבותיכם והמומות ה
העצות שמתם חומסים בעבורי ובזמנים מלבכם רל שמתם תשות
תשורלו לחשוב בשחשבות חסם לטעון עלי' מלעשות האמת ממני
מו יהיה הרמון באמר ומזימות עלי' תחמסן . שמתם בהיותכם חר
תקרים הדרוש אשר מנחנו מתוכחים בו לא תקחו כל המחשבות
המקבילות אשר תפולכה בזה הדרוש מכל תחמסו ותגלו קצתם
בעבורי . לא תשכו מל המחשבה אשר תפול לאמת רשעי' ואמנ
ואמנ אמר זה לפי שמדרך החקירה ברבר החקירה שלימה שיקח
כל חלקי הסתור אשר תפול עליהם המחשבה ואחר זה יבחר ה
הכרח מהבלתי יכרח ואם לא לקחם כלם לא תשלם לו החקירה
ולזה אשר מציב שרעי' היו לתקחים המחשבות החלוקות עליו
והיו חומסים המחשבות המסוימות לרעות והנה זה הפירוש

והנה זה הפירוש הוא היחוד נכון לפי מה שמחשוב והוא וכו' במ
בכאן המחשבה אשר לקוחה למדת רעתם וכו' וזה המחשבה
אשר חמסן ומכר הנה ידעתי המחשבה אשר בניתם רעתכם
בה במה שממדתם שהרשע מינו כמלט מהפחד כי תאמרו וזה כי
בית נריב ומיה מזהל משכנות רשעים דל שהנריב להעיר משנ
הפחד לא ישתדל בבנינים החזקים אבל יספיק לו האהל להחזק
לו למחסה ולמסתור מורס וממטר ומורס הרשעים יטורכו מל ה
הבנינים החזקים מרחב הפחד והנה הפחד הוא עונש הרשעים כ
כמו שקדם מרבריסם מלא טכבר במדתו לכס מהחוש שאין זה
צורך והנה חמסנתם מחשבה מחדת יחדות היא הודעת רעתכם ו
והיא מה שממדתו ישרית מזהלים לטורדים ועור הלא שאלת
כל עובדי דרך שירשעים קודות הזמן והמחנות והרשעים שיגזו
מזה לפי המחש לא תחשיטין וזה שהם יספיקו כי כבר יקרה פ
פעמים רבות של יום מיר דל שביתם מיר בעיר מן במדינה יחשן
האיש הרע משיג'ע מלית המיר ריכסל לרחב הכלותו מבין שמו
האנשי וליתם שיכולו העברות בארץ אשר הוא בה יחשך מהסן
ריכסל מהם וזה שיוסיף לו בטח ויסיר ממנו הפחד ואחר שהע
לא יג'ע מלית בימי מי יג'יר על פניו ממדתו רשע להוכיחו ולסד
שעל זה בא מלית זה העונש על חטאת האב לבניו אשר לא עשו
זה החטא כמו שממדת והוא לקברות וכל אחד מזהו וכל הן
הקבר יחקור תמיד עד הפסדו ערכיו ומתקן לו בקעי המטור מ
אשר הוא קבר בהם דל שלא ירגיש בשום רע אחד מזהו ואחר
יששך המות כל מרס שהוא סופס ולפניו משך אנשים אין מסד

מין מספר. ובהיות הענין כן הנה ימנה זה הרשע נקד מאלו
 מנהגיו מזה מה שיקראו המנהגים נכבש מין נקד מסמו זה העונש. וכ
 ובר התבאר שמיין רמזי שיקראו עונש לו מה שיקראו לבניו מחר
 כי לא יגיע לו מזה עונש. וזה כבר התבאר בספר המדות רמזי ש
 שמיין רמזי שיקראו בלתי מכלית מי שיבואו הרענות למוהביו וקצת
 וקצתיו מחר. ומין הנחמני הבל במה שאמרת שמש מחר
 מל' ומשכב מל' יסודי מסלי הסמו המלה והנה כל תשובותיכם
 נשמח כחכות וכללות.

והכלל העולה מהדברים

שמה שאמר יסודי שמיין רמזי שיבטלו הגזירה הסמלות
 שהמסותה מן החוש להס מפני מה שיקראו למיזב הוא בטל טכס
 הבין רמזי מהחוש שולחו סמכותו רבדיהס והיא רב ההסלותה
 הנמנות להרבה מן הרשעים פ' שלא ידעו ברע בחייהס ולמי
 יסודי פחד. אבל כבר יסודי בהרבה מהרענות הנפלות לאפס
 אשר הם מכלל ובימור טזה יסודי נמצא ממה שהיו הם מצידים
 רענות הרשעים כי מה שהיו מצידים מזה מינו נמצא רק פל המ
 המט. ובימור טמה שהיה נעני יסודי בזה שהשס ית מה לא יס
 יסודי הרשעים בעצמם כבר יסודי המנהג מחר. מזה והוא ש
 טכס יסודי בניהס מזה רמזי שלא יקראו מסו זה ההסלותה
 מחר שחלותה לרע הוא בתכלית הקבוצה. לפי שמה הסר יסודי
 יסודי שלא יסודי למחר מהמכשיר נקיים הרשעים רק רע מחר
 שחלותה כלל הוא המנהג וכלית כל הקיימים המ' היסודי
 וזה מה כן השם ית פוטה פל מחר שיפגוש כל המכשיר כד

צריקים ורשעים עב שהם ממזר בפשוט שאין פחד רשע
במה שיגיע לבניו אחריו כי הוא לא ידגיש בזה ויהיה עול גס
בחוק השם ית' שיענוש הבנים על עון אבותיהם והם בעצמם לא
תאמרו לו ואחל מה שאמר בתורה שחזר עון אבות על בנים הוא
באופן אחד אין הנה מקום הביאור בו

וישן מליפד התמני יאמר ביאור מלות המענה

יסכון • יעזיר • ביצע • תעלה • תהה

מענין תה רשד • תחבול • תחז משכון • ודרענות יתמים ירסמו
כל אחד מדרענות היתמים • ראש כוכבים • המקום העליון שבו
שבגלגלים שימשונו בן הכוכבים והוא גלגל המזלות או יקרא
ראש כוכבים • המקום שיהיו בן הכוכבי תמיד בתנועת המזל
האמצעית • כי המקום ההוא בתכלית הרחשמות והגובה כמין שבי
שבמזלנו בספר מלחמות ה' והנה גובה המקום הזה יעמידנו על
מסות מרחק הכוכבים מן הארץ בתכלית מה שאפשר בקוטר מ
מה שיצור כשבמזלנו שם • קומטו • נכחה מן העולם • נהר זרן
יסוד • רל ביסוד ומעמדם עד שטבעו תוך נהר הנהר רב והוא
מי המבול • מכ לא נכחד קימנו • באמת ישר כאשר מה המיש
שהקימנו והעמידנו והוא נח אכלה שמורת בעלי הרעות ההן מש
הם אנשי סוד • הסכן • הרגל • בטעם ההסכן הסכנת וישלם
ותעמוד בשלום • תבנה • רל תשוב להבנות אחר התרסן באל
הפגעים הרעים אשר קרו לך • מי תהיה תבנה פגעות בנים רל
טיהיו לך בנים ומה הענין גס כן אשר ותבנה גס אנכי ממנה •
ביסוד והב נסמך נחלים מופיר • רל שבהוצאת היסוד נחלי בשפע

בשבע וברבו כן ישיע ה' לך זהב מופרד . והיה שרי במדך י ה
הסון שיהיה רב כספך על דרך בקל שרי שמחה על החזק מה
המלכה . תועפות . לשון חזק בדרך ותעפות רמז לו מו יהיה מ
מעין הכל כמדרגתן ופלותה ותעוף . והדרך השלם . כל
שלם יבצר ממך מהרברי שתשכל בעשייתם . ותאמר גה כל
שתעמוד בגובה ובתקוף ולא יגיעך רע . ושר עינים . שכל עיני
ימלט מי נקי . ימלט בוסותו מי גרמל

זה במור מילת המענה

במור רברי המענה

ענה ליפו התמני ואמר המס המדס מועיל
לה כמשר העיל על עצמו והמטכיל המישר רכיון ער שיענוש
השס יה הרשע תבך פטיות רשעו מר הרע שיעשה לה ות מ
תגמל טוב צדקת תבך עטותו הטוב מר התועלת שהגיע לה
הנה מין הרבר כן כי מה שיעשה השס יה מינו כי אם על יר
הסר והתכונה להטיב לאנשים ולירסרם ערטי גיעט אל ההכללת
הנפט אשר בעבודה כדמנו לא לרסך פסמא ולזה יקרא ש מרסך
לרשע וסן מרסך לבלתי קבלת הפעולות ברע אשר יעשהו וסר
שיתן הרשע לרבו לעתב ודכו בזה הסן המרסך וישוב אל השס
יה ולא ימרסך לרסך כר שלם יחזיק בדרך הרע אשר החל להת
להנהג בו ולזה מן פלא מכ המסנא ההכללה לרשע וסן מרסך
והיא המענה אשר חטבת למסר בה רברי . המפץ לשרי כי תסר
המפץ להשס ות כי תסרסך להעיל לו ומס יגיע לו ותועלת כי ה
הנה ודכך ער שיגמול מרס לרסך ותבך עטותו הסרס והימרס

כרי שיועיל להו המידמותו ממך שתדווקהו בעשחקך הרענות ויחיתך
ריבא עמך במשפט הזה מין העניין כן אבל מה שיעשהו השם
ית מזה הוא להועיל לו ואם לא ישוב בזמן אשר יאריכהו יגיעהו
הענב הראוי ובוה נחתו כל הספקו שהיה מסופק בהם על רבונן
זולת מה שטענת שמתה תכ וישר כי באמת רבריך מינן צורקים
וזה שאני מורך כי באמת רענך שהביא השם עריך היום רבהם
כמו שמתה אומר אבל מין עול כי מין קץ לעונותיך עד שרענך
היום כשענך עונותיך מן תהיה הכונה שרענך ובעונותיך מחתם
בעינה מתה היית לוחץ משכון ממחך חכם ובגרי המנשים מח
מחוסדים הבגרי תפשיט להיות לך למשכון עד שיוכרתו ללכה
ערוצים וימותו בקרה וזה עון פלילי המיש העונה והעמא למה
תשקהו אפי מים להשיב רוחו ליו ומהמיש הרעב תמנע לחמן
עד שימותו בצמה וברעב ואולם מתה היית מכבד המנשים טט
התקפים והמרוצים אשר הם כשנמי פנים להאכילם ולהשקותם
כמינו היו מרוצים בביתך ואולם החלשים כמו האלמנו והיתומי
לא השגחת בהם לתת להם רבר ולא להכילם מעושקהם ואולם
אל העונות חזקים למין קץ על כן סביבותיך יש פחים סכל יסוד
יכרדיך ללסרך ולבהלך פחת הצרה הזאת פתאום מן יבוא מליך
חשך המכמזבת עד שלא תוכל לרמות ושפעת מי הצרות וה
תכסך עליכן לא תתרעב אם יגיעוך כמו אל הצרות הרבות כי עו
עונותיך שזכרתי שלא היית נמלט מהם הטו לך אלה באמת ה
ית בגובה שמים כי שם כרמות יחתר פעולתיו למעלות המעמא
אשר שם נראה העליון שבגלגלים שבו הכוכבים כי הם רעים

61
 רעים מאד ומאד וכן זה כי מצינו הסתתרות קצתה קצת ורענו
 והעליון מהם ומצינו חלוקה הכמות בתנועותיהם ורענו כמה מחוץ
 מחוץ שיהיה מרחק זה הקדש השמימי שהם ראשון לכל הקלה
 הקלה שבהם כוכבים לכל הפחות וכשהקפנו בזה מזה הכר
 מצאנו רחש אל הכוכבים עינים מאד מן ירעה בראש כוכבים
 גובה קלה הננוט המרחק בכוכבים המבוכה אשר מכלל ימצא תמ
 המיד הכוכבים מפני הננוט המרחק המיד כי רמז מאד אל הקבוצה
 כמו שבאחרי בחמישי מצינו התחשוב כי בעבור זה המרחק הע
 העצום אשר ביניהם ובין השמים ששם כבוד הש יעלה ממנו מה
 שישנה בבאן וממדת מה ירע אל ממשטי המדע הבשר ערפל ה
 המבירל בינו ובין זהם יוכל לשפוט מוקדם גלגלת מעשיהם הול
 הול העבים מברורים ביניהם ובין מלך ירעה מעשינו מכל יתה
 והלך בחג שמים ושם והיה השגחתן גלמה ומאשר כמו אל ה
 הימים האם רדך מנשי העולם השמור שרדכו בו מנשי העול
 מצי המבול מאדמה מורח עולם לפי שטעמו מן כל העולם בזה וז
 וזל נח וביתו אשר בל בירקתו טעמנו טרם ימס ויהי ביס
 ביסורם נהי ירדך ער שטעמו כלם הלם הם קטמנו בזה בצינו ש
 טהם היו מומדים אל שהוצא מר מהם ובלתי משגח בהם ושלמ י
 יעל בהם הרבר והוא מלם בתייהם טוב והכליתם הכלתה רבה
 וזה כל זה למ הארץ לו ער הטוב שהשפיע להם הנה אל הדשעים
 וזכרם שרדכו בזה הימ רחוקה מאד ממני מן יהיה ממד עינה
 ושעים רחוקה מני שב מל מה שממסר מיתב עינה רשעים רחוקה מ
 מן והרמון בו ומין וממסר ששעת רשעים רחוקה ממך ומהה במח

במחור דרך אל הרשעים ועמם שהיו חושבים שהשם יתעלה עוב
מת הארץ הנה כאשר ראו הצדיקים ענשם כן שמחו והם נח ונב
ובניו כי על כן סרו המנשים אל מאחרי השם יתעלה ונקי ילעג
להם והוא נח הנה באמת כאשר נבחר המיש אשר הקימו והו
נח תבך אכלה שמורת המנשים אשר היו על זה הרעות והם מנשי
סרוס ועמורה וזה כלו ממה שנתאמת ממנו שאלו הרעות היו על
זר העונש שזם היה מיצר המערכות מין קרה שיהיה יחד ברבי
כמו זה הובי ושיהיו כלם רשעים ומין קרה שיכיל נח וביתו וה
והוא לברו היה צדיק ביניהם ובהיות הענין כן הנה מיעד
שיתקדש על השם יתעלה כל שיהיה ברצונו וזו יהיה לך
שלום הלא אם תלך ברצונו תבואתך טובה קח נא מפיו ה
הניסוס הראוי שיתנהג בו המוסר ההולך בירכי השם ושים אמרי
השם בלבבך והיו עיניך מלבך ללכת בהם כל הימים אם תשוב ע
ער שרי תבנה אחד שנתבך השם והרם אותך באלו הצרות אשר ה
הביא עליך תרחיק עולה מאהליו אם לך רבר ממחר שלום סוף
וירבה השם עשרך בעבוד זה ער שתשית על עפר זהב מרוב הע
העונש ובהוצאת מה שיהיה לך מקדים הנה אם הית מתנהג בזה
המנהג הית מתנהג על השם ית בסבת רבקותך וכאשר תשמע אל
אלו פניך ותעתיק מלתי ישמעך בכל מה שתשמע ממנו ותשאל
אל שלום יבסר ממך רבר מהדברי אשר תשאל בהם וזה גם כן
אמר ותגור אומר דקס לך השם ועל דרכי נגה אור הפך מה
שאמר מירב מתרעס ממנו באמרו מרחי גרר ולא מעבור ועל כתי
נתיבותי חסך ישיב אם הית נהג בו תמצא שכאשר תשפילו ש

השפיל שמו המנשים ובאן בשפלות הנחות תאמר גוה רסן לך
 שותהלה מהם ותכבד וזה כי השם ישיעמי שהמ שח עיניו כ
 נאך הנה יגיע מההכחלה לך ער שישלט בבור כפיך מי גרד
 התמי לבא עונש גרד עלית וזה כי המיש הנקי ישלט בזכותי מי
 גרד

והביאנו רברי המטבח

והכלל העולה מהדברים

הוא שמה שהיה מייחב

[illegible]

מבואר מעל שלם יגיע תועלת לש' ית' בצדק הצדק לפי שהוא
מועיל לעצמו לבר' ואולם ברשע הרש' היה אפשר לכסף שיזק
בזמן מה לש' ית' לפי שהוא משחית ומפסיד פעולות הש' במה
שהוא מזיק לשאר האנשי' והפועל יצטרך כשישחיתו פעולותיו
לפי מה שיחשוב ואיפשר שגם יליץ לא ביאר המטפט האחר
מל' מהשני אבל הניח כל אחר מהם על שהוא מבואר בעצמו
ואולם מה שהיה טוען איך ממה שבאנו עליו מהמכות והפגעים
להפליא בלי פשע הנה יליץ ישיב על זה שכבר חטא איך חטא
כפלאים ואם לא הרגיש בזה מהם שכבר היה לזקק למשכון בג'
האנשים חסרי הבגדים ונשאר ערומים והיו מתים בקרה ולמה
היה כותב לעני העמא מים ולרעב לחם והיו מתים ברעב ובצמא
ואולם העשירים והתקפים היה שכבר מאר ומאכילם ומשקם
וזה היה בתכלית הגנות וזה שאם לא היה כותב רבר מקננו לאיש
מהאנשים הנה לו התנכלות מה על מה שלא היה מטיב על הע'
העניים והוא כי אהבת משונן היה הסבה המונעת לא שנמנו ה'
העניים והצדקה ואולם כשהיה מפזר ונותן לעשירים ובלתי נן
נותן רבר לעניים היה מבואר כי משנמנו העניים והצדקה היה
נמנע מזה ומהם שלא היה חונן למנות במה שהיו מבקשות מ'
משנן להציל מיר עושקיהם והיה מניח היתומים ביר עושקיהם
ולא היה עוזר אותם ומהם שכבר חטא במה שהיה מומר שהט'
עזב את הארץ והוא עון פלילי כי בכספו זה העון חטאו אנשי ד'
המבול ואנשי סדום ועמורה מהעונש מה שכבר הגיע והביא ר'
דמיה יליץ על שהש' פקד הארץ על מעשיו ממה שקרה לאנשי'

לחנשי דוד המבול שלם נחל מהם כי אם נח וביתו כי הוא לברך
היה ברוך ברך ההו' וממה שקרה לחנשי סרו' ועמדה שום היה
הנני לפי המערכת היה בתכלית הודו' שישכי' במקרה בזה הרבני
הנפלא הרשע' לרוע המערכת ולזה נתן עצה ליפן לאיוב שישוב
אל ה' ויטיבה ה' הטובה כפלאה לא ישערה

ועתה איוב יאמר

מחול מלח המענה

פרי שחי' הרעון בו שהמחתי והפלקתי

מנעמי להרענע על שברי הרעננות רב ירי מנעי' תוכחות
דמי' הולכות ת' ישיב בי' הרעון בזה ישיב בי' כח' נוכח עמנו
מחכח עמו' ומפליטה' עשמי' מן נפשי' קרס' מזרח' ומחור' מ'
מזב' שמי' כסוף' חלל מחו' ולל' מרמה' יעטוף' יכסה' חש'
ושלל' יסוף' רחש' במשורר' פסייעתו' חלל' מט' ולל' מטה'
חלל' משיש' חלל' מסור' ממנה' והנה' מכות' שפתי' רבך' עב' חלל' מט'
והרעון' חלל' מטה' מכות' שפתי' חלל' משיש' חלל' מסור' ממנה' חו'
היה' חלל' חש' רבך' עב' רכס' שמה' ועב' מכות' שפתי' יהיה' רבך'
חלל' משיש' ותהיה' חו' חלל' משיש' כוספת' כמו' חמיה' וענה' במחור'
בטון' מחור' הפשוט' מחנה' מרענו' נכספה' חק' המסטרך' חלל'
ס' המסטרך' יקח' חק' כמו' הטריעני' לחס' חחק' נכסמתי' נכסמתי'
מנעי' חשך' קורס' במ' חשך' המקרים' הרעים' ומפני' כסה' מופל'
היה' מכסה' ומפליט' מפני' מופל' הכרות' הא' רל' שלל' הייתי' חמיה'
חמיה' יחבלו' יקח' מטכסון' חובמו' רל' שיטו' מדרך' להחבא' מפ'
קטני' הרשעים' עין' ונשקו' יתן' פדמים' במרבר' הנה' אל' הרשעים'

הם כמו פרחים שהם חיות רעות ויעמדו שם לטרונת כן אל הרש
הרשעים מבקשים תמיד לטרונת האנשים ערבה לו לחם לנער
רל מהמרבד יצא הרשע לו לחם ולנער מן העושה אשר יעש
יעשוף האנשים הבאים שם בלילן תבואתו ילקטו יאחדו
בקרן בבוא הקור מורס הריס ידטבו מהמים הנטיפים מהה
מההרים ותלחלח העניים אשר הפשיטום אל הרשעים כי הם
יעמדו מפני זה מכל ההרים להיות להם למחסה ומבלי מחסה
חבוקו כור מפני שאין להם מחסה חבוקו הכורים להיות להם למ
למגן יגולו אשר יתום מחב השור שיטשו יגולו היתום ולא
ירחמו עליו ועל עני יחבולו רל מה ששל עני והוא לבוש אשר
אשר יתכסה בה יקחו לשטוק ערוס הלכו מבלי לבוש הם סב
סבבו שילכו העניים ערוסים מבלי לבוש ורעבים נשואו ויש
דילוי רעבים האנשי אשר נשאו עומד רל שלם יניחוס ואכל
ממנו בין שוחותם יכהידו רל האנשים העושים השמן בין שן
שוחות בית הבר אשר רדכו ביקבים לפטות היין ימזמו ולא יני
יניחוס הרשעים לשוחות מהשמן והיין אבל יגלו מוחה מהם
מעיר מותם ינאקו מן העיר יסמקו האנשים מפני החמס הנעש
להם תללים הרוגים השועה ותכעף הפלה דבר בלם טעה
במורדי מור שהם מורדים בטח ית שהוא מור העולם ומיפשו
שיהיה הרצון בזה מור המס והוא יתור נכון לפי מה שיעפר מע
מענינם לאור יקום הרוסח בעבוד המור יקום הרוסח בבקר ה
השכס קורס הגיע מור המס להרוג העניים והמבינים כנג
הקה כוססת וכמהו סמיט ממת שמרה נשף המתינה הערב

יצרב . תשחרני . תרמני חסד . מעני כחנחת . יומם חתמו למי .
 אשר חתמו להם ביום . כי יכיר בלהות כלמות . בבא העת אשר
 יסיר מיטת רעהו והוא כשומר היס . הוא להם כמן בלהות כל
 מות . קל הוא על פני המים . קל הוא לברחת בבא הבקר על פני
 מים ושם יתחבה כרי שלם ימסא . יגדלו מימי שלג . שהם יטחי
 יטחיתו מותם בקלות פד שירמה כאל גולוס . שומר חטמו . וכן
 יטחית שומר בקלות האנשים שחטמו . חס . מוהב הרקוס מוהב
 מוחס . מעקד רמה . רמה תמכלה וימקד לה . רמה עקרה
 משבר עקרה . יקוס ולא יומין בחייו . יקוס כל אחד מהאבירי
 ולא יומין בחייו לירמיה מהרשע . קמו מעט . פועל עבר וענינו
 כשסר לו האנשים והדחיק מעט לא ימסא מן הרשע בעיר אבל
 היה ציניהו על דרכיהם להרגם . והסכו פועל עבר מבנין הפע
 הפעל והשורש כמך ויהיה כמך ומכך ב שרשים בענין והוא מע
 מענין ימסא בענכם . ככל יקפסון . ככל אחד מהאנשים אשר לא
 נחת בדות עמהם יקפסון הרשעים פיהם שלם ימקדו ויהרגוס מ
 מוחס . ימלו . יכחתי . לל . להבל מרבר שמינו

והביאור מלות המענה
 ביאור רברי . המענה
 ענה מיד תומר גם היס שם
 שמייתי והשלגתי בכעסי להתרעס הרעושה רב כברה מכתי ית
 חסד מאנחתי מלזה מל האשמותי מכ הגדלתי והוספתי להתרעס
 על מכונכי מי חסד ירעתי מיפה השם ואמסמהו ומבא פד תכונ
 וקננו שמש היה מיפטר זה הייתי עורך לפני משפט והייתי

והייתי מתוכת עמך בטענות חזקות ומו ארעה מה שיענני ואביני
תובינה מה שיאמר לי וארע המסת מוחות התקירה כי באמת לא י
יבא עמי בכמו אל הכובים אשר מותס באים עמי עד שמתה העלי
העללהני שכבר חטאתי באל החטאים שזכרת שאני נקי מהם לפי
המסת המס כמות לט ית שיריב עמי ויחזקני ברחב כחו הנה מין
זה דאורי אך אם הוא ישיב בי סח לעמוד לפניו ולהתוכח הנה בזה
הסר היה הישר מתוכת עמך אם יגידהו דבר ולא במשפט והייתי
נכח לכח משופטי כי ה' ית כשישמע כי חרין עמי היה משיב
אפו ממני אבל מה מעשה שאני לא אוכל למסא הש' ית בשן כי
מולך במורח לבקשו ומיננו חולך בסערב ולא ממסמהגס כ' מולך
בסערך אשר טע ערטה מפטיח הנפלאים אשר בארץ לפי טעם
הישוב ועם כל זה לא אוכל לרחוה טע יכסה דרוס ממני כי מין
טע ישוב והפנים מקליפים בו ולא אוכל לרחוה טע הנה אם ידע
הס' הדרך אשר דרכני בה ובחנני הייתי ידע נקי בלי סוף כוהב
לפי שבמשחח מחוה רגלי שפחתי דרכו ולא מסר סמנה רל הנס
הנמוס האכזשי אשר יתנהג בו כל טלס מסמח שפחתי לא סחתי
שמדתי ומר' פי יחסי ממה שאני שומר ההנהגה שהיא חקי לט'
לשמר חיי כמו הממכל והמטחה ההכרחי והדופה להס' והוא
כאשר היה בענין אח' פי ושיבנו מסנן והנה לא ישתנה ריבנו ומו
טע יחסי חוק מסנן יכריחוהו כל זה אבל הוא שליט במה שירצה
פר טמל אשר מחסה ריבנו עשה הנה הגיע מרחב יכולתו וחכמותו
שהשליט חקי במדחתי דל' שהשליט בי כל המבדים והכלים

האברים והכלים אשר יצטרך למציאותו כמון מלה הנפלאות
המאנה רבות עמו בשאר בריאותיו על כן מפני מבהל לעולם
לעולם מבלתי ומציאותו מתבונן בנפלאותיו ואירה ממנו וזה
אמר מיוב להשיב אל איפו במה שייחס לו מהרעת אשר היו לא
לאנשי דור המבול ואנשי סדום כי חלילה לו מרשע אבל היה יר
אם מהשם יתעלה מיד התבוננותו במעשיו הנפלאים ואל הר
הרן לבי בתחלתו אשר חלה בי ואירא תמיד מהיום הבא
שלם מכאב בו כאב אנוש ושדי הבהלני מפני שלם נסמתי קודם
באחשך החרות והיה מכסה ממני חשך המכאובים וזה שאני לא
אירא מהמזל באשר הוא סוף כל האדם אבל פחדתי על אל המכא
המכאובים שלם אוכל לשמות אותם ואחר זה החל מיוב לסתור ר
רעת איפו מן ההקש ואם מרוע לא יהיו נעלמים משדי העניינים
העניינים ויודעיו לא חזו לו ימים רל שלם דמו לו יחס אל הזמן
חלוה הוא מבואר שהשם ית בלתי יודע באל הענייני הזמני ואם
החל מיוב לסתור רעת איפו מן החוש במה שניצל ה' על ההצלחה
הנמשכות לרשעיו וזן ארוך במה שאמ' כי מפני שאין זה התוכחה
מה כי אם להנביל לאנשי האר' הנה יתכן שיאריך עונש הרשע
וזן ארוך והחל מיוב לסתור רבריו מהחוש ואמר שא' הרשעים
אשר ספר בהצלחתם היו משיגים גבול ונזוליס העבר ורועים
שם בקרקע הנגול וזה חטא נפלא והיו כוהגים חמור היתומים ו
חוקרים למשכון שור אטמה שבהם היו חורשים ומשיגים די טר
טרפה עד שיהיו סבת מותם ברעב העניינים יטן מרדסם לפחדם
מהם שלם והדגים יתר תובאן מפניהם עניי הארץ

אֵלֵי הַרְשָׁעִים הֵם כִּמֹּד חַיִּוֹת רַעֲוֹת בְּמִדְבָּר לְטֹרֶף בְּמִשְׁרַי יִמְצְאוּ הֵם
וְיִצְמְאוּ לְמִלְמָכְתָּם בְּבִקָּה לְשַׁחַד לְטֹרֶף מִן הַמִּדְבָּר וְיִצְמְאוּ לֶחֶם כֹּל
מִחַד מֵאֵלֵי הַרְשָׁעִים לוֹ מִלְּעֵרֵיו כִּי יִהְיֶה הַמִּנְשִׁים הַעֲבוּרִים שֶׁ
וַיִּקְחוּ לֶחֶם מִשֵּׁר לֵהֵם בְּהִיחָתָם בְּשָׂרָה בְּלִילָה וְתַבּוּמָתוֹ וַיִּקְצְרוּ
נֹאֵם מֵיכָן שִׁלְהֵם וְלֹא דִי שֶׁהֵם יִכְיָחוּ טָדָה הָרִשׁ וְלֹא יִגְעֻ בֶּן מִבֵּל
גַּם כְּדָמֹן שֶׁהוּא מִזְכֵּן בְּקָלָתָהּ לְמִכּוֹל מִסִּבְּנָה וַיִּמְחָדוּ וַיִּלְקֹטוּ מִלְּקָחָהּ
מִמִּנְהֵם לִפְיָ שֶׁהֵם מִזְהָבִים הַרְשָׁעִים מִלֵּדָה לֹא יִגְעֻ בְּמִשְׁרַי לֹא מֵם לֹאֵם
כְּמִשְׁרַי לֹא יִמְצְאוּ לְמִקְוֵם מִחַד עֲרֹסָה וְלִיכָן בְּנֵי הָאָרֶץ בְּלִילָה מִגֵּ
מִבְּלִי לְבוֹשׁ רֵל שִׁיגְלוּהֶם מֵהֵם כְּסֻמָּה לִילָה וְלֹא יִהְיֶה בֵּהֶם כְּסֻמָּה
לְהִתְכַסֵּת בּוֹ בְּקֹדֶר מִלֵּדָה הַעֲשׂוֹקִים וְלִכָּן לְהַסְתֵּר מִהַרְחֹחַ בֵּין
סֹרְעֵי הָהָרִים וַיִּרְטְבוּ שֶׁם מִדָּרֵם הָהָרִים וְהַלְחָחָה הַנִּמְצָא בֵּהֶם וְשֶׁ
וְשִׁבְלֵי מִחֶסֶד חֲבָקֻד יִמְדֵּר לְהַסְתֵּר שֶׁם מִדָּרֵם שֶׁהָרִחָקָה בְּמִנְשֵׁי יִגְלוּ
הַיִּתְרוֹם וַיִּקְצְרוּ לְמִשְׁכָּן הַבְּגָד מִשֵּׁר עַל הַעֲבִיִּים וְכֹהֵה הַמִּזְכֵּן יִסְבְּנוּ
שִׁילְכֵן הַעֲבִיִּים מִבְּלִי לְבוֹשׁ לְגֹלָם מֵהֵם כְּסֻמָּה יִחַם וְסִבְּנוּ שִׁילְכֵן
רַעֲבִים הַמִּנְשִׁים שֶׁנִּשְׁמָנו עֲשׂוֹר כִּי יִגְלוּ מִחַד מֵהֵם וְלֹא יִהְיֶה לֵהֵם
לְמִכּוֹל הֵנָּה הַמִּנְשִׁים שֶׁבְּשׂוּמָחָה בֵּית הַבֵּר יַעֲשֶׂן שֶׁמֶנֶם וְמִשְׁרַי וְדָמֹן
וְקָבִים לְעִשְׂתָּה יִיכֵם יִמְצְאוּ כִּי אֵלֵי הַמִּנְשִׁים יִגְלוּ שֶׁמֶנֶם וְיִיכֵם וְלֹא
יִכְיָחוּם לְשׂוּמָחָה מֵהֵם מִן הַעֲבִיר וְשֶׁמֶן הַמִּנְשִׁים עַל הַחֲמָסִים מִשְׁרַי
עֲשֶׂן לֵהֵם וְכִפֶּשׁ הַהַחֲזָקִים חֲרֹץ לְפִיד וְשֶׁמֶן מִלֵּל וְאִיךְ תֹּאמַר שֶׁה
לֹא יִשִּׁים בְּכָל אֵלֵי הַרְבָּרִים דָּבָר בְּלִי טַעַם וְהֵם שֶׁמֶן מִחַד שֶׁאֵלֵי הַרְשָׁעִים
מִמִּתֵּי־רִבִּים מִן הַמִּנְשִׁים בְּחָרָב וּבַעֲבִירָהּ וּבְכִסְמָה וּמִכְלִים מִחַדָּה
בְּכָל עֵזֶן הֵנָּה הִיָּה רִמְיָ בְּחֹק הַשֶּׁם וְהַעֲלָה מֵם הִיָּה פְתָקֵר הַמִּנְשִׁים
לְהַעֲבִיל לֵהֵם

להם שלם ימחיק לכסא אל הרשעים כרי שימיל מירם מלך המנש
 המנשים אשר יהרג מותם כי הרחמנות על מלך הרשעים הם מכ
 מכריות בחק הטובים הנה לא תוכל לנצל הש ית על זה בשו
 פנים ולרעה מיד גב כן יהיה חסרון בחק השם ית בסרת זה הם
 הסרת אשר מר הכנבים שימשך ממנו זה העול והחמס הלם
 אל המנשים הין במחדי מור רל שימדרו באור היום המשמח המנ
 המנשים והם ידמנו בבמו לא הכירו רדיו ולא ישבו בנתיבותיו
 אבל המרחק ממנו בכל עוז ועטו מעשיהם בלילה כרי שלם יר
 ידמו מותם המנשים בעבר המור יקום הדעת השכם קארם ש
 שימור היום ויהרג עני ומבין אשר ימנעם בדרך ימנעים במל
 במלכותם ופעמם הלילה יהי גבב לגבב מה שיכול להסדרו מז
 מהמנשים ועין הנחמה המענה במ הערב למסר מז לא תדמי
 עין רעים לי חשך הלילה הסתר פנים חתר האחר מהם בקריות
 הבדים אשר ימסר שמו חתם בהם כרי שיכחד בלילה ויגבבו הב
 המנע שם הנה כל אל המנשים לא ידעו בטוב המור למנעם בו
 כי יתור יהיה להם הבקר כסא על מות וכמשר יבא מור הבק
 הבקר אשר יוכל להכיר מן מיט מות רעהו מלמותו הוא להם כסא
 בלחות שלמות כי מן יבהל ויכוס כרי שלם ימנעו קל הוא
 הרטע לנס בבוא היום על פני המים כרי שלם ימנעו החלקה
 אשר הם הולכים בה במרץ הים מקללת רל שהם לא ילכו במקו
 אשר יעבר בו ויחזע ולא יפנה אחר מהם דרך כרמים כרי שלם י
 ימנע שם עובדי הכרמים אבל ילכו במקומות הסרבים להסתר
 שם מהמנשים

הנה אל הרשעים עב רוב פדים למ יציעם סוף פננש בחייהם
מבל ימחה בקלות כי כסו שהניה והחוס יגולו מימי השלמים
יפסידים בקלות בדרך שלם ישמר מהם רושם כן ישחית שמו
בקלות אל המנשי אשר חטמו ישמחה כל אחד ממבריו ותמכלה
דמה כלו הו רבד ממק לה עוד למ יוסר שם וישבר בקלות כעץ
העולה בלם צמר ובוה הוא מבומר שלם ותכיל השם ית במה
שנמח ליפו הנה זה המיש הגיפה מל מכורחה עד שהיה מס
משבר העקרה שלם הלד עם היחנה מוח נפש היה משבר ג
האמנה אשר למ ייטיב מטיב לה עם שחיתה נפשה למ היה חל
חוסל עליה כמו היה רב עד שהיה מוסך התקיעי בבחו ויהרס
יקום כל אחד מהם ולם ימסך בחיון בירמחה מסכן מהנה והיה נ
כוחו לו לבטח והיה נשטן שלם ידקה ועם זה למ היה נשמד ה
הרשע מהותק להם מבל היה פנימה כל רחמים לרדף מחיה
מן יהיה הרסן בזה שזה הרשע היה כחן חז לבטח והיה מוחה
ברית עם ועל זה היה נשטן הממד שלם ירע לו ועם זה היה נ
פנימה לרדף מחיהם להותק להם הערחה מפעם אל המנשי
והנה מין הרשע בעיר והוסכו אל המברים אשר רדף מחיהם נ
כשאר כל המנשי אשר למ כדמו ברית עם יקום הרשע ויקטק
פיהם כרי שלם יסמך ויהרס בקלות כרמש שבחלת שחכת במ
במהותה ועם כל לו הרענות למ כרמה לו שיגיע לו פננש בחיו
ולם במחה כמשר וכר ולוה הוא מבומר שמיך התכילות לשם ית
במה שנמח ליפו שהוא ימרוך לרשעים ומשר מידב עם פחה
לחלק על זה מי הוא אשר יכונה וישם מלתי ל

מלח כי לא יוכל שום אדם לחלוק על רבדי להחזק התושט פטיר
שהענין כרברי
זה בימור רבדי המענה והכלל העולה מהרברים
הוא שמינוב ישיב

לחליטן טמה טייתס לו מהעונות הוא טקד וכו' כי כבר מחזה
הגלוי תמיד ללכת בדרך השט ושומין ההכחלות להשט ית במה
שחמר ליפו כי מפני שומין השט ית מוכיח הרשע כי אם להועיל
לכני מרס יתכן שיפמירם בהכחלותם וימדיך להם העונט ופן
מחך מולי ישוב וזה שמתכנן נרעה מהרשעים רבי ההכחלות
טמ עושים חסדים גרמליס גרמליס להפית האנשים הערס ט
והדעב והעזה והס גס משהי האנשי הנאפי וקונבי בלילה מה
טיסלו חלם חסה עינים על האמנות והעקרות הנרדפות משהתס
וטבר יגיע מרחב עשרה נשרים טיכחותו ברית עם אנשים כרי
טיטנגו ריבנותו בהס ומחר ימיתם ולמה ימדיך ה לכמן אל הלם
היה חמ' טיכלה ממהס וטקס שלם ימיתו טמר האנשי הלם חמר
טוב טימור מלך כרי טיכחל מות האחרים מירס ועור טמנתג
נמה בכמן אל הרשעים שלם יגיעם עונט כלל בחייתם
וטמה ימיתם ממה קלה בלם טער ומיה מיפה העונט המגיס
לון המנשים על מריוס הלם זה כלן ממה סימדה שומין המרס פ
נער על ממשיר סמת השט ית

וען בלדר השמח יממד
בימור מלות המענה
הזשל • מענין מששלה • ופחד
והידמה • כזו ופחד יסתק • יקס

יקח • ועמר • מחרה • מחר • ומהל יחיר •

זה באחד מולות המענה

בימור רבדי המענה

ענה בלרד השחתי ואמר

השולטנות והיראה אשר עב השם ית' עושה שלום במערכות ה
השמים עד שייסמך כלם להתבוננ המיר התבוננות המון
המון גבלות להם עד שישלם מכל לוחם פועלות השם ית' כחן פ
עולם השפל לא ישנו את הפקידים לירמיה ממונו ולחוק ממש
ממשלות עליהם והנה זה שמה שיורה על גדול ה' ית' וגבורותיו
היש מספר לגדולי השמים וחילולות ועל מי מהנמצאות לא
יקח מורו וזהו הנה כולם שופעות ממותן לא כפקד מהם מיש
מחר שהעניין כן שהשם ית' בזה האופן מן השלמות מין יתכן
שיצדק מנוש עב לא יחסה הנה זה בלתי משטר כי לשלמות הש'
ית' יחשבה למדי מה שאינו מדי לפי מחשבת האדם הן היחידות
ימצא חסר מכל השם ית' עד שלפעמים יכור מורו במילת תאמר
בעת הניגור כאשר היה היחיד בראש התלוי מן בוכנו יעברו מזה
הפועל הנמשך ממותו מחר מורו וכוכבים לא וכן בענין עד ש
שפעמי יסתרן קצתם בעמור ותחזיקה קצ' יעברו מן פעולותיה
בזה האופן השפל ועב כלן שלימותם נמצאים חסרין בחק השם
ית' כל שכן שיהיה חסר בחק הש' האדם אשר הוא רמה ותמלעה
הכלל העולה מהרבות

הוא שמיין דמיון שנחשבה שיעשה השם עב מה שיורה
בו מהשלמות הגבורה רבר שלם כהנן לא שרע הסדר הנפול
ברעות אשר תפסמנה למישי המרכ שיחשב בהם שהם כיו

בהם שהם ירדוקי חקיעהם רעמת אשר לא יתכן שיאמ' בהם שהם
 מעביר טוב להיחכם מכלות ומביאות אל מות והוא מה שהיה מה
 מערבה עליו מיוכ לפי רעת בלדד הוא מצר שהאדם לחסרונו ל
 לא ירדוקי במה שתתאמר אשר הוא מדי בחק השם ית' מצר שלימו
 שלימותו כי האדם הוא חסר סגור בחק השם ית' והוא מבואר שזה
 בהלכות החולשה . כי אין ראוי שיעגש האדם על מדי לא יטע
 וישמר בן לאדם במה שהוא אדם . ולזה לא ענהו מיוכ על זה הר
 הדבר . אבל גובה הדביו . ואפשר שנאמר שהרצון בכאן שאין ר
 ראוי שיחכם לשם ות' עכ' שלימותו מה שהוא עול וחסרון בחק ה
 האדם אשר הוא בתכלית החסרון בחק השם ית' ולזה ראוי שנשפ
 ששפוט שהשם ית' בלתי נצח מיש' האדם להיחכם בעלי שכל
 ושטט מוחם על כל מעשיהם ומה שנמצאנהו בלתי שומר הסדר
 הראוי בטובות מיש' האדם ורעתה כי יחכם ל' סכלותינו לבלתי
 טענינו במקרים ההם כי הרבה מה שנחטוב במקרים שיהיו רע
 וע' יהיו לטוב כמ' שאמר בלדד במה שקדם . ולא הרחק מ
 מיוכ להשיב על רבדיו לפי שאין בהם טענה נוספת על מה ש
 שקדם לו מהרבדים . וכבר קרמה תשובת מיוכ על כל הטענות
 ההם . יטען מיוכ יאמר ביאור מילת המענה
 ותשובה . הגימט
 הנמצא במציאות ונשמת מי יאמה ממך והרצון בו מה למר
 לטות ביני האדם במאמרו כי מי שילמד חבירו רבד וזמה כל
 משה נפשו ברבר המגיע לנפש בלימוד ההוא כי הנפש השלם
 והעטה בגימט המושכלו והיה היא והמנשכלן שתשיגם רב' מ'

מלך אשר נאמן הכפיש אשר נאמן בדרך והם המאמרים של מלכות אג
 מברכה ושרה לעבודת ה' מלשגת המוסר . הרפאים . הכ גרף
 הורע וקדוש רפאים להיוהב קדש הוריעה כמות וימנו והם
 כח נפשי בטנורען וזה פלח גדול ומסר זה במסחרים אשר ימנו
 בקדוש הים ובגדחת כמו המלסר והדומה לו ממה שימנו והם
 המים וזה פלח שיג' פלח ה במסכנות הגרמים השמימיים ו
 לכס מלך המסכנות ולא ימנעו המים והמלך אשר עליהם
 משיג' שם פלח' המסכנים וזו ידעה ברפאים והדומים והם
 המסכנים כמו המסכנות ושאר הרברים ההרים בבטן המלך מ
 מנחת מים ומנחת טוכניהם מים המלך אשר ימנעו שם הכס
 המסכנים כמו שהתבאר בטבעיות וקדוש רפאים להיוהב כמות
 שמיין בהם כח נפשי כלל . והנה זה הביאור יותר גמות מים הם
 הלשון פי לפי הביאור המסכן ביה רמז שימסר רפאים ימנו
 יחללו . יברמו . משכנתה . ומנחת טוכניהם . שומר . המ
 המטה המסכני והוא מרמז המלך והם זה כלל כד הפלגה ונחשו
 דל' שמי' במקום ההוא יג' שמי' שמי' יתב' כמלך ויה שמי
 שמי ויה למעלה ממנו גשם יסכנו יסכנו יסכנו יסכנו יסכנו
 שמי הגרמי השמימיים שמי' מקדוש המלך וזה היה נעדר
 השלמות יותר מכל חלקי המלך המוח והמבדן יחוס לעשר
 בימנה והשלמות על בלימה . על מה שמיין לו מנחתה
 בעינותיה והוא מרמז המלך כי שמי' נבילת המלך כמו שהתבאר
 בטבעיות . מנחת שמי' כמו . מנחת ומנחת המלך אשר על פי
 קדוש השמים אשר נאמן כמו במנחת השמים כמו . מנחת

מיטו פליח עבדו • וכוה האומן פירש פליח פגמו כי בהתעבות ה
אנדר ההוא יתחדש מסגנו הענין כמו שהתבאר בספר האמונות
תק • הקביל • ויחסר לסמוכה לפי שהמחנה מגבולת וסמליות הש
הטעם העגול המתחדש בסבתה • יחדשנו • ותפסנו וזרענו
קנט • נת • מתוך ההב • הנה מה שיגבה מהיס על המרץ כל שסב
טסבב שלא יגבה היס על חלק הנגלה מן המרץ • ברוחו שמים
טפרה • ברימן השס היו השמים בזה האופן מהיפוי והשלמות
מטר הם בו • חוללה ברמה • נתש בריח • הוא רמות הנחש הנרמ
הנמה סובב בגלגל הסמלות והוא העגול החלבי • שמיץ מנהג
עט • ודעס גבוריות • ורבי גורות

זה ביחוד מלות השמנה

במח רבני המענה

פנה מיזב תוסד לרעוק בהשגחה לפי
מחשבות בלן מחשבים מטר אמרת הנה מיץ להס כח לעמוד לרע
ורעוק ולהתנסל מהספקות מטר ספקות על רבין ומה יעשה
עם לבבך להטיב על הספקות מטר ספקות לך סמיו חכמה ומיפ
מיפה ניסוס השס בנסימות וסידור מטר הדיעות לרוב שמה כל
שהביד מסגנו הוא מסגנו מטר • מזה מי הקחת אל הרבדים ומה לפ
למה מוחטנו בזה הלעז מבי ירע וחדר ויחד מניסוס פעמלות הש
קבילות ופלימות הלעז הפחיתבי וברמ ה' מנח הפי ומה הרבדי
הסוכניס במרץ וזה בתכלית הפלא כל שיגיש שט בבטן המרץ
בזה האופן מהפסוק פגול הקרמים השמיים השופע מהטס ודע
מה הטעם במחלות והוא מרד המרץ הוא לפני השס כאלו הוא

ערוך ואין לו כמות עם כמותו מותו מות המרץ עד שכבר יגיע
פועל השם ית' שם עם עמק הנה השם ית' כוונה הצפון אשר
שם הישוב על וזהו כי הוא נשען על מרכז המרץ אשר מיון
מכ נקודה ותולה המרץ על בלי מה דל שהיא נשענת ונסמכת
על הנקודה שהיה מרכזה לא רבר חוץ ממנה כמו שהתבאר
בטבעיות וזה בתכלית הפלא הנה הוא יחד מים בענניו ולא
נבקע ענן תחת כאשר יוליכו הדוחות עד הגיעם אל המקום
אשר ידר שם המטר הנה השם ית' סבה שיאחז המוריד אשר על
פני השמים ויתעבה מצד הקרירות ומו פירש עליו עננו כי בזה
האופן יהיה הדית הענן וספר לזה לפי שנפלא ענינו מן המון
האנשים גור חק על פני מים שלא יעבו גמולו בדרך שירמה זה
החלק הנגלה מן המרץ ביצר הכפתי תמיד וזהו בן אל ההיות
עד שהמקום שיכלה בו המור עם החשך בכל יום דל שיהיה קל
כל יום מימי השנה מור וקצתו חשך וזה רבר ימשך עד מרחב
מעלות וכה דקים ועד שם נמשך הישוב לפי מה שספרו הקורסי
ומולך שם יהיה יום אחד בשנה מין בו לילה ולילה אחד כנגדו
מין בו יום ומשם ומילך יתוסף זה השעור מעט מעט עד שיגיע
אל מה שתחת הקוטב הספתי ויהיה שם ששה חדשים בשנה
מין בהם לילה והם ימות החמה וששה חדשים מין בהם יום והם
ימות הגשמים עמודי השמים יכוננו ויורעו וזה חלק המרץ
אשר ירעטן טגפחת השם בבא הרעש אשר סבותו הרוח ההוא וזה
תחת המרץ בסבת המור העשני הנעצר שם וקראם עמודי שמי
להיות השמים נסמך על המרץ כמו שהתבאר בכפר הטבע

במח השם וקבוצתו נח הים ולא ידון על המדף כדי שלא יטבנו
החיים שם ובתבנית השם הזה מה שיגבה מהם יאל המדף ויפ
ועסידותו זה כי להיות שמו המימות מתגביר במי הים והוא
ואלכות שם היה ראוי שיגבהו מי הים על התלק הנראה מהמדף
ויטבע לא שהש ית סבב בתבניתו שיכלה השמש ושאר הכוכבים
בתוספת מימי הים בשיעור מה שיבא אליהם כפי חשיב שאלו יתנו
תוספת בזה הים כלל ברכין הש והכמות היו השמים בזה הד
היופי והשלימות אשר הם בן בבדימותנו שני שמי אפשר להיותם ב
במקן מתר יותר שלם להגיע רזה המציאות הספול מה שיחטור
אליה הגמותו מהם בתמה יור ויסרה העגול החלבי אשר בגלגל
המכבים הקיימים אשר בו מן העלם וההעלם מה שכבר הגבול
בספר האמות והנה מנחנו אשרנו בכל זה מאמר שלם בחמישי
שמי הנה מן הרבדים אשר ספחתי העקבה דרטי השם ומה
והמשפט הרב שיטטטט בן בזה הספר ואולי תוקף קבוצתו
והשלמותו לא ימצא מי שיבין מזה

זה ביתור רברי המענה

והשלל המעלה מהרבידים

מביתור ולא רצה מיד להשיב על
רברי בלדד יתור מזה השיעור לפי מה שזכרנו במענה הקודם ו
ובכלל מס היה משיב מזה מלחם לא יהיה כי כפל רבדים לפי
שכבר השיב על זאת הטענה במה שקדם וסתר מזה מהחוש

ביתור מלות המענה

חשב מזה שיטטטט וסתר

יחזקיה • יטה • וטוה הענין שפחה מחרפת למיש רל • שהיא נטוה
מיכר עברות לזכר חירות כמו שזכר הרב מורה נרדק • יביטע יגוול
ישראל • יעמיד בשלוח • מורה אלמר • עריצו • הכ התקפי החוטם
שאר המנשי להשענס על תקפס וגבורה • שרירות הכ בני • כי
הכ השרירי הנשמרים מן הארס • וכסף נקי • האיש הנקי יחל
כספו ויפורה תחת אשר קבץ מוחו הרשע והרשין בזה כי הנקי
ימשול על אשר לו • תשיגהו כמים בלהות • תשיגהו בלהה נח
בלהה בלי הפסק כמו שיגרו המים בטנה ובלי הפסק • קדיח
קדים • וישערהו • מענין סערה • מידו • ממכתו • עליו • כפימו
עליו כפיו • ומקום לזהב יוחזק • יש מקום במדך אשר יוחזק הנה
יורטמו מטכ • ואכן יחזק נחוש • רל שמהאכן יורטמו ויטיב
בעת מה נחוש והוא הברזל החזק הנקרא מייד בלעז • מויה
מכן יחזק מכן חזק מכן והיית מרסק והרסון שמהאכן חזק יחזק
נחוש • פרץ נחל • גרל • מעט גר • מהמקום אשר יהיה גר בן
הארס • רלו • גבה • וכמהו רלו עיני למרח • עיט • עוף • טופ
טופתהו ראתהו • מיה • הוא מן מחר מן העוף • הרדיכות • רוס
בן • בני שחת • בני גמזה ותוקה והכ פריצי החיות • שחל • מדי
בחלמיש • בסור החזק • בימדות בהרים • מבני נהרות • מהחל
הנהדר והגדול • חבש • עמר • וסמ • סגור • והב תסולה • תהיה
נערכת • ככתב מופיד • כזהב מופיד • ראמות וגריש • הכ מרגלו
מדגליות יקרות • ומשך חסמה מפניצ • ומשיבה חסמה וההט
והשתרלות בהשגתה יחזק נבחר מפניצ • פטרת כוש • הוא פ
פטרה הנמצאות במדך כוש והוא מכן יקרה • בכתב טהור • בזהב

מִתְּכֵן מִחֻק וְחֵק • תְּסוּלָה • תְּהִיָּה בְּפִיכָת מִדֶּרֶךְ וּמִכָּהֶג מִקֻּבֵּל דָּם
וּמִסֻּד • לְחֵיד קִדְמוֹת • לְבָרֵךְ שֶׁהָיוּ סִבָּה לְקִדְמוֹת מִלְּרַעְיוֹת
מִיְהִיָּה לְחֵיד קִדְמוֹת חֹסֶד וְעוֹד הַרְבֵּון לְחֵיד קִדְמוֹת • וְיִסְפְּרֶה • מִ
שָׁמָּה בְּסֻד וְכֵתֵב מִחֻק דָּל שֶׁשֶׁם מִחֻק לְחֵק וּלְכִיּוֹם
וְהַבְּמוֹד מִלֹּת הַמַּעֲבָה

סתתמה מתיב שמיין מתר
 מרפית עננה מלית רבר הוסיף, לשמות משלית גל עניכז מממד חי
 הטע אשר הסיד משפטו בסדרת טרבות המהס. ורבותו בזה המוש
 אשר פירס חל מבר הקרפס השמימיס. ונ יאמר חי יי אשר הס
 הסד משפטו מה הענין כרברסס שיבאן ממחר הרעות והטובות
 לבני המוס במשפטו לפי מצב שהוא נחי שרי אשר המר נפטי כי כ
 אל אשר בחיז למתיבדנה טפתי מאלו אשרה להפדות לרברסס
 מלילה לי מה מרדיון מותס. למד כי הממות מותס כמה טעות מ
 ממותס עליו טכבר הממותס אשר ממותס לממסר. וממותס טפטי למד
 ממותס רשט וממותס כמזי שמותס ממותס עליו. במדות החזקות
 אשר טמני בדיק למ מרפה מלמ ישה לבני מימי מזה. הממותס מש
 מני מן מזה שמותס. וממותס עליו טמני נססס לרשותס כמה ש
 ממותס ממותס טמני ית ממותס ממותס סי לפי זה הרעות. למ ממותס
 הסדק על הרשט זה ממותס טמנה טמני. למ ממותס ממותס. לי
 מלילה לי מזה יתי כרשט ממותס ימותס וממותס במד. וממותס
 ממותס ממותס טמני ממותס ממותס וממותס בממותס ממותס
 וממותס ממותס סי יתי השטס ממותס הממותס. וממותס בממותס
 לפי ממותס למ ממותס ממותס ממותס למד רבר ממותס ממותס.

מש מדרך מוסר כשארשע גם שנה כשיקניע לי משהקניע מהרע
מהרענות ללמ משפט כי מן ירמה לכל שידאקס במה שממחה
עלי שמוני רשע הנה ער יוס מוחי למ מסור ותשמי ויבאקני מסנה
חלמ יטה לבבי מהדרך הטוב אשר החזקתי בן מימי יהי מרבי ומ
ומתקדמי בעל וכרשע ומחלס ממ זה לשמחה העל והרשע
זה כי למה ישובח מפני זה הרענת אשר אני בו הרשע והעל
מה תקנת חנף כי יגדל ויפשה חסם ומס הוא שיכח הש' בשלות
מותו חלמ יענשהו היבטת שבבא עליו ירה יסלהו השס ממנהב
בכעק מלית חלמ זה בלתי מייפטר לפי זה הרענת חלמ לרענתס
ס מינו מתענג ורבה בו ער שיוכל להעמלל מל הש' בכל עת שי
שידנה ותשמש העלתי ממסר ותענג על יך ויתן לך משמחה
לבך ובהיזה הענין כן רמו מין רמוי לכם לשפט שמוני מסנה
הרשע והעל חלמ הרשע גם כן מוכן לפי רעתי לרענת כפי ה
הכריק ומין לו תכלית מתר וזלת ההכלחה המרומה אשר המ נ
כסון שהאבר מסנו בבא יוס מידן חלמ יהיה לו מן המלש מזה בט
פנים ומחלס הכריק בבא יוס מידן האבר הכלחתי המרומה ותש
הכלחתי המרומה והיח הכלחת הכפש ומייפטר שמוסר שהרע
במסר מם על שרי ותענג ונג המס ותענג זה הרשע על הש
זה כשהרבן בו תמיד נפשו במה שישכיל ממנו ויקדמ לאוהב
ענת להשכיל ולרענת מוחו להיות עמן תמיד ער שוקניע לו הכלח
הכפש הוא ממוסר שזה בלתי מייפטר כי למ תקניע הכלחת הנפש
מס המרומה הפחזותה כסן שהתפרסס וכתבאר במה שמוין ספק מ
הנני מלשר מתכס מה שביד ל אשר עס שרי מימי מעלית מכס נ

מכאן כי באמת הוא צדק מישי המור
המורכבת הנה מן המורכב סגור זה גמול משיבת הרשע מהנה
מזה המורכב מלכס וספחה שספר הגיוע לכס מהחוש טוה חלק
מזה רשע פסל ונחלת ההקדש פסל הרשע פסל משר יקחו משרי רל
שכבר יאמר להם רעו כפר למות ספר ספסר מחר זה מותם ירענהם
על המורכב על רשע מני לקח מהחוש וספסר היה זה כן שר
שלי המורכב ירמה שכבר יאמר מן הרעות הנפלאות לרש
לרשעים מכל טומא חלקה עמכם במה שמודתם שרמ ימלט ר
רשע שרמ יקחה לו כן וטענה שכבר ירמה מהחוש טיגיוע לקחה
הרשע הכללה חלמ יגיוע טנס עמט שר יח מותם מן המורכב
פומי משיבת הרשע חלמה זה הבל והבל לומר טומא בותר מותר
הרשעים אשר היו ברור המבול ומכאן סתם וספחה הנה סמ
ספחה יקחה הרבה טמס ירמ בני הרשע מהיה וכליתם למות
מחב וסממיו חלמ יטבעו לחס השחידים הכשורים ממנו זה ב
גמול ספחה במותם שרמ יטבוס שר טומא כפסס לגמרי חלמ
הספחה מל מותם וסממיו לרשעיה משי סממיה משי יטבוס כ
סממיו סממיו מלכות לרשע שר סממיו לו בטעם בהחומר
הנה יסן הלכות ומשי ירמק ילבשהו והספחה אשר קבץ יהיה לכ
למק יתחלקו וספחה במשר ירמה בנה ביזת כעש חל סביות
זהם כפלות בבית העש וספחה אשר עשה נרמ הכרמים אשר
מין לה קח עשיר ימות חלמ ימסך לקבוצה מן יסחב מחב והש
השליך בקבוצת חסוד כל כך ימות וכלה במעט ואן שר טבוסן
אשר וסמל המור לפקוח בו עיניו והפך מיש למין השיגיהו כ

סמים בלחמך רל' סיבמו עליך כשעלך ומסמך וכל ילד וקנבתי
 סופה ודחך קדים ויניעוהו ממקומו וישתח מהכרת הבאות עליו
 ולא יוכל להמתיך עד מור הבוקר אבל ינוס בלילה יסלך עליו
 השם מסתור וסכמוכד ולא יחמל ממכתו ברחק קדים וברח ויחש
 ויחשב להמלט יסמך על שכר כסד כל מיט ויטרוק עליו ממקומו
 לרחב התנא על רוב מה שיארה מהרע הבה וזה הוא מה שסמך
 שכבר ימצא הרבה שיארה לרשעים אל הרעות ואני לא חלקתי ע
 עמכם בזה אבל בירמותי מהחש שזה לא ימצא בכל הרשעים חב
 אבל כבר ימצאו בהם מכל יחוס ולא ישיגם שום עונש ומסנב הי
 היתה מימי הסבה בזה שיארה הרע לרשעים ולטובים כי לכל
 אל הענינים הנמצאים בזה העולם השפל ימצא קץ וגבול וזה ש
 שכבר ימצא בקצת העתים במקום מהמורץ שימצא ממנו הספק ל
 להתחרטו מן שם וכן ימצא בארץ מקום אשר חזקו הורב ויחש
 וירסימהו משם וכן ימצא במקום מהמורץ שיירסימו ממנו הברור ל
 להתחרטו שם מן יסמך האבן נחשת וזה הברור החזק רל' שכבר
 ירסימהו משם בעת מה לפי שהש ית שם קץ להעיר ההיה אשר
 במקומות מהמורץ וכאשר יבא קצם יעשו שם כמו אל ההיות וש
 ושם גם כן קץ לכל תכלית שהיא חזק וסבבש במה שיהיה
 מבן מופל וכלמות רל' החומר הרמזון אשר עמו ההעדרים כל
 מה סוף כל הרברים ההים מן קרה מבן מופל וכלמות היסוד ה
 המרבי כי הוא בתכלית מההעדר ביחס אל שמו הנמצאות המוח
 המוחשות וזה מבואר במי שיעיין בטבעיות בקצת העתים
 פרץ נחל ויגדל ממנו המקום שהיה גר האדם שם קודם זה לה

לחנות יבשה לפי שלחובש המקום החנות קרן וקמח יבשה גס
אמר זה הוא שהמים החזקים הנשכחים מני רגל וגבהו מאומה
עד שלא עבר מים שם לרחב עמקם וכוונתו יסורו וישוב חובש המ
המקום ההוא אשר היה בו הכהר ההוא כבר המצא מרץ טהור
ממנה לחם להחיה טובה לזריעה ובבא קסה יהפך ותחיה כפי
מש שיזרעה ויבשה עד אשר לא יעבר בה ולא ירע

כבר ימצא מקום אשר מבניו הכ ספיר ולא ימצא עפחות הוהב וי
יבא שם האנשים המיד לקחת ספיר מן הוהב ובבא קסו יהי
יהיה חרב עד שמימי החיות והעופות
למ יבאן בבא קד
המים החזקים ישלח השם ידו ויהפכם משהט בסבת החות הנס
הסגר בבטן המרץ בכורים החזקים בקצב ממדות בקצב העמים
בבא קסו וקסו זה רמותה העץ כל יקר אשר בהם להימנה יבשה
והפך וזה כי בקצב העמים עמד השם מזה הכהחות ומה שיהיה נס
ואם בקצב ימצא למור וזהו עץ ובהות הענין כן כל
שש קץ וזהו למלך לכל אן הרבה החמרים הוא מבאמר טהור האר
טהור ההכלמה בלן הקצבים החמרים הכלחה לפי שכלב יא
מבד בבא קסו ובה הענין שנים הרעעים ליכחוקים מחר של
ענין הכלחה ומהותה והיא הכלחת הכפש מה שמיין כן לרשמי
וזה שנים בכלחה המחזרת הוא מבאמר שמיני משבת הדרך על
הרשמי ובה מוזב תחל לספר מכלת החכמה

מבניה וקשי המימה ושלם יצא

בהכי מם בירמות השם וסוד מרע

ולו הוא מבאמר גם כן שכבר

יגונה הרשע וישובת הדרך מזה הטר והחל וממר והחכמה מן
מזין המצא למרס ומי זה מקום הבינה שיחק המרס מזה מטס
הנה היא בעלמס מן המרס ער שלם ירע ערכה חלם תמצא בחלק
המרץ אשר שם החיים והוא החלק הנגלה מהמרץ חלם בתהום
בס שהוא מקנה בשמר חלקי המרץ ומולס מש זה שלם יחשוב
חושב שיהיה במחשבת רי בהקנאת החכמה כי כבר התבאר בספ
הנפש שמי בהס רי בקנין המושכלות ושהוא צריך שיהיה בכח
שכל פועל בנוס המושכלות ומקנה מותס לנו ועס זה כבר התב
התבאר במי שמי כח בנו להשיג זה הנמוס והסרור אשר למצא
לנמצאות כפי מה שהוא עליו והוא הענין אשר היה בו זה הנמוס
והסרור מחר ושמות המדרגה למ המצא בשלמות כי מם לט יה
לברו ולזה לא ירע ערך החכמה בשלמות כי מם השס ות ומולס
יתחלפן מדרגות האנשים בחכמה לפי הקרבתס אל זה הנמוס ה
המושכל אשר בנפש הש ות ורחקס ממנו ומם שדרוב מעלות
החכמה למ יתכן זהב ותחתיה חלם ישקל כסף מחירה חלם תערך ב
בוהב מופיר חלם בשזהס יקר וספיר חלם ישזה לה זהב וזכוכית ל
לבנה חלם המודתס כלי פו רמסות וגביש אשר הס מבנים יקרות
ממר למ יזכר מחר מהס לפני החכמה ומשיבה החכמה וההשתד
וההשתדלות בקנינה יחד ערב ויחד יקר מפנינים למ ישזה לח
לחכמה הפטרה הנמצאות שהיא יקרה ממר כזהב טהו למ תערך
ומולס מש זה להודות כי קנין החכמה יחד יקר מכל הקנינים הו
המחרים ולזה לא יעוב המשכיל הרדישה בחכמה מפני ההשתד

ההשקפה דלת בקצין אל ההצלחה המוחלטת והוא גם כן יותר נכונה
לפי שמיין יחס אל הערבות המגיע לנו בקצרים המוחלטים ענין ה
הערבות המגיע לנו בהשקפה חזקו בחכמה והחכמה ממיין חבא ו
דל מי זה רבה יהיה הצלה והצעה אל הגגות החכמה לנו ומי זה
מקצ שותגיע לנו הבינה ממנו והנה היא בעלמות מעיני כל מי ו
ומעוף השמים נסתרה עני הגבירה לעוף ויהבך שירמה למרחוק
מברק ומות ממד במזכיר שפענו שפע החכמה דל מיד ההעדר
המחזק הנמצא לאל ההמים ובכלל מיד החסד הנמצא בחומרה
הדמיון שלהם נשפוט שבכחן סבה היא שכל תקנת לו אל המות
והדוך מפני זה אל החקירה בטבע המושכל אשר מכלל הודיעה
בשלמות בזה הנמוס אשר למציאות כי הוא יעשה כל הנמצא ו
יביט לקצות המרחק לעשות שם מעשהו וזאת כל השמים יראה
לעשות לרחק משקל ומיד תבן במרה דל שהיא ישתדל שיהיה ש
שני בין היסודות ויהיה המויד והמים בשעור הדמיון וכן הענין
בשאר היסודות כי זה השני ממנו יהיה בהם בני מב' צדדי מפני
השני שביניהם בעצמם בכמות ובמיכות ומפני השני שבסבבה
הפועל מוחס בשוכב בסבב כי בזה ישמר השני שבין היסודות
והוא עני' בתכל' הפלא והחכמה בעשותו למטר חק ונמוס שלא
יהיה ביחוד מהדמויס שלא יגבר היסוד המימי יחזר מהדמוי ובע
ובעשותו דרך ומנהג לחייו ולדעמים ער שלא יגבר האש והרוח
יחזר ממה שדמוי הנה ביסודי העולם על זה המנהג והחקר ומה ה
החכמה וכתב מוחה דל ששם מוחך לחק ולנימוס והכינה מחקרה
ער שסוד מוחה במופן שלם ומס' למדס הן ידמה י' היא דרך ל

מל' טהר'ת החכמה לו'סוד מרע' הוא הנצח' מל' הגנות הבינה לפי
 לפי' טהר' מרע'ט' טהר'ט' שלמות הנפש עם התעוררה בתאוות הקו'
 הגופניות וזה מבואר בפסוק מל'ה הוא מבואר שלא ישובת העול'
 והרשע לפי' רעת' מרע' כי' הוא מוכנ' הגנות העליות הנפש' אשר
 הוא העליונה המכוננת ..

זה בימוד רבד' המענה

והסל' העולה מהר'בים

הוא שומע' התכח'ל במה שזמור לו'
 טהר' וזמה מרע'ת' בענין' ההשגחה שה' משבח הרשע ומתהלך
 בו וזמר שומע'נו מרע'ט' מרע'ט' ענינו' לרשעים בסבת רשע' וזהו
 מה טהר'ט' הרשעים הקוראים מל' שיתנהגו בתוכנת הרשע' רל'
 האמינם שה' ית' סוב' מות הארץ' והוא ימס' בתשובה בזה שחל'לה
 לו' מרשע' שייבחר מפני' זה הרשע' הרשע' והעול' וזה טעם שגוריה
 טכ' יקרה שזהויה לרשע' העליונה מה מין' רמז' מפני' זה שיחשק
 ענינו' כי' הוא מוכן' למקרי' הזמן' מין' לו' המלט' מהס' בשום' פנים
 סמו' הענין' בסיון' וזה שומע' היה מרע'ט' שהענין' מרע' בסיון'
 והרשע' הרשע' בטובות' המרע'ט' בשל'ס' יסמנו' רשע' רבי' יג'ענ'
 וזה רשע' כשלמות' פכ' שטט'ט' אל' ההעליות' שיפסדו' בסוף' בה
 בהסד' להיחזק' חסדיות' ובהיות' הענין' כן' רל' שהרשעים' והס'
 והס' יקרי' טהר' בענין' וזאת ההעליות' המרע'ט' והיות' לכד'יקרי'
 העליות' כעדות' נרבה' ויקרה' מרע' והוא החכמה והבינה אשר היא
 העליות' הנפש' אשר לא תגיע' אל' בידמות' הטכ' וזה שזמר מהרשע'
 והעול' הוא מבואר' שיתר' כבחר' מרע' לפי' רעת' מרע' הכרח' מהר'

המחלקה הכלכלית

ביתנו מלא חיים

חֲרִיִּי כַעֲרֹמִי וְהָיָה מַעֲבֹךְ חֲרֹמְךָ כִּי אֶדָּח וְסֶן הִזְרִיעָה בַחֲמֶה
בַּחֲמֶה יִחָזֵק יִהְיֶה כֹכַבִּי מִשְׁכָּנִי שֶׁעַד עַל־יָדֶיךָ בִּשְׁעַר הַחַיִּי
עַל הַקָּרִיב רַל עַל הַעִיר קָדְלִי בְּגִידִים כְּתֻבָּמוֹ גֵּזֶה הַבְּגָדִים שֶׁ
שִׁוְתָקֵן לְבִשְׁתֶּךָ מִשְׁכָּנִי וְעֵינֶיךָ רִמְזָה לְחַסְדֶּיךָ וְהַעֲרִי שִׁרְמָתָה הָיְתָה
מִגִּרְלָתִי וּמִנִּשְׁמָתִי מִחַיִּי וְיִהְיֶה חֲתֻמִּי מִשְׁכָּנִי עַד לְמוֹמִים אֲנִי וְהָיָה
פִּירֹשְׁתִּי שֶׁעֵינֶיךָ מִשְׁדֵּר רִמְזָה הַעֲרִיבָה עַל יִרְחָתִי וְתֵכֶּה לִבִּי מִדִּין
מִעֲמִיד בַּשִּׁמְחָה וּבִהְכָּנָה מִזִּמְלָתֶךָ הֵם הַשִּׁירִים מִשְׁדֵּר יִתְדֶיךָ בִּי
בְּהֵם הַבַּת בְּעַל־הַמַּעֲלָפֶת וְהֵכָה מִשְׁדֵּר רִדְךָ מִשְׁלֵל לְהַחֲזִיק שֶׁ
מִכִּנֵּי הַדֶּשֶׁה וּמִכִּרְחֹק לְהַשִּׁיב מֵהָ שֶׁהִיָּה חֲמוֹס בְּקִצְרוֹ כַּעֲשֵׂי
חֲקֻשִׁי וְכִחִי וּגְבוּרָתִי יִתְחַלֵּץ וְתִקְרָא שֶׁשֶׁן בְּלִפְנֵי וְיִחָלֵץ
וְהַמִּתִּיב וְיִקְרָא וְיִרְמָז וְיִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְיִקְרָא מִיָּד
עֲבֹדָה מִחֲדָתִי וְתִמְנוֹךְ מִלִּפְנֵי וְהָיָה מִשְׁמֹרֶת קִסְמֵה
קִסְמֵה מֵהָ מִסֵּר מִיָּד וְיִמְסֹר קִסְמֵה לְקִסְמֵה מִשְׁמֹרֶת וְיִהְיֶה מִשְׁמֹרֶת
לְמִלְחָמָה וְיִהְיֶה מִשְׁמֹרֶת לְשִׁמּוֹל מִשְׁמֹרֶת בְּמִלְחָמָה הַמִּלְחָמָה לְמִלְחָמָה
וְיִבְקֹשֶׁה לֵאמֹר לֵאמֹר מִיָּד רַל שֶׁלֹּא יִקְרָא בִּי מִשְׁמֹרֶת
שֶׁחֵק מִלִּפְנֵי רַל הַסֵּר וְיִמְסֹר מִשְׁמֹרֶת מִשְׁמֹרֶת כִּלְחֵן וְסֶן בַּחֲסֵר
וְכִכְשֵׁן גִּלְמֹר בַּסֵּבֶת חֲסִידֶיךָ וְהַעֲבֵב מִשְׁדֵּר לְהֵם יִהְיֶה יִחִידִים בְּלִי
בְּלִי חֲבֵרָה הַעֲמִידִים יִהְיֶה מִשְׁמֹרֶת וּמִשְׁמֹרֶת הַרְדֵּפִים לֵאמֹר
לְמִדָּה יִהְיֶה וּבְמִידָה מִלִּפְנֵי מִלְחָמָה הַחֲשֵׁךְ וְהָיָה שִׁקְרָמוֹ מִשְׁמֹרֶת
וְיִרְדֵּפִים הַמִּלְחָמָה הַשִּׁמְשִׁימִים רַל מִלְחָמָה הַמִּרְבֵּר וְהֵם שִׁקְרָמוֹ
שִׁמְשִׁימִים וּמִשְׁמֹרֶת הַקִּטְשִׁים מִלְחָמָה שִׁיחַ מִרְבֵּר

שחב חסדוהם הם מוחלים עשבו הנקח שש מלוח על שוח על
 המלך למכור העשב ההוא מעב שמיך העשב ההן נמנה למכילה
 ושרש רשעים לחמם • החן מוחם ולחמם להעביר המזון שם מה
 מה והנה הדתים הם עשבו נקדח כך מן יהיה לחמם מקדח • וה
 ומהיה הלמד משמעות ויהיה ענינו לחמם עשבים כי יסודך להם
 מה שחמם בעבוד עמדם במקומות הקדש באין מחסה • מן ה
 גורד • מהנך העיר יגורד • בעודך נחלים • הוא הנקדח העל
 העשוק הנחל סביבות • חודי עפר ופיר • מחלות עפר ונקדח
 העלפים • בין שחמם ימקח • בין המלכות ימקח • ומה חת
 יושחו • ומה הקדש יתבטל ומהבטל להכנס הקדש בבשרם
 והיה יושחו מעבין שפחת מן יהיה בימור יושחו ימספן ומה
 ומהבדל מקדש שפחתי נג • כבמו • מעבין נכה חת והוא מבין
 נעל והדשן שהם שפלים ונכבדים יחד מן המדף • נגינתם •
 סיחתי ללעג להם כמו אני מגינתם • למה • שלח ידבד כי מה
 בי • למ חסדו חק • למ כמנעו לרחק כסודמוני מרחב בוחם מוחי
 וחד • מעבין מזהרה • פתח • העיר • וסן מעבן שלח
 וסן הדמה אשר היתה להם מעבן קודש שקדמוני מלה הכחות
 שלחו והסיר מעבני • על ימין פתח יקדש • על ימין יקדש ילדי
 והנה נקדמו ילדי כן להסיעו הפתח בתחלת היות הפרי וכוה מ
 אשר רבות פתחי בהנה • שלח • רח • ויסלח • וירד • להח
 ועל • לטבחי יעוד • כפרך רחב ימחי • כפרך רחב טיבמו בו
 המים בשטף יבמו מלי • כרמתי • נפשי • וכן יושעתי קדמו
 תפש נדובה • כי יגיע סנכיה ער טהרה חקן לכל מתי

לכל אחד מהאברים וקדמה גם ישועה לפי שהוא מושיע הקוף
ושומרת אותו מיד כמו שהתבאר בטבעיות. תשועת נפשו
ישתפכו חיי. נקד נקב. ועורקו לאישכון. ועורקו החפץ לא
אחרו ול' שלם תשקוט תבועתם כלל עכ' השינה לחיוק המסמות
ורוב החוס הגברי אשר בי. יתחפש. ישתנה. כפי כחתי ימותי
כמו שייסב פי הכתובת. את הכומר כן ימורתי חליי. החתי
לחומר. השלכני אל הטיט והעפר. עמודתי. שותקתי. ותגבון
בי ולא תתבונן בי. בעצמך ירך תשטמני. בעצמך כותך תשטמני
ותמוגגני תושיה. אותה תמוגג ותסיר ממני התושיה והנחום אשר
אשר הייתי מתנהג בו. ובית מועד לכל חי. הבית אשר הוא מן
מועד לכל חי והוא הקבר. בעי. שרשו בעה ובא בשקל מדי ועני
וענינו תפלה מן תהיה הב' משמשת וענינו בשטמון. בפירי. בא
באירי. שוע. בעקה ותפלה מן יהיה מענין כריכות. עגמה יד
יאגה. רוחתו. מענין רחמה. ולא רמן. תלמדות מרחמה
בלא חמה. בלא שמש והדיון שמה היות קדר משה. שטופתה
השמש. להגין. שקח' קח' כה' וכן קח' בנות יענה. שחר
מענין שחרות. חרה. בתיבשה. זכר. מיד וזכר. ותחש
ותמהר. ממוס. כמו מוס בלא מלך מן יהיה כמו שמומה
והדיון בזה מוס ויבן בספי דבר מכל מן מחמס. וכמסאי ישרות
מהמחוס שיש לו בקרקעותי עקד משרש מן ידנה בזה והעני
אשר מני עתיד להחליד ומוח ויעקד מן העל' והביאוד חותש
הרמטון. חת' נכון. תחתן לומר מושיע. הוא משה. טחנה בחד
ומה דבר בעוד פלול' נשפט בעצמו לחזק העין. תשרש

השורש . הנקד . יסודנו ברחש אחד . כל שפועל אחת כונן מחתם
בחה שנוכחנו בו . וענין למנה מכלה . שמונע ממנה משלוח
לבה . גרלני . גרל עמי . ומשמותי . ומרוממות . כסלי . מבטחי
ולכנה ולזהב . אחד כי יהל . שמש כי ימיר וכמוהו כי ימיר חשך
בערפיה . וישת . מענין פתוי והסתה . בפיר . במיר והתעוררה
ושמתי . והרכון האש העעמדותי להתנועע ותנועת הגיל והשם
והשמה . במלה בקללה . מתי מהלי . מנטי מהלי . רמזות לרד
כר שחרמה המורחש בבחש . ואוספס הביתה . בחובי . בכתרי
מיתר המון רבה . הייתי יכול לסבול המון רב מהאנשים
ובן משפחת יחנני . המיש הנבנה שבשפחת יסודני . ויבני
מן ידנה בנה המיש שהיא משפחת היותר נבונה . תני . יסודני
מאותי סגן והתניתי תני . יעבני . ועיר לי מן יהיה הרסו בתני ומאות
ויהיה חסר סף ויהיה בימיר יעבני . יענה מותו בהתוכי עמן על
טענותי כי כבר חשק מירב זה כמו שזכר במה טקדס . מעברנו
מקשרנו . הפחת . הרמזתי . באשה . הוא מין ממני החית סגן
ייעש באושים והרסון בזה שכאשר יודע במדכו לל תוכיח יסמח
סמחה אבל יסמחו בה קנאים וחוללים . זה בימיר מלות המענה
בימיר רבני המענה
הזכיר מירב לשמות משלני
מחנכיל שלל חטא ומתירס על רבתי
החחסים לו עמל ורשע ואם מי יתן אותי על המוסר שהייתי בו
בימים הקדמין אשר היה השם שומר מותי כל שהייתי מכלית
אשר היה כי יסמיר על ראשי עד שלמות הייתי הנלך בחשך
ואחד לו כשהייתי בנעורתי בחברת השם עלי מהלי כל שלטובים

היכלותי הייתי נענך בכל מה שמרצתו בענך שהיה הנשק עני
היו סביבותי נערי לשמש אותי ברחוק דרכי בחממה מרוב הח
ההיכלות הבמה אלי והישיב לי הש ית שמך מנחם הנה מן כאשר
יבאני בשער על הקדשה והסכתי מושב ברחוב רחמי נעדינו
ונחבמו לבשתם מנחי וישישם עמרו קמן לכבודי השירי והנח
והנחדי אשר היו מרברים מנעו רבריהם בבאי מירמחתם סמנינו
וכל שכן שמו המנשים לפי שהמחן אשר שמהם פעולות וסוף
והנחתי היתה מאשרת אותי והעין שרמחה מעירה על ירקה
הנש לבבי וזה שכבר הייתי ממלט העני כשהיה משרת מהחם
הנעשה לו והיותו אשר לא היה עוזר לו האיש המזכיר משרותו
וענין היתה באה ברכתו פלח כל שהיה היה מברך אותי במה
שהייתי חוננו והלמנה המרת נפש הייתי מעמיד בשמחה מרוב
הטבותי לה ירחק לבשותי ומרוב טקרי בני ילבישני כל שהיה בא
מלי שאלבשהו וזה כשהתחוק ונתן התכונה בלב המדע יבאו הע
העניים והמזרחים אליהם סבת אל שיוון יחד בזמ התכונה
והנה לבשתי משפטי וישיב כשעיר ונכח שישבכו האיים ויקפו
בן פנינים הייתי לעזר ויהיה לעסכת מני כל שהייתי עוזר
אותם ומשלים חסרונם לפי היכולת הנה הייתי לעזרנים במב לה
והנשיע אותם מחומסיהם ומשלים חסרונם לפי היכולת וכאשר
לא ירצתי הריב מחקרהו למנותו וכאשר שמותי האמת הייתי
מכרית העול בחוקת היר להשיב אל העשק מה שהיה חוסר
ומפני היות מעשי בזה המוען מהישר והנחתי הייתי בעת המע
שממנת נכס הייתי בקני כל שלם ימותו בני בחיי ולא יחרב בית

יתקרב באתי והייתי בנחת שימורכן ימי ער שיהיה ימי כחול משר צ
 על שפת הכ לרוב ומזכ כי בזכות זה יהיה סרטי פתח מלי מים
 וכל חלין בקצירי דל שלם יחסר לי ההון משר ממני הייתי כחן ו
 חביב לי הטובה סכל כדרי ומצמח תמיד מאגל בקניני כסמות
 המירן משר יבא לו הסוון מלפילה ושלמטה והייתי בנחת שזה
 שיהיה כבורי מתחדש עמי תמיד דל שלם רי שיתקיים בי כבורי
 מכל ותסוף תמיד לטוב פעולותי וכתי נגבחותי ותחזק תמיד הנה
 הנגדי והשרים ששעני מלי כשהייתי מרבר לעשות כרברי והם
 היו מילי ומקרי לרברי קארס רברי ויתריטן ער שותב עינתי וב
 נבג רברי למ יטבו לקחת עצה מחרת מכל יקבלה ויקיימה וע
 וכלהם תטוף מלתי שימורו המחר למחר מה שימורתי מני והיו
 מילי לעינתי סמן שיחל המרס למטר ופיהם יפתחו לשמור עני
 עינתי כמן שימורו המנשי המלקוש מה י הנה כשמשחק חלפג
 מליה היו סלר בלתי מאמיני שמני משחק מלמ היו מפילי ומילי
 מעני זה ודמתי שהייתה על פניהם לשחן עלי מלק בי כשרכזתי
 לבחור דרכם וללכת עמהם הייתי שוכן ברמט והייתי בניהם
 סמוך שהיו נורמ וכמיש המנחם מבלים שהם נחתני לב לשמות
 ובני להם מעליהם יגדלם מז יהיה בימיו מבחר דרכם מני הייתי
 מחר להם הדרך שילכו בה ברבר רבר ממה שיעשוהו שהם יבק
 יבקשו עצה ממני והייתי יושב ברמט כשהייתי יושב ביניהם
 וננה שחקן והתהפך הזמן ער שלפגג עלי מנשים כעירי ממני
 לשי משר מבחניהם היו פחחות כל כך ער שהייתי מומס מוחם
 לשית עס כלבי ימני לשמור מוחם כי היו פחחות בכל רבר

בכל רבר גם בכח וגבורה לא היו פנים כלל עד שלפחותתם
מבר הזמן עליהם כי אין בהם תועלת כלל כל כך הם פחותי עד
שהיו גלמוד מאין חברה בסבת החסרון והכפון אשר היה להם
המידה הלה היו חרפים למקום ציה חושך ומפלה להסתר שם זה
לכסות קלונם מרוב החסרון והרעב היו כוחהים המלח על האוי
האויכלן למכלול ושורש השעים היה לחמם ומחמם עם היוחסן וה
הדברים בלתי נאמרים להיחל פוזן למרס מתוך העיר יגדשו
מפני התביטם מבני העיר ויחשו עליהם בהכנסם כמן שיריעו
על הגג הלה היו הולכים בנקיץ הנחל להסתר שם מהרומ ובה
ומחורי עפר ובחורי הפרעו בין המלכות יסעקו מהרעב והעושה
זאת הקדשים והחרושים יתנגפו ויתנגפו להכנס בקלות הקדשים
בהיותם פחדים הנה לן האנשים מש' שחקן עליהם בני אנשים
בגלים ובני אנשים בלי שם כל אשר לא נשאר להם שם לפחות
לפחותתם אשר נכנעו ושפלו יותר מן הארץ והנה אשר זה לפ
מה שמתחב סגור יופר שהיה יפיר ממנו לימים מן אשר והם
סגור יופר ומלך כמן שזכרנו במה שחקים ועתה נגידתם היות
ללפג ולשחק עלי כל היום ומהי להם למלה כי לא היו פרבים
פי מכ בביתותי עם היותם יפירים מפני לימים והיותם בני פ
פחותים והאופן מהפחותות תנעון אחתי ורחוק מפני
והקלוי כל כך עד שבהביטם פי היו חקקים לממסס אחתי ו
זהבה בכל זה כי השם יתעלה פתח היותם אשר היו נקשרים בו
האנשים קדש זה לירמותם מפני ויענני מפני זה כל אשר מהם
דיו הירמה אשר היתה להם שרמו והסיר מפני על ימיני וקדש

אָסוּ ילדיהם ורחמי קָדְלִי לְהַפִּיל מִמֶּנִּי ויִרְדּוּכֶם עָלַי מִדְּחַת מִיָּדָם
מִדָּבָר הַמְּטַחֲתֶם לְהַזִּיק לִי הִיטָה הָדָרְךָ הֵהֱיָם שָׂרְדָּכֶם בִּה לְהַזִּיקָנִי
מִדְּחַת הַדְּחַת כִּמֶּן הָדָרְךָ שִׁירְדָּכֶם בִּה רַבִּים כְּשִׂרְדָּתִי לְהַשְׁתַּדֵּל
בְּרַב מִה בְּהֵסֵר כְּתִיבִתִּי עַד שִׁיבִיר מִמֶּנִּי מִטֶּד יִזְמִתִּי הֵנָּה הֵסֵר
מִיָּדָם לְשִׁבְרִי חַל לְהוֹסִיף שִׁבֵּר עַל עַל שִׁבְרִי חַל הַמִּנְשִׁים הֵינָּה
בְּנִי נִבֵּל חַל הִיָּה עֲזָרָה לָהֶם מִקָּדֶשׁ לְעִזְזָתָם מִן יִהְיֶה בִּימֹד מִמֶּנִּי
וְהַחֲמִי יִפְדֶּנִּי כֹּאֵל הַגִּיטָה הַשְׁלָלָה לְשִׁבְרִי חַל יִדָּכֶם לְהַזִּיקָנִי
קִדְרָה רַחֵם שִׁיבְרָתְךָ בִּן הַמִּים בְּשִׁטָּה וּבְמַהֲדוּת כֵּן יִבְאֶן מִלִּי הַפֶּתַח
לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַסְמִיכִי וְחַת הַשְׁמָה הַבְּמָה עָלַי הַתְּגַלְגָּל לְבִנְיָם
מִלִּי בְּמָה לְהוֹסִיף מִכְּמֹד עַל מִכְּמֹדִי בְּהַפִּסֵּן עָלַי בְּלִחַת וְחַת
וְהַדְּחָה כֹּל מִתֵּד מִהֵס בְּחַת נִפְשִׁי וְחַת נִפְשִׁי כִּמֶן הַעֵב שִׁתְּעַבְדִּי
מִלִּי וְעֵתָה הַגִּיטָה מִחֻזֵּק הַמִּכְּמֹדִים עַד שִׁכָּל כְּשִׁתְּעַבְדִּי חַיִּי מִ
מִלִּי וְשִׁלְכִי וְיִמְחֹד מִמֶּנִּי יִפְיִי עֲנִי הַפֶּתַח מִה שֶׁהִיָּתִי חֲשָׁב שִׁית
שִׁתְּמִיד הַשֶּׁשׁ וְכִלְחָתִי וְיִמְחֹד יִפְיִי לְטֹב מִמֶּנִּי לִילָה נִקְרָה הַחֲחֹלִי
עֲנִי מִלִּי וְעִזְזָתִי לִמְחֹד וְחַתְּמִתְּ כֹּל עֵס הַשִּׁינָה מִחֻזֵּק הֵ
הַמִּכְּמֹד וְחַתְּמִתְּ הַנִּסְרִי מִשֶּׁר בְּחֹךְ גִּוְפִי וְחַתְּמִתְּ מִמֶּנִּי לִפִּי שִׁרֵּשׁ
שִׁרֵּשׁ הַמִּישׁ הַיִּסָּן מִיָּכֶן רֹשֶׁתְךָ מִחֻזֵּק כִּמֶן רִפְתָּ הַמִּישׁ הַעֵד מִפְּנֵי
הַנִּסְרִי הַמִּישׁ הַמִּישׁ בְּחַת הַשִּׁינָה בְּעִנְיִי הַגִּוְפִי כִּמֶן שֶׁהַתְּבַמֵּד בִּ
לְבָבִי חַתְּמִתְּ כֹּל חַתְּמִתְּ יִשְׁתַּכֵּה תִּמְדִּי לְבָבִי מִכֵּר הַלִּחָה הַסֵּר
וְחַתְּמִתְּ הַיִּסְמִתְּ מִכֵּל גִּוְפִי וְחַתְּמִתְּ תִּמְדִּי בְּגִרִי כִּפִּי כְּתִנְתִּי שִׁיסָן
שִׁיסָבִי מִמֶּנִּי כֵּן יִמְחֹדִי חַלִּי סָבִיב גִּוְפִי וְחַתְּמִתְּ הַשִּׁלְכִי הַחַת
וְחַלִּי וְחַתְּמִתְּ וְחַתְּמִתְּ כִּמֶּנִּי מִמֶּנִּי כֹּאֵל מִיָּן בִּי חַיִּים וְעַל זֶה הַחַת
וְחַתְּמִתְּ לִי וְחַתְּמִתְּ מִלִּי חַל וְחַתְּמִתְּ מִמֶּנִּי מִמֶּנִּי עֲמִידִי וְחַל

וְשִׁוּקִי מְלֻעָוֹן מִלֵּךְ הִנֵּה לֹא תִתְּבוֹנֶן בִּי לְהִשְׁגִּיחַ מִלִּי וְלִהְיוֹתִי
מִנְחִי תִּהְיֶה לְמִכּוֹר לִי עַד שֶׁתִּכְנִי בְּאֵל המִכּוֹת הַמְּכֻרָוֹת וְתִשְׁנֹא
מִנְחִי בְּתִכְלִית הַשְּׂנֵמָה לְהִכָּחַת מִנְחִי בְּכֶתֶךְ מִכָּת מִיּוֹב תִּקְבִּיָּה מִנְחִי
וְתִרְבִּי צָנִי עַל הָרֹחַ שִׁיבֵל בְּלִכִּי וְיִכְיַעֲנִי הָרַעֲמֹת חֲזָקוֹת וְחִסְדֵּי מִנְחִי
וְהַנְּטִיָּה מִשֹּׁר הִיִּיתִי מִתְּנֶהֱגָה בְּהַמְרָבָה הַבְּלִבָּל וְהַעֲרִבּוֹב מִשֹּׁר עַ
גִּרְבָּב שִׁכְלִי זֶה הַמִּכְמֹמֵב הִנֵּה יִרְעֵנִי כִּי מִלְּ מִנְחִי תִשְׁיַבֵּנִי וְלִבִּיתִי
מִשֹּׁר הוּא כֹוֶעֶר לִכֹּל וְהוּא הַקָּבֵר וְהַעֲפֵי שֶׁלֹּא הַמְּנִשִּׁים מִנְחָמִים אֶ
מִנְחִי תִנְחַמְנִי הַבֵּל אֵךְ לֹא יִשְׁלַח יָד לַעֲזֹר מִן הַמּוֹת הַבְּעִי וְהוֹרֵ
וְהַרְיִטָה שִׁירְדֹּשׁ הַמֹּרֶס מִה וְהַעֲפֵי שֶׁבְּמִיד הַמּוֹת יִמְצְאוּ לְאִנְשֵׁי
צִנְקָה מִלְּ הַשֶּׁס עַד שֶׁהוּא כִּמוֹ מַפְרֹסֶס לְכֹלֹס שֶׁהַצִּנְקָה מִלְּ הַשֶּׁ
תִּתְּבִיל הִנֵּה מִיֵּן כַּח בּוֹה הַמְּפֹרֶסֶס שִׁיסְתֹמֵד רַעֲנִי מִשֹּׁר יִתְיַבֵּהוּ
הַחֹשׁ וְהַהֲקֵשׁ כִּמוֹ שִׁקָּרֶס רִסְכִּי שִׁמְיֵן הַתַּפְּלָה מִנְחִילָה בּוֹה וְהַיֵּ
וְהַיִּפְשֵׁר שֶׁנִּמְמֵד שֶׁהַרְבֵּךְ בּוֹה כִּי מַעֲפֵ שִׁנְיָחֶס לְשֶׁס יֵת בִּהְשִׁתִּיל
בִּהְשִׁתִּיל שְׁלֹחַ הַסִּבֹּת שֶׁהוּא יִבְיָנִי מִלְּ מִנְחִי הִנֵּה בְּמִנְחִי הוּא לֹא
יִשְׁלַח בְּעִי וּבִשְׁמִזְיוֹן הַבֵּא לֹאִי הַנְּמַצְמוֹ הַשְּׁפִלֹת וְהַעֲפֵ שֶׁבִּפִּית
הַבֵּא עֲלֵיהֶס יִמְצְאוּ לְנִמְצָמוֹת כְּרִיבֹת רִל שִׁבּוֹה הַמּוֹפֵן יִגִּיעַ נִ
כְּרִיבֹת הַפּוֹעֵל לְהַיִּיחַת בּוֹה הַעֲמֹלֶס הַשְּׁפֵל כִּי הַהַיִּיחַ לֹא תִהְיֶה רִ
רִבֵּר כִּי אִסֶּ בִּהְפֹסֵר לְרִבֵּר מִחֵ הִנֵּה לֹא נִשְׁפָּט מִפְּנֵי זֶה שֶׁהַהֲפֹסֵר
סִכְתָּן לְעִיסְמוֹ מִבֵּל הוּא בְּלֹתִי מִכְתָּן וְהַהַיִּיחַ הַיֵּא מִכְּוֹנֹת וְלֹא הִיָּה
מִיִּפְשֵׁר לְכִוְרֹת הֵל שֶׁהַעֲמִרָנָה בְּחִמְרֵיהֶס לְכִיכַח לֹא הִיָּה מִנְחָה
מִוֵּה הַשֶּׁס יֵת מִבֵּל יִשִּׁים בִּהֶס כֹּלִיס לְשִׁמּוֹד מִצִּימּוֹתֶס כְּפִי מִה שֶׁ
נִשְׁמִיפְשֵׁר הַמֶּס לֹא בִכִּיתִי לְקִשִּׁי יֵדֶס וְנִגְמָה נִפְשִׁי לְאִבְיוֹן לְהַיִּיחַ
מִצֵּר בְּכִדְתֶס כִּי יִבְאֵ מִלִּי זֶה הַעֲנוֹשׁ שֶׁבְּכֹל הַעֲנִינִים מִשֹּׁר קִוִּיתִי

וייתי שיבא נחבא בא רע וכאשר הייתי מרחל לאחרי ויבא מלי מוסל
 הכחות מני חתחתו בחוס השחין ולא נחו מהחיתוה ובמוני ימי ה
 העניי מדוב הכחות הלכתי קורר בלא חסה ששופתני מדוב כרתי
 לא מבקש לכעק בקהל מח הייתי לתכין חס לבנות יענה לקזקן
 המיר ולעדר כהי עמרי נשחתר מעלי מערכ החן ועצמי נתיבש
 מ'וב היבש וההפך לאבל כמרי ועינבי לקול בוכים הלח בממת
 חס לא הייתי מוכר בכרה הקשי יוס המביונים הייתי שמח למירס
 היה רמזי שיבמו מלי מלח העונשים מכן מני הייתי מוכר מאר בוס
 במחוס חלמה במוני היצרות המלה הגנה כחתי ברית לעיני טלח
 להסתכל על בתולה להשתדל לטוב עמה לירמתי מעונש השם
 ט'מה חלק מלה ממעל ונחלת טרי ממחמים למי שיגשה בזה
 העונש הלח לעול רמזי שימסמ מיר ומיר זר וכמרי לפועלי מון
 חלמה בא מלי זה המיר הנכרי הלח הש' ית ידמה דרכי וירמה חס
 הלכתי בדרך ט'ח וט'חחחח חס מהרה רגלי ללכת על דבר מרס
 מוסר וט'חלני הש' בממוני ירק מן ידע וסמתי מזה הוא מבומר
 טלח הייתי רמזי מל שיגיש מלי זה העונש חס נטותה משרי מני
 היד הישר והלך לבי מחד עיני לחטוק ולחמור מה שמיני טלי
 חבש רבן רב סגול תבומני וז' הקללה טמה טמורע בקרקענותי
 ומל מחד והכמוכמים מוסר לי בקרקענותי ישרטון ויעקוד חס
 נטותה לבי על משה במחלת בעל ועל פתח רעי מרבתי לבא ט'יה
 תבומני וז' הקללה והיא שותמין למחד מוסתי ויטכבן עמה
 מנשים מחדים ומלס וסר הטחיתה בי היא הייתה מן מעבודות
 מוסר ומעבוד בהה המוסר בעלה והוא מבומר טלח יהיו מהמשה

לחלה בעלה כמו מלך העבודות אם לא סבה העוני המופלג מזה
בסבת הנימוק והנה זה המנהג היה נמשך עד זמן רב וזו וזה
זכרו הטחינה בעבודות שהאשה עושה לבעלה ואפשר שתהיה
זאת הקללה שימות ותהיה אשתו לאחר לאשה ולזה אם שתעט
לאחר זאת העבודה שלא היתה בזמן ההוא כי אם מהאשה לבעל
לבעלה ויהיה אשה אחר וזאתו וישגלנה לזה אם ועליו יכעב
מחרים כי הוא ומה והוא עון פלילי אם הייתי משתדל לנימוק
עם אשה רעי כי הוא עד אכרן תאכל ותכלה ותשרש ותעקר כל
תבואתי אם הייתי חומר של רעי והיה רבן בכפי רבר מחברי שלא
כרין כל שכב נשמר מלך הרעו ליראתו מהעונש שהיה אז חושב
שיגיע למי שהיה עושה מזה. האם הייתי מואם משפט עבדי
ואמתי בהתכחש עמי מיד שפלותי ועונש ירי הלא באמת היתה
נשמר מזה ליראתי שיגיעני עונש מהש ית כי מה מעשה כי יקן
לשפוט אחי וכי יפקדו ויברוך עניני ויבחרם מה משיבנו ואין
זה התנכלות יהיה לי הלא מי שעשני בבטן הוא גם כן עשהו
ופועל אחד בעיני והוא ה' ית' כונן אחי ברחם ולזה אין ראוי לי
שמתגאה עלי עד שאמאם משפטו בריבו עמי האם הייתי מונע
מחפץ רליז ועיני אלמנה מכלה שאמנע ממנה משאלות לבה והי
והייתי מוכל פתי מזולת שהאכיל ממנו ליתוס הנה אין זה העני
כן כי מנעתי הייתי בזאת התכונה שהיה גדל עמי היתוס כאלו
הייתי אב לו ומנעתי ימתי מבטן עמי הייתי מנחה האמנה ומרדן
מזה מלמה שימות לה כפי כתי וכאשר ראיתי מי שהוא מוכר
מחסדן הלבוש ומבית שאין לו לבוש באמת ברכוני חליטיו כי א

כי אכסה מעדמו וסגן כבשי היה מתחמם כי הייתי בלביש מחמי
 האם הייתי על אהרן מניח ידי להכותו בהשעני כי ארמה בשעור
 אנשים עוזרים לי מלה לא מירא ממנו הבה מה הייתי נטשה כן
 הבומני ומה הקללה רל שתפול סתפי משכמה ואורופי תשבר
 מקנה טלה הכה סכל זה הייתי נשמר לפחדו שיגייסני הש' מירר
 ומרוממו לא מוכל להמלט ממנו האם שמתי וזה תאזני ונתתי
 שמחה בלבי כי רב תילי וכי מצאה ידי הרבה מהעושר וזהו ער
 שמשבת השם ית מעטרי מה רמיתי השמש כאשר ימיר והיר
 והדת שהולך ממנו היקר והאור הבא לו והיה נפתה לבי על זה
 ונפי בסתר להמסין כי השמש הוא האלה להמסילי מל הידת זה
 המור ולהגלות פטולותיו בזה העולם השפול והיתה נוסקת ידי ל
 לפי כרי שלא מורסא מפי מה שהרהרתי בלבי הלא באמה הייתי
 נשמר מזה רל שלא להרהר בלבי בזה הדבר כלל לפי שהאזן פון
 מילי כי הייתי מסתש לל' מסעל מה נשיתי כן כי אין תמוה לא
 אחר שיתיר לעצמו לספק בכמו זה המוסן כי מולי לקצור רענא
 נעלס ממנו המוסת ויבא להכחיש שיהיה האלה נמסא האם ר
 חזיתי שמת במיר משכמי והתעוררתי לגיל מלשמות כי מסמו רע
 הנה לא נתתי לחטותי חבי לזכור מחמו לרע ולקלל כשכ' שמהיה
 שמת למירר מן יהיה הריבון באמרו והתעוררתי כי מסמו רע שכ
 שסבר הש"ס אני הפעלות רע כי מסמו רע להיחגר מר בחרת
 ומעט שהיה משכמי בלשון היו משכמים מחמי מנשי מהלי ער
 שמחב שכמות מחמי ממד מי יתן מבשרד לכו ונמכל מלל נוכל
 להיות שמשית מרוב תשוקתנו למכור ולכרמנו ומה השכמה היו

היתה מצד הטרחתו מותק בעבודת המורחם כי בחוץ לא היה לו
לן גר והייתי פותח דלתי על אם הדרך כדי שיכנסו העובדים וה
זה שיבס בביתי האם כסיתי כשאר האנשים פשעי לטמון בהם
בסתרי ענכי עד שלא חשב לי עון במה שהיה לי עון הלא באמת
לא עשיתי זה כי לא חטאתי כלל שמצטרך לזה או יהיה פירוש
שלא קרה שפשעתי כנגד מי זה שיהיה לא כיסיתי פשעי להתג
להתגסל ברברי שקר אך הודתי האמת כי הייתי באופן מהגבור
והכח עד שמוכל לערוץ המון רבה הנה מז כשהיה מריב עמי מי
מיש שפל ונבזה מבין המשפחות שתקתי ולא מענה לו דבר ולא
אצא מפתח ביתי לריב עמי להתרחק מהמחלוקת מי יתן שומע
לי על זה החכם הנעשה להגיד על אל המכאובות שלא כדון
או יהיה פי כי מערוץ המון רבה וכן תחת אשר היה לי כח מקור
לערוץ המון רבה הנה עתה נהפך עלי הזמן עד שמי שהו מבין
המשפחות יחזוני ואם זה כנגד רעיו שהיו מבינים מוחזו עד אשר
ספר עליהם שהם בני גבל גם בני בלי שם והנה מרוב בורותיו
מוחי שתקתי ולא מוכל ליכמת פתח כדי שאמלט מבוינותיהם
מי יתן לי שומע לי שישמע ויחקור אם הענין כמו שהם מומרי
שאני חטאתי ועל רוב חטאי במה אליו היכרה הנה הסימן והמוז
אשר לי על יצחקי הנה הוא ששרי יהיה ערי שלא חטאתי אם הי
היה שישגיח בזה כמו שאמר הנה בשמים ערי והספר שכתב מי
מיש ריבי הטוען על רברי הוא גם כן לי לער מצד המוס והטען
אשר בטענותיו ולזה אמהב מאד הספר ההוא עד שעל שכמי מ
משא מוחו ומקשר מוחו עטרוה לי הנה אם היה שומע לי מני

מגיד לי מספר עשרי לא מעלות כרי שירמה המצות וישפוט
כפי מה שדמיו ומקרבנו כסן שיקרב הארס הארון לפי שהוא ער
עדות על כרתי ותם לבבי ויש מי שפרש תוי סג מזה ויהיה חסר
מלך ומס היה כן יהיה הביאור הנה תאמתי שיעבני השם על ריבי
עמי גם תאמתי שיכתוב בספר מיש ריבי כל טענותיו וטענותי כי
כבר השתוקקתי מזה וממר מי ותן מיפה ויכתבון מלי מס לא על ש
טעמי הייתי נושא זה הספר ומקשרנו לעטרת לי לאהבתי מזה
מיפטר שנאמר שיהיה הרבון בממדן מספר עשרי מגידנו וגו'
מספר עשרי מגיד למיש רבי כרי שיכתוב בספר ומקרבנו סלי הי
היה מרון לי ומעש שהנא מיש רבי מס היתה ונבקה מלי מרמתי
ול להיותה נבזה והייתי מפית כפש בעליוה ומס תלמיה מלי יב
ובכין לעשות שיחידה החורש מזהה מלמסל כוחה בלי בסף תב
הנא מלי ומה הקללה הנא שיינא מתד הורש הכורש בו קאץ חרד
חדוד

והביאור רבי המענה והכלל העולה מהרביס

הנא שמה שמסר שלם חטא סלי גם לא היה בוטח שיהיה הארס
בלתי נפקר על מעשיו טרם היגישו זה העונש מכל היה ידא מה
שהשם שיפקדוהו על מעשיו כששפט כל מאמין בגמול ועונש ו
חלה לא יתכן שיאמר שיהיה זה העונש במ מלין על החטא
משר לו בהאמין שהשם טוב מנטי המרץ ולא יבין מל כל מע
ששיתבס מזה התרשס על השם שהפך ומנו מתכלית הטוב מל
הכלית הרש על לא חמס בסני

וישבנו שלשת האנשים האלה מענות את מינוב כי הוא צדיק בעינינו
בעיניך

בימור רברי ואת הפרשה

וינחנו שלשת רעי מינוב מענותו לפי שהנח היה צדיק בעינינו ולא
מצאנו לו שום טענה יוכלו בה לקיים שכבר הוכח במשפט
ויחר מקו אליהו בן ברכא הבנוי שהיה מבני בון בן מתי מברהס כג
כאמרו ילדה מלכה גם היא בני לכחוד מחירך את בון בכוחו וגו'
והיה משפחת איש אחד מורע בון היה שמו רס באינוב וברעיו
חרה מפני באינוב על אשר הצדיק עצמו יותר מהשם ית' ובשלש
רעיו חרה מפני על אשר לא מצאנו מענה לאינוב על טענותיו והיה
זה סבה שהרשיענו את מינוב להטיח רבריס כנגד השם מן יהיה ב
בימור אמר וירשיענו את מינוב כי הוא כעס עליהם על אשר הל
הרשיענו את מינוב ויחסו מליו חטאים רבים עס רעתם בן כי הוא
היה צדיק וישר כי זאת הטענה היותר סבה שלא מצאנו מענה ב
בטענו מינוב על עצמו שהנח היה צדיק ואליהו המתין את מינוב ב
ברבריס ולא ענה תכף שמענו רבריו אבל המתין מס יענוהו חב
חבריו וכדמות כי אין עונה מליו ויחר מפני

ויצן אליהו בן ברכא הבנוי ויאמר בימור מלות המענה
מחנות רעי • מהגיד רעתי • החלתי השם

המזנותי • מזין • כמן • מאזין • העותיקן מהם מליש • הסירן מהם
הרבור ונשארן כמן מלשים • נעמרן • שותקן • הסיקתני • מגן מנו
מסוק רל שהיה יסר רחמי בקרבי לרחב תמנותי להשיב על רברתי
סיין • סאוב יין • כאונבות חרשים יבקע • ויבקע בקלות כמן הנורן
החרשים שיבקעו בקלות כשישימו בהם היין • ורחל לי • ורחל ל
לשואל • לא מכנה • לא מעלי • שמו לסמנו בכנוי אחד כרי שלם
אמר בבימור כגורן רבר אבל מקרמהו בשמו ומומר מלין בבימור
מה שיתבאר לי מהמנס ברענותי וברברתי • ישאני • ישרפני מגן
ישאני דור ומכשיו • ערכה • ערוך רברין • קדרסתי • נבראותי ונו
ונרסתי • ואכסי • כמן וכפי והרבו בו ירי ומכוני והוא כנגד מה
שומר מיזב כפך מעלי הרחק ואימחק מל תבעתני • וך • נקד וכן
תף • והוא מענין מה שאמר רבותי ורל כויד לא יחוק מות ראש
הנאות • עוללות • והסרות ממסותי רל שהאני יעלים אותה
טסותי ממסותי מן ירסה בנה שהאני ימסא בעבורי מה טיסיר
אותי ממבוקשי ער שלא מוכל לעשותה אחר מהם בסר הוא מאס
ישמן בו רגלי הנאסר • ירבה מלה מאנש • מגן רביס ותכבירים
והרסן שהשכ יחזר ככבר מהמורס • ישורנה • ירמנה • במסרס
במסרס ויסורנה • נגנה • ונגנה מן ירסה בו ונאווה • ורוב נעסמין
מיתן • וברוב נעסמין מסאוב מיתן והרסן וברוב מברית מסאוב חזק
וההנה • מענין מיאוס והרסן שנפשו תבימהו למאוס בלחש מר
סחי • ממרמה • ושושן • ונבהו • ראו נראו • פרעהו • מענין פדית
חטש • התלחלח וטרטב • עלומין • נעזרית • בתרועה בשמחה
מן בתפלה נכעקה • ישור

ישור · הוא מענין הבטה והשגחה · ומולך · ומלמד ·

זה בימור מלח המענה בימור דברי המענה

ענה אליהו בן ברכא הבחוי על קצת דברי זכר בזה המענה שאמר
מיתב אמר בעיד מני לימים ומתב ישישים על כן וחלתי ואי
ומירא מתחת רעי מתב כי אמרתי שאורך הימים יתן רעת ל
למנשים לענות הדמו ברברים חרב שנים יודיעו חכמה
מכן לפי מה שאמרו מכל הוא מבורר שמיין הענין מזה הישי
הישישות מכן רוח והבינה הוא באנוש עו שיחכא מיש מאיש ל
לזאת הסבה והשפע הבא למנשים מהש ית תבינס ותשימס חס
חכמים לא מורך הימים והישישות לא הנכבדים יחכמו חלוי
יבינו וקנים משפט דל שמיין סבת החכמה והבינה והישישות
מהכבוד וההיות הענין כן נשענתי על דברך ומס מני בעיד ל
לימים וממחתי לך שמעה לי ומעזה רעי מה מני הנה המתנתי ל
לרבינס ממזין ומשמע רבינס מזלתי שמענה ער משמע ומס
הכוכותינס ותחקרת מלין להשיב למיתב ונרינס מותבון לחיות
מס תענו מוחז מהנה מין מסס מי שיענה דברי מין מולי תתבול
הנמחר מנמנו חכמה בשותקתנו ל ידענו ולא מו דל לא יתעון
למס שידענו והדענו על חטאנו כי רי במה שידענו הטס
הנה למיתב לא ערך מלי מלין ובממדינס בכל מה שזכרתי
מהא ממדינס מל ודענו ולא מיש דמוי לי שמשותק ולא משיבנו
מלי התבולתי יותר מסס בשותק כי לא ערך מלי מלין לרבר כי ל

כי לא מבא אליך בטענות כדבמות כמו ששיתס והיה זה סבה ש
שלא מצאתם מענה ידמו רעי מיזב מהשיב לו העתידון והסידון ש
מהם מלין והחלתי וסן מה אולי ידברו וכי לא ירבה ושתקו ולא
ענו מוסן מדרך הענוותנות לענות חלקי כי מלמתי מלין וטענו
להשיב אל מיזב לרוב תמתי להשיב כאלו אני במצוק ובס
ובענין ער משיב הנה בטני כמזב יין אשר נפתח ער יין שהוא מ
מלך ומבמות חרשים שהם נבקעים בקלות כן יבקעו בטני בקל
בקלות להרסיא הטענות והדמיות אשר לבי מלא מהם ותמר זה ה
הענין בבקיעה להמדת שהוא כאלו יכריתו הידע אלין בזאת ה
השאלה להשיב אל מיזב כי טבע המושכלות כן הוא בטבע רל
שלא יוכל להמנע המשיג להודיע מה שיגיע לחלתי משיודיע
מה שהשיגהו לחלתי לא מכבר פני מיש להחניף מותו ומל מרס
לא מכנה רל שלא מכסה שמו להחניפו שלא מומר בבימור רבר
נגיד כי לא החלתי בזאת התכונה הפחותה מירמתי שום מותב
מנהגה בה ישר פני השם ית' וכלני והנה אמ' זה כנגד רעי מיזב
שלא רסו לום בבימור מה שאמר כנגד מיזב אבל כנו והעלימו
כמו שתמצא שום בלרד ברסותו לומר שלא השתרל מיזב להשי
להשיג מרענת השם כדמיון מן מלה משכנות עול וזה מקום לא
ידע' ומש' כופר ברסותו לום שכבר חטא מיזב בשהטיח רבריס
כנגד השם ית' וזה חלק רשע מל' ונחלת אמרו מל' ולא רסו לומר ב
בימור שאיזב חטא באלו הדברים ומל' שפע נא מיזב מלי הנה
גם פתחתי פי לרבר מליך יהיו מממרי הישר המצוייד והרענת
אשר יגידו שפתי יהיה בחר ונקי מן ההטעמות רל שלא מבא ב

רל' שלא מבא מליך בטענות משער בהם כחובות כמו שהיו
 עושים רעך ועל זה כעסות מליהם והרמיות שממור יגבר עליך ה
 המיסות עמהם מזה הכר והיות חושק שיהיה מיפטר בשם ית' ש
 שיתוכח עמך כמו שיתוכח מרס עכ' רעהו ושיסיר ממך כפון ויר
 וירמנו מל' תבעתך הנה הגנות מל' מה שהייתי חושק שאני מרס
 כמך ורחל' א' עשני ונשמות שרי תחייבי מל' מבא מליך כי מה בט
 בטענות כדקדוקת מל' תוכל השיבני על רברי ערך רברי ריבך וה
 והתיכב לפני הנה מני בפין לרבר בעבור א' מלהתוכח עמך רל'
 שאני מרס כמך ונברמתי מחוסר כמך ואין לך מימה וירמה מ
 ממני וכפי ומכתי לא יכבר עליך כי לא מכך נך ממדת במני ט
 שמתה וך ונקי בלי עון וברי פשע הנה ה' יפגעני ויסירני מכל
 מה שאני חפץ להגיע מלתי רל' שגדר ררכי ויתשבני למיב לו
 לשנות ממני מבוקש כשישאלך המרס למנות ממניבו מבוקש
 וטס בסר דגלי רשמוד כל מרחמתי לבלתי מוכל להשיג מחד מה
 מהדברים אשר משתוקק מליהם ועל זה כתרעמות על הטס ית' ב
 בסרתי מבימות המרס ובוה התמר שימכא בו זה המופן מרע ה
 הסרתי פר שוממות שיתור נגב היה מחד שאני מיפטר מוחלוקת
 רמות מרס המערכות שיסבב ה' שימחות המנשי הקשי יוס מחות
 ויחסות זה לטס ית' לקיח מו רל'מות הן וזאת הטענה לא כדקדוק
 לפי מה שמתנה מוחך שהטס ית' נכבר פאר יחד מהמורס מזה
 רמיי שנתבונן בזה מל' נטלח רבריכו בתחלת המחטבה לענות
 על מה שסדרהו מזה כי במה מוכסזה והשלמות מה שלא יעלם ו
 זה כי לפי שיהיה המרס היחד שלם שכל הנמצאות יחייבו ש

שיטתו בן הטבע יותר ולזה נשתתפו כל הגרמים השמיים בשו
בשמחתו ובסודו הנקדשו ואם כבר יקרה מזה רע מה שבמקרה
זה הרע גם השתדל השם ית' בהסרתו כפי היכולת ולזה ברא המ
אדם בעל שכל וזה כי השכל ימשול על זה הסוד המסודר מ
המערכות וממנו תהיה הבחירה אל הטוב כאשר היה שלם והנה
הבחירה שתהיה מאתו מנצחת הבחירה אשר תהיה מצד המערכות
אם ירצה האדם להמשיך אחרי שכלו ועוד כי מי שיטלם השכל
ער שיהיה לו רבקות מה עם השכל הפועל כבר יטגית בשמחתו
אלו הדעו השכל הפועל אם שיוצגו אלן הדעות טרם בואם כרי
שיטתו מהם אם בעד אחר כמו שיוכר אליהו אחר זה מרע
אלו ריבנות האם מפני שלא הוריע מוקד זה הרע כרי שתקח עם
ענה להתנצל ממנו אחר שמתה ישר לב הנה כל רברז אשר יור
יוריע לאדם הישר כרי שיוכר מהרע הנכון לבא עליו מצד קם
המערכות לא ירבר בהם אך תהיה בנות ההורעה מדרגות לפי ה
התחלה מדרגות המקבילים כי בדרך אחת ירבר אל והוא שותגיע
ההורעה בחלום למשר הגיע מדרגתם מההתאחדות בשכל הפ
הפועל אל שיוכלו לקבל ההורעה בזה האופן וברוך שנית יר
ידבר למשר לא יראה הדרך הראשונה מצד מעוט ההתאחדות
בשכל הפועל והוא ביאר שני אלן הדרכים אחר זה והנה
בחלום ובחיון לילה בנפול תרדמה על אנשים בעת שיטן על
משכבו כי מן הנחת הנפש המרגשת מפעולותיה ויהיה אפשר
מני זה באיש השלם להתבודד שכלו מבין שאר הפחות הנפש
ויהאחר בשכל הפועל מן

מן יגלה השם מחן אנשים ובמסרים ויסוריהם אשר יחזק לפי
 המערכת לבא עליהם כרי שיניעו ממנו בלחזק עצה עליו כיה
 הבחירה האנושית מושלת בזה הסדר כמו שקדם ויהיה זה גב
 סבה שייראו מהשם ית' יותר וישובו אליו בכל עוז ואמנכ היה
 זה הגלוי בעת השינה להסיר מרס מעשה הנפש המרגשת מן מל
 מל הסיר פועל החומר אשר מגבר יססה ומעליה טעם השכל ה
 הפועל אל כי החומר לא יערבב מן השכל להיות הנפש בלתי ט
 גרידה בהשגות החושיות ובוה המופץ וחשך השם ית' נפש ה
 הישר מני שחת וחשך נפשו מעבוד בחרב ומולך הדרך השנית
 הוא שמי שלם יגיע מדרגתו מל שיחבל טעם השכל בשינוי
 הרע הנכון לבא עליו הנה השכל להתמחרותו התמחרות מה ית
 יכיל להו מזה הרע באופ' אחד רחוק מזה והוא שיוכחכו במכמור
 לשמרו שלם ילך בדרך אשר היה נכון ללכת בה ולמות ועל
 זה אמר מדרך י' כי אנפת בי ישוב מפך ותנחמני ובארו מל על
 יד השכל במי שרצונו ללכת במדבר מן בים עם שיירה ונגה
 במבן דגלו עורר בדרך ושמר מן ההליכה שם חזות השיירה ט
 טבעה בים מן אברה באופ' אחד הנה מבואר שזה הרע בא עליו
 לשוב לו והנה כמו שהטבע שם סחות טבעיות בקצת בח' לשמר
 ומכ' לא השיגו שהם גשמי בזה האן ששם כח בקצת בח' לברוח
 מבח המזיקים מזהם ברמות מזהם ומכ' לא קדם להם ההרגש ב
 בטה מזיקים אבל שם רחוק דרך מטרל מגונה מכלל ער שינוס
 מפני זה יגיע להם התועלת המסות אשר לא נסו בעבודתו והוא
 השמירה מהתעורר כן האדם

בן האדם לחיותו בתעלות השלמות בתחם לשמור בתכונתו היה
 לו התמחרות מה בשכל הפועל מזה הטבע האנושי ישגות בן נח
 ויסב סבות להכיל מרעותו ואם לא ידגיש וישער מהם להחלתו
 ואישור שיהיה ראש סמנו הדרך הב' ממנו להסיר מרס מעשה
 ויהיה הביאור בעבור מה שייסיר המרס השכל הפועל ממנו להי
 לחיותו טרוד בענינים הגופניים ובהשגות שאר כחות הנפש כמנ
 החוש והמחשבה והרמיון והחומר יכסה ויעלים ממנו זה המופץ
 מן ההגרה לפעולת התמחרותו בשכל הפועל הנה יחשך מורו פ
 מן הדע נפלא הנכון לבא עליו בשיוסחיהו במכאוב על משכבו
 ערש רח' כמנ שחור מן אישור שיהיה פירוש ממנו להסיר מרס
 מעשה כי זאת ההורעה והיה כדי שייסיר מרס המעשה הדע מש
 שיהיה מתנהג בן ויכסה ממנה גמולתו ויסתירה רל שיכנע לבבן
 בחמות הדע הנכון לבא עליו עד שלא יסתבך האיש הישר במע
 במעשים המגונים אשר החל להתנהג בהם ויסור ממנו שלמותו
 והבמוריס הרמטונים יחזר נכונ' מזה הענין ואם זה נאות יחזר
 לעי' מה שיחשב מזה הלשון ויוסחיהו במכאוב על משכבו וברוב
 מבריו יהיה מכאוב רחוק ומהעב נפשו הלחם בסבת החולי ונפשו
 והעב ממכל כתבן לבריות יבלה בשדר מרומי רל שלא ירמה בן
 בשד מרוב הכחישו ויגבהו ויבלטו הצטמנות אשר לא היו ברמים
 אדם החולי הנה זאת ההורעה בזה המופץ והיה למרס מס יג
 ויענה ההתמחרות מה בשכל הפועל בדרך שיהיה עליו מלאך
 מליץ הקטנה שבהלכות להגיד למרס מה שיהיה בן וישמר מ
 מן הדע ובוה המופץ יחזן מזה וימסר

ויתן להשפיל אוחו ולפרחו מדרת שחת מסמתי כופר מהמ ה
הבמות זה המכאוב והנה בסוף הענין יבריא וישוב רענן ורענן י
יחד ממה שהיה בעת הנער וישוב בכחו ובבריאותו שהיה בימי
נעוריו ומשך לזה מן התעלות גב כן שבעת חליו יתן מל לבן ל
להתפלל לטוב ית וירצה אוחו וידמה השם ית עבדו בזאת התפלה
הנענה מפני שהאיש יתחיל לדבק בשם התפלה ולשוב אליו ומה
ומהמועץ הזה ישיב השם ית למרס ברחמי כי מעט שהרע נכון
לבר הכריח מר המערכת אשר מי מפטר מזולתו השם ית טע
בן כלי מל שיניסל מהרע והוא ישיב לו ברחמי וישגיח השם ע
על מכשיר ומשר המשר והעמוד הדרך הישר מל שזה לו
ויסיר רכס מל ה ית פרה כפשוטו ממות והרמה נפשו במור החי
הנה כל אל ההורעות יעשה הש ית שחי פעמי מן שלט פס גבר
להשיב כפשוטו ממות כרי שימור כפשוטו במור החיים כל להוסיף
כאשר יתחיל לרוץ בדרסיה הבלתי נאותים כי השכל הפועל
כשישגיח על המתמחר עמו להסיר מל הרעו הנכונ לבוא עליו
ממר המערכת כן ישגיח בו להסיר מוחו מהדרס משר ימנעוהו
מההגעת מל השלסו והם פעולות הרשע שכל מה שיחזיק בהם
ירחיקוהו מהש ית לפי שהם גב מוגבלות ממר המערכת מל ש
ישגיח בו להביא עליו יסודין לשמור מפעולות הרשע יחד מן
פעמים כי אחד כן טבה וזאת התכונה קצין חזק מל יסור ממנה
לעולם הקטב מירב טמט לי החדש וממכי מדבר מכ יש לך מלין
להשיב על דברי הטיבני דבר כי הכני חפץ שתסירק מכ והיה המ
הממת מוקר ומכ לך טענות להשיב על דברי טמט לי החדש ומ

החרש ואנכי אדבר אצלך מלין להשיב על דברי השיבני ר
 דבר כי הנני חפץ שתזכר אצל יהיה האמת אצלך ואצלך טענות
 להשיב על דברי שבע לי החרש ואנכי אלמדך החכמה והדיעה
 האמתית בזה הדורש
 והביאור דברי המענה והכלל העולה מהדברים

ט"ה הוא יראה שהטובות והרעות הם מוגבלות ומסודרות מזכר ה
 המצות ובה יוסר הספק בהכללה הנמצאות ברשעים כי אין ר
 חמי שיפלא מה יסבב הטעם ית' מזכר זה הטבע אשר טעם הגרמים
 השמים שיגיעו טובות למנשי' הן רשעים ואז ידעו כי אם היה
 אפשר שלא יגיעו חס מהם למצוות השפלות לא היה מקור ה'
 מזה לפי שסודותו הראשונה במה שהמציא והוא הגעת הטוב כמנ
 שלא יפלה על מה שהשגתו והטעם בשמירת הבת הפחותים והמ
 והמסמך להם המזון והכלים אשר בו ישיגוהו עם היחס טורפי'
 ומשחתים וזוהי בלתי ראויים להגיע טוב להם מפני
 שיקח לפי שהם בלתי מתאמצים בזכר כן אין חמי שיפלא מה י
 יגיעו טובות מהטעם ית' בזה האופן מדברי אליהו הוא בלתי מבואר
 כל מדבריו כלל לא תוכל להתיר הספק בו לחשבו שהעני' מבואר
 במחלת העין שלא תהיה מזה הכר טענה על הטעם ית' מזה כט
 נסמך זה הספק ואין כמנ שנבאר במה שאחר זה במה שדבר עם
 הטעם ית' והנה הוצ' לא יחייב מפני זה שיבא לכדיקו' כי הטעם ית'
 טעם בהם כלים ישמרו בו מלך הרעות והוא השכל אם יתנהגו בו
 לפי מה שדמי בדרך שיממור העמלות מה בשכל הפועל כי כט

כשהיה הענין כן תגיע ההורעה למרס בדרך שישמר מל' הרע
בפנים שונים לפי מדרגתו בהתאחרות המדרגה היותר גבוהה
היא שתגיע לו וזאת ההורעה בחלק וכו' גם כן מדרגות רבות
ל' זכר והמדרגה היותר שפלה היא שלא יהיה בכח זה המרס
שיגיע לו ממנו שום הורעה לרוב הקשר שכל' בכוחות החמירות
ולא נגיע לו התבררות מבין שאר חלקי הנפש כדמיון לפי שאם
שופט בו וזאת היריעה כמו שזכר בספר החוש והמחש' אבל
יהיה תכלית ההורעה לו במה שיסבב השכל הפועל אם לשמור
מרע מוחש מסודר המוגבל מצד המערכת אם לשמור מרע נפ
נפשי שיבאנו עליו מכאובי חליו' ישמרהו מהנפילה ברע ההוא
אם יהיה מוחש או יכנע בהס' לבבו אם היה נפשי ואמר שזה
אשר יהיה לשמירה מרע נפשי לא יהיה מהשס ית' יותר משלטה
פעמים והוא מבואר שכן מ' המאנשים יחשבו צדיקים אחר שהם
בהתחלה הרריכה אל הרשע ולא יאחזו דרכו עריון ויקרו להם
מהרעו' על כן התוכחה שלא יקרה לרשעי' ולזה יפ' ספק ומבוכה
בהמצא יותר כאל' הרעות יותר ל' צדיקי' במה שתמצאנה לרשעים
וכזה התיר מ'הן הספק במה שספק מ' מהכללות הרשעי' ומעומד
הטובים המוגבל להס' לפי המערכת כי מ' זה עול בחק השס
אחר שהוא המציא להס' כלי להניח מזה הרע ומ' דמיון גם כן
שימנע השס מבריות המרס בזה התאר אשר היא נפלאה בטמ
בשמירתו רע מה יקרה ממנה עכ' שהוא העריס להמציא בנו כלי
נוכל להניח בו מהרע מצדף לזה ש'יה' יראה שבו הרע גם כן
תועלת מה והוא הוחכת הרשעים לכאמך כמו שיתבאר וזה גם

וזה גם כן נמצא במאמר השם אל מיוזב ובמאמר שלמה אמר כל
שכל י"ה למענהו וגם רשע ליום רעה ואחשוב שתהיה המדרגה
האמצעית בין שתי א"י המדרגות שיקרה לאדם פחד על ענין מה
היה ראוי לבא עליו רע מה ולא ישיג בו יותר מזה השעור ומפני
זה השיעור מן ההדרגה יהיה נשמר מעשיית הרבד ההוא ויכיל
מהרע אשר היה נכון לבא עליו וכמו זאת ההדרגה מפירסמת מ
מאד מן החוש ומאד רבותיו וזל בסבתה מעג דמיהו לא חזי הא
מולי חזי וראוי שתדע אותה המציין שבכמו זה האופן יותר
זה הספק כמה שזכרה התורה בהגעת הרעות לנו כשלא כלך בר
ברכי השם ובהגעת הטובות כשנלך בהם כמו שזכר בברכות ו
ובקלל זה שכלל האומה יהיה מושגח כשיהיה הולך ברכי ה'
ואשר יחל לראות מהדרך הטוב או יהיה נכון לבא עליו רע מ
מצי המערכת תגיע ההדרגה לכלל ההוא באחד משני א"י הרח
הדרכי אשר זכר זה שמוס היה ביניהם נביא תגיע מליץ ההדרגה
והוא יגיע לכלל האומה ואם לא הנה יביא על הכלל ההוא י
יסודין מה ומכאובות אם להחיל מהרע הגופי הנכון לבא על
עליהם אם להחיל מהפחיתות הנפשי אשר החל להסתבך בו
וזה אמרה תורה כשיבא על הכלל כמו א"י הרעות לא ייחסו אל
הא"י אבל ימצינו שהכל בא מאת ה' להסתח ולענות מהרע
אשר ואם תלכו עמי בקרי ובוה האופן תהקייס בא
הטובות לנו כאשר כלך ברכי השם ותווכח בו על דרך ההש
השגחה לא מצי המערכת לבר ובא הרעות לנו כשנכסר מהם
ולבד במדה האומה שבסוף הענין והיה העונש הסתר פנים כל

דל סור ההשגחה האקית ממנו אבל לא יגיע אלינו דע מה לא ידע
הרע הנכון אם לא מיד המערכת אמר והסתרתי פני מהם וזה
שהגבית הרעות על דרך ההשגחה להוכיח המנשים לא יהיה תש
תמיד כמון שזכר אליהו בזה המענה

וישן אליהו ויאמר

בימור מלכות המענה

אנוש חסי . אנושה מכסי . יסכן . יושל
פי פקר עליך מרעה . מי עליך שגור וסדר אל העיניכים הנמצאים
בארץ אשר ביסדתם מן השלמות והפולגת החכמה מה שלם ישן
ישוער . ומי שכ תבל כלה . ומי רר אל העניכים בכלל אשר ב
בארץ . יחבוש . ימשול . שוע . נריב ועשיר . יגועש . יתגורר
ויתנענעו ויעברו ויעברו מהעולם . אביר . תקיף . ישיב עור
יסדר ויגור מה שיעשה בעתיד . יחנע כבירים . ישביר תקיפים
מעבריהם . מעשיהם . ספקס . הכה מותם . נשמותי לא מחבול
סלחתי ולא משחית . ישלמה . ישלמה לעשות . אבי . סגור
אבה והרסון בן רכובי אני יהיה קרימה לה על תשובות באנשי
מון . על שהן משיב לטעם תשובות בענין מכשי מון יספקסו
ותרעם מן חשם ותעלה

זה בימור מלכות המענה

בימור רברי המענה

השיב אליהו על קצת

רברים זכר שממסר מיתב ואמר שמעו חכמי מלי ויחדעו המזכר
לי כי מון מלין תבחן כמו שהחין יטעם למכול מן ידנה בזה
שהוא יטען על מיתב מן הרברים המוחשים לא שישתר המוחש

המחשבים כמו שהיו מושיבים רצוי מידב נבחרה לנו המשיע והמחשבים
אלו נבחרו יענה אחד על אחד מהם לא מידב הענין והחוש מן מידב
אחד מהם אבל כשתרל לרעה מי זה מן הרעות הוא יחד טוב כי
אמר מידב ידאני ואל הסיר משעטי על משעטי שיטפני הש'
באלו הממוכות המס מכוב באמרי ידאני הנה על דרך הצמות מ
מנוסת מידב ברי פשע מי גבר חכם ושליח במידב יאמר רבדי רעב
אלו והנה בזה המאמ כאלו הלך להתחבר עם פועלי מון ומנשי
הרשע מי יאמ שלום יעניל למרס בריכותו הדרך שהוא עם מלקי
והוא בדרך הישר ומורס אמר זה כי מי שילך בדרך הישר יאמר
בן שהלך עם האלקי כאמרת מות האלקי התהלך נח לכן מנשי השכל
טעמו לי חלילה לי מעשות רשע ונחל כי הוא יחלם למרס פ
פעלו חל גמול פעלו על דרך וכשכיר יקח פעלו ימצינו למרס
כדכיו חל שיטתיו בטובים וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
למדי האמן הרע והנכונים לבג פליהס מידב המעבדות אמנם
שהשס ית לא יעשה רשע ולא יענה משפט הוא מבומר ממה ש
טמור מי הוא עליו שגור וסדר כל אל הנפלות משר במדך בזה
הסד הנפיל מ שכן מהישר והחכמה מה שלום וסבן למרס שישיג
ממנו כי אם מנשי ומי סדר ואלו זה העולם כלל הלא באמת הוא
לבוז ברמז ובכח מנשי וטמור תמיד תמס היה חפץ רשע להבי
וע בזה העולם שלום סדן היה מפטר שימסרן מליו חיי זה הענ
העולם יחד ויפסידה ויגור יחד כל מי ומרס על עפר ישוב ומח
ומרס זה מינו אבל כמיס השס ית משיגיו בן השגחה בפלמה ל
לחשדות תמיד על מהכונת חלס ותמיד שלום ימחם לסס ית

הרשע והעול ואם תרצה להבין שמע רברי הגם שזמא מטעם
ימשול בזה העולם הנמצא בו המשפט והחסד בתכלית מה שאפ
שאפשר בבריאות הנמצאות אשר בו ובפרט בצמחים ובעלי חיים
ואם רמז ליהם רשע אל מי שהוא חזק הצדק אשר בהנהגתו וזאת
אשר סדר באישי העולם מן הינשר עד שלא נכר בה שדים ולא
נכר בה בין נריב לרל לפי שהם כלם מעשי ידיו ולזה תמצא שב
שבבא יומם ימותו כרגע וכמו שיעור העתה אשר יחלק הלילה
בשני חצאין שאינו בוסן אל כמו הנקודה בקו ימצא שיתנועעו
עם אחד ויעברו מן העולם ויאברו בבא יומם ויסיר אל המקדים
אשר ימיתום האביר שימשול בזה העם עמהם וכל אל ימותו יחד
מוזלת שיחולו עליהם ידים אבל ברכון השם וגזרתו בזה הרע
בא להם מיד רשעם להעדר ההשגחה האלקית מפני זה מהם וב
ובהסתירה פניו מהם יהיו מטרה למקדרי הוסן כשאמר אחד זה
ויסתר פנים ומי ושיבנו על גוי ועל אדם יחד וכל זה הוא לפי ש
שעיני השם על דרכי איש והוא רומה כל צעדי ושיחבן שיהיו
ממנו צדיקים ורשעים ולזה היה הרע הנופל במקרה מצד הסוף
אשר במערכת כמו מסחן לענוש הרשעים כי הרבה מה שיטות
השם בענינים אשר מצד ההכרח שיגיע להם תועלת כמו שהיה
שהתבאר בספר בח מין חשך ומין ארמון להסתיר שם פועל
המון מיד השם ית על רשעם כי בלא ספק יגיעם עונש גם
בענינים החמורים לתור ההשגחה האלקית מהם הנה לא על איש
יגזור ויסדר מה שיעשה בעתיד אבל הכל בבחירתו כדי שיחל
כל איש ללכת אל במשפט ובין אשר ולא ימנעוהו מזה מה שסר

מה שסדר המעשים והתכונות הנפשויות מצד המערכת כי זה הו
הסדר כמו שזמנו ימשול בו השכל ישבד השם תקיפם רב
רבים עושקים בפי המדע למין חקר ויעמיד מחדש כאשר ימצאו
במקומם לעשות עמהם רע כמו הדע הנעשה לקורמים וזה אמר
הוא מפני הסדר פנים ומפני זה יסיר למנשים פעולותיהם כי מ
הם היו רענות ברמות העונש הבא להם עד שירכמו ויאברז בזמ
בזמן מועט כמו הרגע אשר יהפך בו הלילה ליום כי אין בין היו
היום והלילה מספני הנה כבר הנה מותם בשררה אשר רמזי ש
שימוכו בה הרשעים במקום רמזי שירמו הדע המגיע אליו הרש
הרשעים וירמו כי הם בעצמם סבבו שיגיעו הרעות להם מפני
סודם מאחרי השם ובלתי השכילם רדכו עד שסרה השגחתו מ
מהם ובה תעלות לטובים אשר היו עושקים לו הרעים והם הדל
הדלים והעניים אשר היו עושקים לשם ית מפני החתם עושקים
ומשטר שזמנו שאלהו ירמה כי בכאן שתי סבות להגעת הדע
לרשעים האחר מצד הערר ההשגחה האקזת מהם אשר סבותה ס
סודם ממנו ובלתי השכילם רדכו ויבמו מפני זה להם הרעות ה
המוגבלות מצד המערכת להם והשני ההשגחה האקזת אשר על
הטובים שיתכן כשישגח השכל הפועל על האיש הטוב שיסיר
ממנו כל טוב ויבמו מפני זה להם הרעות המוגבלות מצד המער
המערכת להם והשני ההשגחה האקזת אשר על הטובים כי יתכ
כשישגח השכל הפועל על האיש הטוב שיסיר ממנו כל רבר
יזקהו ויכלה מפני זה מל אל הרשעים ויזקן מל ההטבה לטובי
בעצמות וזה הוא רענת תורתנו בלי ספק דל שהרעות יבמו לרש

לרשעים באחת משתי מלכות ואלה באו הרעות על המעשים ב
בעבור ישראל ואלה זה ממה שנזכר בתורה שינהג זה המנהג וזו
בתורה גם כן השר השני מהבמות העונש על הרשע רל סוד הה
ההשגחה האלקית ממנו והיותו משולח ונעזב לרעות הנכונות לב
לבא עליו אמר והסתדתי פני מהם לי נקם ושלם לעת תמות רגל
רגלם והשכית כאשר ישיקט הארץ בשמח מותו בהשגחתו על
עליו מי הוא אשר ירשיעו ויענשו הכה מין כח ברע המונגבל
מזר המערכות שיוזק לארץ בהיות השגחת הש' בו והוא והיה בו
בהתמדתו בשכל הפעל כפי היכלת . מן אכ יסתר השם פניו
ויהיה הארץ משולח ונעזב למקדים ומי יראה מותו וישגיח בול
להסילן מהרע הנכון לבא עליו וזה הרע מזר הסוד פנים ער ש
שיחול יחס על גוי ועל ארץ המלך עליהם וסבת זה מלך ארץ
חנק על זה העם והיות העם רבי המקשים והפגעים כלן אמר
שהעם לא יעשו בעבור חטא המלך מכ הכ כזר שותהיה השגחה
השם בהם ולא המלך בעבור חטא העם אבל תהיה הסבה ברע ש
שיקרה בחטא אשר יקרה שניהם יחד ואפשר שנאמר שיהיה
הרצון באשר ממלך ארץ חנק וגו' שכבר יגיע מחוזק ההשגחה
האלקית ער שלא ימלך ארץ חנק כי אם ממקשי עכ מלך יסלח
השם להם מנהיג שישיחיתם ואלו היו טובים לא היה כח בו להש
להשחיתם לפי שהשם השומר אותם יהפוך לב המנהיג כאשר
ירצה באשר פלגי מים לב מלך ביד י' כל אשר יחפץ יטנו
והנה הביאור הראשון יחד נכון מזר הענין ומזר הלשון כי לו
לזה הביאור היה ראוי שיאמר מלך ארץ חנק ממקשי עכ

והנה הענין כסו שמוצתו כל שהשם ית' ישמר הרבקי בן מסר
וענין לבגליהם מיד המערכת ושהרע יבא ליריקים על כר
ההשגחה לשמור מדע מה נכון לבגליהם מן על כר המערכת
ושהרע יבא ליריקים על כר ההשגחה לשמור מדע מה נכון ל
לבגליהם מן על כר המערכת כשיחיל לרדוף אל הרשע הנה
ה' אשר לו היכולת למד מחלתי לא משחת כל שכחו להסיר הר
הרע הנכון לבא מיד המערכת היה רמז שנתשוב ותאמר בלערי
מקרה בעצמי רשע מזה הדני ואם מן פגלותי לא מוסיקי אם לא
היית מסיר בעצמי רשע כסו שמוצתו מוש והשומר להקרב מליו
בדרך שזהיה השגחתו בך ואז תביא כי זה בהכרח לפי מה שאם
שמוצתו במה מליך אם מיד המערכת לחטא מה התחלת ברדיס
ברדיס אם מיד הסר מהכוכבים וזה גם כן אם להעיר הה
ההשגחה מסך אם להשגחה השם עליך אם להסיר מדע יחיד
חזק היה נכון לבא עליך וזה האופ' השלי' מין רמז לך להתרעב
משגנו אם היה שיהיה הרע הבא עליך על זה האופ' ואם היה על
מז' מהאופנים הקורמין הנה התשובה לא תועיל לך ותסירך מ
משיטלים מליך הרעה אשר התחל להביאה מליך האם
נכון שיבא מסך רב יהיה סבה להשלים לבא הרעה עליך כי פ
מאסת חייך לא השתדלת להתקרב אל הטע ית' כרי שיסור הרע
מסך אבל בחזק שימחק מן יהיה הרעון באמרו כי מאסת לשוב
אל השם ותעלה להקביל פניו הנה מזה תבחר זה הדרך אל מ
מני ומה תרע להשיב על רבדי

ומה תרע להשיב על רברי מאנשי שכל ואמרו לי ויאמר גבר
חכם שומע לי כי מציב לא ידבר ברבנות אלא ורבניו לא
בהשכל רכנו יבתן מציב באל המכמונים עד כיסח כרי שיהיה
ממנו תשובות באנשי מון להשיב להם ראו מה קרה למיציב על
התיחן רברים כנגד השם יתעלה מן יהיה פירוש על תשובות
באנשי מון לחס מהם עול לש ויהי ההכלחת הנראית לרשעי
לפי מה שזכר כי יסיף תמיד על חטאות פשע ביכנו יספוק
על כפיו מתרעב על השם וירבה אמרו לא כלל היה מנוס כעצמו
זה בימור רברי המענה

והכלל העולה מהרברים
הוא כי על מה שהיה
טוען מציב שכבר הגיענהו רעות כפולות
על לא חסם בכפיו ושפט מפני זה שהאדם משולח ונענש מל
הסרור אשר מוכר המערכות מזה היה מתרעב על ה ית מין סור
הענין בזה המופן מהעדר הסדר והישר מלמה ברמ האנשים ה
הקשי יס אחר שמוין להם המלט מהרעה ונבחר להם ההעדר
מהמציאות והמות מהחיים הנה ישיב אליה שרברי מציב בטל
בטלים מרורים הסר המחר שהוא היה מוכר שמוין חסם בכפיו
והוא מבואר שכבר חטא במה שזמ לא יעזיל לאדם התהלך בר
ברכי השם וכלל התחבר בזה הדעות קס מאנשי רשע ופועלי מון
כי הם יעשו מה שיעשו מהרשע והחמס להשענכ שלם יגיע
נוח מהש ית על זה ומה ששכר התנצל מציב מזה הענין השיב
שלם ישכח מפני הרשע והעול כמן שזכר במענה חיל
הסר משפטי הנה מין לו התנצלות במה שנכנס מהמוס ברעת

ואת מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־הָעָרִים מִן־חֶמְדָּה בְּיוֹמֵי הַחֲקִירָה כִּפִּי מִה שֶׁרָאִוִי וְהָיָה מִבְּנוֹת
שֶׁהָחֹטֵט מֵאִשְׁרַיִם יִהְיֶה בְּרַעְיוֹתָ הוּא יִוָּחַד עִנְיָנוּ מִהָחֹטֵט מֵאִשְׁרַיִם יִהְיֶה ב
בְּעִשְׂלוֹת הַמִּרְחָקִים כִּי כָל־מִה שֶׁיִּהְיֶה הַפְּעֻלָּה לְמִדֵּי וְהַמִּתְוָאֵר בֶּן־י
יִוָּחַד נִכְבֵּר יִהְיֶה הַחֹטֵט יִוָּחַד חֹזֶק וְלִפִּי שֶׁהָחֹטֵט מֵאִשְׁרַיִם יִהְיֶה בְּרַעְיוֹ
יִהְיֶה הַמִּתְוָאֵר בֶּן־הַשִּׁכָּל וְהָחֹטֵט שִׁיִּהְיֶה בְּפִעְלוֹ הַמִּרְחָקִים יִהְיֶה
הַמִּתְוָאֵר בֶּן־הַחֲחֹמֶר וְהַכֹּחַ הַנִּפְשִׁי הַחֲמִדִּיתָ וְהִיָּה הַשִּׁכָּל
יִוָּחַד נִכְבֵּר מִהָחֹמֶר וּמֵאִשְׁרַיִם כֹּחַ הַנֶּפֶשׁ הוּא מִבְּנוֹת שֶׁהָחֹטֵט מֵאִשְׁ
יִהְיֶה בְּרַעְיוֹתָ הוּא יִוָּחַד עִנְיָנוּ מִהָחֹטֵט מֵאִשְׁרַיִם יִהְיֶה בְּפִעְלוֹתָ הַמִּדֵּי
הַמִּרְחָקִים כִּמְלִיךָ וְהַמִּדֵּי הַגָּבֹהַ וְהַגָּדוֹל וְהַמִּדֵּי שִׁירְמָה לֹא־וְכָל־שִׁכָּל
בְּטִבְעוֹתָ בְּרַעְיוֹתָ הַהוּא מֵאִשְׁרַיִם הִיָּה בֶן־הַטִּבְעוֹת הַשְּׁלֵמִים הַמִּנְשִׁיִּים
בְּגִלְדֵּי הַמִּדֵּי וְהַמִּדֵּי כִּמְלִיךָ הַנֶּפֶשׁ בֹּהֶר הַדָּחֵשׁ מֵאִשְׁרַיִם טִבְעָה בֶּן־מ
מִיָּה וְהַמִּדֵּי מִהָטִבְעוֹת מִמֶּנֶּה שִׁכְבֵּר נִתְלָה בֶּן־הַשְּׁלֵמִים הַמִּדֵּי
הוּא מִבְּנוֹת מִמֶּה שֶׁקָּרַב וְהַמִּדֵּי שִׁכְבֵּר לֹא יִמְנַעַם מִנְשִׁיִּים הַרְשָׁע
וְהַמִּדֵּי מִלֹּא לִדְמִיתָ שִׁמְכָנֶה עֲנוֹשׁ עַל־וְהַמִּדֵּי שִׁכְבֵּר וְהַמִּדֵּי שִׁכְבֵּר
נִתְלָה בֶּן־הַשְּׁלֵמִים הַמִּדֵּי מִמֶּנֶּה שִׁכְבֵּר הַמִּדֵּי הַמִּדֵּי בְּמִקְרָה וְהוּא
בְּשִׁירְמָה הַמִּנְשִׁיִּים שִׁבְהַשְּׁלֵמִים שִׁכְבֵּר וְהַמִּדֵּי מִמֶּנֶּה מִהָכָח מִלֹּא ה
הַפְּעֻלָּה יִמְלִיךְ מִלֹּא הַרְשָׁע מֵאִשְׁרַיִם הַמִּדֵּי הַמִּדֵּי כִּמְלִיךָ שִׁכְבֵּר מִדֵּי
מִדֵּי מִלֹּא יִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים שִׁכְבֵּר וְהַמִּדֵּי הַמִּדֵּי בְּעִנְיָנוּ כִּי
הַמִּדֵּי הַמִּנְשִׁיִּים וְהִיָּה בְּשִׁיטְכִּיל הַמִּדֵּי הַשִּׁכָּל יִתְכַּפֵּי מִה שֶׁמ
שִׁמְכָנֶה וְהוּא הַגָּדוֹל מִמֶּנֶּה עַל־וְהַמִּדֵּי מִהָפְּלִיטוֹת וְבַעֲלֵי הַמִּדֵּי
הַמִּדֵּי וְהוּא כִּמְלִיךָ מִבְּנוֹתָ בְּנִפְשָׁה לְמִי שֶׁהַפְּלִיטָה יִרְעַע עֲנִיָּה ה
הַשִּׁכָּל וְהוּא שִׁיטְכִּיל וְלִפִּי שֶׁהַשִּׁכָּל הַשִּׁכָּל יִתְכַּפֵּי הַמִּדֵּי שִׁכְבֵּר
לֹא־וְהַמִּדֵּי לֹא־בְשִׁיטְכִּיל

לרשעים באתה משחי לן הסכות ולזה במו הרעות על המצרים ב
 בעבור ישראל וזאת זה ממה שנזכר בתורה שיבהג זה המנהג וזכר
 בתורה גם כן השר השני מהבאת העונש על הרשע רל סדר הה
 ההשגחה האלקית שמכו והיוצא משולח ונעזב לרעות הנסכות לב
 לבא עליו אמר והסתחתי פני מהס לי נקח ושלח לעת תמוט רגל
 רגלם והשכי ית כאשר ישיקט המורס בשמח מוחו בהשגחתו על
 עליו מי הוא אשר ירשיעו ויענשו הנה אין כח ברע המונבל
 מצר הסערכת שיחיק למורס בהיות השגחת הש' בו והוא תהיה בו
 בהתמחרתו בטכל הפעל כפי היכלת . מו אם יסתר השכ פניו
 ויהיה המורס משולח ונעזב למקדריס ומי ירמה מוחו ויטגית בו ל
 להכילו מהרע הנכון לבא עליו וזה הרע מצר הסדר פנים עד ש
 שיחול יחס על גוי ועל מורס המולך עליהם וסבת זה מלך מורס
 חנק על זה העם והיות העם רבי המקשים והפגעים כאלו אמר
 שהעם לא יעשו בעבור חטא המלך מכ הכ בטר שתהיה השגחת
 השכ בהס ולא המלך בעבור חטא העם אבל תהיה הסבה ברע ש
 שיחזה בחטא אשר יחזה שניהם יחד ואפשר שנאמר שיהיה
 הרכון באשר ממלך מורס חנק וגו' שכבר יגיע מחזק ההשגחה
 האלקית עד שלא ימלך מורס חנק כי מכ ממקשי עם ולזה ישרח
 השכ להס מנהיג שיסחתם ולן היו טובים לא היה כח בו להס
 להסחתם לפי שהשכ השומר מוחס יהפוך לב המנהיג כאשר י
 ירסה באשר פלגי מים לב מלך ביד יף כל אשר יחפוץ יטנו
 והנה הביאור הראשון יחד נכון מצר הענין ומצר הלשון כי לו
 לזה הביאור היה דאורי שיאמר מלך מורס חנק ממקשי עם

והחת הענין כמז שוממתי אל טהשס ית ישמור הדבקי בן מסל
רע נכון לבעליהם מרס המערכת וטהרע יבא לטריקים על יר
ההשגחה לטמרכ מדע מה נכון לבעליהם מז על יר התוכחות
וטהרע יבא לטריקים על יר ההשגחה לטמרכ מדע מה נכון ל
לבעליהם מז על יר התוכחות כטיתחילו לדרך מל הרשע הנה
הא אשר לו היכלות למר מחלותי לא משחת אל טכחו להסיר הר
הרע הנכון לבא מרס המערכת היה ראוי שתשוב ותאמר בלערי
מחזה בעיני רשע מזה הודני ואם מון פעלתי לא מוסיקי אם לא
היות מסר בעיני רשע כמז שמונה מוס והשגחתי להתקרב מליו
ברוך שזה היה השגחתו בך ומז תביט כי זה בהכרח לפי מה שמו
שוממתי במה מליך אם מרס התוכחות לחטא מה התחלות בודים
ברדיכמו אם מרס הסרור מהכוכבים וזה גם כן אם להעיר הה
ההשגחה מסך אם להשגחת השם מליך אם להסיר מדע יחד
חוק היה נכון לבא מליך וזה המופ השלי מין ראוי לך להתרעב
מסגנו אם היה שיהיה הרע הבא מליך על זה המופ מוס היה על
מסר מהמושגים הקורמין הנה התשובה לא תפיל לך ותסיר מ
משיטלים מליך הרעה אשר התחיל להביאה מליך אם
נכון שיכא מסך רבר יהיה סבה להשלים לבא הרעה מליך כי פ
ממסת חייך מלם השתדלות להתקרב מל השם ית כרי שיסר הרע
מסך מכל בחנת שיסיתך מז יהיה הרעון בממרו כי ממסת לשוב
מל השם ותעלה מלהקביל פניו הנה מזה תבחר זה הדרך מלם מ
מני ושה תרע להשיב על רבר

ומה תרע להשיב על רברי אנשי שכל ואמר לי ויאמר גבר ח
 חכם שומע לי כי מיתב לא ידבר ברעות אלה ורבריו לא ב
 בהשכל רכני יבתן מיתב באל המכאובים עד ניחח כרי שיהיה מ
 ממנו תשובות באנשי מון להשיב להם חזן מה קרה למיתב על ה
 הטיחו רברים כנגד השם יתעלה מן יהיה פירוש על תשובות
 באנשי מון ליחס מהם עול לש והיא ההכלחת הנראית לרשעי
 לפי מה שזכר כי יסוף תמיד על חטאות פשע ביננו יספוק כ
 על כפי מהדעם על השם וירבה אמרו לא כלל היה מנוש כערכו
 זה ביאור רברי המענה

והכלל העולה מהרברים הוא כי על מה שהיה ט
 טוען מיתב שכבר הגיעוהו רעות כפלאות
 על לא חסם בכפיו ושפט מפני זה שהמדרש משולח ונעוב אל הם
 הסרור אשר מיתב המערכת מזה היה מהדעם על ה ית מין סור
 הענין בזה המושן מהעדר הסדר והיחשך מלמה ברמ האנשים ה
 הקשי ית מחר שמיין להם המלט מהדעה ונבחר להם ההעדר מ
 מהמציאות והמות מהחיים הנה ישיב אליהו שרברי מיתב בטל
 בטלים מרורים הית המחר שהוא היה מומר שמיין חסם בכפיו
 והוא מבואר שכבר חטא במה שמש לא ועליל למרס התהלך בר
 ברדכי השם וכלל התחבר בזה הדעת קם אנשי רשע ופועלי מון
 כי הם יעשו מה שיעשו מהדשע והחסם להשעבם שלא יגיעם
 נזק מהש ית על זה ו מעט שכבר התגבר מיתב מזה הענין השיב
 שלא יסכת מפני הדשע והעול כמין שזכר במענה חיל
 הסיד משפט הנה מין לך התגברות במה שנכנס מהמנס ברעות

וזאת מצד קצתו מחקור בומות התקירה כפי מה שראוי והוא מבוא
 שהחטא אשר יהיה ברצות הוא יותר ענינו מהחטא אשר יהיה ב
 בפעולות המדותיות כי כל מה שהיה הפועל למדי והמתואר בו י
 יותר כבד יהיה החטא יותר חזק ולפי שהחטא אשר יהיה ברצון
 יהיה המתואר בו השכל והחטא שיהיה בפעולות המדותיות יהיה
 המתואר בו ההתואר והכחות הנפשיות החמורות והיה השכל
 יותר כבד מהחומר ומשאר כחות הנפש הו' מבואר שהחטא אשר
 יהיה ברצות הוא יותר ענינו מהחטא אשר יהיה בפעולות המדות
 המדותיות כאלו תאמר הגבה והגדול ומה שירצה לזה וכל שכן
 כשתלך ברצות ההוא אשר היה בו הטענות השלמות האנושיות
 בגדלם המדיני והמדיני כמז הענין בזה הרחש אשר טעה בו מ
 מיתב זה המופץ מהטענות אמנם שכבר נתלה בו השלמות המדיני
 הוא מבואר מזה שקראו זה שמנשים לא ימנעו מעשיית הדשע
 והעל מלא ליראותם שמנעם עונש על זה ואמנם יתבאר שכבר
 נתלה בו השלמות המדיני משני צדדי הדין האחר במקרה והוא
 כשירצו האנשים שבהשלימים שכלם והדעות מזה מהכח מל' ה
 הפועל ימלטו מל' הרצות אשר מצד המערכת כמז שהתבאר מר
 מרבך ליהן ישתדלו להשלים שכלם והדין השני בענין זה כי
 ההשלחה האנושית והיה בשישכיל האדם השם ית' כפי מה שז
 שופטת חזות הגזרה מוסכס עליה מהפילוסופים ובעלי התורה
 האקז' והיא כמז מבוארת בנפשה למי שהתפלסף וירע ענין ה
 השכל ומה הוא שישכיל לפי שהשגת השם ותעלה המופשטות
 לכו הקצת לנו בשכשך מעשית

בשכש"ג מעשיו ומועצו פעלו בו בהם ויחזק מה שאיפשר ששכש"ג
מהם הם אל הרבדים אשר בזה העולם השפל הזה כאשר תעלה
משכו ההגהו וחתם ונטעה בזאת ההנהגה זה המועץ מההטעות
שטעה מידב השגפ משכו ההשגה בשם ית המועצות לנו ובהיות
הענין כן הוא שבנו סרברי מידב בלתי נחלקים בזה שהיה מומ
שיחקו אל הסיד משפטו והער הסני הוא טלית יבאר שהשם
זה לא ישתרל בעשיות הרשע והעל כלל מבל ורחוקה בכל ה
המופני מזה מין רחמי שהתו סיד בגאבות מישי המרס ורעותה
סיד בלתי שומר ירחק וחסד סגן שהיה מומ מידב משגב שהשם
ית מיענו חפץ ברש' ובשל זה התבאר בתפוש ונציף לזה המופת
הקדמה מוחס פתחייב הדמותה זה שכל היבדים הנמצאים פעל
מוחס השם תעלה ומחר שהיטעה חות האדמה על שהיא מ
ממסות בלי ספק ופתחייבת האדמה בה לבשרי הנבחות האדמות
ולבשרי השוק מומ כסנרפס בכללות בסוד אשר סיד השם ית
בי המסמכות הזה משכנו בי שהיך והחסד וההטבה והחניכה מ
מה שלח יסופר אל כסנרפס בשלמות הנמצא בידידת מן ומי
מהנמצאות פי שלח היה מפסד השמאם במועץ יחד שלח רכוני
לשם שמי מפסד שהיה להם מהשלמות בעינם יחד מהנמצא
להם ומי מפסד גם כן שישלשם קצתם קצת יחד ששה טנמצא
להם מהשלמות קצתם קצת מהעורס קצתם בקצת ועל אל סתי
המקומות רשו מיה במסד פי פקד פלח מרצה ומי סס תבל כלח
רמני לומר שהתוצר שששם ותעלה

שהש' ית' הוא הפועל סדר העולם וטען שם נכ זה בזה הפסוק
שזה הסדר ירדו שמים ה' חפץ רשע והוא מה שהקדים ואמר מה
אמנם ל' לא ירשיע ושרי' לא יעזב משפט וביאר זה מזה הסדר מ
משר סדרו השם יתעלה בעולם ובהיות הענין כן הוא מבואר
מכאן ל' הפעולה פעל מותם השם ית' שאיננו חפץ בעשיית הר
רשע והעל' לא היו פעולותיו על האופן שהם בו מהדרך והיו
והיושר כי לא יבא ממי שהוא חפץ רשע והעל' צדק ויושר כי מ
זה מצינו ובמקרה מין למומר שיאמר שהוא פועל המצויים והם
שנמצא בהם בדרך ומותם הדרך והיושר ואיננו פועל המישי' לפי
שהמצויים מצינו רבר חר מהמישיים אבל הם המישיים בעצמם
ומאל' במישיים רבר נוסף על הטבע המצי' והם המשיגים ההיו
ההיולאמי משר היו בהם פרטיים כמז שהתבאר במה שאמר הע
הטבע וכאשר התיישב זה כלו הוא מבואר שמים
הש' ית' חפץ רשע ועל' ומה שנמצאנו בלתי שומר צדק ויושר
בטובות מישי' האדם רענות רמזי שנחקק מין מיפטר זה מזלות
שנייתם ל' ית' רשע ועל' ומס' לא נוסל להשיג' רמזי שנייתם
מל' קצתנו לא שבתלית המאמר מפני דע הסידור הנמצא לפי מ
מה שנחשוב בטובות מישי' האדם רענות שהשם סדר זה הענין
באופן חסד כמז שהיה מומר מידב' ומס' מומר שמיניב לא
יחס זה הענין משר היה מתרעב עליו ל' השם ית' לרשע ועל' מב
מבל' ייחסהו ל' מות וקצת זה לא יבטל מזה הסדר הנה מליה ב
בטל גם כן זה המאמר בכח טענתו ומה ואמר
שהשם יתעלה לא ירשיע ולא יעזב משפט

מטעם מצי' קצות ו'למות מהמי'ם זה הסדר הנמצא בטוב מי'ם
המדר' ורעית' באופן יוצר של' זה שבמדר' לפי שהוא לבר' המס'
המצי'ם זה המצי'ות בכל' וסדר מוח' בזה הסדר הנפלא אשר
הוא מורה על שכל' הערכ' והחסמה נמצא לפתול' ומס' לא
השיגהו קצת ו'למות להמצי'ם מה שהמצי'ם מהרברים הנפלאים
תכלית הפלא בגמ' נמצא כל שכן שלא ישיגהו למות במה
שהוא למטה מזה והוא הבמות הטוב לטובים והבמות הרע לרעים
וכל שכן שלא ירמה להמנע מבר' המנטי' הקט' יוס' ולא נקסר
מהשיג' מס' המות הוא נבחר מחיים לסמו' אל המנטי' מס' לא
והנה יבאר איהו באופן שני' שני' השם ית' חפץ ברשע והעול' ו
והוא יבית ותחלה בס' רבין כל' הוא מבר' בפס' שני' הבמות
הטוב בלא מטעם עול' כל' ומס' הבמות הטוב לרשעים המסדר
להס' מצי' המערכה לפי שהוא ירמה שני' בזה עול' כי זה הטוב
יבא להס' על' כי ההשגחה הכללת אשר השם ית' משגיח במדר'
כל' מס' הסדר אשר מהגרמים השמימי'ם וזה יהיה להס' מאשר
הס' מדר' יחל' בעת אשר היה בן מס' הכוכבי' זה המס' לא מצי'
שהס' מל' המנטי'ם והוא מבר' שני' רמזי' שימנע השם ית'עלה
מהשגיח במין המנטי' וזה האופן מההשגחה מפני הרשעים אשר
מאשר מפטר שהיו בן מוח' היה עול' ורשע מס' היה מצי' להס'
טוב מצי' מה שהס' רשעים מן מפני הטוב המשי'
ומה שהתישב זה הנה נבאר מרבי' איהו שני' השם ית'עלה ח
חפץ ברשע וזה שם חפץ רשע הנה יחייב לפי רעת מצי' שיה'
שיהיה ששור' ו'למות להבי' רע בלא מטעם

בלא משפט לאו הנמצאים השפלים באמצעות המערכת
זה כי הבמות הטוב בלא משפט הוא בזה המופך מיננו רשע ועול
כמו שיקרס והנה אם חפץ בהבמות הרע היה משחית זה המציאות
השפל כרגע לפי שנמצא לטעם ית' מעצם הכח והיכולת ועוד טעם
שעמידה זה הנמצא וקיומו הוא בטעם ית' וכאשר לא יסבב הטעם
בשמידתו יפסד תכף ואחד זה נשנה מקביל הנמשך והאם
מכל מין זה המציאות השפל נשחת ונפסד יחד ויחוייב מזה מקל
מקביל הקורס והוא שאין הטעם ית' חפץ רשע וזה המופת רמז מ
אלוה' אליהו באמת אם ישיב אליו לבו ורחו נשמתו אליו יאסוף
לבאר מה שהקדים ואמר מה אמנם לא ירשיע ואם ארס על פ
עפר ישוב שום היה רשע מיזב טזה העול מיננו נמצא כן בארס
אלא יחוייב שיהיה חפץ להביא רע כי אם לארס הוא מבואר שא
שום היה הטעם ותעלה חפץ בהבמות הרע לארס היה מפסיד המי
המין האנושי כרגע ולפי שלא בואר אליהו בבואר שהבמות הטוב
בלא משפט לרשעים מצד המערכת מיננו עול נשאר זה הספק ל
לחייב אחד רברי אליהו רכני לומר מרוע נמצאות ההכרח לרש
לרשעים כמו שנבאר בביאורנו רברי מיזב עכ הש' ותעלה והכ
והנה הרע אשר יגיע אל הנמצאים השפלים במקרה מהגרמים
השמימיים כבר יאמר אליהו שאין רמזי שיוחס לטעם ותעלה
לרשע ועול לפי שבו תועלת לעבדו הרשעים על רשעם ויקבלו
בזה תועלת שום האנושים ויסלחו גם כן הטובים מיד הרעים ב
באופן חסד טעם זה אליהו שכבר יביא הטעם רע לרשעים לזאת ה
הסבה לבר ואם לא היה מחוייב להס

להם מיצר המערכת להחיל הצדיקים מידם וזה כלו צדק ויושר
ויצטן אליהו ויומר

צדק מל' . שמוני צדק וחד מל'

יסכון . יחזיר . וחד . וחד . מחד . עשוקי יצחק . ממה שטענה
שישמו רוב עשוקים יצחק מחד עשוקיהם וזו יהיה מענין רוב
והרסון ממה שיריבו העשוקים אשר יצחק מחד עשוקיהם יש
ישועו מחד רבים . יצחק מתגבורת ונקמה אשר יעשוקם
ומדות . רבוי שבת . מלפני . כמו מלפני . והרסון בו מלפני
והחולל לו . מענין ומחלת . בפס . ברב . ופס פיהו . יפתח פ
פיהו . יכביר . ידבה

בימור רבוי המענה

ענת אליהו כל קצת רבדים וכן שמונה מחד וממה האם חשבת ש
שיהיה ממור נכון ומחד שמונה צדק וחד מהטעם זה במה שה
שהביא עליך מהמכות והנפשים כי הוא הבחש לך על לא פשע
וכי תאמ' מה יחזיר לך כי תהיה דרכך ומה תעיל בפסך כי אמרת
תס' ורשע הוא מכלה והבמות רמיה מהח' במה שישמו מהרשע
שיטחיתו וזלזל ומין מוחה בידם וספרות בזה זה הספר המדון
אשר במענה גם היום מדי שיח' מני מטיבך מליץ על זאת הטע
הטענה וזאת רעיון נמר על אשר לא שמו מענה להחיד הספק
הזה ומולך ממד זה לפי שאינו החל להחיד הספק הזה
במאמר שמוין רשע ברשע מית' ל' וזו לא צדק מהצדק מועיל
לו חלה חסן שימחין לרשע כמו שקדים במענה ה' יסכן גבר ו
וכאשר טען מחד על זאת ההמחה מה שטען במענה גם היום מ

גם היום מרי שוחי לא מינן מענה מחד מהם על רבתי כי מה ש
שהשיב בלדד לא יחד בו זה הספק כלל ולא השיב מחד זה מחד
מדיני על רבתי מלה כלל . הבט שמים ודמה מיך גבה ממך
במקום ובמרחק מה כי השם ית' רחוק ממך ממרחקנו ובהיות
הענין כן מה יזיק לו פשענו וחטאינו ומה יעביל לו עוננו והל'
והל' רשענו וצדקתנו הוא לנו לבר ולכו התעבלות והנזק בהם .
והנה תעבלות היצחק הוא ההקצנה אל השמחות הנפש בעצמות
השמחה מהרעות הקופיות מיד ההשגחה האלקית ועצב הדש
הרשע הוא בעצמותו אברן הנפש וההסדר אל הרעות הקופיות
במקרה מיד העדר ההשגחה האלקית ומזה מה שיחשוב מרשע
הסדר מפני המצא רוב עשוקים יעניקו מוחם עושקיהם וישועו
העשוקים מכח העשוקים אשר הם רבים והוא מה שטענת במע
במענה גם היום מרי שוחי על זה השמם שזכרתי כאשר אמרתי
אין ורע באמת כי הסבה בזה העדר ההשגחה האלקית מהעשוקים
לפי שלא יחשבו לו לרבה בו ולא אמר מחד מחד מהם מיה אלה
פוש' לחקור בו להשכיל ולרעת מוחו אשר הוא נותן אל השבחים
הנפלאים בזה העולם החשוך אל טממיא בהם עבדים נפלאים
יחד וישובת בהם והוא מלמדין חכמה ובינה וזה הלימוד וההבנה
הוא לנו וחרון על שמו בעלי חיים ולא נתנו אל לבם להודיע ה
הכנות וזה אל הפועל ער שישיג השם ית' בעי היכלת הזה זה
סבה שיענקו העשוקים אל השם ית' מפני גאון רעים העשוקים
מוחם אל יענה השם ית' להם שהשם ית' יענה וזה השם
ואחם ודמה מוחו ויהיה מסודר בשם כי מינן טענת במלך ה

מטפט מזר קטור ומוות מהמזא וה הסדר הנמצא בטוב ישי
הארס ורעות באופן יותר שלם זה מבואר לפי שהאז לברו המז
המזיא זה המזיות בכלל וסדר מותו בזה הסדר הנפלא אשר
הוא מורה על שכליות העולם והחכמה נמצא לפועלו ואם לא
השיגהו קטור ומוות להמזיא מה שהמזיא מהרברים הנפלאים
תכלית הפלא נמצא נמצא כל שכן שלא ישיגהו לאות במה
שהוא למטה מזה והוא הבאות הטוב לטובים והבאות הרע לרעים
וכל שכן שלא יראה להמנע מבחור האנשי הקטני יוס ולא נקטר
מהשיגים המות הוא נבחר מחיים לכמו אל האנשים אם לא
והנה יבאר ליהו באופן שני שאין השם ית חפץ ברשע והעול ו
הוא יכח תחלה בספר רבריו כלל הוא מבואר בפסוק שאין הבאות
הטוב בלא מטפט עול כלל ואם הבאות הטוב לרשעים הסודר
להם מזר המערכת לפי שהוא יראה שאין בזה עול כי זה הטוב
יבא להם על ידי ההשגחה הכללית אשר השם ית משגיח בארס
כל מזר הסדר אשר מהגרמים השמימיים וזה יהיה להם מאשר
הם ארס יולד בעת אשר היה בן מצב הכוכבי זה המצב לא מזר
שהם אלו האנשים והוא מבואר שאין ראו שימנע השם יתעלה
מהשגיח במין האנושי והוא האופן מההשגחה מפני הרשעים אשר
אשר אפשר שהיו בו ואולם היה עול ורשע אם היה מגיע להם
טוב מזר מה שהם רשעים ואז מפני הטבע האשי
ואחר שהתישב זה הנה נבאר מרבריו ליהו שאין השם יתעלה ח
חפץ ברשע וזה שאם חפץ רשע הנה יחוייב לפי דעת איון שיה
שיהיה השתדלותו להביא רע בלא מטפט

בלא משפט לאל הנמצאים השפלים באמצעות המערכה
 וזה כי הבאת הטוב בלא משפט הוא בזה היוסף איננו רשע ועול
 כמו שקדם והנה אם חפץ בהבאת הרע היה משחית זה המציאות
 השפל כרגע לפי שנמצא לטעם ית מעצם הכח והיכולת וענה שני
 ששמירה זה הנמצא קיומו הוא בטעם ית ונאמר לא יסבב השם
 בטחיתתו יספח תבא ואחר זה נשנה מקביל הנמשך ונאמר
 אבל אין זה המציאות השפל נשחת ונפסד יחד ויתחייב מזה מקל
 מקביל הקודם והוא שאין השם ית חפץ רשע וזה המופת רמז א
 אליו אליהו באמרו אם ישים אליו לבו דחיו ונשמתו אליו יאסיה
 לבאר מה שהקדים ואמר אך ממנע אל לא ירשע ואם ארס על ע
 עפר ישוב שום היה רעת מיוב שזה העול איננו נמצא כן בארס
 ולא יתחייב שיהיה חפץ להביא רע כי אם לארס הוא מבואר שא
 שום היה השם יתעלה חפץ בהבאת הרע לארס היה מפסד המי
 המין האנושי כרגע ולפי שלא ביאר אליהו בבואר שהבאת הטוב
 בלא משפט לרשעים מסד המערכת איננו עול נשאר זה הספק ל
 לחיוב אחר רברי אליהו רסנו לומר מדוע נמצאת ההסלחה לרש
 לרשעים כמו שנבאר בביאורנו רברי מיוב עם הש' יתעלה והכ
 והנה הרע אשר יגיע אל הנמצאים השפלים במקרה מהגרמים
 השמימיים כבר יאמר אליהו שאין דאוי שיוחס לטעם יתעלה
 לרשע ועול לפי שבו תועלת לענוש הרשעים על רשעים ויקבלו
 בזה תועלת שאר האנשים וימלטו גם כן הטובים מיד הרעים ב
 באופן חסר עם זה אליהו שכבר יביא השם רע לרשעים לזאת ה
 הסבה לבר ואם לא היה מחוייב להם

להם מיצר המערכת להציל הצריקס מירם זה כלו צריך ויחזק
ויצן אליהו ויאמר

צריך מלך שמי צריך יותר מלך

יסכון יציל ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק
שימכמו רוב עשוקים יציקו אותם עושקיהם או יהיה מענין רוב
והרסון ממה שיריבו העשוקים אשר יציקו אותם עושקיהם יש
ישועו מזרוע רבים יציקו מתגבורת ותקעו אשר יעשוקו

ומידות רברי שבת מלפנו כמו מלפנו והדיון בו מלפנו
ותחולל לו מענין תחלות בפש ברב ופצה פיהו יפתח
פיהו יכבד ירבה זה ביאור מלות המענה

ביאור רברי המענה

ענת אליהו על קצת רברים ובר שומעם מיוב ואמר האם חשבת
שיהיה מאמר נכון אמריך שגמרת צריך יותר מהשם ית במה שה
שהביא עליך מהמכות והנגעים כי הוא הביאם לך על לא פשע
וכי תאמ' מה יציל לך כי תתם דרכך ומה תנעיל בפשך כי אמרת
תם ורשע הוא מכלה והבמות רמיה מהחן במה שימכמו מהרשע
שישחיתו וזלזלם ואין מוחה בידם וספרות בזה זה הספור הארון
אשר במענה גם היום מדי שיחי מני משיבך מלין על ואת הטע
הטענה ואת רעיון עמך על אשר לא מנעו מעבה להתיר הספק
הזה ומולך אמר זה לפי שאיפו החל להתיר הספק הזה
במאמר שאין רשע ברשע מזיק לך ואלו צריך מהצריך מועיל
לו מזה יתכן שימריך לרשע כמו שקדם במענה הא' יסכן גבר ו
וכאשר טען מיוב על ואת ההנחה מה שטען במענה גם היום מ

גם היום מדי שיחי לא מצא מענה אחד מהם על רבדיו כי מה ש
שהשיב בלדרד לא יחתר בו זה הספק כלל ולא השיב אחד זה אחד
מדעיו על רבדיו מלה כלל . הבט שנים ודמה מין גבה ממך
במקום ובמדרגה אף כי השם ית' רחוק ממך ממדרגתנו ובהיות
הענין כן מה יזיק לו פשענו וחטאינו ומה יעיל לו צדקנו והל'
והלא רשענו וצדקתנו הוא לנו לבר ולנו התועלת והנזק בהם .
והנה תועלת הצדק הוא ההגנה אל השמחת הנפש בעצמות
והשמירה מהרעות הגופיות מצד ההשגחה האלקית ועצב הרש'
הרשע הוא בעצמות אברן הנפש וההמסר אל הרעות הגופיות
במקרה מצד העדר ההשגחה האלקית ומולד מה שיחשוב מרוע
הסוד מפני המצא רוב עשוקים ונעיקו אותם עושקים וישועו
העשוקים מכח העושקים אשר הם רבים והוא מה שטענת במע
במענה גם היום מדי שיחי על זה הסמך שזכרתי כאשר אמרו א'
א'פז תרע באמת כי הסבה בזה העדר ההשגחה האלקי מהעשוקים
לפי שלא ישתדל לרבקה בו ולא אמר אחד אחד מהם מיה אלה
עושי לחקור בו להטכיל ולרעות אותו אשר הוא כותן אל השבחים
הנפלאים בזה העולם החשוך רל שממציא בהם עבדים נפלאים
יוצר ויטובת בהם והוא מלמדי חכמה ובינה וזה הלמוד וההבנה
הוא לנו יתרון על שאר בעלי חיים ולא נתנו אל לבם להרשימו ה'
הכנתם וזאת אל הפועל ע' שישיגו השם ית' בפי היכלת הזה זה
סבה שיצטקו העשוקים אל השם ית' מפני גאון רעים העושקים
אותם ולא יעבה השם ית' לה שיהיה יתעלה יטעב זה השוא
והחכם וירמה אותו ויהיה מסורד משגו כי מיגנו משגיח באלו ה'

הרברים הפרטיים מצד שהם פרטיי ומאלס ירע מותכ כלל מיש
לא נערד במזנן אחד כמו שבמזנן במי ובבמזנן לספר החוש
והמוחש אבל מנחנו סבת זה החמס בשנסר מררכי הש' ית' ולא
כשתרל ללכת ברדכי ולהשכיל מותנ בדרך שתהיה ההשגחה
הלקיח בנן אף כי תאמר כי לא תוכל לראות השכ כאמך עטל
בעשותו ולא אחז וגו' . הישר מעשיך ברין לפכיו ותקזה לו שי
שייטיב מחריתך ועתה הנה אין מה שפקד מפני ולא ירע מיוכבד
ברבוי הרע מאד כי כבר מיפטר שיהיה רע יותר מהרע שהגיע ל
לו לאין שער ולזה היה לו לירא שיוסיף הש' רע על רעתו אבל
מיוכ להבל יפתח פיהו לרבר כגדר השכ ובבלי רצת ירבה רב
רברי כגדרו מו יהיה הבאור באמר ועתה כי אין פקד מפני ועתה
מה שתטעון מהחמס הכרמה לפי המוחש שבעשיכ תחת השמש
הנה עכ שמיכס חמסיכ כמו שזכר כי מנחנו סבתה הנה זה מע
מעטי מאד ולא ימצא מזה רבני . ולזה הוא מבואר שלא היה ל
לך לשפוט מפני זה הענין שימצא על המעט ביחס אל הטובה
הנמצא בזה העולם השפל שיהיה השכ ית' ענושה עולוש
ושלא יועיל למרס ממלו הדעות כי תתוס דרכי אבל אתה הרב
תרבר מה שתדבר ותטעון כגדר השכ בבלי רעת . .

זה בימור רברי המענה והכלל העולה מהרברים

הוא שיהיו ישיב על מה שהיה טוען מיוכ מההצלחה הנמצאת
לרשעים זמן מרוך עכ הכמיכס שאר האנשים בכל מיני ההמ

ההכמנה וההחזק שהרשע לא יזיק לטוב ית בעטות הרשע מלזה
לא יחייב שיטענונהו תבנה מרחקו ומס מוסר מהשטח ית לא
מקלט מהעמל בהמריכו לרשע ער עת בא הגנה משר תמוט רגלו
לפי המערכות מפני שהם מניח למנשיס רבים תוך זה הזמן
קמו טענו מיום הגנה ישיב אליהו כי לו האכזים לא יחזקו על יד
הרשע לו מפני שלא השתדלו לרבקה בטע ית כפי היכלות כספ
שקדים יבא להם על ידם מה הרע המסודר להם משר המערכות
וא הרע הבא על יד ההשגחה לא וולת זה וזאת היא הסבה שלא
יבא למנשיס רע מהרשעים כי מה על המעט עם היות סנותם ל
להרע והם משתדלים בזה בכל מופני ההשתדלות מלזה הוא סב
מבואר שהם בעצמם הם סבת הגנת הרע להם לא האמורה מל
משר ימדיך השם ית להם לרשע ובוה יחזק הספק בזאת הטענה
והנה מה טענו מציב על רעית במה שהם מוסרים שהם ית פוקד
האדם על כל מעשיו ויחזק מותם ובימור טזה בלתי מפטר משר
החוש והעיון כספ שקדים הוא מבואר שכבר הוזכר הספק בו במה
שהניח אליהו בזה הדורש וזה שהוא לא יזיק שהשם ית ירע לו ה
הדברים הפרטיים משר שהם פרטיים מלזה משר מן שמו לא יש
יסמע לו אמנם ורעם כלל משר אחד כספ שבמורנו באופן שרש ב
במי ובזאת הידיעה שרש בהם תגיע משגנו לביאוס באמצעות
המרמה היריעה בלן הענינים הפרטיים טרם במס והאסוף אליהו
להסית מציב מפני שהוא פאשה גורה כחללת שהשם ית עוב מי
מיטי המוסר וטובתם מפני מה שמינא מהרענות במין האנושי מ
משר הוא מפני משר ביחס מל הטובות הנמצאות בו מלזה מין ר

ולזה אין ראוי שכתליט המאמץ מפני הענין הנמצא במדע על
המעט שהשם ית' נחב מישי המדע ושוכחם אבל ראוי שנחקר
בזה הענין המעט הנמצא למי זה דבר נוכח ליחס מוחלט מוחלט
שנבטל מה שיראה מהשגחת השם הנפלאה במישי המדע מפני
הטובות הנמצאות בהם על הרוב

יוסף מליהו ויאמר

ביאור מלות המענה

כתר לי וער ואחור. המותין לי מעט ואגידך
כביר רב ההשגה. כביר כח לב. רב הכנת השכל להשיג המושג
המושכלות. יגרע. ימנע. ויעברו. ויעברו השם ית'. בשלחות
יעברו. בחרב יכרתו. לא ישועו. לא יתפללו. וחיותם בקדושי
ונפשו בהיותם נערים שמו היו ראויים להיחשב קדושים מפני
דתת הטבעות. יחליץ. יכיל. הסיתך. הסירך ומוזה הענין ויס
ויסיתם לקיים ממנו. מפי צד. מפה הצד והמחזק כל שלום תהיה
בפיך למאכל. מוצק. הוא מענין מוח. ונחת שלחך. ומה שי
שיחרר בשלחך. מלמות. פועל יוצא מעל שהוא מבנין הקלות
וכמהו ומלמו את המוח הזה רב נקיים. פן יסיתך בשפק. פן י
יסירך מן העולם בשפק ובהכמה. שועך. עטרך. והוא מענין
ולא נכד שוע לפני רל. כיצר. זהב טהור והיה שרי בצריך. תשא
תשאף. תביט ותסתכל לעלות. לחרות ומוזה הענין כעלות גרית
בעתו. תחת. במקומם. שורדו. הביטו והשיגו. שגיו. שגיו
כחמו הוא שגיו ונפלא במציאות. יגרע. ימנע. נטפי מים
הגדת מים וזה בסבת היבש. יחזק מטר לאירו. יולו מהם לחי

לרחוק הם בכוח מטר כל טיטטה מהם מיד לח מטר הוא מוכן ל
 להיות ממנו מטר . מפרטי עב . מיני הפרישיות של עב . והרסון
 בזה כי כבר יתחדשן עבים מותרים וזה מזה ער גזקסס יהיה
 מטר ומקצתם יהיה רוח . ומקצתם עננים מחרים כמו טזכר מח
 זה . השמות סיכמו . הרסון בסמנו עננו והרסו בזה המית עננו
 והוא הרעס . מחד . טמטון . ומה ער מחד . למכביר . לרחב . כ
 כים . עננים ומה היצי נטכתי כפי . כסה מחד . האיר הקטורי
 שהוא מלהב בקלות ובמעט סבה . במפגינ . בממשש ופוגש
 רעו . הוא המיר המחד שהוא רעו וחבר . מקנה מק על עולה .
 קנין מק על המיר הקטורי שמרסו לעלו למעלה . וחד ויעותק
 והנה . הוא משבין הגייה והרסון בו קחל והוא הרעס . ישרה ה
 הוא כמו ישר . והטעם שהוא יתיר לרחות וחת כל השמים ער
 טיטט בכל המקומות מטר הוא הענן עליהם תמנה מטר . זה
 לפי שחל הוא תכונת מגעת מל חוש הטמט בממצעות המחד ה
 המקבל טחת התכונה ההיא מן יהיה הרסון בישרה ילחלחא ו
 והטעם שהוא ילחלח הענן יחד ממנו המטר . ומחד על כפפת ה
 הארץ . והברק היצא ממנו יחד למטה על כפפת הארץ וזה פלא
 מטיי ירדיה המחד טיטט מטר מטר מטר יהיה שם
 חס והטני טירד למטה והוא טכט טמט למעלה . ולא יען
 ולא יעקס . מל ימחד . מחדות עות . מחד עת ומה המחד
 נוספת ומה . יסגור ויסה ער מטר למ יוכל מיש רכמה לחץ
 מחד המטר . מן החד וטבא טופה . מחד הענן וטבא החד וזה
 איה ממטר היה נפחד בו מיד הפס לו כי יקרה לזה המורכב טי

שיהיה ממנו הרחם כמו שהתבאר בספר האמונות . ומצדדים אלה
 כל שכבר יהיה קודם חזקתן הרחמות המורידים ומפזרים האירים וה
 והם הרחמות הנפוצות כמו שזכר בספר האמונות . מן יהיה ממנו
 ממזדים מענין זה יהיה מורידים כמו מורידים כמו הענין בתוסין
 שהם כמו תוסין מן יהיה מורידים מענין הרגוש והפעול כי כבר
 ימצאנו רבים מורידים משני בנינים . מנשמה . מדין .
 במדין מן מדין זה יהיה כאשר יקרא הטל יהיה ממנו הנפוח
 בדי . מענין בידוד ושרשן ברה ובא בטל מדין והדין בזה כי
 גם זה הבדוד אשר יהיה לחלק האיר ער שיתפזר ויחזק קודם
 שיתהוו ממנו המטר יתרח עב ריבוי שכבר ימצא עב לפעמים
 לא יתהוו ממנו שום רבר . אבל יתפזר ויחזק ולזה אמר יתרח
 כל שמימות כמו זה העב הוא נודח ועל מחר שלא יגע ממנו
 שום תכלית . בשום אלה עליהם . בגוד אלה עליהם שיהיה עב
 ענינם בזה האופן . והענין והמיר והוא מקור זה יהיה כשילב
 המיר הקטור . מפלטי עב . כמו מפלטי וכבר קדם בימות החור
 פוסק . כמראה נוק . והוא המראה של זכוכית שהיא שפיריות
 והנה אמר על השחקים שהם חזקים ושהם גם כן שפיריות כמו
 פוסק . לא יערוץ מפני חשך . לא נוכל לסדר רבוינו ולערוץ מ
 מותם לפני השם זה מפני החשך אשר מנחנו בו מפני הטבעה
 החמרי וקטורנו מהשיג פעולת השם זה על השלמות . יבולע
 ישחת . בהיר . אך מבהיק . שרי לא מסמנה . וגם הדין בו שרי
 לא מסמנהו לא נוכל להשיג מותו הוא שגיא כח ושגיא משפט
 ושגיא לפעולת רב ידקה ולא יעשה רע ויענה האנשי כמסתור

למענה מלכו • ידמה • ישגית • מן יהיה חרצון בן יכביר יישא
פנים ויחניף ..

זה בימור מלכות המענה בימור דברי המענה

אחר אשר ענה אליהן שלשת מענים

במספר מה שהשיבן אליהן ובלדר על מיתב מן במספר המעני על
מח מהם שאם אין שלום עכונה חבריו ודמה שאין אין עונה אליהן
הוסיף אליהן להשיב על דברי מיתב וטענותיו אמר המתן לי מעט
ומגידך האמת כי עמד לי דברים וטענות בעבור השם וזה לבאר
שהוא משגית באישי המרס הרבקים בן אשם רעי מענינים ר
וחוקים ומתן צדק לפועלי ואמנם אמר זה כי ההקדמות אשר
יבאר מהם מזה הדרוש הם החוקות כמו שהתבאר אמנם שדברי
מינה כדכבד זה ממה שיתבאר ממה שזאתה מורה בן וזה שזאתה
מורה בשם שהיא שלם הרעות רל שהיא יורע נמוס הנמצאות
וסדרים בשלמות לפי שהיא פועל מותם ובהיות הענין כן הנה
התבאר שאין השם ית' ממוס המרס עד שלום יהיה משגית בן מי
מסר היחוס ממוס מותו כמו שאמרת מה אנוש כי תגדלנו וכי תש
תשית מלך לך וזה שהשם ית' הוא רב הרעות והמרס הוא רב כ
כן שכל הרעות כי הוא בחי על השגת זה הנמוס אשר לכמצמו
ולזה הוא מבואר מזה הס' שיש לו יחס מה אל הש' ית' מזה הס'
ובפרט כאשר ושתמש בכחו זה ויחסימהו לפועל ובהיות הענין כן
אין דמיון שימאסוהו השם יתעלה ואולם היתה זאת ההק
ההקדמה רחוקה כמו הידיעה תאמר בשם יתעלה ובנו בשתוף ה
השם רל בקדמם ובמימור ולזה הוא מבואר שהשם לא ישתרל

להחיות הרשע ולא החיים הנפשיים ולא החיים הגופניים ומנס
שלא יחיו החיים הנפשיים הוא מבואר וזה שמי אפשר שתגיע
היכלות הנפש לרשעים ולא יחיו גם כן החיים הגופניים כי מי
בן דבר יהיה ראוי בעבור שתהיה בו ההשגחה האלקית ויתן משפ
משפט העניים והעשוקים בזה האופן כי להיות הרשעים משון
משולחים למקרים יתכן שיבא מידם וינצלו מהם או יהיה הד
הרצון בעניים צדיקים ועניים כי כמותו ימצאו רבים בספר הה
תהלים וירצה בזה שהשם יתן משפט הצדיקים הראוי להם בה
בהשגחתו בהם בכל עניניהם לא יגרע השם ית מצדיק עינו
אבל ישגיח בהם ויחילם מהרעות הנכונות לבא עליהם וישיבם
עם המושלים העליונים לכסא הקיום והנצחיות כל שיתן להם
מקום בין המלאכים ושם יתקיימו לנצח ותגבה מדרגתם מאד ו
ואם יקרה בטובים שיהיו מסורים בויקיס ובכבלי ברזל או יהיו
נלכדים בחבלי העוני והדלות הנה הוא מה להגיד להם פעול
שימננו ישר וכב יתגברו פשעיהם יחזיקו בזה הפועל וימתכנו
בו הנה בזה האופן גלה מזנס למוסר כי בזה יוסרו מדרס הרע
משר החלו לרחוק בו ומנס השם ית כי מפני זה ישובו מאון
אם ישמעו אל מצות הש' ויעברו אותה ויבלי ימיהם בטוב ושניהם
בנעימים כל שלא יגיע שום רע כי להרבקם בשם יתעלה והי
תהיה השגחתו בהם וישמדם מכל רע . ואם לא ישמעו ויחזיקו
ברכס הרע שהחלו לרחוק בו יגיעם מהרע שיעברו בחרב בבא
יחס מידם וימותו בלא רעת ולא יהיה להם השמחת נפשי וזהו הע
העונש האמתי להם והרשעים אשר לא רי שלא ישמעו לסוף

לסוד מדרגת הרע אבל ישימו אף לשם ית' ויאמרו כי באנו ונע
ונעסנו הקיענו מה שהגיע לא מצד מעשיהם ולזה לא יצטקו וית
ותפללו אליהם כי מדרגת הנה תמות בנוער נפשו וחיותה תמות
בהיותה נערים וממנה אמר זה על דרך אמרו ומקשה לבן יפול
ברעה כי מי שהיה בנאות התכונה מהקשמת לבו הוא מוכן לרע
ולמקרים יותר מן האכזרים המפתחים ואלו ואת התכונה תמהר
קצו הנה ה' ית' יכיל העני מרענת רבות בעני אשר הביא עליו ו
ויגלה מחן החלוצים במה שילחם לשוב אל השם וירחם
ומה היה מסיר מותך בזה הרע אשר הביא עליך מצד ומצד אל
רחב שאין שום צדוה תחתיה והיה משיב מה שינח על שולחן
והוא המפה או הכלים מלמדים רשן לרוב עשך והכלחך מה
היתה שב אל השם ועובר מותו בכל כחך אבל אתה מלאת רין ר
דשע הרין והמשפט שיתמכן מישי הארץ ויסערוס רל הרין וה
המשפט הבא מהשם ית' לה' מישי הארץ על המוסף שחכם ש
שבן קיום העולם אתה ממלא מוחו רין דשע ביחסך לשם ית' על
עול בל' הרבדי וזה בתכלית הגנות רל שיהיה מגיע מן סכלותך
ער שותפים הרין והמשפט שיתמכן מישי העולם וקיימם רין
דשע והעול והיותי בזה במדרגת הרשעים שישמו אף אל ית
ישועו כי מדרגת כי חמת השם ית' על פן תיסוך ותכלך בהכמות
נפלאות ער שלא יכילך מזה רב כופר ולא יהיה נערך עשר
עשרך ללקח כופר על המכה ההיא ולא זהב ולא כנאמני כח שי
שיש לך להסירך מל תביט ותסתכל הלילה בהיות לבך פנוי
על משכך בענין הרעות הבאות למישי הארץ כמו כריתת

כריתת עמים במקומם השמר לך מל תפנה אל מה שתייחס בו
מזן לשם כי על זה הרעות בחרת בסבת עוני דעתך וסכלותך ה
ששונטטת לבקש רמיות מהחו על היות החסם נמצא ברעו מישי
המאד וכאן אמר מל תסתכל באל הענינים אשר יביאוך לחשוב
שהשם יתעלה עושה עול וחמס באל הרעות הבאות לאישי המ
המאד פן יסירך ויכלך בחמתו במכה אכזרית אשר לא יסיר אות
מותך ממנו לא הונך ולא גבורתך איך תאמר כי באל הר
הרעות רוע סרור הנה השם ית' שגב המאד בכחו להסיר מל
הרעות הנכונות לבא עליו ומי כמהו שיורה המאד הדרך הישרה
אשר בה יסיר מל הרעות הנכונות לבא עליו כאשר היה המאד
במופן שתוכל להגיע אליו ואת ההשגחה וכאשר לא היה זה כי
הנה לא הגיע החסון מצד השם אבל מצד המקבל מי הואגל
עליון עליו שיבחן רדכו ומנהגו בפעולותיו שיוכל לומר אליו
בזה הענין פעלת עולה הלא הוא על הכל והכל ברומים בכחו
אלה רמיו שנתרחק משניחם אליו עול כי לא נוכל לבחון רדכו
אלהיג אותה ער שנוכל לשים עצמנו שופטים לשפוט שכבר
פעל עולה ברבר מה כי נשגבה דעתו מאד ורמיו שניחם
מה שירמה ממנו שכבר פעל עולה מל קצורנו וסכלותנו יוכל
להשיג פועל הש' לחמס אותנו מה שהשיגו האנשים מפעלות
פלימותיו בגממנו הטבעיות מה שכל מרס חזו בו מל הנמצאו
השפלות שגבא באמתה בהקדמות מיוחדות ומיוחדות מה שה
שהביט המאד מרחק בגרמים השמימיים שיבא בהם בהקדמות

והחזקת כי באלו העניינים הנשגב משעור חכמת השם ישרה מה ש
שמין לו קץ ומס פעלו הוא כך הנה מבומר שהשם יתעלה שגיו
ונפלא מאד במסמיותו ולא נכלל לרעת שיעור מדרגתו והוא כח
נצחי לא סר ולא יסור ואין יתכן שיגונה האדם אשר המול בומו
השם יתעלה אשר לא סר ואין יתכן לאדם שייחס גנות למצא
אשר הוא בתכלית המעלה והכבוד עד שלא תושג מדרגתו
והנה החל ליהן לספר מנפלאות השם ואמר שכבר יגיע מתחזק
השגות הש' ונפלאותיו עד שבגת היובש המופלג שיגדע השם
דמנע נטפי מים מן יעלו מרים באלו המקומות היבשים שיחל מ
מה המטר ברבוי עד שידעצו עלי מים רב וזה בתכלית הפל
הפלא המים יבין האדם אין יפרשו מרשפי העב המתחלפים קצ
קצת מקצת חלוקה רב ומופץ התהוותו והמון העננים וקולם עד
שקצתם יהיה מטר יורד בגת ומקצתם מטר יורד בועף ומקצת
קולות וברקים ומקצתם קרח ומקצתם שלג ומקצתם יהיה רוח ו
ומקצתם לא יהיה דבר מן יתפור ויסור הנה השם פרש בעבור
העלמות המרים מורו ונכנסו וכסה מן המיד שרשי הים חלוא הוא
נפלא כאשר היו המרים מפועל מתד והוא הנסוך אשר יהיה פ
מהשש דרך מטר ומחומר מתד על הרוב והוא מי הים אין יק
יקרה שימתחלפן המרי זה המופץ מהחלוקה ממנס סדר ה' זה בזה
המופץ כי בעננים ישפוט העמים פעם ויסרם ברעות אשר יבאו
להם מים ופעם יתן מוסל במסכנותם

באמצעותם וספר תהלה המיד אשר יתהוו ממנו הקולות והברק
למה שיהיה מהפלא בענינו ואם על העננים כסה מור המיד הק
הקטורי אשר הוא מור בכח קרוב לפי שהוא מתלהב במעט מהסב
מהסבה כמו שהתבאר בספר המדות והוא מפורז ביניהם ויצו ה
השם אל המיד ההוא במה שיפגיע חלקיו קצתם לקצת וירבקהו
והוא הקור אשר בענן אשר הוא עומד בתוכו כי החלקים החמים
יברחו מהפכס ויתקבצו בעומק הענן כמו שהתבאר בספ המדות
כאשר הגיד עליו המיד הקור שהוא ריצו מה שהגיד רל שטבה פ
פני הענן ועמד בתוכו המיד הקטורי בדרך שלא יוכל לעלות ול
ורכאות אז יהיה קבוצ מן וכעס על המיד העולה בהתקבץ חלקיו
ויתבקע הענן ויצא ויתלהב מרי צאתו מהענן וזה הוא הכעס על
דרך משל מן על זה המקרה יחדר לבי ויתר מנצחו שמעו שמו
בתחזק קולו והרבוד אשר יצא מפיו רל הרעש שהוא חזק ונפלא
עד שתחת כל השמים הוא מתישר ללכת ולהשמע ואורו והוא
הברק יתנועע וידר על כנפוח המדף וזה גם כן פלא כי מדרך
האש הוא שיתנועע למעלה ומחרי הברק ישמך בקול הרעש
ירעש בקול גמגמו ולא יאחר רל הקולו שלא ישמעו מחר הברק
בזמן שזעזע כאשר היה קולו באופן שיהיה כשמע וזה כי הסבה ב
ברעש והברק מחר כמו שזכר בספר המדות אבל כי הרעש ישמ
ישמע מחר הברק וכן מה לפי שהמובט יגיע אל הדמות בזולת
זמן והקול יגיע אל חוש השמע בזמן לפי שהגיעות אליו יהיה ב
בתנועה ממקום ההכאה אשר תחדש הקול עד חוש השמע והוא
תהיה בזמן בהכרח והנה יקרה כשהיה מקו הברק והרעש כמון

שירמה הברק חלם ישמע הרעס לרחק מסגנו כי תכלה התנועה
 קודם העגותה אל חשכו ולזה אם שכאשר ישמע קול הרעס לא י
 יהיה השמעו ממחר מאר מהרמות הברק ירעס אל בקול זה הע
 הענן כפלמות עושה גדולות ונפלאות אשר נוכל להשיג הוא פ
 פזם ירמא מהמיר שלג ירד השלג בארץ ופע יהיה ממנו גשם
 מטרות עזו גשם מטר רל שיורד בתוקף גדול וכבר התבאר
 בספר המותו סבות כל זה ואפשר שנאמר שהרצין באמרו וגשם
 מטר שפעם יבא ממנו גשם ומטר רל שלא יהיה המטר היורד מ
 מחלקי הענן מתחלק קצתו לקצתו ופעמי יבא ממנו גשם מטר
 עזו רל שיבא ממנו מטרות מתחלפים עד שיורד מקצת חלקי
 הענן מטר גם ומקצתו מטר רק כמן שיורה הרבה בעננים אשר
 ירד מהם הבודד ויהיה הגשם בתוקף כל כך עד שישגר בערה
 כל ארס עד שלא יוכל לרעות ולרעות בכל אנשי מעשהו רל שכי
 שכיכין מה הם עושים ואפה הם וגם החיה תחבא מרוב הגשם ו
 ותשכון במעונותיה ולפעמים יבא מתרר הענן הסופה רל הר
 הרח החוקה וזה בהיות המיר הקר מתרבק עם החום ויבקש זה
 לרדת וזה לעלות ויתחזה מזה הרח כמן שנוכר בספר המותות ו
 ומהמקום אשר הוא מורס רל שהוא סבת הורס והשטף אשר יתח
 יתחרש מהמיר והוא החלק היחיד קר המיר כמן שהתבאר בספר
 המותו כבר יהיה ממנו ההתקדר אשר יהיה בקצת חלקי זה המיר
 העשני וההתקדר ההוא הוא סבת הרח כמן שהתבאר בה וזה פלא
 שיהיה סבת המרח בעיניה פעם תסבב הלחות והשטף ופעם תס
 תסבב היות הרח אשר הוא מיבש מרסן אל יתן מקצת המיר במ

מזינן רבנן והוא הקדח והכפז והקמח רחב מיכ לפי שהוא מזהו
מהטל והו' יחד ברחב עד שאינו יחד טפות אבל הוא כמו לחות
שיתחלחל המורד אך יטריח עב לברירה ולפזור רל' שלם יצא
ממנו שוק רבד אך יותר יתפזר ויפיץ ענן מורד ומורל אמר ענן
מורד לפי שיותר נכון שבנעננים שיארה בהם זה הם העננים רבי
המיר הקטורי הנקרא מורד כמו שקדם כי ליבשן יארה לו שיתפזר
מכיוון השמש קורס שיתהמה ממנו המטר והכלל הענן מ
מהפך מסבות בתחבולות השם הנפלאות עד שיהיו ממנו כל
אל הרבים המתחלפים אשר זכרנו והסבה בזה כדי שיפעלו כל
אשר יאסר השם ית' על פני תבל מרצה פעם להדיק כמו הברק
שימחו האנשים באש הנפול בהם או המטר כשיהיה מזיק ופעם
להכרת מרצו להכמית מוצא רשע ופעם ימצימהו לחסד רל' לית
ליתרון הטוב ואם מינו צריך ליכסחים המוניה וזאת מציב עמוד
והתבונן וזאת הסבה נפלאה ותרע הסבה אין גודל על הענני
שיסודו מהם אל הענינים בזה המופך הירעת מה הסבה אשר
קבל בה המור והתהלהבות המיר הקטורי הנעצר בענני המסות
תוכל לרעת על מופני מפלטי עב אשר יתחלפו לכמה גוונים נ'
נפלאות השם וחכמתו בהם התרע למה יהיו בגדין חמים
כאשר תשקוט האר' מפאת רוח רל' כשלם יהיה השמש מתנועע
בפאת רדומית ותהיה תנועתו במולדת הספוכיים כי אז יהיה הח
החם בחלק המיזב והנה בדיעה סבה זה החם בקרבת השמש
מהפאה הספוכית מהקשי מה שלם יעלם לפי שעיין

למי שישיין בטובניות וכבר בארנו זה בבאורנו לחכמה ההיא
 והשלטנו הסבה בזה בחמישי ממי האם תרקיב עמו השמים
 שזה חוקים בתכלית החוק ער שלא יתעדר רבוקס בטוח פנים
 והם ספריים כמו הרומי הנתך רל' הוכוכית שיצבאר בו האור
 ומה מיתב שחושב להתוכח עם השם הנדעגו מה נאמר לו כע
 שנתוכח עמו בזה העניי' הנה לא נוכל לערוך רברי סגור מפיני
 חשך השכלו כמו שלא יוכל להתוכח מי שלא ירע רבר בחכמה
 ומה עם הירע בחכמה ההיא מין נוכל לרבר עמו היסופר לרבי
 מרבר בדרך שיצבני וישלם ההתוכחות בגי' ובינן חס אמר מישר
 רברי ריבו מל' השם והתוכח עמו כאשר היה מבלע ונטחות במכ
 גמכות ומכאנבוס ער שחשוק להתוכח עמו והוא כל' אמר הכ
 האם מיש מסאונבות להתוכח עם השם ית ויצגהו ער שמונה תכ
 ותבאף ההתוכחות ושב עתה לבאר מופן אחד מענין ה
 המרים והוא שבקרת העתים יהיה הענין חוק ער שלא ידמה האור
 אשר הוא בהיר וך בשחקים רל' שנין סבת הערר האור שילקה
 המכב שהאור בהיר כשחקים מבל' רברי העבי' יהיה זה סבה שלא
 ידמה האור עם חוק ונעס כל זה לא יהיה מהס מער מבל' העבאר
 הרחוקה מהר העבים ותפודס מן תאליכס מל' מקאס אחד ובמות ה
 הסבה ישלם על הרוב ענין המער מזה זכרנו לפי שזה מן הרחוק
 עם נייחס זה להפעל' הרחוקה לבר' כמו שזכרנו במענה השני
 מה הספר מכפון והב ימותה רל' שיבאר ממנו רחוקה מפזרות
 המרים ומה הרחוק האור ומככות מוחה

מוחנו כוהב וזה כלל בעבוד פועל השם ית' אשר הנח מוח החד
 ומפטר שנאמר שהרסון בזה כי מפחות יצאן לפי ששם הישג
 יבא רעת יקר וכבר כוהב על השם ית' שהנח בוח החד כי שם ה
 הבח והנמחזי אשר בבריותם מהחכמה הנפלאה והנעדרת להם
 להשיגו במוח אחד מהם כל מה שמופטר בו מהבלי אשר ישלם
 בהם מימאותם וישמר הזמן המופטרי בהם עד שיוכל להשיגם
 מזה רבר יקר וכבר מהש' ית' ובכלל הכה ירמה שמה שבה מוחנו
 בל' הנבראי כי שרי אשר לא מסמנוהו ולא נוסח להשיג מדרגתו
 הוא שגיו כח לעשות משפט ושגיו כח לעשות דוב כחקה
 לפי שלם יקצר מהשיגו במוח אחד מל' הכתמים מה שיצטרך
 מל' במימאותו ולא יקצר גם כן מהשיגו במוח אחד מהם מה ש
 שמופטר שישיגו בהם על שר היחוד טוב ולא יענה בל' ועשה
 רש כי מנחנו נרמה מוחנו משתבש בכל כחו בל' הנבראי להשיג
 הטוב מל' והם נהומ על דרך אמר כי לא יענה מלבד מ' ומהו אש
 ממנו לא יענה שמרב כחו לא ימחד לעשות המופטרי מהם השם
 הכחקה מכל יעשהו תבא בהשיג המופטרי בל' וזוהי אמר לכן
 ידמו ממנו המנשים כי לא ידמה כל חכמי לב דל שגיו ושגיו כח
 בכלל להשיג מהרע מכל כחש יד כחן בו ובעת בר בכותמני יהיה
 פירוש ממנו ולא ידמה כל חכמי לב שלם ושם להם פנים ולא ית
 וכבר להחזיק מוחנו מן חכף שהשיג בהם הנבראי וסדר כד' שו
 שינונו הדרך ההנח כמו שחבר

זה בימור רברי המענה מהכלל העולה מהרברי
 הוא טל' ית' ובמור שלם ימנע מפני היות המור פחות וכוונה ביחס

יל' השם ית' היחזק משגתו בן מבל יבאר שהנז רמזי שיטתו בן ר'
 והנז בביאור זה שתי הקדמות האחת עכ' הייתה מבוארת
 בפסוק כבר הורה בה והנז שהשם ית' הנז המזכיר רצות רל' שהנ'
 זרע כל המושכלות וזאת ההקדמה כבר הורה מיזב באמרו עמך
 הסמה וגבורה וגו' וההקדמה השנית מחויב למי שירע טבע שכל
 האדם שיורה בה והנז שהאדם הנז כביר כח רל' שהוא רב
 ההבנה להשיג המושכלות ער שהנז בחי' על כלם באופן מה ר'
 ובהיות הענין כן רל' שיה' ית' הנז רב המושכלות בפועל והאדם
 רב המושכלות בסת' והיה מבואר ממה שבפועל שהוא יטליס מה
 שבסת' וידימיהו אל הפועל כפי מה שאיפשר והיתה הידימה מ'
 אל הפועל במושכלות ימצא בה הפועל והמתפעל אחר באופן
 מה הנז מבואר שכבר יגיע לאדם בזה האופן התמחרות מה רב
 ודבקות בש' ית' ומה שזה דרכו הנז מבואר שזוין רמזי שימאסהו
 השם ית' מבל רמזי שותהיה ההשגחה בו כפלמה מזכר ההתמחרות
 הזה והדבקות ולפי שזה ההתמחרות הנז מפני מה שהגיע לאדם
 מן המושכלות בפועל למ' מזכר הכח אשר הנז הטבע המניי הנז
 מבואר שרמזי שותהיה ההשגחה באור' המטכ' מ' הטבע המיטבי
 ובסוף התבאר שזוין השם ית' עוזב מיטבי האדם על יד' הממוס
 והשחיתות מבל יטגית במטכ' לי' ממנו ולפי שהרשע הנז ממה
 שימנע הגנות המושכלות כמו שזכר מיזב במה שקדם הו' מבואר
 שההשגחה למ' תהיה ברשעים מבל יהיו מטרה לחכי המקדים
 הדעים הנכונים לבא עליהם מזכר השערכה ותעדר מהם הנזלת
 הכללות הנפש והנז

והנה העונות המגיעים להם על רשעים בעצמותיהם על העיר מהם הם
הנלחמים הנפש ומחלם העונות המחד והוא המסור למחרי' הרע'
הנכונים לבא עליהם הוא המקרה ושניהם וכלי כחן מהשם יתברך
כדי שיגיע בו הע מוחש לרשעים ויחסרו בהם שומר המנטיס ומ
ימלטו מדעתם ומל שני מיני העונות שזכרנו רמז ליה באמרו ל
אלו יחיה רשע על שלא ישתדל השם להחיותו החיים הגשמיים ו
אלו יחיו החיים הנפשיים ויחיה על זה כי ובר הכריזים שני
מיני הגמול המקבלי לאלו המחד הוא השגחתו בהם אשר ימלטו
בה מהמקרים הרעים הנכונים לבא עליהם והוא אמרו לא יגרע
מכריזם שני השני הוא הנלחם הנפש והוא ממד ומת מלכס
לכסו ויחשבם לרצח ויגבהו ובכחן התבאר מינו המכונות היו
הישר כאלו הענינים אשר היה חושב מינו שימצא בהם החסם
ורמוי שלא יכלו ממנו שומות ההשגחה והשמירה ושתנה והוא
והתחלה לפי התחלה הרבר אשר בעבורו היזה ההשגחה רמז
שמשך ידבן והאחר יחד בשם והיה ההשגחה בו יחד וזה מנ
מבואר בנפשו למעיון ברבוינו מלה והנה יוכיח ליה ואמר
על אשר לא פשפש במעשיו על היסודין הבאי מלח ולא שב אל
ה' ית' כי הוא ידמה שמש היה שיהיה מינו כריז בזה המוש שומר
כבר נתכן שיביא ה עליו היסודין על כר ההשגחה להשיג
מהמרי המעט שהחל להחזיק בו והוא שהסודין כשהחלו להם
להסתבך במדי מה יגיע להם השם ות רעות על כר ההשגחה כ
כמו שחזק ואמרו יגיד להם בזה המסמך אשר הכניס שפעלם
שהחלו להחזיק בו הוא רע וימנעו ממנו וזה כי בבא עליהם רע

יטפטטן במעשיהם וישיבו אל לבם במה היתה החטאת הזאת ו
ואם יקבלו תוכחת בזה וישבו אל השם ית' יהיו מושגחים ממנו
ויעזבו ער שיכלו וימיהם בטוב ויכניהם בנעימים ואם לא יק
קבלו תוכחת וימנעו בבלי רעת כי פעולות הרע מעטות השגת
המשכלות בלי ספק ובהיו הענין כן הוא מבואר שמה היה אית
שב אל השם ית' היה ככל מאלו הרעות ולהיות הרעות הבאות לאי
לאיוב על זה האופן על כד ההשגחה להנחיתו מהמרי המעט מ
אשר החל להסתכן בו היה מתרעס איוב והיה חושב היותו זריק
לפי שמה שהשיגהו מהמרי היה מעטי ובלתי מושג מליו ואחר
כן גגה אליהו איוב על יחסו הרע והעל לשם ית' בזה הסדר מ
אשר סדרו מפני הרעות שימשכו ממנו דל מהסדר אשר מהגד
מהגמים השמימים לפי שבן ישרם הדיון והמשפט שיתמכו בו
ועמידהו וזה כי בזה האופן לבר היה מופטר שיגיע לרשעים
ועמדתו אל הרע והעל שיעשה כי השם ית' לא יעשה רע ב
בעצמותו כסוד שבימיו בפתחת זה הביאור ואלו ישרם התקון ה
המדיני בזה הרע הנפל בזה העולם מן ההכרח ואולם הכריז
מן להם לידם מאלו הרעות כאשר ישתדלו לרבקה בשם ית' כפי
מחש ומאמר אל איוב במאמר כולל שכתב היה ראוי לו להשיגו פו
מעל השם מהנפלאות אשר הענין לאנשים במעשיו וזה היה
ומה לו לשפוט שזה הסדר הוא בתכלית השלמות האפשרי ואם
נמצא בו חסרון מה הוא לפי מחשבתו לא לפי האמת וזה שהאמר
הוא ראשית ההנחות לא יובנו הנפלאות אשר יעשה בו ה' כל שכן
גאור שהוא סוף ההנחות ובהלל כאשר נעין בגבורה ראוי לנו ל

לשפוט שהש' את שגמו ש.ז. ששפט מרוב ירקה וש' הרע לא יבא
ממנו על הסנה הראשונה

ויען ה' את מידב מן הסערה ויאמר

בימור מלות המענה

מי שכ ממריה . מי גור וסדר מרת המרץ שהיה
בוה המופץ והנה ממריה שכ ובא בשקל מכרי שמו והיסור מור
והרצון בו מרונה וקצת גבוליה . מן מי כטה עליה קו . דל לבנו
לבנתה ולתרשה במופץ אשר היו עליה . ואולם אם זה כי משנה
הבוכי לכתות קו על בנינם . מרניה . עמוריה . ברן יחד . מעני
רנה . ויסך סתס וסגר . בגיחו מרחס יסא . בימור מהרחס ובת
ובהלריו . וערפל חתולתו . וענן מלבשו . והטעם כפול והוא
מעני והחתול לא חתולת . ומשבור עליו חוקי . ואגור עליו גמור
ופה ישית בגמון גליך . דל תול זה השיעור מהגמון ישית גליך
מי שהוא פועל מוחס והוא הרחב כלו אם טלגובה הגליס שיעור
יכלה מליו לפי שהיס לא יתוסף שיעורו וזה לא יגבהו הגליס
יחד בעת מוחס מעת מחר לתוספת שיעור היס והס בעצמם גב
מוגבולי בשעורס ער שלא יסמו מןגבולס בשעורס שהגבול הס
להס ובוה יהיה נשמר החלק הנגלה מהמרץ שלא יבאן מי היס
עליו . ואפשר שיהיה הרצון בוה וער זה המקום ישית הרחב
בגמון וגמור עליך ולא יעבור הגל מוחס המקום אבל יפסד וישת
לקרסותס בהתגועפו מכל שפת היס ובוה יהיה נשמר זה המסור
הסימיות אשר בחלק הנגלה מן המרץ ומיפשר שתהיה בית
בגמון כוספת וידעה שדוח ישית גמון הגליס בהגיעו מוחס

16
 מן מקום מן גבל לא יעברו אחת כסו שקרס • ירענכ השחר מקו
 מקום • הרענכ מקדמו של שחר והוא מקום שזרח ממנו השמש
 יצא • אמר זה לפי שהשמש לא יזרח תמיד ממקום אחד אבל ית
 תחלף מקום ויריחוהו דרך משל אל הכר הרדמית דל שיתקרב מ
 מלח תמיד מהתבוננ מראש כדטן ער ראש גרי ומראש גרי ער
 ראש כדטן הרבד ההפוך וכזה ותתחשבה התקופות המרבעה וב
 ובה תעלה להשיג דל השפלות הנמצאות אל שסוד מציאותה
 חסן המעשדי כסו שהתבאר בטבעיות והנה וסר השמש מבין
 שמו הכוכבים להראות פעולתו יחד באי הנמצאות אשר מכלל
 ונפח • ויסודו ויברתו להתבאר • ותהפך כחומר חות דל החומר
 והיט שישן בן החומר שידע שהו מוכן בקלות לקבל החומר
 האחד כן ותהפך פעולת השמש להמשיך ממנו פעולו מתחלפ
 מס חלק מוכן • נבכיי • מעמקי • רחבי ארץ • הנה רחב
 ארץ הוא מרחקה מהקד השוה והוא המקד שיהי בן הלילה והי
 שיש תמיד מזה יהי לארץ ב רחבי הוא מהקד השוה ער תכלית
 השוה והב מהקד השוה ער סוף הרדו • תשבת לפת ער • מענתי
 מוחה לי • ומיחתי מוחה להשתמש בהס לפת ער • דל להגיע הרע
 לחי ל • מי זה הדרך יחלק מור • מי זה הרד יחלק מור השמש
 ש ילך פנים בתבונתו הימית בדרך אחד ובזכ אחד בדרך מ
 אחד ויש מקום ויריחוהו פלי ארץ • כשהתבאר למי שעיין מעט
 בחכמת התכונה • והישר שיהיה הרסון באור האיר הקטורי מש
 מור ותהא ממנו הלילה בקולות יהיה קדים דת קדים והוא י
 יחד נסך כי לפי הבינה הו משון • היה בכסן כסל רבדים לפי

שכבר זכר זה הענין בעינו במה שאמר המישיך יצית באר • מי
עלג לטטף תעלה וגו' • מי חלק לטטף המים מקדש יפול בו וקרא
המקדש תעלה והיא חפירה והרצון בו מי המטר בזה המופץ שיש
שימטיר בזה המקדש ולא במקדש אחר
בזה המופץ היסודות בהמטירן פעם במקדש אחר ופעם במקדש
ופעם במקדש אחר וזה שמש היה המטר כלל במקדש אחר המיר לא
ישראל נמח לא במקדש ההוא מצד רבוי הלחות ולא בזולתו מצד
היובש וזה מבוא בפשוט ומי שש חק ומנהג לברק ולרעמי ויהיה
אסדר לחזיון קולות כלל אשר לחזיון קולות או ידעה בזה מי שש
דרך לחזיון אשר יתהוו ממנו הרעמים שירד למטה לארץ הפך ת
תנועתו הטבעית • שומה ומשומה • מרבר ומקומות חרבים וגלי
טל • טפי הטל יתחבאו • ידעה שהם יקפאו ויסתר ענין המישיך
אשר בהם יהיו מים בבח לא בפועל • מערכות הם מיני תענוג
שימצאו בסבת • כימה • רל • בהמצא השמש שש כי אז יתיר חוס
הזמן האילנות ויתנו פריה והנה כימה היא צורה אחת במזל טלה
אז מושכות כסיל מה שיעצרהו ישטפהו כסיל שהוא מהצורות
הרדמיות ובהיות השמש במזל שהוא בו ימנעו האילנות מנות
כחם לרוב הקור • מורחת היא צורה אחת מהצורות הרדמיות ואח
ומחשוב שלל היתה כדמה בארץ אשר היה בה מיוב כי אם וסן מ
מעט • ועיש • היא צורה מהצורות היפוכיות ואינה נסתרת כלל
באקלים אשר מנחנו בו • תנחם • תהגס • משטרו מענין שומר
ומושל והרצון בזה אם תשים משלות השמים בארץ • בטוחות
מענין טח מדמות עניהם והרצון בלבבות הטוחות והסתומות

והסמכות . לשכח . הוא מענין ההשגה וההשקפה ודגוש ויש
וישקף ומסתב והוא השכל ההירמני . מי יספר . מענין ומ
ומספר כמו מספר כל עצמותי ונבלי שמים הם הגשמי המורכבי
הנפלים מלמעלה למטה . ביצת עפר למדח . סגור בהתבסות
העפר עם היחוד חזק . מדגבים . הם גושי העפר מוטש בלעז
והרסן שחלקי המדח ידבקו עד שלא ישאר פגרי ביניהם . וחיות
כחיים ומלמ . נפש המדות המלמ להמציא להם טרף כי נפש
נפש רחוקה בהעדר טרפס . ישוחח . וישפלו . ישועו . יצחקו . יע
יעלי סלע . בקו . משטמיין . בלעז . והוא עולה לראש הסלע ב
בטפה שכרענת וליר והשם ית מזמין לה נשד שמקבל מותה ה
חלר בסנפיר וזכיר מותם שלא יפולו כן אמר רבותינו זל ואם
הענין ממת הנה פירוש זה הפסוק כן ואם לא הנה יהיה הרסון
מה לפי מה שמחשוב שזה הבח מינו כולר כי אם בקושי גדול נ
חזה יהיה כולר בתכלית הסכנה לחלי השגחת השם ית' לה
להמציא חלרי' במזון מהחזק שלא ימותו בעת הלירה . חולל
חלות . הוא מענין חבלי כולרה וממח זל כי המילה רחמה נר
חל חלר אם לא הכשה נחש ברחמה והשם ית' סבב שיבא מליה
נחש בעת הלירה להכשיה ברחמה וחלר ואם לא ימצא העני' כן
יהיה הרסון לפי מה שמחשוב שזה הבח מינו כולר כי אם בקושי
ביעלי סלע ולחות הסבה יהיה חולר בתכלית הסכנה ועם כל זה
נמל להשגחת השם בנמצאות . תפלתה . תשברנה ותסתטנה
חליות . ידריהם . חלמו . מענין בריאות והיא מעני' והחלימני
והחיני . בבר . בחוץ . פרמ חיה נמצאות בקרבך והיא מוכלת עש

עשכ כבהמה · ערוד · חמור הכר · ערבה מרבר · מלחה · ארץ ·
מלחה · והיא מרבר גב · השומות · ענין המייה · יחד מן ויתרון
מת המר והיא בשקל יבול · ריב ראס · מבוסך הו האבוס שמוכלת
בו הבהמה · התקשר ריב בתלס עבודתו · הב האס העבות תקשר
ריב בתלס לחרוש בתלמי השרה כמו הענין בשור ובחמו וזולתם
מהבח שיחרשו בהם · ישרד מגן שרה והוא החרישה כמו יפתח
וישרד מרמתו · כנף רכניס · שס עוף · אז מפשר שיהיה שס עוף
רכני וירבר מכנף העוף ההוא · כעלסה · שמחה · ועל זה מברה
כנף שלה · חסירה · שס עוף · נכסה · רל נוסת העוף ההוא
תזורה · תרדסה ותדמסה והוא מגן ויסר את הגזה · הקשיח בניה
הסיר מרמינה נתינת כתמה לבה לבניה ושכחה מותס · הששה ש
שכח מותה והעליס ממנה · תמדיא מעני הגבהה · רעמה · חווק
גמז הקול והצהלה הידמאת ממנו · התרעישנו כמרבה · הביא
לו הרעש והנענוע אשר הוא רעש כמרבה · הור נחרז מימה · עו
עונס עטושו הידמו מנחיריו הוא מימה לשומעני · יחפד בעמק
יחפרו רגליו בעמק כמנהג הסוסיס · כשק · כלי מלחמה · תרנה
תסעק · בגן מתעבוד הרנה במחנה · משפה · הוא כלי שישימו בו
החסיס · חנית וכרון הס כלי וין כלי מלחמה · ברעש ודגן יגמז
ארץ ברעש מתנועה חזקה ובחמה ירוץ עד שידמה כלו הוא מג
מגמז הארץ ובולפה לחזק המרדסה · האח · מענין שמחה · יאב
יאבר · יעוף · ולפי שהעופות הוא בכנף אשר יאבר · כץ שס עוף
ומסורה סעל חווק וגבוה · חפר מוכל יבקש יחפש המוכל שיהיה
בוץ ממנו מגן ויחפרו את הארץ · יעלעו רס · יבלעו רס חלליה

חללים הדוֹגים

בימור רבדי המענה

זה בימור מלחמת המענה

ענה השם ית' את מיזב מן החשך

והסערה וממר ומול' ייחס וזאת המרמה מל' הסערה לפי שהנב'
 שהנביאים כשנבא להם הנבומה יהיה שם ביהם מסך מבריל
 מר' החומר מלקבל בשלימות השפע האלי' . ולזה תמצא שתי
 שתי יחס הנבומה מל' הערפל מן מל' החושך . והסערה אשר הוא
 האיר הרב הוא החשך מי' זה הוא אשר עיניו וטענותיו הם חש'
 חשוכים ומפלים מבלי רעת . וזאת חשקת להתוכח עמי ועתה מ
 מגד נא חל'יך כמרס המתוכח . משמלך והדריעני שמילתי מל'
 מחר שמה מוכיח אותי על מעשי . רמה מין תוכל לטפות את
 מעשי ומיניך יודע ומשיג אותה . והוא מבומר שהטופט רמי' ש
 שמהיה מכלל ידיעת מה שהוא טופט . מיפה היית שתרע מיפה
 החכמה ביכדי מרץ . הגר מכ רמית לירעת בינה מי' שם את מל'
 שמה בזה השיעור כי תרע מופן החכמה בזה והטעם כי בהי'
 שמה בזה השיעור מן החכמה . ער שמש היטה יחד גרמה מן
 יחד קטנה היה נפסד העולם . כי העולם ישמר בטחוי אשר ביו
 ביסודת בסמות ובמיכות כמו שהתבאר בטבעיות . מן מי נטלה
 מליה קן כמן הבונים כאשר תחילת לבנות . והרצון בזה ממי זה
 מקום היטה התחלת הווייתו . וממנו אשר זה להעלם העניין
 בסבת הוויית המרץ לפי שהוא מיוחס מל' הצדק קבול המתפלג ו
 ועל הפועל . ולזה היה מה שחזק מהגרמים השמימיים מרץ
 וזה פלג גרמל שישלם השם ית' זה הפסמות באי' שתי הסבות

והס הסבה המיוחדת אל ההעדר בפעם מה כמו המרץ והסבה
ההפכית מלא כי זה העולם מתקיים במציאות ההפכים ואלוה
התבאר בזה שמי מה שמיחס אל ההכרח וההעדר ישתמש בו
השם ותכלה לתכלת כפי מה שמשטר עד שישלם בו זה המי
המציאות השפל או יהיה פירוש מי נטה עליה קו לקחת מרומיה
בהתהוותה כמו שיעשו הבונים והיה הענין כפול על מה ארניה
הטבעי או מי ירה מבין פנתה אשר היא נסמכת עליה כי בזה מהח
מהחכמה מה שלם יעלה כי היא נשענת על מרכזה שהיא נקודה
לבר חיה לא היה לנקודה ההיא מיד שהיא נקודה שהנקודה כל
מתרמות מכל היתה הסבה בזה מה שהמציאותי מכוכבים אחד אשר
הם משוככים ומדננין לפני תמיד רל הגלגלים אשר בהם היום
הכוכבים כי כאשר נמצאו אל הכוכבים מרכבים ומשככים לפני
עם כל זה המלמדים חיה היה בעת המצא הגרמים השמימיים ו
מו היה זה בטבע על וזאת הנקודה להיות מן אמרתי ושי הוא מש
יסך ברלתי יב בעת התהוות עד שיהיה שם חלק נגלה במרץ לה
להתהוות בו אל הנבראים אשר במרץ מלא יעבור הים בו ויסגנו
שזה היה נפלא ממד ומה שמשטר שתנתן בו הסבה טבעית כמו
שבארנו במי וגם אחרי כן שמחתי זה המציאות בשומי הענין ו
הערפל מכסא הים תמיד רל שומר השמש יעלה ממנו מדי ו
תמיד יחסרחה עד שלם יעבור גבולו בסבת המים הבאים עליו
מההרחת כי הוא יפסד בלן המדים בשיעור מה שיתקף בסבתה
ההדרת ובוה המופץ גודתי עלי תקי ואשים בריח ורלתי לפני
הים שלם יעבור גבולו ומועד עד פה תבא ולא תוסף ובוה הנגדה

יכולה גמון גליך לפי שלא יתוסף גובה היס כלל בסבת מה שזכרנו
 שזכרנו המיכך דוית בקר והורענת לשחר המקום אשר יורח בו מ
 ממנו ומחלם אשר זה לפי שהשמש לא יורח בכל יום ממקום אחד
 אבל תתחלה מקום וריחתי מזה תנועתו בגלגל הנזטה הנשלט
 השנה ותתחדשנה בזה תקופות השנה אשר להם חשב חוק במ
 במציאות אל הרברי ההמרי הנפסדים ובשמותם וזמן מה כי בסבת
 אל התקופות יגבר אחד מההפכים טעמירתנו בהם פעם והאחר
 פעם עד שישיש בזה הסדור והיושר לאן הנמצאות ותחדשו ל
 לזאת הסבה מהפגול האחר פעולתו רבות מתחלפו מזה התחלה
 יחסו מל הארץ אשר שם פעולותיו גם יתחדשו לזאת הסבה מה
 מהפגול האחר ההנה וההפסד כי קורבתו ממנו הו סבה להנה
 ומחקו סבה להפסד וזה מקום פלג חכמה נפלאה ולזה אשר
 שכבר תתחלפו מקו הוריתה לשמש למחוז בטנפו הארץ כל שיהיה
 פעם בתכלית הנטיה לכפון והוא בהיותו ברמש סרטן ופעם בת
 בתכלית הנטיה לדרום והוא בהיותו ברמש גרי ואלו החלופי עם
 שיש להם מבוא גדול בהיותו ושמירת הנמצאות הנה יגיע מהם
 רע במקרה מזה התגבורת באל העתים ובו גם כן עם שהוא מן
 ההסחת והעלות להנער הרשעים מן הארץ וזה שכבר יתחדשו מ
 מזאת הנטיה פעולות מתחלפות מהכוכבים כמו החומר שיקבל
 החזקתו והכוחות בתמורה פעם אחד פעם יעמדו כלבש שילבשה
 הארץ פעם יפשיטהו פעם ולא יעמד עליה זמן מרוב ובזאת
 התמורה אשר לנמצאות מזה חלוקה מכבי הכוכבים וחלוקה מכבי
 קצתם מקצת ימנע מרשעים מורס והכלחתם וזרע רמה אשר

משד לרשימי תשבר וזה כי אם היה נולד הרשע בעת שיהיה לפי
המשפט אשר יזכר ענינו המיד והשון מענין לענין מצד ההנהגה
התחלת הוראות המוכבים ומשפטים בו עד שיטבר ורענו וכתו
עד שיכלה הבמות עד כבכי ים ובחקר תהום התהלכות שתרע עם
עמקם הנפלא עם זה יגיע שם פועל הקמים השמימיים להוות
ההויה הנמצא בו הנגלה לך שיערי מות ושערי כלמות דל שתרע
מי זה מקום מרכז המרץ וכלמות ושואל להיותו רחוק מהתהוות
שם רבר עם שהמרץ היו בתכלית מההעדר עד שאין בנמצאות
המחשבות מה שהיו במדרגת מהתסרון וההעדר ולזה הניחן בע
בצלי התחד המרץ כאלו היו החומר הראשוני כמו שזכר הפילוסוף
בשני משה שאחר הטבע והממר גם כן בתורה כי עשר מותה ואל
עשר תשוב המס התבוננות מנהיבות השמש שתרע מה שיקרה ב
במקצות שרחבס גידול מהמרץ מאד הגר אם ירעת כל המרץ מי
זה מקום מהמרץ ישכון המור שם זמן מרחק וחשך מי זה מקום
בצת היות שם המור כי כתבאר ברמיות ברחוקות כי מסו מעלות ו
וכה רחוק רחב עד כ מעלות ימצאו מקומות יהיה בהם יום מין
בו לילה גם חדש מן חדשים עד שיכלה הענין בסוף אל מקום י
יהיה בו ששה חדשים יום וששה חדשים לילה המס ירעת זה ה
הענין מהשמש מין המס כי תגהיגבו אל גבולו וכי תבין נתיבות
ביתו עד שתרע מה שיתחייב מנהיבותיו ומתבוננותיו במקום
מקום מהמרץ מן ירעת זה מצד דרך יסוד שהתאמת לך זה מן ה
החוש ומולם ספר זה עם ספרו שאר הדברים הנעלמים להיותו
זה נעלם לאיתו כי בנבואה יבאנו כמו אל הענינים לפי המקבל

מאמר במבדחה וספור הכוכבים להיות זה דבר נעלה למבדחה
זה ספר ידועהו הבאים אחרי ער שמנו מספר כל שמו הכוכב
הספרים הנראים וקראום בשמות ויוצר זה מזה פי שספר יגיע ל
לביא דבר כוזב רעת הנבונה במה שזין לו מצי שהאז נביא
מצי היריעות שלו בענינים ההם כמז הענין ביחוקל שהגיע לו
הנבונה בלי הקלגלים מחדשים קולות נפלאים בתנועתם מעני
טויה ממזין שהקלגלים יחדשו קולות בתנועתיהם כמז שזכר
הרב המורה הבמות מל מורכחות שלג שזכרע מאי זה מקום יצא ה
השלג ואי זה סבת התורה המז ונראה מה שייצא ממנו הברד אשר
חשפתו מוחו להמציא לפת שזכרה לעשות רע לפעול ליום קרב
ומלחמה וספר לז השנים להיות כל אחד מהם קפומה לפי זה והוא
ואחד נמצא עכ הקוד והאחד עכ החס ומזד שהברד כבר המז
המציא מוחו ואם מינו מסוף כי אם על הכונה השנית ומצי ההב
ההסדח שיקבל בו ותעלות להמציא החזקים כדי שיחזקו בהם הר
חדשים ספר נא מי זה הדרך יחלק המזי הקטורי אשר יהי מפ
ממנו חל הבות ער שפעם יהיו ממנו כוכב מרלג ופעם כוכב בע
בעל זב וחללה זה מהמינים אשר יחדשו שן מהחל הבות ההוות פ
ממנו ופעם יהיה ממנו רוח ופעם קדים על המדץ מו יהיה הדין
בוה מי זה הדרך יחלק המזי הקטורי האחד בעיניו ער שיימצי ק
קסמו חס וקסמו קר בדרך שיהיה ממנו רוח וזה כי היות החת
ממנו יהיה בוה המושן כמז שהתבאר בספר המוחות מי חלק לש
לשטף היחד מהגשמים מקום מוגבל יקבלהו כל שירד במקום
אחד ולא ירד במקום אחר לפי הנגז מוחו ער שישלישו בוה המז
המזי ופי שנהג וחק לברק ולרעמי ער שילך הצבי בסדר ישר

שיגברו פעם האש והרוח ופעם יגברו העצמות
סדר שפעם יחד המטר על המדברות שלא יגיע משנו תעלות ל
למנשים ופעם יחד למקומות הנעברים והנודעים להצמח מים
מזמא רשע כרי שיטלם בזה הגנות הרע לרשעים היש למטר
מב המלך מותו והמציאו ער שיהיה לו חק להמציא שנה בשנה כ
בעת הסתיו מן מי המלך עמי הטל ער שיהיה לו חק להמציא י
ביום בעת סוף הלילה שהמזל רומה בתקופת היום לעת הסתיו
בתקופת השנה ספר נא מה היא הכבה המתהמה אחת כי בזה
מהצומח וספר גם כן מאיזו סבה נהיה הקרח וספר השמים לא
למזה סבה יתבאר ויקצמו השמים כאבן ער שיגיע מחוץ ההק
ההקפאה שיקצמו פני תהום עם עמקס ספר נא מה הסבה בזה
התוכל לעמוד מה שיתירד כימה מהמילכות והפירות כי בהיות
השמש בכימה אשר בשול טלה מן יתנו המילכות והרשעים כח
מז מזת וספר ולתיר ולפתח מה שיעצרה וימשיכהו כסול
שהוא מהצמח והרדמות וזה יהיה כי בהיות השמש במזל ט
שהוא בו מן יהיה הקור ויעצרו המילכות והצמחים וימנעו מנול
מנתינת כחם לרוב הקור והעצמים מורדת בעת צמתי והיא יורה
מן המדות הרדמות ולא היתה כרמית בארץ אשר היה בה מין
כי מז ומן מועט ומז תגחה עיש על בניה שהיא מהצמח והמ
העצמות הירעת חוקות שמים כל מה שיתחייב מהכוכבים בה
בהיותם במקום מקום מהגלגל ומעבטס ורבוקס ושאר מה שיהי
שירמה לזה המז תסדר משלל השמים בארץ ער שיטלם בה
בזה זה העצמות השפל ויטמון סירור מן העצמים אשר היה
רמז שיתחבר אל הקרי לפי מה שיחשב כמז המטר והבוקים ו
ומה שינהג מנהגם הקדים לעב קולין ויד מן המטר היטמע

לך הבחירה להשתלח כאשר תרצה צד שיטלם מעניינים מה שי
 שיטלך לנחמדות ומחלם אמר זה כי השם ית' שם בזה סדר זה
 והגבלה הולך בסבב ישר מצד תנועות הגרמים וכדביהם ומ
 ומכביהם ומבטיהם מי שם בלבבות הסתמכות החכמה מו מי ש
 שנתן להטיל המרס בינה להטיל הרבדים אשר בשמים ומסגס
 אמר זה שהמורס נברא משתלל מכל חכמה מזה הוא נפלא מין
 יתכן לו שילמד חכמה לפי שכל למידה מלימוד יטלך המורס ב
 בו ליריעה קדומה כמו שהתבאר ברמזון מספר המופת ומחר
 טמין לו יריעה קדומה הוא מהפלא מין יתכן שתהיה לו יריעה
 ומחלם השם ית' שם בו כלים להגיד מליח החכמה החוש הרמזון
 והסח המחשב והזכר כמו שהתבאר בספר הנפש והנה העניין
 ביריעה אשר ותתירש באמצעות אל הכחות הוא נפלא מאד וכן
 הוא נפלא מין יטלך המורס העניינים אשר מין לו מהחוש הוא
 התחלה להכנס בהם כי אם הקדמות רחוקות כמו העניין במה ש
 שיחיד מסגס מעניין הגלגלים וסדנותיהם כל השכלים הנפלאים
 ותפטר שימור אמר שהוא קדמ חכמה ההקדמות הראשונות וב
 ובנה התולדות המתחייבות מהם אל שהבאור הראשון יותר כל
 נכון כי החכמה מיוחדת מל מה שיתבאר לנו בהקדמות נוספות
 ומיוחדת והבינה מיוחדת מל מה שיתבאר לנו בהקדמות רחוקות
 וזה אמר י' בחכמ יסר מרץ כוכן שמי בתבונ זה שהמורס נמסר
 מה שבה עבד נוסמה וימטך מהכח שבה מה שימטך חזק נגלה
 כלל ואם השטך החז מהתם וההפכת וחולת זה מהאכיל הנמטסך
 למיכו מיכו מהם ומחל השמי למ נמסר משבהם מיסמות המרכ
 הסכבי ושיעור התנועות ושיעור הכטיה וחולת זה ממה שיינהג
 מנהגם עבד נוסמות כשבאנו במי חלם ימטך מהכחות שבהם
 מה שימטך חזק נגלה כלל ומ

אממ' המשך מהכ' הנכס ונפיק' ונפיק' ונפיק' כי אין בהכ' מה ש
שיתירם לז' המכירות כמו שכתבנו בכתבנו מזה ירחם זה הכו
הסד' שבשמים בל' העניני' ה' התבונה כי התבונה היא הדינא דר
רב' מדבר ההוא בעצמו באופן מה מזה כי הדינא המגובה מה
מהסופת הממתי היא מגובה מהדבר ההוא בעצמו כמו שהתבאר
במלמדת ההגיון מי יסער מספר השחקים בחכמה לשיי' מספרם
כזה האופן שהם בתכלית השלמות להשלים זה המציאות השפ'
ער שחסרה אחת מהתבוננו המציאות לכוכל כוכב מהכוכבי' היה
בלתי אפשר שישלם זה המציאות השפ' ומי יסכים ויניח באמצע
העולם הגשמי הגופלי מן השמים כל החלקים הארציים ער
סייחוח חלקי העפר בזה האופן מן החזק שהם בו לרוב הכבד
הכבדות ובקטנות המרכיב חלקי הארץ ידבקו התרבות חזק וא
ומילכ אמר זה לפי שלשחקים מרכיב מתחלפים כמו שבארכו ב
במה שאין ספק בו במי' וזה הוא נפלא למה יתחזק חלקי הארץ ב
במרכיב אחד מה אלו גלגלי יותד מהמרכיב האחרים האם תיחד
ללביז טרף ותשלים מזה הכפידים כי יכנסו במעונותיהם וישו
וישוכו בסכה לפי מרח' לטרף משגיג' להם ספר גם אין ישלם
להם מזונם בזה האופן שהם מיתחם אל הארץ אם לא מוטב ההש
ההשגחה והחכמה שברתי המציאות באופן שישלם להם מזון
פי' יכון לעורב ידיו ער שישמר מינו ולא ימות ברעב וזה כי יל
חרי העורב יתנן להעדר מזונם ויטעקו אל' דרך משל לתת לה
להם מכלל כי אין לה ותלת שימציאנהו להם כי אם העורב מבין
להם מזונם אבל הוא שונא מזונם בהתהוותם אם מפני שטבעו
ה' הטבעי' שמיין לו ומה המהבה הרמי' ויתן לבני' אם מפני ה'

מנני היות נדחתם לבנה בתחלת הענין ויחשוב מפני זה שאינם
בני כמז שמונת קצת הקורמין ולזה הוא מבואר שהמצא להם מ
מזנב הוא מיתרון השגחה והחכמה הירשת נות לרת יעלי סלע
והטמור פת בא החיל וחבליה לאילות ללרת והדכון בזה לפי מה
שחשוב שפ' ליצער לידתם והיה הולך בתכלית הסכנה ועכ כול
זה הולדי נכח לים ליתרון השגחתי בכמציאות ויכלתי לעשות כל
המסטרך ולזה אמר התספור ירחים טוטלימנה הדיונס בהם
ודעת פת לרענה כרי שותכילס מו זה שהם מרוב יצער הלירה
ועינר רחמס תכרענה בבא להם חבליהם רל שלם יתחזקו לעשן
פנימם כרי שילדו וכוה תכרענה ותשברנה ילדיהם וזה כי הם
משלחות ילדיהם חבליהם ויכרהם ולא יעשן פנימם בבאם כרי
שילדו כמנהג שמור הבח ועכ זה ימצא מיתרון השגחתי שיבריומו
בניהם ער שלם יכרעו למס ויגדלו בחוץ במה שימצאנה
מהחזק ולא יכרעו טוטמיננה להם אמס וימצו ולא שבו למז
מי שלם פרו חפשי שלם יהיה בייתי ויהיה תחת ממשלת מרס
ופוסחות פרוז מי פתח והער שלם ימשול המרס בו אשר שמת
פסמנו במרבר ובארץ מלחה הנה לחזקו ילפג וישחק להמון קר
קריה ולא ידע מהם ולא ישמע תשומות רל שמיץ מי שינגש מו
מוחו וישטח בו לחזק והוא פלא מין שם משכנו במרבר לפי
שאינו טורק אבלהמו מוסל עטב וכמת הארמה ער שיחפש הרי
שידעס בה במרבר ואחר כל עשב ירוש ולזה הוא מבואר
שכמו זה הבגל חי לא ישרס לו מזנו כי אם מחזק השגחתו לפי
שהוא במקום אשר לא יעבר בה ולא יורס

יורע ואין האדם ממציא לו מזונו והנה ישרא' לו בזה המופן מה
 מזונו עד שהוא בזאת המדרגה מהחזק ולזאת הסבה לפי מה ש
 שמחשוב וזכר חזק הרמס והיות משכנו במדבר לפי שמינו טוהר
 מכל הוא מוכל עשב ולזה אמר הימבה הרמס לעבוד מחקר וילין
 על מבוסך כרי שתמציא לו מאכלו כמז הענין בבח' הבייתים
 האם בעבוד שתשיס על הרמס תוכל לקשור מזונו בתלס כרי שי
 שיחרוש וישרר הארמה התבטח בו כי רב כחו ותעזוב אליו עליו
 עבודת השרה רל שתעשה בו כמעשה השור והחמור התאסף
 ושיב ורעך וגרנך יאסף מל ביתך מכ תעמזס התבואה עליו ה
 הנה עס מכל עשב היה משכנו במדבר וסס אמציא לו מזונו
 כדרך שיהיה בזה החזק אשר הוא בו הנה כנף עוף אחר שמו
 הנכס היא בעלסה רל שלפיה תשיס העוף ההוא עלס ושמה
 בהביטו בו ומחשוב בזה העוף שהוא הנקרא פאון בלעו שיטמה
 ויתענג ביופי כנפיו וזכרו ואם אברה של חסירה וזכרה אשר
 מוכס יפוח תשימס בעלסה ואם זה כמותמהמה מה הסבה אשר
 בעבודה רבה שמחה זה העוף ששמו חסירה עד שלא נתן לבה
 למ' מה שתולידהו שתעזוב למרץ ביציה ועל עפר תחמס מזה
 לבקבס ולא נתנה לבה לשוס ביציה במקום נשמר ושחכה מזה
 שמחה כי רגל תזור ביציה וזית השרה תרזטה השכיח הש' זה
 מזה בניה להניח במקום שיפסרו ולא יהיו לה ותשיס יגיעה
 לריק ולא תפחד ותתן מל לבה שביציה נכונים להפסד בזה הוא
 המופן כי הש' ית שכת מזה החכמה והתבולה אשר בזה העני
 לשמר בעלי חיים ולא נתן לה חלק בבינה ההוא

בביתם ההוא כענין במדבר הקב"ה לעוף ולעוף לסוס ולחמור כל
שלא ידעו משה רבך ועם כל זה ימצאו הבאים ההם נשמים
עד שישימו בזה מציאות המין ההוא מחזק השגחה הטעם את בלוי
הדברים הנתון לסוס והכונת הקבוצה התלביש צומח הרעס וה
וההלה הידע ממצנו המאה מסבב שירעש זה הרעש והנענוע
אשר הוא רעש כמרהבה ותשים עיניו עטושו אימה לטומעו
יחפיו בדגלית בשוק מהכמות בהם בארץ כדרך הסוסים ישיש
בבית שיש לו חלם ידע מלחמה כנגד כלי מלחמה ישתק וילעג
לענינים המפחידים במלחמה חלם יחזו חלם ישוב מפני חרב
במבצר ונענף המשפה אשר טע החסיד ולהב חנית וכידון כי הן
הוא יהיה סבה שיעשו פעולותיהם לסבת העיר פחדו מן החרב
ברעש וחמה ירוץ בביתו עד שהוא בלוי מנגמ הארץ ובמלעה חלם
ימין כי קול שופר חלם ידע מקול השופר אשר יריעו בו ב
מלחמה המלחמה ברי שופר ישתח ומרחו ידגיש מלחמה לתמותו
בה ורעס שרים והרעבתם במלחמה ידגיש מחזק וירדף טע ואו
ומחלס וסר ענין הסוס להתבאר שומת התכונה טע הטע את רעו
לשבורת הארץ בענין המלחמה עד שהוא לא יתרחק מן החרב
עם היות בטבע כל בעל חי להתרחק מהמין וזה כולו הוא מחזק
השגחה הטע והעלה בזה הנמצא המביטת יעוף הנץ מהפמה
הסמני בימי הקוד ופרוש כנפיו לפנות רדס מהרובע המיושב
להתרחק מהקבוצה הקוד האם ירע זה העוף בהתחלפות וטע
שוקדק יחד מל משנה היס הוא יותר חס עד שיעוף טע חלם

הלוא זה כולו מיתרון השגתה השם ית' ששם בהם זאת התבונה
כמו טבע להיותם נשמרים בה. המס על פיך יגביה הנשר לעוף
ועל שומר העופות ידים קנו עד שעל טן סלע ומצודה ישכון וי
יחלוקן. וממנה היה זה בן כי משם יוכל לראות מרחוק הטורף
וימנע לו בזה האופן מותו עד שמפדוחו יבלעו רס הטורף מש
יביא אליהם ובאשר ימנעו חללים שם הוא לקחת מגוף החלל
למכור המס זה הנשר בעל שכל עד שירע שכל מה שיגביה
לעוף יוכל לראות יותר הרברים הרחוקים הלוא השם ית' מיתרון
חכמתו והשגתו שם טבעו באופן שיערב לו המויר ההוא הגבוה
וימנע לו מזה זה התועלת

וזה בימור רבדי המענה והכלל העולה מהרבים
הוא שהשם ית' הוכיח מינו

על רצת מה שהיה שופט במעשיו שיש בהם חסרון וקצור חל
במה שהיה מתרעב למה הנית השם ית' מישי המדס לזה הסוד
מאשר מהגרמי השמימי שימנע מליו זה מהנעול מה שימנע ש
שימנע כדיוק ורע לו רשע וטוב לו ומס לא היה מפטר לשם ית'
שיסדר זה באופן יותר שלם למה ברמ האנשים הקטני ונס כי הם
כי הסות נבחר להם וממר מליו השם ית' שאין דמוי לו לשפוט
זה המשפט לפי שהוא בלתי משיג פעולת השם והשופט ברבו
דמוי שזה היה מכלל ידיעה במה שהוא שופט עליו ועוד כי מה
שספר הש' מפעולותיו שנפלאו למידי הוא ממה שיתבאר ממנו
שעם הש' תכלית הגבורה והחכמה לעשות לו מה שאפשר מן ה
הטובה לזה המציאות השכל ושהוא משגיח בו כפי מה שאפשר

בן העולם להגיד עונש לרשעים והוא ממחר יבשרו רשעים ממ
 מנהגיהם והנה זה סוד כי הדיקים לא יגיעו אל הרעות חלה אמר
 רשעים כי הרשעים לבר הס הנוקים בו כשבאר אליה ובוה תוע
 תעלה לשאר האנשים שיקבלו מוסר ויראו מהשם ית ותגיע ל
 להם הסלחת הנפש והנה כמו ששם הטבע בסמנים כוח רוחה
 מה שהוא בלתי נאות לטבע כרי שלא יזקק בו כן שם השם ית
 במוסר מה כחות הרעים מכלל האר כרי שלא יזקק בהם האנשי
 וזו אמנם היה ברע הנמשך במקרה מזה הסוד הנמשך מהגרם
 מהגרמים השמימיים שהוא מכון להזיק לרשעים כמו שזכר
 ויען יי מה איוב ויאמר

החב עם שרי יסוד	מוכיח אלה יענה וסודות
השם ית שלא היה איוב עונה דבר ואמר האם הוא	
לחיות המוסר מהדע הבא למד שיריב טנוסה בו עם השם ית	
ואם רמזי במי שמתוכח עם השם ית שיענהו השם על התוכחות ו	
והענה ההיא ועם כל זה כבר עשיתי לפניך משורת הדיון לה	
להשיב על רבריך או ירעה בזה ואם מי טאה מוכיח אותי יענה	
על התוכחות ויטיח רברים כנגד השם ית או ירעה שמי שמתוכח	
רמזי שיענה על תוכחותו כשירבר עמו ולזה רמזי לך להשיב על	
על רבריך מן ההורות בהם	ויען איוב את יי ויאמר
הן אני נקלה ממך ברחם	אלריך ומה מטיבך על רבריך אלה
הנה שמי יחי למן פי	הנה פעם אחת דברתי עמך ואיני
ענה על רבריך ושכית ארבר ומחמה אם יש תשובה להשיב על	
רבריך ולא מוסיק ניהיה פי ושהים	ושכית וכמהו ושלש עשרה
	שנה מרחו לפי רעת

רענת קצת המפרשים שכבר מרדו בשנה שהיתה מחר השמיני
 עשרה שנה שעברו בהם מה ברר לעומר מן יהיה הרצון בזה
 הנה מה הייתי טוען שהרשע והפול כמצא בטובות והרעות המצא
 המגיעות לאנשים משני צדדים הצד המחר מפני הרע שימצא
 מגיע לצדדים והצד השני מפני הטוב שימצא מגיע לרשעים
 עד שכבר יוכלו מהרע בעת בואו לטוביהם כמו שזכר באמרו
 מרע רשעים יחי וגו' כי ליחס מיד יחשך רע וגו' והנה הצד
 המחר שרבותיו והוא מה שטענתי מהרע שימצא כופל לצדדים
 הנני מניח ועוזב מוחו ולא מענה לך רבד לפי שכבר התבאר לי
 היות הספק בו ממה שזכר אליהו בביאור רחב וזכרו הש' יתעלה
 בקצור בזה המענה להיחזק סוסך למה שכבר ביארו אליהו לחיוב
 ואולם הטענה השנית לא הותר עדין הספק בה בביאור
 לא ברברי אליהו ולא ברברי השם ומיני מוסיק לטעון לך רבד וז'
 וזלתי הטענה ההיא והיא ההיכלה הנמצאת לרשעים וזן מוחך
 אשר הוא עול מה היו הטובות והרעות מגיעות לאנשים מהשם
 זה מן ראות וקצור מה הם געובים מל הסדור מהגרמי השמיים
 שסדרו בזה המושן ולא היה לו יכולת לסדרו באופן יותר מתוקן
 להגיע למיט כמעטית וכפרי מעלית

רשע יי' מה מיתב מן הסערה וימסר
 תרעס • תעשה קול חזק וסרעיש כמות
 מרה נא גמון וגובה • לבוש לפני גמון וגובה כמו שמי עושה
 להיחזק הגבוה במחלת • הפך פוד • והדוך רשעים תחת • שבר

שבר וסמך הרשעים במקדש . חבוש בטמון . חבוש במאסר וב
 ובמחבא . מן ידעה בזה שימיתם ויתבאם בעפר והוא מחבא הקב
 הקבר . בהמחש . הוא בעל חיים שמו כן ומוכו . וכוחו . בש
 בשדירי בטנו . הוא הטבור . יחפץ ונכו . יכיע ונכו בחפזה ובמ
 ובמהירות והנה הכריח ותמורת הוין כי הם ממרמא אחר גירי פ
 פדיון ויחפץ . גירי בייסו יסתעפו ויטערו . מפיקי נחושה . הם
 חתיכות חזקות מנחשיות והוא הברזל החזק הנקרא מסייד בלעז
 גרמני כמטיל ברזל . עיסמין כחתיכות ברזל וכפל העגין במלות
 שונות . העושן . העושה מוחו . בול . כמו יבול . ישחקן שם רל
 שלא יידמו ממנו לפי שאינו טורף . סאליס . מילכות ונקראו סא
 סאליס להיחש בעלי כל . נכסה . טיט ודחק . יסוכהו סאליס כל
 כלל . היו לו לסוכה המילכות והיו לו לסל . יסוכהו ערבי נחל
 האם יקיסו מוחו ערבי נחל להיחש לו לסל . יעשו יגמול לו מימיו
 ולא יחפץ . ולא יתגרעע הנהר בחפזו כשהיה עושה ברמטונה
 יגח ידרן אל פיהו . ידכיו מי הירדן וכביסם לפיהו והוא מגיחו
 מרחס . בעיניו יקחהו במקשים ינקה אף ירמה בעיניו שיחח כל
 הנהר ויטעה מוחו עד שיטפיל אפו בטותו ויגיע לתחתית הנ
 הנהר ויחוק אפו במקשים הנמיסאים שם או ישוב אל לוחו ואפ
 האם ידמה בעיני האדם שיכול לקחת מוחו כשיחח שאר הרגים
 ולנקב אפו במקשים ללכדו . בחכה . הוא הרטת שידיו בן הד
 הדייגים וכחבל השקיע לטונו האם בחבל שתשקיע בים ותכל
 לפשוך לוחו ולסור מוחו בשיסתבך החוח אשר ברמט החבל
 בלשנו מגמון . הוא החוח האר שידיו בן הרגים ותקב

וְהָאָדָם יִתְקַבֵּל יָבוֹן יִשְׁעוֹ מִגֵּן כְּרֵה גְרוּלָה חֲבָרִים הֵם הַכֹּחַ
 הַמִּתְחַבְּרִים יָחַד יִחְזָקוּהוּ יִחְלָקוּהוּ כַּעֲפָנִים סוֹחָרִים הַתֵּם
 הַתְּמָלָם הַתְּכַרְתֵּם בְּסוֹכֹת עֲוֹן הוּא הַחֶרֶב שְׂכֻרְתֵּיךְ בּוֹ עֲוִיּוֹת
 הַדְּגִים וְכִסְלִיכָל הוּא הַחֶרֶב שְׂכֻרְתֵּיךְ בּוֹ רֹאשֵׁי הַדְּגֵי הַגְּרוּלִים
 מֵיִכָּן מֵהַסֶּפֶר וְכִסְלִיכָל פִּיטוּרָא הוּא כְּלִי שְׂרוּקָרִין בּוֹ הַדְּגִים
 בְּמִים וּמַעֲלִין מוֹתוֹ וְיֵשׁ מוֹם שֶׁהוּא כְּלִי עֲשׂוּי מִשְׁבָּטִים יִכְנָס
 בּוֹ רֹאשׁ הַדְּגָ וְכִלְכֵּר בּוֹ מֵל מְרָמָהוּ יִטָּל כְּשִׁירָמָה הָאָדָם עֲנִי
 זֶה הַדְּגָ יִטָּל וְיִטָּלְךָ בְּאֶרֶץ לְרֹב הַפֶּחֶד לֹא מִכּוֹר כִּי יַעֲוֹנוֹ לֹא
 יִשְׁמָח מִכּוֹר וְחֹק שִׁיכָל לַעֲוֹד מוֹתוֹ וְלִהְיֶיךָ מִמֶּקְדָּמוֹ וְאִשְׁלָכְךָ
 וְאִשְׁלָכְךָ לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁנִּשְׁמַד שֶׁלֹּא עָשִׂהוּ הָאָדָם לִי בְּרִי כְּתָהִית
 וְגַבְרִיתוֹ מִן יִהְיֶה הַרְסָן בּוֹה מִבְּרִי כִי הָאָדָם בְּבַעֲלֵי חַיִּים הֵם
 הֵם כִּמּוֹ בְּרִים בְּמִילָן וְחִין עֲרֹכֵם כִּמּוֹ וְחֵן עֲרֹכֵם וְהָרִים בּוֹ וְיוֹשֵׁי
 סִדְרוֹ מִטָּר בְּמִבְרִי וְיִכְדָּמוֹ רִסְנוֹ הוּא הָרִסֵּן שֶׁשִּׁשְׁמִין בְּפִהָה
 הַבְּהֵמָה לִהְיֶיךָ מוֹתָה בְּאֵשׁ יִרְסָן גְּמוּמָה מִפִּיקָי מִגִּיבֵי הַמִּטָּל
 הַקִּשְׁקִישִׁים לִפְגָּגִים גְּרוּלִים לְגְרָלֵם וְאִמֵּר מִפִּיקָי לִהְיוֹתָ עַל ח
 חוֹקֵם וְאִמֵּר גְּמוּמָה לִהְיוֹתָ עַל גְּבֹהֶם וְעַבִּים כִּגְדֹר חוֹתֵם יֵרֵם
 שֶׁהַקִּשְׁקִישִׁים מִרְבָּבִים וְסִגְרִים וְחוֹתְמִין בְּטָר זֶה הַדְּגָ חוֹתֵם יֵרֵם
 בְּדֶךְ שֶׁלֹּא יִבָּא רַחַח בִּיכִיָּה עֲנִי שְׂחָתִי הוּא מִפְּנִין עֲנִי
 בְּעֲפָפִי שׁוֹר הוּא הַמָּקָם מֵהַמִּוֶּסֶק שִׁיּוֹדֵת מִכְּנֵי הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהוּא
 מֵאִיר טָלֵם וְרַחַח הַשֶּׁמֶשׁ כִּמּוֹ שְׂפִיָּה וְחֹמֶשׁ שְׂפָה לְפִידִים
 לְפִידֵי אֵשׁ כְּרוּדֵי אֵשׁ כִּסְיֵי אֵשׁ יִתְמַלְטוּ וְיִסָּמוּ וְיִלְכֹּן מִכְּנֵי
 מִגְדָּה וְהַמְלִיטָה זָכָר כְּרוּר נִפְחָת כְּסִיר רֹחֶת וְנִגְמָן הוּא רוּר
 גְּרָלֵם נִפְשָׁן נְשִׁימוֹתֵם תִּלְהֵט תִּבְעִיר וְתִלְהִיב מוֹתֵם מִגְדָּה ו

וזהו חלקו מזה היום הבא . ורנן . מענין שמחה . ראבה כמו
 ונה . מפלי בשיר . הם חלקי הבשר הנפלים ופרדים קסמה
 קסמה כשאר הרגים . ואמר עליהם שהם רבקים בו . יצחק . פ
 וזהו והיה מוסק . וענינו חוק . כפלת תחתית . הוא האבן השפ
 שפל משני מבני הרחיים . או יהיה פלח תחתית . החלק מהא
 האבן שהוא מכל המרכז כי הוא ראוי שיהיה היזתר חוק שבאבו
 שבאבנים . משמותו . מרוממותו ותקפו יגדו מליס . ידמו חוקים
 משברי . ותחתיו ממשיכיו לב שיגיעו בסבת הפחד יתקן דרך
 קביהם לעשות ימותה . משיגהו . המשיג מזה . בלי תקום
 בלי תעמוד ותתקיים . כי לחוקו תשבר החרב . כשיחשב להסכת
 בו . חנית . מסע . ושריה . הם כלי זין ואמר שום יוכהו באזה
 שיהיה מהם לא ותתקיים החרב ולא יזקקו . נחשה . מנחה ב
 בלעו . בן קשת . הוא החץ . קלע . הוא כלי כמו חגורה שממלא
 שמשליכים בו האבנים שרומלם בלעו . תחת ואמר בו שהוא פ
 כלי בעל יתרון מתחרות טידין בו הרגים . ועל שהכלי תר פ
 שר מתר רבים מר אחד אמר נחשבו . והנכון שזמנה הוא כל
 כלי גדול שמשליכין בו האבנים גדולות להפיל החומות והבני
 והבנינים החזקים . ויהיה הענין בזה שקקש נחשבו לו מבני ת
 תחת . לדעש כידון . הוא קל תנועת הרומח כשמנענעין אותו
 להכות . תרדו חרש סלעי חרשים רומי לחרשי חרשי ליבטס .
 והנה יטכב עליהם . ולא ידגיש בהם . ידפר . יכיע ויטכב עליה
 חרץ . רבר חר סודת ממלה מן ידיו בממלה . במרחקה . כסיד
 שיצטן בו המרחקה

שהוא רותח • יחשוב תהום לשיבה • הנה הדומה יחשב תהום לא
 לאיש שיבה מחוץ הלבן למעט המים הנשמרים שם כי רבו
 המים ישימו מותם קוררים • משלו • מענין טל ורמזן מן יהיה
 מענין משלה העטו • אשר עטו • לבלי חת • לבלי חת ומחמ
 כל טלוא ירחו משום דבר שחת גובה וחזק

זה בימור מלת המענה בימור רברי המענה

ענה השם מה מציב בכבדמה

כשרמה שהוא מחזק עריין ברענו ואמר מור נא כגבר חליטין
 והתבונן להשיב על רברי משמלך והדעיני האף תפר משפטי
 שסדרתי מותם בתכלית היושר ותרשיעני ליחס לי לאות מן עול
 למען תכירן ותממ' שכל נענשת על לא חמס בכפיר האם כח כל
 לך ובקול חזק כמזהו תוכל להרעים עד שתוכל להשיג ענין כחו
 ותאמר שיש בו לאות וקצוד הלוא הכח נאם בשתוקף השם לבר נך
 ובשם ית' לזה לא תוכל להשיג כח הש' וגבורתו אם לך כח רומה
 לכח השם לבש גמון וגובה כמו הענין בשם ית' שהוא הגבוה ב
 במחלת לפי שמוץ גבוה כמזה • אבל כל שמו הנמצאות שפלות
 משנו וכחם נאמר מזה לא יהיה יחס בין כח שמו הנמצא
 וכח השם ית' לפי שכל השם ית' הוא לו מעצמותו וכח שמו הנמ
 הנמצא הוא להם מוחלת • ולבש הוד והדר שיהיה בפעולותיו
 תכלית היצפי וההדר כמו הענין בפעולת הש' ית' וזה כי ליתרון
 כחו לא קצר מהמציא כל נמצא ביותר שלם שבפני הפך עברות
 אפך ופזר מותם בדרך שתשפיל כל גמה בדרך שאני עושה
 ומחלם אשר זה כי לא יתכן בפעל השלם שיעשה רצו מללי זה הם

והסדר שיהיה כמנהג רש"י מה שבמקרה לא היה כגון הענין
למנשי הגמון והרשע בעניני הגופים שבו תועלת נפלא לומר
המנשי מלהכיל מדעת המנשי הרשעים כל שלא יזיקו וכבר
יחס זה הענין למנשי הרשע והגמון לבר כי כבר התבאר במה
שקדים שמיין הכותקים נוחים ברעות ההם כאשר ידרכו בדרך כ
כפי הדמיון דמה כל גמון והכבד מוחזק כמו שמיני עושה באמצעות
זה הסדר ובהם הרשעים במקומם המיתם יחד כמו שמיני עושה
בדעת העתים עד שיהיה עליהם המרץ ויטמנו יחד בעצמם וזה
מה שזכר המערכת מה שזכר ההשגחה להכיל הכותקים מידם וזה
והנה מה שזכר לעשות כמו מלה המעשים גם מני מורה לך שזה
שזכר לעשות מלהכיל מכל רשע המנשי ידמי השם ולמנוע טוב
מהרשעים ושם לא יסדר המציאות בזה המוסף וזכר מן לחם ה
לד עול מן למות וקצת להיות מתבאר מכלל שהוא מפטר מזה כ
כך זה מה שזכר כחך לבני שזכר לשפוט מה היה מפטר
שיהיה בבואן שלמות יחד במעשי הנה יגיע מעצמם כד ש
שכר עשיתי חיה נחת ששמה בהמות היו בתכלית הכח והיו
מוכלת עשב כבד יסמך לה כח גם במקומות שהם חלוצים ב
בשאר הבת עד שבמתני יסמך לה כח וכח יסמך גם בטבר ב
בטני יבין ונבין בחפזה והוא בתכלית הגובה והגדל כהמון גירי
בימי יסמך יסמך מרחב גדל עשיתי הם חזקי כמו חתיכות
נחשה הנם סבב רדכי בבריאות מלה לחזק ותקף מי ש
שעשה לבר יוכל לביא לא חלוצו מרחב כוחו וגבורתו הנה היה
סדרים יסמך בעבור יבול יתן שמינו בזולת עבודה מנושית ו

מנושית וכל חית השדה ישחקו שם ולא ייראו ממנו כי מינו טור
טורף התחשוב שיכול לשכב תחת המילכות ובהסתר חנה ובסת
משר הקנה גרל שם האם יסובוהו מילכות להיחת לו לכל הא
האם יקפוהו ערצי נחל עד שיהיה צלם מגן לו הנה זה בלתי מי
מפטר כי בגרלו בשתותו בכהר יעשקוהו שלום ימהר לרוץ כמב
כבר משונה לרחב חסרו מימיו יבטח כי יבנים כל הידרן אל פיהו
עם הגרל הנהר ההוא ירמה בעיניו שיקח כל הנהר ההוא עד ש
שישפיל מפו לתחתית הנהר בשתותו ויגע במוקשים אשר שם ו
הנה אשר זה על יד ההפלה והקצומ להורות על גרלו וספר ו
זאת הברואה הנפלאה להורות על שלום יקצר ה מהגיע הטון כפי
הטוב כפי מה שפטר בבדימה בריאה וזה גם כן במברי התלושי
בטבע מהבחי סרתי כח נגבורה הבח אשר מפטר בו זה וסרתי
לו מזנו ושמידתו מהאור המקיף ואם לו ימצא לו מגן המילכות
לפי שכבר שמתי בו כח חזק על שלום יתפעל מהאור המקיף ולו
זוה הוא מבחור שלום והיה עלי טענה ממה שימצא מההצלחה
לדעים עד שישמח מהרע בעת באו לאחריה כסו טעון מזה
באמרו כי לחם איר יחשך רע וגזם וזה כי עקר הכנה הארץ
היא להטיב כל נמצא כפי מה שפטר ואם היה מפטר שישמר
האדם מכל רע לא היה מקצר מזה והנה הרשע כשישמר מהרע
הוא מזה המערכת לבר ומולד הכריק ישמר בעצמו זה הוא הה
ההברל בין שמחת הרשע מהרעות ובין שמחת הכריק מהם
התוכל למשוך ליוק ברשת כסו הענין בשאר הרגים ואם בחבל
אשר תשקיע בים ליצר תוכל למשוך אותו בשימכך החוח שבר

שבראש החבל בלשוננו התוכל לשים אגמון באפו ללכודו ונתקב
לחיו בחמת כרי שתקחנו הרבה אליך תחנונים להיחלץ מושל עלי
עליך ואם רבר אליך רכות היכרות ברית נסך ותקחנו לעבר עמ
עולם התשתק בי כמו שייסתק הארס בצפור ותקשרנו לנערותיך
להשתעשע בן כמו שישתעשעו בקסת העוף האם יכערו יחד ב'
בעבודת הסותרים ויחלוקוהו ביניהם התכרות עורו בחרב שכן
שכורותי הדיוגים עזרת הרגים ואם תכרות ראשו בחרב שכוני
שכורותי ראש שאר הרגים הנה אם תרסה לשים עליך כפיך לו
לכודו לא תוסף לזכר מלחמה כי הוא בלי ספק ימיתך הן תקח
ותקחה נכונה למי שירסה ליכוד מותו כי גם אל מראית זה הרג ל
לגדלו הקיץ מלית יראה וחדרה ער שיוטל ויושלך למרץ ולא
תשאר בן נשמה מרחב התדרה לא ימצא מכוד וחזק בעול שיוכל
לעורר מותו ולהביעו ממקומו ואם העניין כן בזאת הברואה מש
מטר במים ששם בעלי חיים וחדר חסרים כמו שהתבאר בספר ב
בעלי חיי מי הוא שיתייבב לפני ויהיה לו כח ככחי הלא זה ממה
שיורה שלא תקדמי מהמצא טוב כפי מה שאפשר בנברא נברא
מי הוא שהקדימני לעשות קסת הנבראות ואטלים מני לברא
השאר ער שותכל לומר שקדמתי הס בתכלית השלמות והנה בק
בקדמתי ימצא חסרון לפי שהם משני פועלים מתחלפים הנה ב
באמת הם כולם מפועל אחד כי תחת כל השמים לי הוא וזהו
ותחייב שיהיה השלמות כמשך בכל פעולתי כמו שהוא באלו ה
הנבראים ולא שאתה לא תשער הנה לא מחריש מהזכיר מופץ
הפליטה במיברו זה הבח וחלקיו ורבר גבורותיו ויופי הסוד

משר ביטוחו מי גלה פני לבוש זה הרק להפשיט מוחו ממנו מי
יבא בכפל רסנו לפטוח פיו מי הוא אשר יפתח רלוהי פניו הלא
סביבות שיכני יטילו מימה נפלאה על הארץ הנה קשקשתותיה הן
בתכלית העובי והחזק כמו המגינים יסגרו מחר במחר חותם זה
ער שדוח לא יבא ביניהם להתרסק אחד במחר מעטותיו ודלק
ותבער מש ליתרון חומו כמלו מש יבא מקדבו ועניו הן ממורי
כמו עפצפי שחר מפיו יסמו לפירי מש ליתרון חומו ויתמלטו מ
ממנו כידורי מש הלא מנחידות יבא עטן ליתרון הביטחון הנעט
הנעטה בפנימי גופו בכלי הבטח כמו שיסמ עטן מחר חותם
ומגמן נשימותו ונלהיב גמלים ותבעדים יבא מפיו להב מחזק
החוס בכוחות שהם חלש בשמר בח לכוך הנעתם מוחו שם
ילין עמו וכת חזק לפניו ותהפך ראבה לשמחה כי מין ראבה לפ
לפניו ולא יסמ רבר שיסמיהו ויסערהו חלק בשחר הנפחדים
קצת הפרד בטמור הרגי הן הרבוקי וחוקים ער שבטח הוא חזק
עליו בדרך שלם ומוט ולא יסמ קצת חלקי בשחר מקצת לבו הן
חזק כמבן והוא חזק כמו המבן השפל משני מבני החדים שהם
היחזק חזק ממזמזם וחמסמזם יידמו חזקים ממסבירי לב שיגי
שיגינזם ממנו ותקן ררך נקביהם כמנהג המנפחדים ער חזק
כי הפרד פורכן שינעטה וה לחלשם הכח המנחיק מן מי שישי
שישיגנו חרב להסמ לא ותקיים כי הוא יחזק חזק מהחרב וזה
לא יתקנה לא חכות ולא מסב ולא שדה הנה הוא יחשב לתבן
ברזל ויחשב נחשה לעץ חזקן מחב ותקפו וקשי הפעולות מה
מהחרב לא יבדילנו חז כי לא יסמ להדיג מוחו ותבני קלע נחש

נחשבנו לו כקט מובני תחת נחשבו לו לקט חלפנו ללפנו החמנו
כשנפגענו מזהו להכות ותחת סלפנו חריפנו וחחכנו והמו י
ושכב עליהם פס גרלו חלל ויזקה לקוש פחד ישיב ותחת פג
רבר כדת חד מכל הטיט אשר הוא רך ועכ כל זה לא יזק בו
ומחלס אשר כי הוא מכל טיט כי לו היה מכל רבר קשה לא היה
מלא מל לא יזק בו כי הרבר ההוא הקשה ישמרהו ויזק בסדר
ממלחת הים וירדות הים כדמות הסיר המדקה בהתנפנפנו בים
ישמיד מקום פגרי מחדיו עד שירמה ותחת הים הנה הדומה והה
תהם אחד עבר בו לזקן יחשבה למיש טיבה מרוב הלובן בסבת
מינוט המים הנשמרים טס מין על עפר מי שירמה לו אשר
עטן מזהו בבריאותו באופן שלח יתח מטוס רבר יסמיכה כמו ה
הענין בלזקן מות כל גבוה ותקף ירמה יבנה והוא מושל על כל
הבריות הגדולות אשר בים ומחלס אשר זה להמסמ טס בריאות
נפלאות בגדל וחזק ומיפטר טיהיה הדין בזה חזק ומאמר
שמן על עפר שולטנות השם יתברך והשגחתו כי הוא עובד
אל המערכת מכל הבריאות אשר פשו באופן שלח יתח מטוס פ
מטוס מקרה והם הגרמים השמימיים בהם יושלח וישגית בהם
וינהיג ירמה כל גבוה מהמימות כמו פלס הגלגלים ושמלס
השכלים הנפחיים והוא מלך ומושל על בני הצובה לא על כל
הנבראות השפלות הלא זה טסעתי מענין מלך הבריאות יורה
על השלמות בלו השפלות ושהתח רחמי שלח יתח לפועלים ל
למות וקסד כמו ששטית מנהג זה בימור רבר המענה
והכלל העולה מהירוש

אח שיהיה ית יתח מית

על מה שהיה מוחס מהעול לטכ ית באלו הטובות המגיעות לרש
לרשעים והיה מסיר המטפט והיושר ממה שיגיע מהשכ ית לרש
למישי האורס מהטובות והרעות להכריק עמו במה שהגיעוהו
מהרעות רל שהנא היה מומר שהשכ ית עוב מישי המרס אל הס
הסרוד מניד מהגרמים השמימיים ויגיעו אליהם מהכ טובות מן
רעות לפי הדמיון בעת הלילה ולא יכילס מהרע עשיות הטוב
והיושר לא ימנע מהכ הטוב עשיות הרשע והעול וממר אליו
מיך תוכל לרעת טעור כחי וגבורתי עד שתתיחס לי לאות וקצור
במה שהמסאותי מאל הענינים מל מה שהכ עליו האס כחך כחי
עד שתוכל לטפות על כחי שיש בה לאו וקצור הלמ הכח והגבור
בממר במרס ובשכ ית בשתוק השכ לבר כמו שהתבאר במה שק
שקדס מרברכו בזה המענה ובהיות הענין כן מיך אפשר שתהיה
ידענה מליך גבורתי עד שתטפות עליה שיש בה לאות וקצור
הלמ הגיע מגבורתי עד שבע היות כוחתי תמיד בעשיית הטוב
הנה ימשך ממה שסרתי מזה רב מה במקרה והוא כמו מכון מ
להגיע העונש לרשעים עד שימסא השלמות בפעולותי בכל ה
הפני שמשטר זה ממה שיורה על שאיך בפעולותי לאות וקצור
כשמה מנס ועוד שכבר מגיע רע לרשעים בלתי מחוייב להכ
מסר המערכות להשגותי בכריקס ברי שלמ יחזק בהכ עד שכב
שכבר אפית יתר מספר רב מהרשעים כמו מספר אלפי ואיך תוס
תוכל לספר כחי וגבורתי והנה תמסא מהבח אשר עשיתי מה שה
שהכ בתכלית הבח ומשגית בהכ להמסא להכ מונס ולהמני

בהכ רברס שופדים מנתס

אמתה כפי מה שמעשר עד שיקדשם לא ידקדק שום מזיק באופן מ
 מהמופנים כמן שזכר מלוייתן וזה ממה שיורה על יתרון כחי וג
 והבחיני ושלם מקדש מהמציא במצאם נמצא מה שמעשר בו מה
 מהטוב לפי הכנת החומר ולא היה מעשר בארץ שימצאו בו אב
 מבריה שומרים מותו מכל הזק מזיק כמו העני בלוייתן לא הייתי
 מקדש אבל למה שלא היה אפשר הוכנה לו שמירה מיד המעור
 ולזה אם ישמר בעת מה הרשע מהרע הבא לו ולזה לא תהיה מזה
 טענה עליו וזה שום היה מעשר שישמרו ממנו כל האנשים לא
 הייתי מקדש מזה והנה שמתי כלי באנשים מזה הרע מיד המעור
 מיד המעוררת להצילם ממנו והוא השכל כי בו יהיו נשמרים מ
 אם ירבין בשכל המעורל כפי מה שמעשר

ויען מינו מות יי' ויאמר

ענה מינו

מות השם יי' ואמר ידעתי עתה כי כל רבר תוכל
 לעשות ואין דומי שיחה מליך למות וקדש
 ולא יבדל ממך שום מוסה וחכמה על מה שאמרת מזה מעלים
 עיני בלי רעת הנה באמת לכן הגדתי מה שהגדתי מיד שלא ה
 הייתי מבין במעשיך כי הם היו נפלאות ממני ולא ארע עניי
 על כן טעיתי במה שטענתי מזה רבול מה שאמרת ששם נא ומכ
 ומנכי מדבר משם לך והודיעני הנה מוחלה הייתי שומע
 ענין השגחה בזה העולם לשמע מוזן מחלת רמיה אמתי ועתה
 עיני דמותך וכתאמת לי במה שאין ספק בו מופך הנהגתך זה הע
 העולם ומופני השגחתך בו לפי שמעשר במצאם נמצא על כן מ
 משום מה שהייתי בו מן הרעת ונחמתי על מה שהכאבתני בו

לרשתי כי בשלי היה הנסער הזה עלי ובשמי שחל לרבה בשם
הנעלה יסוד מסני הרע הזה ומחר זה אשר השם הנעלה ל'יפ
שיחלה פני מירב שיהפיל ל'שם ית עליה ועל רעיו כי לא רבת נ
נכונה ל'שם ית כח שרבר מירב מחר ש'שם ה' הממות והמה לרבו
הש' ית וזה שברבליהם נכנס מהמנס והטעות מה שרבר התבנ
עם שרבר היו טענות טענות היה ידוע מליהם שהם כחבנ כרי
שיכירקן השם ית ומורס מירב ומס למ הגיע בתחלה מל הרעתה
האמתי הנה למ היה טען רק מה שהיה צורך לפי מחשבתו מה
מלהתבאר לו שבכחן חזק סוד באו הטובות והרעות היה מניח ש
שהשם הנעלה בלתי ידוע אל הרבדים הפרטיים כרי שיהיו לו
לן התגלות מזה וכבר ביאר מיר העין היחזק בלתי ידוע מזה
מזה הוא מבואר שמשפ טענות מירב היה כחב הנה הנמ היה יות
חזק קרוב מל הרעות האמיתיות שרעות ל'יפ ובלרד וכופר כי הוא
היה בנוי על שרשים צורקים ומה שהניחו מירב הוא צורך ל
לפי הממת בכל האנשים אשר למ תרבק בהם ההשגחה האלקית ו
מה הרבים למ חלק עמו ל'יפ כי מה באנשים אשר תרבק עמו
ההשגחה כמז שבמדתו מזה אשר השם ית ל'יפ שלם רבו ל'יפ
הוא ובלרד וכופר נכונה כמירב מן ידעה במדת כי לא רבתה
מלי נכונה שלם רבתה בעבורי להיות לי התגלות מזה הסוד
הנמצא בטובות והרעות נכונה כמירב כי הוא ומס למ היה מטיף
הממת בזה בשלמות היה מכל מותי מהעל בטענה צורקת במ
במותן מה ומורס ל'יפ ובלרד וכופר היו מכלין מהשם הנעלה
העל בטענות כוזבות וזה מבואר

מבואר ממה שזכרנו מדרביהם וספר אחד זה שכבר התפלל מ
 מיזב לט' בער ריעות ואחר זה הטיב השם מחירות מיזב מר
 מראשיתו ואורך ימים נתן לו ובנים ובני בנים עד
 ארבעה רמות הנה זה הוא ממה שזכרנו לנו
 בביאור זה הספור ונבטח שלא חסר מ
 ממנו מכתובתו הכללות ונחשוב
 שלא כפל מהחלוקות גם כן ואם היה הוא מעט ובלתי מכליל
 הכונה הכללה
 וכל מלמדת הקדש על יד מברכה ויזמן בבר חיי וזלה מפוזרת
 סופר מהיר רעוסי והשלמות היה יסוד לחרש סיון רלז לאף ה
 השישי ובחור הנחן ליעקב כח ולמין מוכים עכסמה ירבה
 לכל תחלה רמיתי קץ

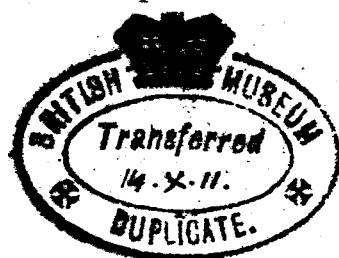
ה

כבודך

בזרה לחסין יה נוד יטועות
 ותקף מריר נחמד למדשנות
 כנעמו נתן למברכה עברת עזרה
 מסיר מכסח להשלים וניני כל ממירה
 ספק בגללו יצא מדרך מפעליה
 לא מחד ברלינו מים מלי מביד התנשיה הפילסופים
 והנוד אשר להשלימו וכני
 חזר וחזר להקות בו יכריתני ויטני
 ויקוק חקירת הספר וביאורה
 קדם השלמות בהשעה ומרביה לספירה

Regio de Dura

Regio de Dura

*10 m^c m^c
J 20 506 m^c
1597*

Alas² super de Remedior hunc